

ស្ថាប័ននៅ
ប្រទេសកម្ពុជា

របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជាបានចាប់ក្តាប់
ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

global witness

សទ្ទានុក្រមនៃពាក្យសំខាន់ៗ

ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ – សម្រាប់គោលបំណងនៃរបាយការណ៍នេះ ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ ត្រូវបានកំណត់និយមន័យ ជាឧស្សាហកម្មប្រេង ឧស្ម័ន និងអ៊ី។

ចោរធិបតេយ្យ – ប្រភេទនៃអភិបាលកិច្ច មានលក្ខណៈពុករលួយនៅថ្នាក់ខ្ពស់ ហើយនិងការប្តូរថវិការបស់រដ្ឋសម្រាប់គោលបំណងបង្កើនទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួន និងអំណាចនយោបាយ នៃវណ្ណៈកាន់អំណាច។

រដ្ឋស្រមោល¹ – រដ្ឋមួយ ដែលអំណាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាមធ្យោបាយដើម្បីបង្កើនទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួន របស់

បុគ្គលកាន់អំណាច ហើយស្ថាប័នរបស់រដ្ឋ ត្រូវបានធ្វើវិទ្ធផ្សនា ដើម្បីគាំទ្រដល់សេចក្តីត្រូវការទាំងនោះ។ នៅពីក្រោយច្បាប់ និងស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលរបស់រដ្ឋបែបនេះ មានប្រព័ន្ធស្របបង្កើន នៃការកាន់អំណាចផ្ទាល់ខ្លួន។ អ្នកដឹកនាំនៃរដ្ឋបែបនេះ ជាធម្មតាអាចធ្វើអាជីវកម្មលើធនធាន

សាធារណៈនៃប្រទេសខ្លួនឯង ជាពិសេសធនធានធម្មជាតិ តាមរយៈការធ្វើវិទ្ធផ្សនានូវស្ថាប័នការិយាធិបតេយ្យ ហើយនិងអំណាចផ្តាច់មុខលើការប្រើប្រាស់កម្លាំងហិង្សា។ តាមរបៀបនេះ ពួកគេអាចបង្កើនទ្រព្យសម្បត្តិខ្លួនឯង ហើយទិញមធ្យោបាយដើម្បីរក្សាអំណាចរបស់ខ្លួន។

សទ្ទានុក្រមនៃពាក្យសំខាន់ៗ

ផែនទី

មាតិកា

អនុសាសន៍

សេចក្តីសង្ខេប

ជំពូកទី ១៖ ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់របស់ប្រទេសកម្ពុជា – មានរង្វាន់ថ្លៃ

ធនធានរ៉ែ – លំនាំដើម

ប្រេង និងឧស្ម័ន – លំនាំដើម

ប្រទេសកម្ពុជាសព្វថ្ងៃនេះ៖ ពីការពិសោធន៍ប្រជាធិបតេយ្យ ទៅជាចោរធិបតេយ្យគណបក្សតែមួយវិញ

ប្រអប់ទី១៖ ឈើខ្លះខ្លាយ – មេរៀននៃការកាប់ឈើខុសច្បាប់

ប្រអប់ទី ២៖ ការវិនិយោគលើដីធ្លី នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា – ដូចជាការប្តូរអញ្ចឹង!

ដំណើរការ គឺជាការសំខាន់៖ ហេតុអ្វីបានជាការចែករំលែកសម្បទាន នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ជាការសំខាន់

ជំពូកទី ២៖ អាជីវកម្មរ៉ែ

ផែនទីបង្ហាញពីសកម្មភាពអាជីវកម្មរ៉ែ ដែលត្រូវបានគេដឹង នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

ការដាក់កម្រិតលើអាជីវកម្មរ៉ែ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

អាជ្ញាប័ណ្ណដើម្បីខ្វង?

អ្នកណាជាម្ចាស់ដី?

ការផ្តល់ព័ត៌មាន

“តំបន់អភិរក្ស គឺមិនមែនបំពាន់អត់បាននោះទេ”

ប្រអប់ទី ៣៖ ការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែ នៅក្នុងឧទ្យានជាតិវិវេជ័យ

ថ្មរតនៈ-អណ្តូងរ៉ែ ខិននីតិក

ប្រអប់ទី ៤៖ តើសិទ្ធិអាជីវកម្មរ៉ែ ថ្លៃប៉ុន្មាន?

អណ្តូងរ៉ែ ហុងហ្វូ-ទ្រី ភាព

ប្រអប់ទី ៥៖ អាជីវកម្មនៃក្រុមហ៊ុនភាពិមុច

ក្រុមហ៊ុនអ៊ី សាវ ជើន

ឧទ្យានុកម្ម ត្រូវបានឃាត់

ទាហានខ្មែរ ម្ចាស់រៀនណាម?

ប្រអប់ទី ៦៖ តួនាទីនៃកងយោធពលរបស់ប្រទេសកម្ពុជា នៅក្នុងការលួចប្លន់ធនធានសាធារណៈ

ក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Mation

ប្រអប់ទី ៧៖ ការត្រលប់មកវិញ នៃលោក ឌី ចូច

ខ្សាច់កោះកុង

លោក លី យ៉ុងដាត់ និងឧស្សាហកម្មខ្សាច់

ប្រអប់ទី ៨៖ សិង្ហបុរី – ដីខ្សាច់ និងការចាក់ពង្រីកដី

ខ្សែរយៈ ចម បូរី

តារាងទី ១៖ ភាគីសំខាន់ៗ នៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មអ៊ី របស់ប្រទេសកម្ពុជា

ជំពូកទី ៣៖ ប្រេង និងឧស្ម័ន

ក្របខណ្ឌច្បាប់ និងនីតិវិធី

ការផ្ទេរអំណាច

ប្រអប់ទី ៩៖ ឯកឧត្តម សុខ អាន

ការគ្រប់គ្រងវិស័យប្រេង និងឧស្ម័នរបស់ប្រទេសកម្ពុជា៖ ករណីច្បាប់កិច្ចព្រមព្រៀង ឬ?

តារាងទី ២៖ ផ្ទៃទាមនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាតព្រាង របស់រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

រចនាសម្ព័ន្ធនៃ CNPA៖ ការបាក់បែកផ្ទៃក្នុង...

តារាងទី ៣៖ រចនាសម្ព័ន្ធ នៃអាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា

ប្រអប់ទី ១០៖ នយោបាយថ្លៃបើកប្រាក់ខែ

លំហូរព័ត៌មាន?

វគ្គដេញថ្លៃ ហើយនិងការចែកកិច្ចព្រមព្រៀងចែកចាយផលិតកម្ម

ប្រអប់ទី ១១៖ អ្នកថ្មីចូលប្តូក ឬ?

តើអ្នកណាឈរពីក្រោយឈ្មោះ? ការចែករំលែកសម្បទានប្រេង និងឧស្ម័ន នៅក្នុងប្រទេស កម្ពុជា

ផែនទីនៃសម្បទានប្រេង និងឧស្ម័ន ដែលត្រូវបានគេដឹង នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

ប្តូក A

ប្រអប់ទី ១២៖ ក្រុមហ៊ុន សេវ៉ាន់ – បញ្ហានៃតម្លាភាព

ប្តូក B

ប្តូក C

ប្តូក D

ប្តូក E

ប្តូក F

ប្តូក XII

ប្តូក X និង XV

ប្តូកផ្សេងៗទៀត

ប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខាក្នុងប្រទេសកម្ពុជា – អ្នកណាចុះហត្ថលេខា អ្នកនោះទទួលប្រាក់រង្វាន់
ការស្វែងរករកនៅលើដីគោក នៅក្នុងខេត្តបាត់ដំបង និងពោធិ៍សាត់

ជំពូកទី ៤៖ ទាយករបស់ប្រទេសកម្ពុជា – តើគេធ្វើការដើម្បីអ្នកណា ?

ប្រអប់ទី ១៣៖ បាត់ខ្លួន – ច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយរបស់ប្រទេសកម្ពុជា
អនុម័ត ឬមិនអនុម័ត? គម្រោងជំរុញតម្លាភាពឧស្សាហកម្មដកស្រង់ (ETI)

តារាងទី ៤ ៖ របៀបដើម្បីចែកប្រាក់ ដោយនៅតែគ្មានអានុភាព
ការស្មុគស្មាញនៃភាពជាដៃគូ

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

អក្សរកាត់

អនុសាសន៍

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសកម្ពុជា គួរតម្រូវ៖

ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីអនុវត្ត ហើយប្រតិបត្តិ នូវការព្យាបាល បណ្តោះអាសន្នមួយ លើការប្រគល់សម្បទានដី ឬប្រេងកាតបន្ថែម ទៀត រហូតដល់រដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតនូវក្របខណ្ឌជាមូលដ្ឋាន ខាងផ្នែកច្បាប់ បរិស្ថាន និងសង្គម ដើម្បីគ្រប់គ្រងវិស័យប្រេង ឧស្ម័ន និង ដី ដោយសមល្មម។

- ប្រមូលទិន្នន័យដ៏ល្អបំផុត ដែលអាចប្រមូលបាន ស្តីពីស្រទាប់ធនធាន ដើម្បីផ្តល់ឲ្យគ្រប់ក្រុមហ៊ុន នូវព័ត៌មានដដែលៗ ហើយធ្វើឲ្យប្រាកដថា មានការប្រកួតប្រជែងដ៏ស្មើគ្នា រវាងក្រុមហ៊ុនទាំងឡាយ។
- បង្កើតឲ្យហើយ នូវក្របខណ្ឌច្បាប់ជាតិ ដែលណែនាំការដឹកស្រង់ធនធានដី និងប្រេងកាត។
- បង្កើតហើយបោះពុម្ព នូវយុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលយូរ សម្រាប់ការធ្វើអាជីវកម្មលើមូលដ្ឋានធនធានដីរបស់ប្រទេស រួមទាំងផែនការណ៍ដើម្បីទប់ស្កាត់លទ្ធផលបន្ទាប់បន្សំដ៏មិនល្អ ខាងសង្គម ឬខាងបរិស្ថាន។
- បង្កើតទីភ្នាក់ងារសាធារណៈដ៏ឯករាជ ដើម្បីចែកសិទ្ធិប្រើធនធានទាំងនេះ។ ទីភ្នាក់ងារគួរតែមានជំនាញបច្ចេកទេសដ៏សមស្រប និងភាពស្របច្បាប់ ហើយត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការវិភាគមើលរបស់សាធារណជន និងការត្រួតពិនិត្យពីរដ្ឋសភា។
- បង្កើយដំណើរការប្រគល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច ជាការស្រេច។
- បង្កើយដំណើរការបែងចែកកំណត់ព្រំដែន សម្រាប់តំបន់ការពាររបស់ប្រទេសកម្ពុជា ជាការស្រេច។

ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីពិនិត្យគ្រប់សម្បទាន ហើយលុបចោលកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទាន ប្រសិនបើសម្បទាននោះ មិនបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយ ដែលចែងខាងក្រោមនេះ។ មានតែក្រុមហ៊ុនណា ដែលអាចឲ្យសាធារណជន ហើយនិងរដ្ឋាភិបាល នូវភស្តុតាងជាក់ស្តែង អំពីសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ទើបគួរអនុញ្ញាតឲ្យចាប់

ផ្ដើម ឬបន្ត នូវការងារនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ភស្តុតាងនេះ គួរតែបញ្ជាក់ហេតុការណ៍ដូចតទៅនេះ៖

- ឈ្មោះនៃគ្រប់អ្នកដែលកាន់ហ៊ុន នៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ហើយដែលនឹងទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីអាជីវកម្មនេះ ព្រមទាំងឈ្មោះនៃដៃគូគ្រប់រូប នៅក្នុងការដេញថ្លៃរបស់គេ។
- ប្រភពនៃថវិកា។
- បទពិសោធន៍នៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម។
- សមត្ថភាពជាក់ស្តែង ខាងបច្ចេកទេស និងខាងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មជាមួយសិទ្ធិណាដែលត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ ដោយស្របច្បាប់។
- សមត្ថភាពដើម្បីការពារបង្ការនូវថ្លៃខាងសង្គម ឬថ្លៃខាងបរិស្ថាន ហើយនិងការរៀបចំផែនការណ៍គ្រប់គ្រាន់ និងថវិកាគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីតបស្នងនិងការខូចខាតណា ដែលកើតមានឡើង។

ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា មានតម្លាភាព នៅក្នុងការចែករំលែកនូវធនធានប្រេង ឧស្ម័ន និងដី

- តម្រូវឲ្យមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលគ្រប់រូប សមាជិកសភាគ្រប់រូប និងអ្នកមានតំណែងយោធាខ្ពស់គ្រប់រូប បោះពុម្ពព័ត៌មានស្តីពីចំណែកហ៊ុនរបស់ខ្លួន និងរបស់សមាជិកគ្រួសារជិតស្និទ្ធ។
- ប្រគល់សិទ្ធិប្រើប្រាស់ប្រេង ឧស្ម័ន និងដី ដោយដំណើរការដេញថ្លៃ ប្រកបដោយភាពបើកចំហ និងការប្រកួតប្រជែងដើម្បីបញ្ជាក់ថា ប្រទេសកម្ពុជា ទទួលបានផលល្អបំផុត។ លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការផ្តល់សិទ្ធិដេញថ្លៃ ហើយសម្រាប់ការប្រគល់សម្បទាន និងអាជ្ញាប័ណ្ណ គួរតែផ្តល់ជូនឲ្យសាធារណជនមើលដោយសេរី។
- បោះពុម្ពគ្រប់កិច្ចព្រមព្រៀង សម្រាប់សិទ្ធិប្រើប្រាស់ប្រេង ឧស្ម័ន និងធនធានដី ហើយនិងព័ត៌មានលំអិតស្តីពីការដេញថ្លៃដ៏បរាជ័យ នៅក្នុងរយៈពេលដ៏ឆាប់សមហេតុសមផល ក្រោយពីការដេញថ្លៃត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយមុនកិច្ចព្រមព្រៀងចាប់ផ្តើមមានសុពលភាព។

ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីបង្កើនតម្លាភាព នៅក្នុងការគ្រប់គ្រង ធនធានប្រេង ឧស្ម័ន និងរ៉ែ

- ធ្វើឲ្យប្រាកដថា មានការបញ្ចេញឲ្យដឹងព័ត៌មាន ដោយពេញលេញ និងដោយបន្តបន្ទាប់ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានសាធារណៈ មានរួមទាំង ប៉ុន្តែមិនកំណត់ចំពោះព័ត៌មានអំពីស្រទាប់ប្រេង ឧស្ម័ន និងធាតុរ៉ែ។
- ធ្វើឲ្យប្រាកដថា ព័ត៌មាននេះមានរួមដូចតទៅនេះ៖ អ្នកប្រតិបត្តិ (ហើយនិងដៃគូគ្រប់រូប) នៃសម្បទាន ឬអាជ្ញាប័ណ្ណនីមួយៗ ព្រមទាំងទំហំ និងទីតាំងនៃសម្បទាន ហើយនិងព័ត៌មានលំអិតស្តីពីការសន្យាដែលបានធ្វើឡើង សម្រាប់ការទទួលសិទ្ធិទាំងនោះ។
- តម្រូវឲ្យគ្រប់ក្រុមហ៊ុនដែលប្រតិបត្តិការ នៅក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ចធនធានធម្មជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា បោះពុម្ពព័ត៌មានដូចគ្នា។
- ហាមមិនសមាជិករដ្ឋាភិបាល ឬអ្នករាជការ ព្រមទាំងសមាជិកគ្រួសាររបស់អ្នកទាំងនោះ ជាម្ចាស់ហ៊ុននៃក្រុមហ៊ុនណាដែលចូលរួមនៅក្នុងវិស័យដកស្រង់ធនធាន ដោយមូលហេតុថា នេះជាទំនាស់ផលប្រយោជន៍មួយ។

ធ្វើឲ្យប្រាកដថា មានការគ្រប់គ្រងលើផលចំណូលប្រេង ឧស្ម័ន និងធាតុរ៉ែ ដោយប្រើប្រាស់ក្បួនប្រតិបត្តិអន្តរជាតិដ៏ល្អបំផុត

- បោះពុម្ពព័ត៌មានអំពីប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខា និងការបង់ប្រាក់ផ្សេងទៀតទៅកាន់រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដោយក្រុមហ៊ុនដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងវិស័យប្រេង ឧស្ម័ន និងរ៉ែ។
- អនុវត្ត Guide to Resource Revenue Transparency [ក្បួនស្តីពីតម្លាភាពផលចំណូលធនធាន] របស់អង្គការមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ (IMF)។
- អនុម័ត ហើយអនុវត្ត នូវ Extractive Industries Transparency Initiative [គម្រោងដំរុញតម្លាភាពឧស្សាហកម្មដកស្រង់] (EITI)។
- ការបង់ទឹកប្រាក់ទាំងអស់ ទាក់ទងនឹងការដកស្រង់ធនធាន គួរតែបង់ចូលក្នុងគណនីរដ្ឋាភិបាលតែមួយគណនី ដែលត្រូវបានត្រួតពិនិត្យជាទៀងទាត់ដោយភាគីឯករាជ ហើយដែលលទ្ធផលនៃការត្រួតពិនិត្យនេះ ត្រូវបានបើកឲ្យសាធារណជនមើល។

សភាជាតិ នៃប្រទេសកម្ពុជា គួរតែ៖

មានតួនាទីដ៏សកម្មឡើង នៅក្នុងអភិបាលកិច្ចលើធនធានធម្មជាតិ របស់ប្រទេស៖

- ពិភាក្សា ហើយអនុម័ត ចំពោះគ្រប់លក្ខណៈនៃដំណើរការប្រគល់សិទ្ធិប្រេង រ៉ែ ដី និងព្រៃឈើ មុននឹងការប្រគល់សិទ្ធិនោះត្រូវបានធ្វើឡើងជាការស្រេច។ នៅពេលដែលដំណើរការនេះត្រូវបានពិភាក្សា និងអនុម័តហើយ ដំណើរការគួរតែអនុវត្តដោយស្មើគ្នា ចំពោះគ្រប់ក្រុមហ៊ុន ហើយមិនមែនប្រែប្រួលឡើយ លុះត្រាតែមានការអនុម័តបន្ថែមទៀត ដោយសភាជាតិសិន។
- ត្រួតពិនិត្យលើការបង្កើតច្បាប់ និងវិសោធនកម្មច្បាប់ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។

ទាយកអន្តរជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា រួមទាំងប្រទេសចិន គួរតែ៖

ទទួលស្គាល់ថា មានតំណភ្ជាប់ផ្ទាល់ រវាងអភិបាលកិច្ច និងលទ្ធផលអភិវឌ្ឍ ហើយប្រើប្រាស់ប្រាក់ជំនួយជាគំនាស់ដើម្បីកែលម្អរដ្ឋាភិបាល

- ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រាកដថា ការផ្តល់ជំនួយក្រៅពីជំនួយមនុស្សធម៌ ត្រូវបានធ្វើឡើយ ក្រោយ មិនមែនមុនការរីកចម្រើនដ៏ជាក់ស្តែង ក្នុងការអនុវត្តវិធានការចាំបាច់ ដើម្បីសម្រេចអភិបាលកិច្ចដ៏ល្អឡើង។

ចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ ដើម្បីបញ្ចូល ហើយសម្របសម្រួល នូវផែនការជំនួយទាយក ជាមួយសេចក្តីត្រូវការដ៏បន្ទាន់ ដើម្បីកម្រងហើយពង្រឹងដល់អភិបាលកិច្ចវិស័យដកស្រង់ធនធានដឹកពុលលូតឡើង របស់ប្រទេសកម្ពុជា

- ធ្វើឲ្យជំនួយនៅពេលអនាគត អាស្រ័យលើលក្ខខណ្ឌនៃការបំពេញអនុសាសន៍ទាំងឡាយដែលបានចែងខាងលើនេះ។
- បង្កើតក្រុមការងាររួម រវាងទាយក និងរដ្ឋាភិបាល ហើយបង្កើតសូចនាត្រួតពិនិត្យ អំពីឧស្សាហកម្មដកស្រង់របស់ប្រទេសកម្ពុជា នៅក្នុងដំណើរការ Cambodia Development Cooperation Forum [វេទិកាកិច្ចសហការអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា] (CDCF)។
- ចំពោះវិស័យរ៉ែ ដៅបញ្ជាក់អំពីការកាប់ព្រៃឈើ និងការខូចខាតរយៈពេលយូរ ដែលកើតមកពីការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែ នៅក្នុងតំបន់

ការពារ និងតំបន់ជុំវិញព្រៃឡង់ ជាពិសេសនៅក្នុងគ្រានៃការផ្លាស់ប្តូរអាកាសធាតុ។ ផ្ទុយវិញ សូមលើកស្ទួយការប្រើប្រាស់ដី និងធនធានបែបផ្សេង សំអាងលើជម្រើសខាងហិរញ្ញវត្ថុ ហើយនិងការអភិវឌ្ឍន៍ ដែលគាំទ្រជនក្រីក្រ។ ជម្រើសទាំងនេះអាចមានរួមទាំងការអភិវឌ្ឍន៍សហគ្រាសប្រចាំសហគមន៍ ផលិតផលព្រៃក្រៅពីឈើ ការដកយកនិងទុកធាតុកាបូន ការបង់ប្រាក់សម្រាប់គុណភាពទឹក ហើយនិងការបង់ប្រាក់ផ្សេងទៀតសម្រាប់សេវាកម្មខាងបរិស្ថាន (PES) ប្រហែលនៅក្រោមក្របខណ្ឌនៃកម្មវិធីបន្ថយការបញ្ចេញធាតុកាបូន ពីប្រទេសមានការកាប់ និងការបង្កូចព្រៃឈើ (REDD) ។

ធ្វើឲ្យប្រាកដថា កិច្ចប្រឹងប្រែងប្រឆាំងការពុករលួយ ត្រូវបានរួមបញ្ចូលជាមួយសកម្មភាពនៃគ្រប់កម្មវិធីផ្តល់ជំនួយ ទាក់ទងនឹងប្រេងកាត និងធាតុដី នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

- នេះគឺជាធនធានរួមនូវការគាំទ្រ ទាំងផ្លូវហិរញ្ញវត្ថុ និងផ្លូវនយោបាយ ឲ្យសង្គមស៊ីវិល បុគ្គលមានសមត្ថភាពនៅក្នុងស្ថាប័ន សមាជិករដ្ឋសភា ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ហើយនិងអ្នករួមចំណែក ឬដំណើរការពាក់ព័ន្ធឈ្នេរផ្សេងទៀត។
- ការវិនិយោគជាបន្តបន្ទាប់ លើការយោគយល់ពីសេដ្ឋកិច្ចនយោបាយរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។

គាំទ្រសង្គមស៊ីវិលកម្ពុជា នៅ ក្នុងកិច្ចប្រឹងប្រែងដើម្បីបង្កើនតម្លាភាព និងការទទួលខុសត្រូវ នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានសាធារណរបស់ប្រទេសកម្ពុជា

- អនុម័ត ហើយអនុវត្ត ដោយសាធារណៈ នូវគោលនយោបាយមិនអធ្យាស្រ័យសោះ ចំពោះអំពើហិង្សាឧបត្ថម្ភដោយរដ្ឋ ឬការគំរាមកំហែងប្រឆាំងនឹងសកម្មជន ឬអង្គការសង្គមស៊ីវិល។
- បង្កើតប្រព័ន្ធឆ្លើយតប ដើម្បីគាំទ្រសមាជិកសង្គមស៊ីវិល ដែលត្រូវបានគំរាមកំហែងដល់ជីវិត ឬអង្គការដែលប្រឈមមុខនឹងការបង្ខំបិទ ដោយសារការងារទាក់ទងនឹងតម្លាភាព និងការទទួលខុសត្រូវ របស់រដ្ឋាភិបាល។

- ផ្តល់ការគាំទ្រដល់សង្គមស៊ីវិល ដើម្បីកត់ទុកជាឯកសារសង្កេត ហើយពិនិត្យពិច័យ នូវការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ។
- ផ្តល់ការគាំទ្រ ដើម្បីជួយអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពនៃសង្គមស៊ីវិល ដើម្បីសង្កេត និងធ្វើឲ្យប្រាកដថា ការបង់ប្រាក់ក្នុងវិស័យសាធារណៈ មានតម្លាភាព។

រដ្ឋាភិបាលនានាគួរតែ៖

- ធ្វើតាមការដឹកនាំរបស់ប្រទេសសហរដ្ឋអាមេរិក ដោយដាក់វិធានការហាមការធ្វើដំណើរចូលប្រទេស ចំពោះបុគ្គល ឬសមាជិកគ្រួសាររបស់បុគ្គលណា ដែលមានភស្តុតាងល្អ គួរឲ្យជឿថា បុគ្គលនោះពាក់ព័ន្ធក្នុងការពុករលួយ ទាក់ទងនឹងការដឹកស្រង់ធនធានធម្មជាតិ នៅក្នុងប្រទេសរបស់ខ្លួន។¹
- ទាមទារ ហើយគាំទ្រ ចំពោះសកម្មភាពប្រឆាំងការពុករលួយ ដោយបុគ្គលនៅថ្នាក់ជាតិ។
- បង្កើតប្រព័ន្ធលើកទឹកចិត្ត ដែលមានគោលបំណងឲ្យរង្វាន់ទៅបុគ្គលដែលចែករំលែកប្រាក់ចំរើក សំអាងលើកត្តាអភិបាលកិច្ច។

ក្រុមហ៊ុនដែលប្រតិបត្តិនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គួរគប្បី៖

- បោះពុម្ពព័ត៌មានអំពីទំហំ និងទីតាំងនៃសម្បទាន ព្រមទាំងព័ត៌មានលំអិត ស្តីពីការសន្យា ឬការបង់ប្រាក់ដែលបានធ្វើឡើងជាភាគបង្កងសម្រាប់ការប្រគល់សិទ្ធិនោះ។
- កុំធ្វើការបង់ប្រាក់ ឲ្យសមាជិកនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទឡើយ លើកលែងតែបើប្រាក់នោះ ត្រូវបានតម្រូវដោយច្បាប់ប៉ុណ្ណោះ។
- ប្រកាសប្រាប់ទាំងស្រុង អំពីការបង់ប្រាក់ណា ដែលបានបង់ឲ្យសមាជិកកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ។ ការបង់ប្រាក់ទាំងអស់ គួរគប្បីត្រួតពិនិត្យដោយភាគីឯករាជ្យ។

¹ ដើម្បីមើលច្បាប់ទាំងស្រុង សូមមើលច្បាប់បម្រុងប្រាក់រួមរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក៖ http://fwebgate.access.gpo.gov/cgi-bin/getdoc.cgi?dbname=110_cong_bills&docid=f:h2764enr.txt.pdf ។ គ្រានៃទាក់ទងនឹងប្រទេសកម្ពុជា នៅក្នុងច្បាប់បម្រុងប្រាក់រួម មាននៅក្នុងរបាយការណ៍ផ្នែក ៧ ដែលអមគ្នាជាមួយច្បាប់ ដែលផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែម ស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់នោះ។ របាយការណ៍ផ្នែក ៧ អនុម័តសំដីអំពីប្រទេសកម្ពុជា ដែលមាននៅក្នុងច្បាប់បម្រុងប្រាក់សម្រាប់កម្មវិធីរដ្ឋ ប្រតិបត្តិការបរទេស និងកម្មវិធីដែលទាក់ទងផ្សេងទៀត ឆ្នាំ ២០០៨។ ឯកសារនេះមានចែងដូចតទៅ៖ "គណៈកម្មការនេះ លើកទឹកចិត្តរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីអនុវត្តសេចក្តីប្រកាសរបស់ប្រធានាធិបតីលេខ ៧៧៥០ [គឺជាគម្រោងហាមឃាត់ការធ្វើដំណើរចូល ចំពោះរដ្ឋបោរធិបតេយ្យ] ដើម្បីហាមឃាត់មន្ត្រីពុករលួយរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ដែលត្រូវបានសំគាល់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងរបាយការណ៍ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧ របស់ Global Witness ឈ្មោះថា 'វឌ្ឍន៍ស្រឡាយ អ្នកលួចជាតិ៖ ការកាប់ឈើខុសច្បាប់ និងការពុះច្រៀកទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ដោយអ្នកដឹកនាំរបស់ប្រទេសកម្ពុជា' មិនឲ្យចូលប្រទេសសហរដ្ឋអាមេរិកទេ។ គណៈកម្មការលើកទឹកចិត្តប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ឯទៀតជាពិសេសនៅក្នុងអឺរ៉ុប និងអាស៊ី ដើម្បីអនុវត្តការហាមឃាត់បែបស្រដៀងគ្នា។"

សេចក្តីសង្ខេប

ប្រទេសកម្ពុជាសព្វថ្ងៃនេះ គឺជាប្រទេសលក់។ ដោយសារពួកវាជន របស់ប្រទេសកម្ពុជាបានប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិសន្លឹកសម្រាប់ខ្លួន ហើយ ដោយកាប់ធនធានឈើជាច្រើនរបស់ប្រទេស ឥឡូវអ្នកទាំង នោះកំពុងពង្រីកវិស័យពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន ឲ្យរួមមានធនធាន របស់រដ្ឋប្រភេទផ្សេងទៀតផងដែរ។ ធនធានទាំងនេះ មានរួមទាំងដី ធនធានជលផល កោះ និងឆ្នេរសមុទ្រទេសចរណ៍ ធាតុអ៊ែរ និង ប្រេងកាត ជាដើម។ ប្រទេសជាតិកំពុងត្រូវបានបែងចែក ហើយលក់ ចេញ យ៉ាងចាប់ហើស។ នៅក្នុងរយៈពេល ១៥ ឆ្នាំកន្លងមកនេះ ដី ប្រទេសជាតិចំនួន ៤៥ ភាគរយ ត្រូវបានទិញដោយអ្នកវិនិយោគ ឯកជន។ ប្រាជ្ញានៃការលក់នេះ មិនទាន់បានបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់ នៅឡើយសោះ។ លទ្ធផលអាក្រក់ផ្លូវសង្គម និងផ្លូវបរិស្ថាន មាន សភាពធ្ងន់ធ្ងរជាស្រេច។ⁱⁱ

របាយការណ៍នេះសំអាងលើការស៊ើបអង្កេតដែលបានធ្វើឡើង ដោយអង្គការ Global Witness [សាក្សីពិភពលោក] នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ ហើយរបាយការណ៍នេះផ្តោតលើមួយផ្នែកនៃបាតុភូតដ៏ធំ ទូលាយនេះ – គឺវិស័យប្រេង ឧស្ម័ន និងធាតុអ៊ែរ ដ៏កំពុងលូតឡើង។ របាយការណ៍នេះលើកហេតុផល ដើម្បីឲ្យរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ហើយ និងទាយកអន្តរជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ពង្រឹងអភិបាលកិច្ចលើ ធនធានទាំងនេះ។

១ ប្រទេសកម្ពុជាកំពុងមានលទ្ធភាពទទួលបានផលលាភយ៉ាងសន្លឹក ដោយសារប្រេងកាត និងធាតុអ៊ែរ

បើសិនផលចំណូលពីវិស័យឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ថ្មីទាំងនេះ ត្រូវបានគ្រប់គ្រងយ៉ាងល្អ វាអាចផ្តល់ឲ្យរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា នូវ ឱកាសដ៏ល្អប្រសើរបំផុត នៅក្នុងជំនាន់នេះ ដើម្បីកសាង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធឡើងវិញ ហើយលើកប្រជាស្រុកឲ្យផុតពីភាពក្រី ក្របាន។ បើសិនជាវិស័យឧស្សាហកម្មទាំងនេះ ត្រូវបានគ្រប់គ្រង ដោយការពុករលួយ និងអសមត្ថភាពទៅវិញ ទឹកប្រាក់ដែលរកបាន

អាចពង្រីកចន្លោះរវាងអ្នកមាន និងអ្នកក្រ ហើយបន្តដល់លទ្ធិ ប្រជាធិបតេយ្យបន្ថែមទៅទៀត ដោយចាក់ឫសនៃជំហររបស់ពួក វាជន ដែលកំពុងតែកាន់អំណាច យ៉ាងជ្រៅ។

២ ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់របស់ ប្រទេសកម្ពុជា កំពុងតែចេញ សញ្ញាឲ្យដឹងមុន ពីការចាប់ ដោយរដ្ឋចោរធិបតេយ្យ។

Global Witness បានស្ទង់មើល វិស័យឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ដ៏កំពុងលូតឡើង របស់ប្រទេសកម្ពុជា តាមរយៈការសម្ភាសអ្នកផ្ទៃក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម ហើយនិងការ ស៊ើបអង្កេតនៅនឹងកន្លែងដឹកស្រង់តែម្តង។ លទ្ធផល គឺគួរឲ្យភ្ញាក់ ផ្អើល។ គំរូនៃការពុករលួយ និងអំណាចបរិបាលកិច្ច ដែលបាន ឃើញនៅក្នុងវិស័យព្រៃឈើ ហើយដែលត្រូវបានកត់ទុកជាឯកសារ ដោយ Global Witness អស់រយៈពេលជាង ១៣ ឆ្នាំនេះ ត្រូវបាន ឃើញដូចគ្នា នៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ដែរ។ ពួកវាជន នយោបាយដដែលៗ ដែលបានខ្លះខ្លាយធនធានព្រៃឈើរបស់ ប្រទេសជាតិនោះ ឥឡូវនេះកំពុងតែមានការកិច្ចលើការគ្រប់គ្រង ទ្រព្យសម្បត្តិធាតុអ៊ែរ និងប្រេងកាត របស់ប្រទេសជាតិដែរ។ ដូចជា ឈើថ្លៃដែរ ធនធានទាំងនេះ ផ្តល់ជាឱកាសដ៏មានតែមួយគត់។ នៅ ពេលវាអស់ហើយ គឺគ្មានទៀតទេ ជានិច្ច។ⁱⁱⁱ

ជើងសារអំណាចដ៏ធំខ្ពស់ចំនួនតិច ដែលគ្រប់គ្រងរដ្ឋ បានលក់ ចេញសម្បទានដែលអាចមានតម្លៃថ្លៃ ទៅក្រុមហ៊ុនផ្សេងៗ ដោយ របៀបដ៏គ្មានតម្លាភាព ហើយគួរឲ្យសង្ស័យណាស់។ តាមនិន្នាការ បច្ចុប្បន្ន ពួកជើងសារអំណាចទាំងនេះ ប្រុងប្រៀបនឹងទទួលបាន ប្រយោជន៍ពីឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់របស់ប្រទេសកម្ពុជាសម្រាប់ ខ្លួន។ ប្រជាពលរដ្ឋមិនទទួលបានប្រយោជន៍ទាំងនេះទេ។ អ្នកទាំងនេះ មានជំនួយក្នុងការធ្វើបែបនេះ ដោយសារខ្វះតម្លាភាពទាំងស្រុង នៅក្នុងវិស័យប្រេងកាត និងវិស័យអាជីវកម្មអ៊ែរ។ ភាពស្របច្បាប់ និងសមត្ថភាពបច្ចេកទេស នៃក្រុមហ៊ុនខ្លះ ដែលបានទិញ សម្បទានទាំងនេះ គឺមិនច្បាស់ឡើយ។ ទន្ទឹមនឹងពេលនេះ ការ ប្រប៉ូយគ្រោះថ្នាក់ដល់បរិស្ថាន និងប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅលើដី នោះ គឺធំណាស់។

ⁱⁱ បទយោងសម្រាប់ចំណុចដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងផ្នែកនេះ ត្រូវបាន លើកឡើងនៅក្នុងតួបាយការណ៍។

កម្មករសាកល្បងដឹកធាតុអ៊ី ទៅការដ្ឋានអណ្តូងដីមួយ នៅក្នុងខេត្តព្រះវិហារ

៣ ការបង់ប្រាក់មកពីក្រុមហ៊ុនដកស្រង់ ចំនួនសរុបរាប់លាន

ដុល្លារ មើលទៅដូចជាបាត់ទៅណាអស់ៗ

រង្វាន់ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលត្រូវបានបង់ដើម្បីទទួលសម្បទាន - គឺមានចំនួនសរុបរាប់លានដុល្លារ - មិនបានលេចឡើង តាមការសង្កេតរបស់ Global Witness នៅក្នុងរបាយការណ៍ផលចំណូលឆ្នាំ ២០០៦ ឬ ឆ្នាំ ២០០៧ របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុឡើយ។

នៅក្នុងករណីវិស័យដី៖

៤ អាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរកធនធានដី ត្រូវបានចែកដោយសម្ងាត់

ទៅពួកវាជនកាន់អំណាច ឬញាតិសន្តានរបស់អ្នកទាំងនោះ។

ក្នុងចំណោមការដ្ឋានដី ដែលត្រូវបាន Global Witness ស៊ើបអង្កេតនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ គ្រប់ការដ្ឋានទាំងអស់ ត្រូវបានកាន់កាប់

ឬគ្រប់គ្រងដោយសមាជិកនៃពួកវាជននយោបាយ ឬយោធា របស់ប្រទេសកម្ពុជា។ បញ្ជីឈ្មោះមានរួមដូចតទៅនេះ៖

- លោកនាយ ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី អ៊ុក កោសា^៣ អ្នកប្រមុខនៃយោធាកូមិភាគអភិវឌ្ឍន៍ របស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ (RCAF);
- លោក ចម បូរី^៤ ត្រូវជាបងប្អូនជាមួយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា លោក ចម ប្រសិទ្ធ^៥;
- លោក ឌី ចូច^៦ (ហៅថា ហ៊ុន ចូច ដែរ) ត្រូវជាប្អូនជីដូនមួយរបស់អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន;
- ឧត្តមសេនីយ៍ មាស សុភា^៧ ជាអគ្គមេបញ្ជាការកងទ័ពថ្មើរជើងនៃ RCAF;
- សមាជិកព្រឹទ្ធសភា ឯកឧត្តម លី យ៉ុងផាត់^៨ សមាជិកព្រឹទ្ធសភារបស់បក្សប្រជាជនកម្ពុជា (CPP) ហើយជាមហាសេដ្ឋីមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន;
- ឯកឧត្តម ឱម យ៉ុនឡុង^៩ ទីប្រឹក្សាខ្ពស់របស់សម្តេច ហ៊ុន សែន ហើយជាប្រធានគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស នៃរដ្ឋាភិបាលប្រទេសកម្ពុជា;
- សមាជិកព្រឹទ្ធសភា ឯកឧត្តម ឡៅ ម៉េងយ៉ីន^{១០} អ្នកជំនិតរបស់សម្តេច ហ៊ុន សែន ហើយជានាយកនៃក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិច ដែលជាក្រុមហ៊ុនដ៏មានអំណាចខ្លាំងបំផុតមួយ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា;
- លោកនាយឧត្តមសេនីយ៍ ប៉ុល សារ៉េន^{១១} ជាអគ្គមេបញ្ជាការនៃកងទ័ពភូមិន្ទកម្ពុជា;
- ឧកញ៉ា ទ្រី ភាត^{១២} ជាមហាសេដ្ឋីគាំទ្រគណបក្ស CPP។

៥ មានការពាក់ព័ន្ធដ៏ជាក់ស្តែង និងច្រើនអនេក ដោយ

កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ នៅក្នុងវិស័យដីដឹកំពុងលូតឡើង។

អ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ Global Witness បានប្រទះឃើញកងកម្លាំង RCAF ធ្វើការយាមការដ្ឋានអាជីវកម្មដី នៅក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែង ព្រះវិហារ និងពោធិ៍សាត់។ នៅការដ្ឋានខ្លះ ដីត្រូវបានចាប់យកពីអ្នកស្រុក ហើយមានគោរយការណ៍អំពីការគំរាមកំហែងដល់អ្នកស្រុក។ នៅក្នុងករណីទាំងអស់នេះ គ្មានការផ្តល់ការអនុញ្ញាតមុនដោយសេរី និងដោយដឹងខ្លួនឡើយ។

៦ តំបន់ការពារ ឬតំបន់មានបញ្ហាបរិស្ថាន គឺគួរឲ្យព្រួយបារម្ភជា ពិសេស។ តាមនិន្នាការបច្ចុប្បន្ន តំបន់ដែលពីមុនមិនទាន់មាន អ្នកណាស្វែងរករក នៅក្នុងជួរក្រវ៉ាញ ព្រៃឡង់ និងដែនជម្រក សត្វព្រៃក្រសោប នោះនឹងត្រូវបានខូចខាត ឬបំផ្លាញជា អចិន្ត្រៃយ៍វិញ។

រាជរដ្ឋាភិបាលប្រទេសកម្ពុជា បានសម្រេចចិត្តថា អាជីវកម្មរ៉ែត្រូវ មានអាទិភាពជាងសេចក្តីត្រូវការនៃបរិស្ថាន ហើយនិងកិច្ចការពារ បរិស្ថាន។ នេះបាននាំទៅរកសកម្មភាពស្វែងរកធនធានរ៉ែយ៉ាង សន្លឹក។ នៅក្នុងចំណោមតំបន់ការពារទាំង ២៣ តំបន់របស់ ប្រទេសកម្ពុជា មានយ៉ាងហោចណាស់ ៦ តំបន់ ដែលមាន សកម្មភាពអាជីវកម្មរ៉ែប្រភេទណាមួយ កំពុងតែកើតឡើងនៅក្នុង ខ្សែព្រំដែនតំបន់។

នៅក្នុងករណីវិស័យប្រេង និងឧស្ម័ន៖

៧ ស្ថាប័នដែលគ្រប់គ្រងឧស្សាហកម្មប្រេង និងឧស្ម័នរបស់ ប្រទេសកម្ពុជា – អាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា (CNPA) – គឺជាស្ថាប័នដ៏ខ្វះភាពស្របច្បាប់ច្បាស់លាស់ នៅ ក្រោមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងផ្ទាល់ ពីអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន ហើយនិងឧប នាយករដ្ឋមន្ត្រីរបស់លោក ឯកឧត្តម សុខ អាន។^{១៧}

CNPA ត្រូវបានបង្កើតដោយរាជក្រឹត្យ។ តាមយោបល់របស់អ្នក ជំនាញច្បាប់ ដែល Global Witness បានពិគ្រោះជាមួយ ការផ្ទេរ អំណាចដ៏ធំបែបនេះ ទៅកាន់ស្ថាប័នថ្មី តាមរយៈតែរាជក្រឹត្យ ប៉ុណ្ណោះ ដោយគ្មានច្បាប់អនុម័តដោយសភាជាតិ គឺមិនសមស្រប នឹងដំណើរការធម្មតា ហើយខ្វះភាពស្របច្បាប់ច្បាស់លាស់ នៅ ក្រោមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។ ទន្ទឹមនឹងពេលនេះ វិសោធនកម្មសម្ងាត់មួយចំនួន ដែលបានធ្វើ ឡើងនៅក្នុងច្បាប់ប្រេងកាតឆ្នាំ ១៩៩១ មើលទៅបានដាក់អំណាច គ្រប់គ្រងស្ថាប័ននេះ ទៅក្នុងដៃផ្ទាល់របស់អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហើយនិងឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី សុខ អាន។

៨ មជ្ឈការ និងនយោបាយកម្ម នៃអំណាចនៅក្នុង CNPA បាន បង្កើតនូវអង្គការជីវិកល ដែលសភាជាតិកម្ពុជាគ្មានអំណាច ត្រួតត្រាសោះ ហើយក្រសួងដទៃទៀត គ្មានសំឡេងឡើយ។ ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតត្រាលើ CNPA ត្រូវបានក្លាយជារឿង នយោបាយជាអនេក។ អ្នកកាន់អំណាច សុទ្ធតែជាអ្នកនយោបាយ CPP ដែលគាំទ្រសម្តេច ហ៊ុន សែន។ ការអនុវត្តអំណាចនេះ មិន រាប់បញ្ចូល ហើយក៏ដកហូតអំណាចចេញពីអ្នកណាដែលគាំទ្រ ប្រធានព្រឹទ្ធសភា សម្តេច ជា ស៊ីម។^{១៨} អគ្គនាយកនៃ CNPA លោក តៃ ដួងតារា^{១៩} ក្តាប់ព័ត៌មានយ៉ាងជាប់ ដោយការជ្រើសរើសបុគ្គលិក ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ ពីក្រសួងដទៃទៀត ទាំងវេលាចោលបុគ្គលិកដ៏ មានការហ្វឹកហ្វឺននៅក្នុង CNPA ហើយដោយការរក្សាទុកឯកសារ នៅក្នុងផ្ទះខ្លួនឯង មិនមែនក្នុងការិយាល័យអាជ្ញាធរទេ។

គ្មានការត្រួតត្រាលើ CNPA ដោយសភាជាតិឡើយ។ សមាជិក សភា មើលទៅ មិនដឹងអ្វីសោះអំពីកិច្ចការរបស់ CNPA។ បែបដូច គ្នា CNPA មិនសម្របសម្រួលជាមួយនឹងក្រសួងដទៃទៀតទេ៖ ក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ – ដែលនឹងទទួលខុសត្រូវលើការប្រមូលផល ចំណូល ពីប្រេង និងឧស្ម័ន នៅពេលវាចាប់ផ្តើមដំណើរការ – មិន បានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងការពិភាក្សារបស់ CNPA ស្តីការគ្រប់គ្រងធន ធាននេះ ហើយនិងអនាគតផលចំណូលឡើយ។

៩ ការចែកចាយសម្បទាន បានកើតឡើងនៅក្នុងភាពសម្ងាត់។

កិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ក្រុមហ៊ុនប្រេង ហើយនិងព័ត៌មានអំពីការចែក ចាយសម្បទាន គឺជារឿងសម្ងាត់ ដែល CNPA ការពារយ៉ាងជាប់។ ក៏ប៉ុន្តែ មានព័ត៌មានឲ្យដឹងថា CNPA បានចែកសម្បទានគ្រប់ប្តូក នៅក្នុងសមុទ្រ ដែលជាប់របស់កម្ពុជាពិតប្រាកដ ទៅឲ្យក្រុមហ៊ុន ឯកជនអស់ហើយ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ អាជ្ញាធរនៅតែបន្តចែកប្តូកដី គោកជុំវិញអាងទន្លេសាប ហើយចែកអាជ្ញាប័ណ្ណសារជាថ្មី សម្រាប់ ប្តូកនៅក្នុងតំបន់សមុទ្រមានការទាមទារជាន់គ្នា – គឺជាតំបន់ សមុទ្រដែលប្រទេសថៃ និងប្រទេសកម្ពុជាដណ្តើមគ្នាទាមទារ។ ក្រុមហ៊ុនច្រើនផ្សេងៗគ្នា បានទទួលសម្បទាន។ ក្រុមហ៊ុនខ្លះ គឺជា ក្រុមហ៊ុនប្រតិបត្តិ ដែលមានសមត្ថភាពសមស្រប។ ចំពោះក្រុម ហ៊ុនមួយចំនួនទៀត គឺវាមិនសូវច្បាស់លាស់ថា ពួកគេមាន បទពិសោធន៍អ្វី ឬថា តើគេមានខ្សែស្រឡាយជាមួយអ្នកណាខ្លះ។

សម្តេច ហ៊ុន សែន (ខាងស្តាំ) មានអំណាចកាន់កាប់ដោយផ្ទាល់ លើអាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា (CNPA) ដែលទទួលបានការកិច្ចសម្របសម្រួល វិស័យប្រេងរបស់ប្រទេសកម្ពុជា

ទីប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចរបស់អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី គឺមហាសេដ្ឋី លោក បណ្ឌិត ឈិន លិប គឺជា^{១៦} គឺជាម្ចាស់នៃក្រុមហ៊ុន Resourceful Petroleum [ក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត រឺសូសហ្វិល]^{១៧} ក្រុមហ៊ុនមួយ ដែលកាន់ចំណែកហ៊ុន ៣០ ភាគរយ នៅក្នុងសម្បទានសមុទ្រ ប្លុក B។ មេធាវីរបស់លោកបណ្ឌិត ឆិន លិប គឺ បានប្រាប់ Global Witness ថាក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត រឺសូសហ្វិល ធ្វើអាជីវកម្មប្រេង និងឧស្ម័ន នៅកន្លែងផ្សេងទៀត នៅក្នុងពិភពលោកដែរ។^{១៨} ក្រុមហ៊ុនផ្សេងទៀត ដូចជាក្រុមហ៊ុន China Zhen Rong Cambodia [ក្រុមហ៊ុន ឆាយណា ចេន រុង កម្ពុជា]^{១៩} មើលទៅ ត្រូវបានបង្កើតឡើយ ដើម្បីគោលបំណងប្រើប្រាស់ធនធានប្រេង និងឧស្ម័នរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។

១០ ប្រាក់រាប់លានដុល្លារ ត្រូវបានបង់ឲ្យ CNPA ដោយក្រុមហ៊ុនដឹកស្រង់ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះ មើលទៅមិនដែលចូលក្នុងរកនាគារជាតិឡើយ។

ក្រុមហ៊ុននីមួយៗ ត្រូវតែបង់ប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខា ដែលចំនួនអាចចរចាបាន ទៅឲ្យ CNPA។ ដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ក្រុមហ៊ុនឥណ្ឌូណេស៊ី PT Medco Energi Internasional [ប្រាមពល PT មីដកូ អន្តរជាតិ] បានបង់ប្រាក់សរុបចំនួន US\$៧,៥ លានឲ្យ

CNPA។ ម៉្យាងទៀត គ្រប់ក្រុមហ៊ុននីមួយៗ ដែលមានកិច្ចព្រមព្រៀងចែកចាយផលិតកម្ម សម្រាប់ប្លុកសម្បទានមួយ ក៏ត្រូវតែបង់ថ្លៃយ៉ាងធ្ងន់រាល់ឆ្នាំ។ នៅក្នុងឆ្នាំទីមួយ ប្រាក់នេះគឺជិត US\$៤០០.០០០ ក្នុងសម្បទានមួយ។ តាមការសង្កេតរបស់ Global Witness ប្រាក់នេះមិនដែលលេចឡើងនៅក្នុងរបាយការណ៍ផលចំណូលមិនមែនពន្ធដារ របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់ឆ្នាំ ២០០៦ ឬ ២០០៧ ឡើយ។

១១ តំបន់ដីគោកហៅថា អាងទន្លេសាប កំពុងត្រូវគេស្វែងរកធនធានឥឡូវនេះ។

អាងនេះ មានរួមផ្ទៃកម្រិតនៃបឹងទន្លេសាប ជាបឋមនីយដ្ឋានមណ្ឌល UNESCO មួយ ដែលទឹកផ្គត់ផ្គង់ត្រីប្រមាណជា ២៣០.០០០ តោនក្នុងមួយឆ្នាំ។ ត្រីទាំងនេះ ផ្តល់ប្រមាណជា ៤០ – ៧០ ភាគរយ នៃជាតិប្រូតេអ៊ីន ដែលប្រជាពលរដ្ឋស្រែកក្នុងមួយឆ្នាំ ហើយផ្តល់ជីវភាពដ៏ចាំបាច់ សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា ប្រមាណពីរលាននាក់។

នៅពេលសរសេររបាយការណ៍នេះ មានការស្វែងដីដោយការញួយដី ប្រតិបត្តិដោយក្រុមហ៊ុនឯកជន ហៅថា Petroleum Geo Services [សេវាកម្មប្រេងកាត ដីយ៉ូ] (PGS)។^{២០} លទ្ធផលមិនទាន់បញ្ចេញឲ្យសាធារណជនដឹងនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែ Global

រដ្ឋាភិបាលកំពុងតែប្រើប្រាស់ជំនួយអន្តរជាតិ ជាលេសដើម្បីអះអាងភាពត្រឹមត្រូវស្របច្បាប់ នៅក្នុងវិស័យនយោបាយ។

១៣ រដ្ឋាភិបាលបានដកថយ

ក្រោយរួចហើយ នៅក្នុងការតម្រូវតម្លាភាពពីឧស្សាហកម្មដកស្រង់។

ក្រោយពីរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានយល់ព្រមអនុម័តគម្រោងជំរុញតម្លាភាពឧស្សាហកម្មដកស្រង់ នោះ រដ្ឋាភិបាលបានប្រកាសថា នឹងមិនអនុម័តវិញ។

ក្មេងៗ ដើរហួសឡានដឹកម៉ាស៊ីនប្រដាប់ប្រដាចិន ទៅកាន់ការដ្ឋានអណ្តូងរ៉ែមួយ នៅក្នុងស្រុករៀង ខេត្តព្រះវិហារ

Witness ត្រូវបានគេប្រាប់ថា ទិន្នន័យចង្អុលបង្ហាញ "លទ្ធភាពល្អប្រសើរ"។ ក្រុមហ៊ុនថាមពល PT ម៉ិដិកូ អន្តរជាតិ^{១១} ត្រូវបានប្រគល់សម្បទានដីគោកមួយប្តូក។ ក្រុមហ៊ុនផ្សេងទៀត ក៏អះអាងថាខ្លួនត្រូវបានចែកសម្បទានដែរ។ ដល់ខែសីហាឆ្នាំ ២០០៨ មានការពិគ្រោះ និងការជំរុញអ្នកស្រុកយ៉ាងតិចណាស់ ទោះបីមន្ត្រីប្រទេសកម្ពុជាបានផ្តល់ការអនុញ្ញាតរួចជាស្រេច ឲ្យក្រុមហ៊ុន PGS បន្តការស្វែងរកដីរបស់គេចូលក្នុងវាលស្រែ ក្រោយពីការបញ្ចប់រដូវច្រូតកាត់នាចុងឆ្នាំ ២០០៨ ក៏ដោយ។

១២ ទាយកអន្តរជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា មិនប្រើអាណាចក្រដែលមានដោយសារប្រាក់ ជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ដែលគេផ្តល់ឲ្យ ដើម្បីកែលំអរអភិបាលកិច្ចទេ។

ទាយកអន្តរជាតិផ្តល់ជំនួយ ស្មើនឹងប្រហែលពាក់កណ្តាលនៃថវិកាជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា រៀងរាល់ឆ្នាំ។ ទាយកមិនបានប្រើអាណាចក្រដែលគេមានដោយសារប្រាក់ជំនួយនេះ ដោយប្រសិទ្ធភាពឡើយ។ និយាយលំអិត ពួកគេមិនព្រមទទួលស្គាល់ថា រដ្ឋាភិបាលពុករលួយទាំងស្រុង ហើយមិនធ្វើការសម្រាប់ផលប្រយោជន៍នៃប្រជារាស្ត្រទេ។ លទ្ធផល គឺថាប្រាក់ជំនួយរាប់ពាន់លានដុល្លារ ផ្តល់ដោយអ្នកបង់ពន្ធដារនៅក្នុងបស្ចិមប្រទេស ហើយនិងប្រទេសចិនឥឡូវដែរ គឺមានផលប្រយោជន៍តិចតួច ដើម្បីកែលំអរវិធាននៃពលរដ្ឋកម្ពុជាជាម្នាក់ៗ ម្យ៉ាងទៀត ជំនួយគាំទ្រពីទាយកបានបរាជ័យ ក្នុងការជំរុញការកែទម្រង់ ដែលអាចធ្វើឲ្យរដ្ឋាភិបាលទទួលខុសត្រូវចំពោះពលរដ្ឋរបស់ខ្លួនច្រើនជាង។ ផ្ទុយទៅវិញ

១៤ ការខូចខាតដែលកើតឡើងរួចជាស្រេច គឺមិនទាន់ដល់កម្រិតជួសជុលលែងបាននៅឡើយទេ ហើយនៅមានឱកាសស្តើងដើម្បីកែលំអរអភិបាលកិច្ចនៃឧស្សាហកម្មដកស្រង់របស់ប្រទេសកម្ពុជានៅឡើយ។

ការនេះត្រូវតែចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការព្យួរទុកបណ្តោះអាសន្នចំពោះការប្រគល់សម្បទានថ្មី ការត្រួតពិនិត្យនៃសម្បទានដីប្រគល់ហើយនាបច្ចុប្បន្ន ហើយនិងតម្លាភាពទាំងស្រុង នៅក្នុងការចែករំលែក និងការគ្រប់គ្រង នូវធនធានសាធារណៈដ៏សំខាន់ទាំងនេះ។ ទាយកគួរតែបញ្ជាក់ការចែកប្រាក់ជំនួយ ក្រៅពីជំនួយមនុស្សធម៌ទៅនឹងការចម្រើនទៅមុខដ៏ជាក់ស្តែង ក្នុងការអនុវត្តវិធានការទាំងនេះ។

ឧស្សាហកម្មដកស្រង់របស់ប្រទេសកម្ពុជា កំពុងតែចេញសញ្ញាឲ្យដឹងមុន ពីការចាប់ដោយរដ្ឋចោរធំបំផុត ...

ជំពូកទី ១

ឧស្សាហកម្ម ដឹកស្រង់របស់ ប្រទេសកម្ពុជា

global witness

ជំពូកទី ១

ឧស្សាហកម្មដកស្រង់របស់ប្រទេសកម្ពុជា – មានរង្វាន់ថ្លៃ

"យើងកំពុងស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាល ដែលយើងហៅថា សម័យផ្លាស់ប្តូរ"

ប្រសាសន៍របស់ ឯកឧត្តម ម៉ុក ម៉ាពីត^{២៦} រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថានកម្ពុជា ស្តីពីឧស្សាហកម្មដកស្រង់ដែលកំពុងលូតឡើង។^{២៧}

ប្រទេសកម្ពុជា មើលទៅ កំពុងមានលទ្ធភាពទទួលបានផលលាភយ៉ាងសន្ធឹក ដោយសារប្រេង ឧស្ម័ន និងធាតុរ៉ែ។ តំរូវការខ្ពស់ជុំវិញពិភពលោក ស្រាប់ផលិតផលទាំងនេះ បាននាំឲ្យមានថ្លៃខ្ពស់រហូតដល់ពេលថ្មីនេះ។ លទ្ធផលមួយ គឺថាក្រុមហ៊ុននានាចាប់ផ្តើមរកប្រភពធនធានដ៏អាចចំណេញបាន នៅក្នុងប្រទេសដែលមិនដែលដកស្រង់ធនធានទាំងនេះកន្លងមកទេ ដែលពីមុនប្រទេសទាំងនោះត្រូវបានគេគិតថា ខ្វះស្ថិរភាពនយោបាយពេកទើបមិនអាចប្រតិបត្តិការក្នុងប្រទេសទាំងនោះបានទេ។ ប្រទេសកម្ពុជាគឺជាឧទាហរណ៍ដ៏ជាក់ស្តែង នៃបាតុភូតនេះ។

នៅក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំកន្លងមកនេះ វិស័យអាជីវកម្មរ៉ែ និងប្រេងបានអភិវឌ្ឍយ៉ាងលឿន ដោយក្រុមហ៊ុនថ្មីស្នងលទ្ធភាពនៃទ្រព្យសម្បត្តិធាតុរ៉ែ និងប្រេងកាត នៅក្រោមដីគោក និងដីបាតសមុទ្ររបស់ប្រទេស។ ផលចំណូលដែលរកបាន មុខជាតិចតួច បើប្រៀបធៀបនឹងប្រទេសមហាផលិតប្រេងកាត និងធាតុរ៉ែ ដូចជាប្រទេស

អ៊ីរ៉ាក់ និងប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងត្បូង ប៉ុន្តែបើធនធានទាំងនេះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយត្រឹមត្រូវ វាអាចជាឱកាសដ៏ល្អសម្រាប់បំផុតនៅក្នុងជំនាន់នេះ ដើម្បីរួចខ្លួនពីអន្ទាក់នៃភាពក្រីក្របាន។

ទោះជាប្រទេសកម្ពុជាមានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចយ៉ាងលឿន នៅក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះក៏ដោយ ក៏ប្រជាជនភាគច្រើននៅតែក្រីក្រហើយខ្វះធនធានសំខាន់ជាមូលដ្ឋាន។ 'សន្ទស្សន៍អភិវឌ្ឍន៍មនុស្ស' ឆ្នាំ ២០០៧ របស់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ បានដាក់ប្រទេសកម្ពុជាជាលំដាប់ថ្នាក់ទី ១៣១ ក្នុងចំណោម ១៧៧ ប្រទេស ដោយ ៧៨ ភាគរយនៃប្រជាជនត្រូវបានប៉ាន់ស្មានថា រស់នៅដោយប្រាក់តិចជាង US\$២ ក្នុងមួយថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ។^{២៨} ទន្ទឹមនឹងនេះ អាយុកាលមធ្យមនៃប្រជាជនគឺតែ ៥៨ ឆ្នាំ ប៉ុណ្ណោះ ហើយកុមារក្រោមអាយុប្រាំឆ្នាំ ចំនួនមួយភាគបី ត្រូវបានចាត់ទុកថា ខ្វះអាហារគ្រប់គ្រាន់។^{២៩} ចំពោះប្រជាជនកម្ពុជាភាគច្រើន ជីវិតនៅតែខ្លី ហើយលំបាក។

ទោះជាប្រទេសកម្ពុជាមានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចយ៉ាងលឿន នៅក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះ ក៏ដោយ ក៏ប្រជាជនភាគច្រើននៅតែក្រីក្រ ហើយខ្វះធនធានសំខាន់ជាមូលដ្ឋាន

អង្គការ IMF ទាយថា ផលចំណូលប្រចាំឆ្នាំមកពីប្រេងនឹងកើនឡើងបន្តិចម្តងៗ ពី US\$១៧៤ លាន នៅក្នុងឆ្នាំ ២០១១ រហូតដល់ចំនួនអតិបរមា US\$១,៧ ពាន់លាន នៅក្នុងឆ្នាំ ២០២១ (ប្រមាណ ៤ ភាគរយនៃ GDP) រួចហើយធ្លាក់ចុះវិញយ៉ាងលឿន។^{៣០} បើសិនជាការប៉ាន់ស្មាននេះគឺត្រឹមត្រូវ ផលចំណូលប្រេងនឹងផ្លាស់ប្តូរអនាគតរបស់ប្រទេសយ៉ាងខ្លាំង។

ប្រភពព័ត៌មានផ្សេងទៀត មិនសូវមានសុទិដ្ឋិនិយមច្រើនដូចនេះទេ។ អ្នកជំនាញក្នុង

វិស័យឧស្សាហកម្ម ដែលមានទិន្នន័យថ្មីបំផុត បានថ្លែងដោយការ ព្រួយបារម្ភ ថាអង្គការ IMF រដ្ឋាភិបាល និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ បាន ហាមឃាត់ការវិកលច្រកគ្រប់គ្រាន់ រវាងចំនួនប្រេង និងឧស្ម័ន ដែលមាននៅក្រោមដី ហើយនិងចំនួនដែលមានលទ្ធភាពដក ស្រង់ចេញបាន។ គេឲ្យដំបូន្មានថា ការទាយរបស់អង្គការ IMF គឺ មិនត្រឹមត្រូវទេ ហើយត្រូវតែកែលម្អចុះក្រោម។ សំអាងលើការ ទាយរបស់គេ លំហូរចូលក្នុងប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ច នៃផលចំណូលយ៉ាង ច្រើននោះ គឺប្រហែលជាមិនកើតឡើងដូច្នោះទេ។ ទោះជាយ៉ាង ណាក៏ដោយ ផលចំណូលដែលមានលទ្ធភាពកើតឡើងនោះ នៅ តែធំ ហើយសំខាន់ បើយោងតាមខ្នាតប្រទេសកម្ពុជា។^{២៧}

ការវិនិយោគ និងការចាប់អារម្មណ៍លើវិស័យអាជីវកម្មរ៉ែ របស់ ប្រទេសកម្ពុជា កំពុងតែកើនឡើងយ៉ាងលឿន

ទន្ទឹមនឹងពេលនេះ វិស័យអាជីវកម្មរ៉ែនៅតែអភិវឌ្ឍយ៉ាងស្ងាត់ ស្ងៀម។ ដោយខ្វះទិន្នន័យស្តីពីចំនួនប្រភពធនធានរ៉ែរបស់ ប្រទេសកម្ពុជា ហើយនិងស្ថានភាពនៃការស្វែងរកធនធានរ៉ែ នៅជាការដ្ឋានអាជីវកម្មរ៉ែជាច្រើននោះ យើងគ្មានលទ្ធភាពប៉ាន់ ស្មានពីចំនួនផលចំណូល ដែលវិស័យអាជីវកម្មរ៉ែរបស់ប្រទេស កម្ពុជា អាចផលិតបាន ក៏ប៉ុន្តែការវិនិយោគ និងការចាប់អារម្មណ៍ លើវិស័យនេះ កំពុងតែកើនយ៉ាងលឿន។ នៅក្នុងពាក់កណ្តាល ទសវត្សរ៍ ១៩៩០ គ្មានគម្រោងអាជីវកម្មរ៉ែធំណាចាប់ផ្តើមឡើយ ក៏ប៉ុន្តែដល់ឆ្នាំ ២០០៦ ពិតជាមានការប្រញាប់ប្រញាល់រកធន ធានរ៉ែ៖ គឺស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល ដែលមានការកិច្ចលើកទឹកចិត្តការ វិនិយោគបរទេស – គឺក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា^{២៨} – បានអនុម័ត ចំពោះការវិនិយោគ ២៥៤០៣ លាន នៅក្នុងវិស័យអាជីវកម្មរ៉ែ នៅក្នុងឆ្នាំនោះ។^{២៩} ហេតុការណ៍នេះ ធ្វើឲ្យលេចឡើងនូវលទ្ធភាព មួយ គឺថាទោះជាមានការចាប់ផ្តើមដ៏ស្ងាត់ក៏ដោយ ប្រហែលគឺជា វិស័យអាជីវកម្មរ៉ែរបស់ប្រទេសកម្ពុជាវិញ – មិនមែនប្រេងទេ – ដែលមានលទ្ធភាពច្រើនជាង ក្នុងការជួយដល់សេដ្ឋកិច្ចជាតិ។

និយាយរួម បន្តិចទៀត រតនាគារជាតិអាចទទួលបានចំណូលរាប់លាន ដុល្លារ ពីឧស្សាហកម្មដកស្រង់ ដែលនេះជាហេតុការណ៍ដ៏គួរឲ្យ អបអរសាទរ នៅក្នុងប្រទេសមួយដែលនៅតែពឹងពាក់លើ សហគមន៍ជំនួយអន្តរជាតិ សម្រាប់ប្រាក់ជំនួយស្មើនឹងពាក់ កណ្តាលនៃថវិកាជាតិប្រចាំឆ្នាំ។^{៣០} ក៏ប៉ុន្តែគំរូនៃការគ្រប់គ្រងធន ធានផ្សេងទៀតរបស់រដ្ឋ – គឺដី ធនធានជលផល ព្រៃឈើ និង កន្លែងបេតិកភណ្ឌជាតិ – នាំឲ្យសង្ស័យថា រដ្ឋាភិបាលប្រទេស កម្ពុជាប្រហែលជាខ្វះខាយឱកាសនេះ។ ជំនួសការប្រើប្រាក់រាប់ លានដុល្លារនេះ ដើម្បីលើកប្រជាជនចេញផុតពីភាពក្រីក្រ រដ្ឋាភិបាលប្រទេសកម្ពុជា ប្រហែលជាបន្តដើរតាមគំរូនៃប្រទេស ជិតខាង ភូមា ដែលនៅទីនោះពួកវាជនអត្តាធិបតេយ្យ ប្រើប្រាស់ ប្រាក់ដែលរកបានដោយសារទ្រព្យសម្បត្តិធនធានធម្មជាតិរបស់ ប្រទេស ដើម្បីគ្រប់គ្រងលើប្រជាជនភាគច្រើនដ៏ក្រីក្រ ដោយមិន អើពើប៉ុន្មាន ចំពោះសុខុមាលភាព ឬសិទ្ធិនៃប្រជាជនឡើយ។

ឥឡូវនេះ ការសម្រេចចិត្តកំពុងតែកើតឡើង អំពីរបៀបដើម្បីគ្រប់ គ្រងឧស្សាហកម្មទាំងនេះ។ លទ្ធផលនៃការសម្រេចចិត្តនឹង កំណត់ថា តើដំណាក់កាល 'ផ្លាស់ប្តូរ' របស់ប្រទេសកម្ពុជា នាំ ប្រទេសចេញផុតពីភាពក្រីក្រ ឬមួយឲ្យជាប់អន្ទាក់នៃបណ្តាសា ធនធានវិញ។

ធនធានរ៉ែ – លំនាំដើម

ទ្រព្យសម្បត្តិធាតុរ៉ែនៃប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវបានគេគូរផែនទី ចាប់ តាំងពីចុងសតវត្សទី ១៩ ដោយភូគព្ភវិទូបារាំង និងចិន។^{៣១} ធាតុ រ៉ែដែលសំគាល់បាន គឺមានបុកស៊ីត ថ្មកាបូណាត ត្បូងថ្ម ម៉ាងកានីស ហ្សូសហ្វាត អំបិល ស៊ីលីកាត និងពេជ្រថៃ [ហ្ស៊ីរ៉ុកុន]។^{៣២} ពេលថ្មីជាង មានគេរកឃើញធាតុរ៉ែដ៏សំខាន់ជាង ដូចជាក្រូម ស្ពាន់ ដែក ថ្មកំបោរ នីកែល និងតង់ត្លុន។^{៣៣} ទោះ មានលទ្ធភាពអស់ទាំងនេះក៏ដោយ ក៏ធនធានរ៉ែរបស់ប្រទេស កម្ពុជាខ្វះការអភិវឌ្ឍន៍រហូតដល់សព្វថ្ងៃ ដោយសារសង្គ្រាម ជំលោះទាស់ទែងផ្ទៃក្នុង និងកង្វះការវិនិយោគ។

សព្វថ្ងៃនេះ វិស័យអាជីវកម្មរ៉ែជិតផ្លាស់ប្តូរពីការដឹកខ្នាតតូចតាច ដោយសហគមន៍អ្នកស្រុក ទៅជាការដកស្រង់ចេញខ្នាតធំ ដោយ ក្រុមហ៊ុនធំៗ។ ក្រុមហ៊ុនចំនួនកាន់តែច្រើន កំពុងតែយកចិត្តទុក ដាក់ចំពោះវិស័យនេះ។ ទោះបីជាព័ត៌មានអំពីការចែកអាជ្ញាប័ណ្ណ អាជីវកម្មរ៉ែ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គឺពិបាកក៏ដោយ ក៏ការស្រាវ ជ្រាវរបស់ Global Witness នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ បានសំគាល់ អាជ្ញាប័ណ្ណជាង ១០០ សន្លឹក ដែលបានចែកសម្រាប់

គោលបំណងស្វែងរកធនធានរ៉ែ។^{៧៤} ទន្ទឹមនឹងនេះ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានតាំងអាជីវកម្មរ៉ែជាគោលបំណងដ៏មាន 'អាទិភាព' នៅក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំខាងមុខនេះ ហើយកំពុងតែស្វែងរកដោយសកម្ម នូវការវិនិយោគបន្ថែម ដោយក្រុមហ៊ុនបរទេស និងក្រុមហ៊ុនខ្មែរ។^{៧៥}

សម្បទានអាជីវកម្មរ៉ែទាំងនេះ កំពុងស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលផ្សេងៗ នៃការ អភិវឌ្ឍន៍។ ក្រុមហ៊ុនទទួលសម្បទានមួយចំនួនកំពុងតែខ្វែងអណ្តូងសាកល្បង ហើយវិភាគសំណាក។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងខេត្តព្រះវិហារ មានសញ្ញាចង្កូលបង្ហាញស្រទាប់មាស និងដែក ដ៏មានតម្លៃរាប់កោដិដុល្លារ។^{៧៦} សម្បទានខ្លះ គ្រាន់តែកំណត់ផ្ទៃដីដែលកំពុងប្រើប្រាស់សម្រាប់អាជីវកម្មរ៉ែរួចហើយ ដូចជាកន្លែងយកថ្មកែវ នៅក្នុងតំបន់ដាច់ស្រយាលនៃខេត្តពោធិ៍សាត់ជាដើម។ ដីសម្បទានខ្លះទៀត មើលទៅ មានតែការប្រមើលពិចារណាប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែមិនទាន់អភិវឌ្ឍនៅឡើយទេ។

ប្រេង និងឧស្ម័ន – លំនាំដើម

“ប្រេងនៅតែនៅក្នុងដីនៅឡើយ។ វាដូចជាត្រីនៅក្នុងសមុទ្រ។ យើងមិនទាន់ដឹងថា ត្រីដំ ឬតូចទេ។ តើវាមាន

ស្រកាឬទេ? មុនយើងចម្អិនត្រីបាន យើងត្រូវតែដឹងថា ត្រីប្រភេទអ្វីសិន។”
តែ ដួងតារា អគ្គនាយកនៃអាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា ផ្តល់ការវិភាគរបស់លោក អំពីការ

ស្វែងរករប្រេង និងឧស្ម័ន នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា នៅឯសន្និសីទអន្តរជាតិស្តីពីប្រេងកាត ធ្វើឡើងនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ថ្ងៃ ២៦—២៨ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៨។^{៧៧}

ដូចជាឧស្សាហកម្មរ៉ែដែរ វិស័យប្រេងកាតរបស់ប្រទេសកម្ពុជា នៅតែស្ថិតក្នុងវ័យកុមារភាពនៅឡើយ។ ក៏ប៉ុន្តែ មិនដូចឧស្សាហកម្ម

រ៉ែទេ វិស័យនេះបានទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់ និងការប្រមើលពិចារណាជាច្រើន ពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ហើយជាការច្បាស់លាស់ណាស់ថា ឧស្សាហកម្មប្រេងនិងឧស្ម័ន ត្រូវបានគេចាត់ទុកថា ជាកត្តាសំខាន់ណាស់ នៅក្នុងអនាគតនៃប្រទេសជាតិ។ លទ្ធភាពនៃទ្រព្យសម្បត្តិប្រេងបានធ្វើឲ្យមានការរូសរាន់រក 'មាសខ្មៅ' នេះ ដោយពាក់ព័ន្ធក្រុមហ៊ុនអាមេរិក អូស្ត្រាលី ចិន ឥណ្ឌូណេស៊ី ជប៉ុន និងកូរ៉េ ដែលសុទ្ធតែប្រកួតប្រជែងរកសម្បទានដ៏មានលទ្ធភាពផ្តល់ផលចំណេញច្រើន។

ប្តូរសម្បទានសមុទ្រទាំងអស់របស់ប្រទេសកម្ពុជា (ហៅថា A-F) ហើយនិងប្តូរដីគោក យ៉ាងហោចណាស់មួយប្តូរ ត្រូវបានចែកទៅឲ្យក្រុមហ៊ុនខ្មែរ និងក្រុមហ៊ុនបរទេសរួចហើយ។ មានតែផ្ទៃទំហំ ២៧.០០០ គ.ម. ក្រឡា ប៉ុណ្ណោះ នៅក្នុងដៃសមុទ្រសៀម ហៅថា តំបន់ទាមទារជាន់គ្នា (OCA) ដែលនៅតែមិនទាន់សម្រេចបាន ដោយសារមានទំនាស់រវាងប្រទេសថៃ និងប្រទេសកម្ពុជា អំពីតើអ្នកណាជាម្ចាស់ពិត។ ការពិភាក្សាដើម្បីដោះស្រាយទំនាស់នេះ រវាងរដ្ឋាភិបាលថៃ និងខ្មែរ បានចាប់ផ្តើមជាថ្មីឡើងវិញ នៅក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៨។ ក៏ប៉ុន្តែ ភាពចលាចលនយោបាយពេលថ្មីនេះ នៅក្នុងប្រទេសថៃ រួមជាមួយនឹងដំណោះស្រាយផែនការរវាងប្រទេសទាំងពីរ មានន័យថា គ្មានការដោះស្រាយនៅជិតឡើយ។^{៧៨} ទោះជាមានការទាល់ច្រកយ៉ាងនេះក៏ដោយ ក៏នៅក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨ CNPA បានចាប់ផ្តើមចែកសម្បទានជាថ្មីម្តងទៀត ចំពោះអាជ្ញាប័ណ្ណណាដែលបានផុសកំណត់ នៅក្នុងប្តូរ OCA ដើម្បីជួយពង្រឹងដល់ការអះអាងទាមទាររបស់ខ្លួន ចំពោះធនធាននោះ។^{៧៩} រដ្ឋាភិបាលមានផែនការបង្កើតរោងចក្រស្រូបប្រេងកាតតូចមួយនៅក្នុងស្រុក ទន្ទឹមពេលដែលអាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជាចាប់ផ្តើមនិយាយអំពីការបង្កើតក្រុមហ៊ុនប្រេងកាតជាតិមួយ។^{៨០} ក្រុមហ៊ុនអាមេរិកាំង Chevron [សេរីវ៉ង់]^{៨១} កាន់សិទ្ធិសម្បទាន សម្រាប់ប្តូរ A – ដែលជាប្តូរដីនាំមុខគេបង្អស់ ក្នុងចំណោមប្តូរសមុទ្ររបស់ប្រទេសកម្ពុជា បើនិយាយអំពីការស្វែងរករប្រេង។ អ្នកសង្កេតឧស្សាហកម្ម រំពឹងគិតថា ការផលិតប្រេងនៅក្នុងប្តូរនេះ នឹងចាប់ផ្តើមនៅក្នុងឆ្នាំ ២០១១។^{៨២}

“ភាពថ្លៃថ្នូរនៃមនុស្ស ភាពស្មើគ្នា ការបំពេញសេចក្តីត្រូវការជាមូលដ្ឋាននៃប្រជាជនការចូលរួម ហើយនិងការអភិវឌ្ឍន៍នូវសមត្ថភាព និងការជ្រើសរើសរបស់ប្រជាជន នោះគឺស្ថិតក្នុងចំណោម គោលការណ៍ និងកម្មវត្ថុចម្បង នៃសិទ្ធិមនុស្ស។ គោលនយោបាយ និងដំណើរការខាងផ្នែក នយោបាយ និងសេដ្ឋកិច្ច នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គឺមិនផ្តោតការសំខាន់អ្វីប៉ុន្មាន ចំពោះគុណសម្បត្តិ ទាំងនេះឡើយ។”

សំដីដកស្រង់ពីសេចក្តីថ្លែងទៅកាន់ក្រុមប្រឹក្សាសិទ្ធិមនុស្ស នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ដោយអ្នកតំណាងអគ្គលេខាធិការពិសេស សម្រាប់ សិទ្ធិមនុស្ស ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា លោក យ៉ាស ហ្គាយ ថ្ងៃទី ១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧។^{៤៧}

ប្រទេសកម្ពុជាសព្វថ្ងៃនេះ៖ ពីការពិសោធន៍ប្រជាធិបតេយ្យ ទៅ ជាចោរធិបតេយ្យគណបក្សតែមួយវិញ

ក្រោយពីសង្គ្រាមរាវទសវត្ស ហើយនិងព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អាក្រក់ បំផុតមួយនៅក្នុងប្រវត្តិមនុស្សលោកជំនាន់ថ្មីនេះ – គឺរបបខ្មែរ ក្រហម – បក្ខពួកតស៊ូប្រឆាំងគ្នាទាំងឡាយរបស់ប្រទេសកម្ពុជា បានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងសន្តិភាព នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩១។ ការនេះ បាននាំឲ្យចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការរក្សា សន្តិភាពដ៏ធំ និងថ្លែងបំផុតមួយនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ហើយជាការ ចាប់ផ្តើមនៃកិច្ចប្រឹងប្រែងអន្តរជាតិ ដើម្បីនាំលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ និងការអភិវឌ្ឍន៍មកកាន់ប្រទេសកម្ពុជា។ ការរំពឹងគិតថា ការ បោះឆ្នោត ដែលរៀបចំដោយអង្គការ UN នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៣ នឹងនាំមកការផ្លាស់ប្តូរផ្នែកនយោបាយយ៉ាងធំនោះ មិនបាន ក្លាយជាការពិតទេ។ គណបក្សប្រជាជនកម្ពុជា ដែលជា គណបក្សកាន់អំណាច ដែលអ្នកដឹកនាំសុទ្ធតែជាអតីត កម្មាភិបាលខ្មែរក្រហម នោះបានបដិសេធ មិនយល់ព្រមទទួល ស្គាល់ថា គណបក្សខ្លួនឯងមិនបានជាប់ឆ្នោតទេ ហើយបាន លុកចូលរដ្ឋាភិបាលដោយការបង្ខិតបង្ខំ។ ពួកគេបានបង្កើយនូវ ការដកថយក្រោយពីដំណើរឆ្នោះទៅកាន់លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ នៅក្នុងខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៧ នៅពេលគេបានទម្លាក់ដៃគូរ រដ្ឋាភិបាលចម្រុះ នៅក្នុងរដ្ឋប្រហារមួយប្រកបដោយការបង្ហូរ ឈាម។^{៤៨}

ឥឡូវនេះ ១៧ ឆ្នាំកន្លងផុតហើយ តាំងពីការចុះហត្ថលេខាលើ កិច្ចព្រមព្រៀងសន្តិភាពក្រុងប៉ារីស ហើយប្រទេសដែលធ្លាប់ត្រូវ គេស្គាល់ជាកំរុំសម្រាប់ការកសាងជាតិក្រោយពីសង្គ្រាម ឥឡូវ នេះបានក្លាយជាវដ្តចោរធិបតេយ្យដ៏ថ្មីជាងគេ នៅក្នុងតំបន់អាស៊ី

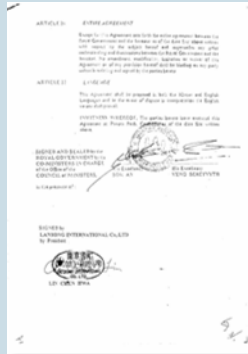

អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន

អាគ្នេយ៍។ កេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់ប្រទេសនេះ ត្រូវបានប្រឡាក់ដោយ សារការពុករលួយខ្នាតធំ ការបំពានសិទ្ធិមនុស្ស ការមិនដាក់ ទោសព័រ ការតាបសង្កត់ និងអភិបាលកិច្ចខ្លះលក្ខណៈ ប្រជាធិបតេយ្យ។ ផ្ទុយពីបំណងនៃកិច្ចព្រមព្រៀងសន្តិភាពក្រុង ប៉ារីសឆ្នាំ ១៩៩១ អំណាចនយោបាយ និងទ្រព្យសម្បត្តិនៃ ប្រទេសកម្ពុជា សុទ្ធតែស្ថិតនៅក្នុងដៃនៃក្រុមវេជនកាន់អំណាច ចំនួនតិច។ វិធីកម្មលើធនធានធម្មជាតិដ៏ថ្លៃវិសេសនៃប្រទេស ជាតិ – គឺព្រៃឈើ ដី និងធនធានជលផល – គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ នៃការប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ និងអំណាចនយោបាយនេះ។

ប្រអប់ទី១ | ឈឺខ្លះខ្លាយ – មេរៀននៃការកាប់ឈើខុសច្បាប់

នៅក្នុងទសវត្ស ១៩៩០ ព្រៃឈើរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវបាន ធនាគារពិភពលោកពិពណ៌នាថា ធនធានដ៏សំខាន់បំផុត សម្រាប់ ការអភិវឌ្ឍន៍ របស់ប្រទេស។^{៤៥} សព្វថ្ងៃនេះ វាខូចខាតយ៉ាងច្រើន។ អស់រយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះ ឈើមានតម្លៃជាច្រើន ត្រូវ បានលក់ចេញ ដោយអ្នកនយោបាយធំខ្ពស់ ទៅកាន់ក្រុមហ៊ុន ឯកជន ឬបុគ្គលដែលរកផលចំណេញឆាប់រហ័ស ដោយការកាប់ ព្រៃឈើគ្មានកម្រិត។ ទ្រព្យសម្បត្តិភាគច្រើន ដែលបានមកពីការ កាប់ឈើនេះ មិនបានចូលទៅក្នុងហិបរបស់ប្រទេសជាតិឡើយ គឺ ផ្ទុយទៅវិញ មើលទៅ វាបានចូលទៅក្នុងគណនីធនាគាររបស់អ្នក កាប់ព្រៃឈើ ហើយនិងអតិថិជននយោបាយរបស់គេ។^{៤៦}

Global Witness បានចាប់ផ្តើមបញ្ជេញឲ្យដឹងពីតំរូវការ កាប់ព្រៃឈើខុសច្បាប់ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ហើយនិងតំណភ្ជាប់នៃកិច្ចការនេះ ជាមួយនឹងជំលោះទាស់ទែង ការពុករលួយ និងការបំពានសិទ្ធិមនុស្ស នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៥។

ការស្រាវជ្រាវដំបូង បានបង្ហាញឲ្យឃើញថា នៅក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនៃសង្គ្រាម ស៊ីវិលរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ទាំងខ្មែរក្រហម និងរដ្ឋាភិបាលភ្នំពេញ បានប្រើការកាប់ លក់ឈើ ដើម្បីឧបត្ថម្ភយុទ្ធនាការ ហើយក៏បានប្រើយុទ្ធនាការជាលេស ដើម្បីកាប់ ព្រៃឈើបន្ថែមទៀត។ ការស៊ើបអង្កេតបានបង្ហាញឲ្យឃើញថា មានការលក់ដូរឈើ ឆ្លងកាត់ព្រំដែន ជាមួយប្រទេសថៃ ដ៏មានតម្លៃ \$១០–២០ លានក្នុងមួយខែ។ ក្រោយពីការបោះពុម្ពព័ត៌មាននេះ ព្រំដែនថៃត្រូវបានបិទមិនឲ្យឈើខ្មែរចូលទៀត – ការនេះបានផ្តាច់ប្រភពដ៏សំខាន់មួយ នៃការឧបត្ថម្ភកងយោធពលសម្រាប់សង្គ្រាម ស៊ីវិល។

ក៏ប៉ុន្តែ នេះមិនមែនជាទីបញ្ចប់នៃការកាប់ឈើខុសច្បាប់ នៅក្នុងព្រៃឈើ របស់ប្រទេសកម្ពុជាទេ។ នៅក្នុងពាក់កណ្តាលទសវត្ស ១៩៩០ មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល តំណែងខ្ពស់បានប្រគល់សម្បទានកាប់ឈើ ៣០ ទៅ ៤០ សម្បទាន ទៅកាន់ក្រុម

ហ៊ុនខ្មែរ និងបរទេស។ ព្រៃឈើជាងប្រាំពីរលានហិ.ត. – គឺ ៣៩ ភាគរយនៃផ្ទៃដីរបស់ប្រទេសកម្ពុជា – ត្រូវប្រគល់ចេញ នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងនេះ ដែលមានលក្ខណៈសទ្ធា ណាស់ ចំពោះគោលបំណងនៃសម្បទានិក។^{៤៧} សម្បទានិក ទាំងអស់ បានបំពានច្បាប់ ឬលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងគេ ឬ ទាំងពីរ ដើម្បីច្រូតផលចំណេញយ៉ាងលឿន។ ដល់ទីបញ្ចប់នៃ ទសវត្សនោះ ក្រុមហ៊ុនទាំងនោះគឺជាភាគីព្រឹត្តិការកាប់ឈើ ខុសច្បាប់ភាគច្រើន នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។^{៤៨}

នៅក្នុងគ្រានេះ បុគ្គលិកនៃក្រុមហ៊ុនទាំងនោះ បាន ប្រព្រឹត្តការបំពានសិទ្ធិមនុស្សយ៉ាងធ្ងន់ ទៅលើប្រជាជនដែល រស់នៅលើ ឬជិតដីសម្បទានព្រៃឈើ។ នេះមានរួមទាំងការ ហាមមិនឲ្យចូលតំបន់ព្រៃឈើ ការគំរាមកំហែង ការរំលោភផ្លូវភេទ ហើយ ក្នុង ករណីយ៉ាងហោចណាស់មួយ ឃាតកម្ម។

នៅទីបំផុត ការគាបសង្កត់ពីទាយក និងអង្គការអន្តរជាតិ បាននាំឲ្យ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាព្យួរទុកប្រព័ន្ធកាប់ព្រៃឈើដោយ ‘សម្បទានិក’ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០២។ ក៏ប៉ុន្តែទោះបីមានការសន្យាឲ្យកែប្រែនៅក្នុងទីសាធារណៈក៏ដោយ ក៏រដ្ឋ ស្រមោលរបស់ប្រទេសកម្ពុជាបានបន្តកាត់ចំណេញពីវិស័យព្រៃឈើ។ មន្ត្រី ដែលទទួលបន្ទុកអនុវត្តការកែទម្រង់ទាំងនេះ បានបែរជាធ្វើទម្ងន់រាវវិញ។ លទ្ធផលគឺថា ការកាប់ព្រៃឈើខុសច្បាប់បានបន្តដោយទម្រង់ផ្សេងៗ ហើយនៅតែ បង្កការខូចខាតដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ទៅលើព្រៃឈើដែលនៅសល់របស់ប្រទេសកម្ពុជា។

ពួកវាជននយោបាយដដែល ដែលបានខ្លះខ្លាយធនធានព្រៃឈើរបស់ ប្រទេសជាតិ ឥឡូវនេះមានភារកិច្ចគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិជាតិ និងប្រុងការកាប់ ប្រទេសជាតិដែរ។ ដូចជាឈើថ្លៃដែរ ធនធានទាំងនេះគឺជាឱកាសមានតែមួយ ពេលគត់។ ពេលណាវាអស់ គឺវាអស់ជាទីរួចហើយ។^{៤៩}

ខាងលើ៖ កិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទានព្រៃឈើ ចុះនៅឆ្នាំ ១៩៩៧ ដោយលោក សុខ អានដែលជាឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីកម្ពុជា និងប្រធាននៃ CNPA។ នៅកណ្តាលទសវត្ស ៩០ លោកបាន ចុះកិច្ចព្រមព្រៀងប្រគល់ព្រៃ ៧ លាន ហិ.ត. ឲ្យក្រុមហ៊ុនឯកជន ដោយលក្ខខណ្ឌដ៏សទ្ធាចំពោះបំណងរបស់ក្រុមហ៊ុនកាប់ឈើ។^{៥០} ខាងលើ(ក្រោម)៖ ឡានរបស់សម្បទានិក។ នៅទសវត្ស ៩០ សកម្មភាពនៃក្រុមហ៊ុនទាំងនេះ ធ្វើឲ្យធនធានព្រៃរបស់កម្ពុជា ចុះអន់ថយយ៉ាងធ្ងន់។

មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល អ្នកយោធាឯកជន ហើយនិងសហការីអាជីវកម្ម របស់គេ ប្រើប្រាស់ប៉ូលីស និងកងយោធពល ដូចជាកងទ័ព ឯកជនរបស់ខ្លួន ដោយមានតុល្យភាពតិចតួចណាស់ ពីប្រព័ន្ធ តុលាការដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយអ្នកនយោបាយ ឬពី សង្គមស៊ីវិល ដែលត្រូវបានបង្ក្រាបបន្តិចម្តងៗ អស់ប៉ុន្មានឆ្នាំ នេះ ដោយការសម្លាប់ និងការគំរាមកំហែង។ មន្ត្រីរដ្ឋ និងអ្នក មានអំណាចនៅជុំវិញពួកគេ មានសមត្ថភាពដើម្បីចាប់យកធន ធានធម្មជាតិ និងធនធានសេដ្ឋកិច្ច ព្រមទាំងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ អ្នកដទៃ យាយីគូបដិបក្ខ ហើយបង្ក្រាបសិទ្ធិរបស់គេ។^{១១}

ធនធានធម្មជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា អាចផ្តល់មធ្យោបាយដើម្បី ជំរុញសេដ្ឋកិច្ចជាតិក្រោយពីសង្គ្រាមបាន។ ផលចំណូលមកពី ការកាប់ឈើ ចម្ការ និងធនធានជលផល អាចប្រើប្រាស់ដើម្បី បន្តរក្សាភូមិភាគ ហើយកសាងឡើងវិញ នូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ចាំបាច់។ ប៉ុន្តែ ផ្ទុយទៅវិញ ការពុករលួយជាយថាភូមិ ពាស ពេញគ្រប់ស្ថាប័ន ព្រមទាំងការគ្រប់គ្រងសេដ្ឋកិច្ចដោយខុសឆ្គង នោះ បានដកហូតពីប្រជាជនទាំងអស់ នូវផលចំណូល ដែលកុំ អីអាចកើតមកពីផលិតផលសាធារណៈទាំងនេះបាន។

ដំណើរការ គឺជាការសំខាន់៖ ហេតុអ្វីបានជាការចែករំលែក សម្បទាន នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ជាការសំខាន់

ដល់សព្វថ្ងៃនេះ ការយកចិត្តទុកដាក់ភាគច្រើន លើវិស័យប្រេង និងធាតុរ៉ែ នោះបានផ្តោតលើ តើប្រាក់នឹងទៅណាខ្លះ នៅពេល ដែលចាប់ផ្តើមបង្កើតផលចំណូល។ មានការនិយាយតិចតួច អំពីតើសម្បទានត្រូវប្រគល់ឲ្យអ្នកណាខ្លះរួចជាស្រេច ហើយ ដោយដំណើរការអ្វី។ ក៏ប៉ុន្តែ ទោះជាការពុករលួយ និងអំពើខុស ច្បាប់ មាននៅក្នុងគ្រប់ដំណាក់កាលនៃការដឹកស្រង់ធនធាន ធម្មជាតិ ទាំងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាក្តី និងប្រទេសមានធនធាន ច្រើនដទៃទៀតក្តី ក៏ការពុករលួយតែងតែចាប់ផ្តើមត្រឹមចំណុច ចូលដំណើរការមាលាធនធានធម្មជាតិ៖ គឺត្រឹមការចែក សម្បទានសម្រាប់ធនធាននោះឯង។

នៅកន្លែងណាដែលធនធានត្រូវបានចែករំលែកដោយពុករលួយ នោះវាធ្វើឲ្យខូចរូបភាពពិតនៃទីផ្សារ។ ធម្មតា នេះនាំឲ្យមានការ ប្រើប្រាស់ធនធាន ដោយរបៀបដ៏មិនសូវមានប្រសិទ្ធភាព ហើយបង្កលទ្ធផលអភិវឌ្ឍន៍ដ៏មិនល្អ។ ការចែករំលែកធនធាន ក៏ផ្លាស់ប្តូរសភាពការណ៍នយោបាយផងដែរ។ ផលចំណូល ដែលរកបាន មកពីការចែករំលែកខុសឆ្គងនោះ បានពង្រឹង ជំហរ និងការមិនទទួលទោសព័រ នៃពួកវាជន ហើយបាន

ពង្រឹងជាបន្ថែមទៀត នូវសមត្ថភាពរបស់អ្នកទាំងនោះ ដើម្បី ចាប់ប្រើដងគំនាស់នៃអំណាច៖ គឺរដ្ឋាភិបាល ច្បាប់ តុលាការ កងយោធពល ហើយនិងការិយាល័យគេយៗ។ និយាយម្យ៉ាង ទៀត ការចែករំលែកសម្បទានដោយភាពស្មើគ្នា គឺជាផ្នែកដ៏ សំខាន់មួយ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍រដ្ឋមួយ ដែលប្រតិបត្តិដើម្បី ប្រយោជន៍នៃពលរដ្ឋខ្លួនឯង។ នៅពេលវិភាគមើលបញ្ហាតាម បែបនេះ ដំណើរការចែករំលែកសម្បទានសេដ្ឋកិច្ច នៅក្នុង វិស័យឧស្សាហកម្មប្រេង និងធាតុរ៉ែនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ក្លាយ ទៅជារឿងដ៏សំខាន់បំផុត។

នៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ Global Witness ពិនិត្យមើលករណី ផ្សេងៗ ក្នុងវិស័យដឹកស្រង់ដីកំពុងលូតឡើង របស់ប្រទេស កម្ពុជា ដោយមានគោលបំណងវាយតម្លៃការប្រព្រឹត្តរបស់ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ហើយនិងក្រុមហ៊ុនជាដៃគូ ហើយស្វែងយល់ ពីអនាគតលទ្ធភាព នៃផលចំណូលមកពីប្រេង និងធាតុរ៉ែ។

នៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ Global Witness ពិនិត្យមើលករណីផ្សេងៗ ក្នុងវិស័យដឹកស្រង់ដីកំពុងលូតឡើង របស់ប្រទេសកម្ពុជា ដោយមានគោល បំណងវាយតម្លៃការប្រព្រឹត្តរបស់ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ហើយនិងក្រុមហ៊ុន ជាដៃគូ ហើយស្វែងយល់ពីអនាគត លទ្ធភាព នៃផលចំណូលមកពីប្រេង និងធាតុរ៉ែ។

ប្រអប់ទី ២ | ការវិនិយោគលើដីធ្លី នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា – ដូចជាការប្តូរអញ្ចឹង!

“ការបណ្តេញចេញនាពេលថ្មីនេះ មានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា គួរឲ្យកត់សំគាល់។ ប៉ូលីសបង្ក្រាបបាតុកម្ម ប្រដាប់ដោយកាំភ្លើង ដំបង្កក់ ឧស្ម័នបង្ហូរទឹកភ្នែក និងខែល ហ៊ុំព័ទ្ធជុំវិញកន្លែងបណ្តេញចេញមុនថ្ងៃនេះ ដើម្បីឃាត់អ្នកសង្កេតសិទ្ធិមនុស្ស អ្នកសង្កេតអង្គការ U.N. ហើយនិងអ្នករាយការណ៍ព័ត៌មាន។ នៅក្នុងករណីជាច្រើន ប៉ូលីសគំរាមកំហែង ឬប្រើកម្លាំងបង្ខំបង្ខំជ្រុល ឬមិនចាំបាច់ ដើម្បីដេញប្រជាជនចេញ ហើយបំផ្លាញផ្ទះរបស់គេ។”

អង្គការ Human Rights Watch កត់សំគាល់អំពីការដេញប្រជាជនដោយបង្ខំតបង្ខំ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០០៦។^{៥៦}

ប្រទេសកម្ពុជាកំពុងស្វែងរកដីចាប់ហត្ថជីវ។ រវាងឆ្នាំ ១៩៩៣ និង ១៩៩៩ រដ្ឋាភិបាលបានប្រគល់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច សម្រាប់ប្រហែលមួយភាគបី នៃដីដីបង្កើតផលច្រើនបំផុតរបស់ប្រទេស សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ពាណិជ្ជកម្ម ដោយក្រុមហ៊ុនឯកជន។^{៥៦} តាំងពីគ្រានោះមក រដ្ឋាភិបាលនៅតែបន្តចែកសម្បទានដីយ៉ាងរហ័ស។ រដ្ឋាភិបាលរបស់សម្តេច ហ៊ុន សែន បានបរិច្ចាគដីស្រែយ៉ាងធំសម្បើម និងដីឡូត៍ក្នុងទីក្រុង ដែលឥឡូវនេះសរុបមកគឺ ៤៥ ភាគរយនៃដីរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។^{៥៤} អ្នកវិនិយោគត្រូវបានផ្តល់អត្រាថ្លៃដីសម្ងាត់ និងការរួចពន្ធជារ។ ធម្មតា អ្នកដែលរស់នៅលើដីនោះស្រាប់ ត្រូវបានផ្តល់ប្រយោជន៍ដីសម្ងាត់ចាង ដោយជារឿយៗ ពួកគេត្រូវបានដេញចេញពីដីដោយបង្ខំ ដោយមិនសង

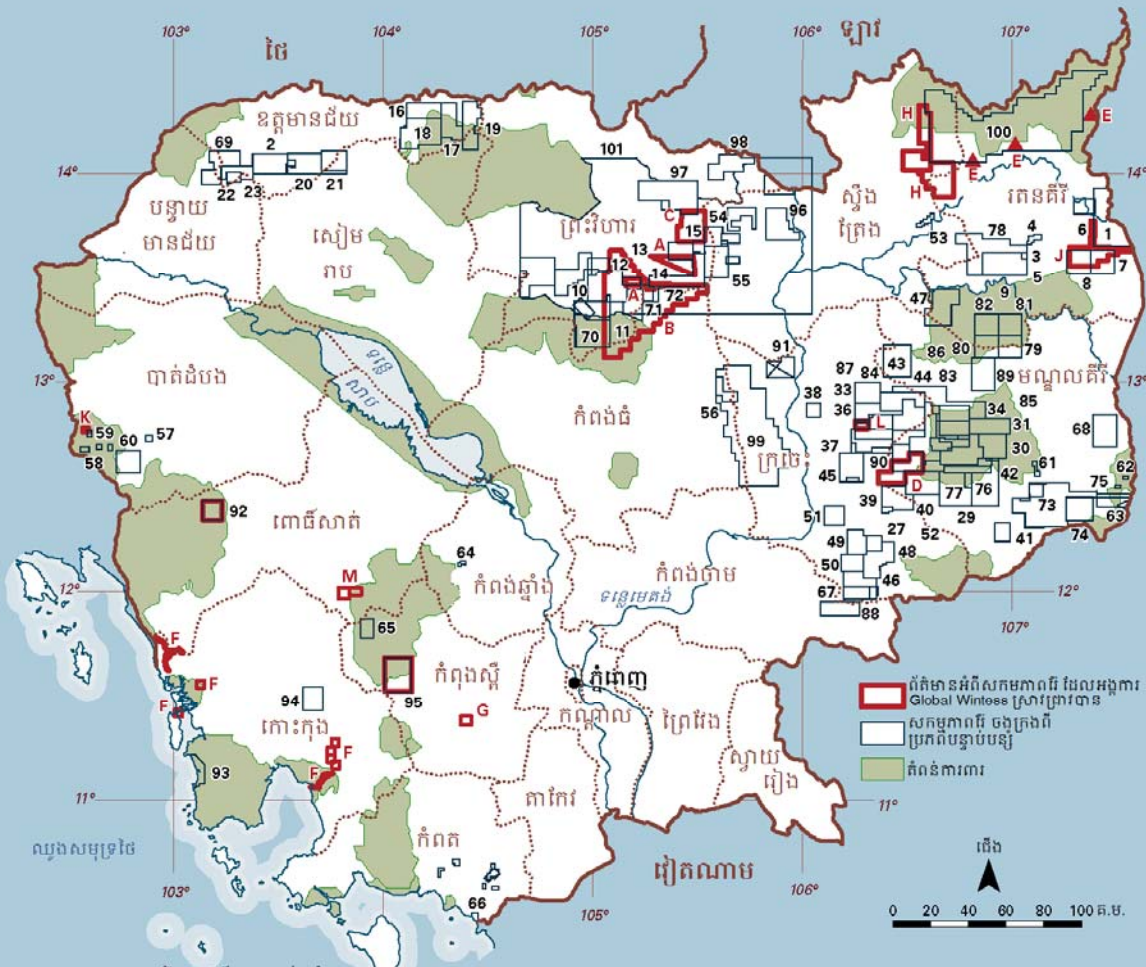
អ្វីឡើយ។ លទ្ធផល គឺថាការចាប់ក្តាប់ដីគឺជាដើមហេតុដ៏ធំបំផុតមួយ នៃការបំពានសិទ្ធិមនុស្ស និងការបង្កើតភាពក្រីក្រ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដោយមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ត្រូវបានបណ្តេញចេញពីដីរបស់ខ្លួន រៀងរាល់ឆ្នាំ។^{៥៥} ជំនួសកិច្ចការពារពលរដ្ឋកម្ពុជា ពីផលអាក្រក់នៃការអភិវឌ្ឍន៍ពាណិជ្ជកម្ម ពួកសមត្ថកិច្ចអនុវត្តការដេញចេញ តាមបញ្ជាពីអ្នកដែលកាន់អំណាចសេដ្ឋកិច្ច និងនយោបាយវិញ។^{៥៦} ជនរងគ្រោះត្រូវបានបណ្តេញចេញពីផ្ទះ និងដីរបស់ខ្លួន ដោយស្ថាប័នរដ្ឋ ដែលទទួលបានការកិច្ចខាងផ្នែកប្រើប្រាស់កម្លាំង – គឺកងទ័ព កងអាវុធបាល ឬប៉ូលីស – ធម្មតាដោយមិនសូវឲ្យដឹងមុន ឬមិនឲ្យដឹងមុនសោះ ដោយមិនផ្តល់ទីជម្រកផ្សេងទៀតឲ្យរស់នៅ ហើយមិនផ្តល់ផ្លូវដើម្បីរកយុត្តិធម៌ពិតឡើយ។ មានការរាយការណ៍ជាច្រើនដែរ អំពីការគំរាមកំហែង ការបន្ធាបាត ការប្រើកម្លាំងជ្រុល និងការដុតផ្ទះ។

ការបណ្តេញប្រជាជន៖ នាព្រឹកថ្ងៃទី ២០ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៧ សមាជិកកងអាវុធបាល ប៉ូលីស និងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទចំនួន ១៥០ នាក់ បានមកដល់ក្រុមទី ៦ នៅក្នុងសង្កាត់មិត្តភាព ក្រុងព្រះសីហនុ ប្រដាប់ដោយកាំភ្លើង ដំបង្កក់ ខែល និងឧស្ម័នបង្ហូរទឹកភ្នែក។ បន្ទាប់មក ពួកគេបានបណ្តេញ ១០៥ គ្រួសារចេញពីភូមិនោះ។^{៥៧}

ប្រទេសជាតិលក់ - របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្លាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

ផែនទីបង្ហាញពីសកម្មភាពអាជីវកម្មរ៉ែ ដែលត្រូវបានគេដឹង នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា^៣

សកម្មភាពរ៉ែ ចុងក្រុងពីប្រកបបន្ទាប់បន្សំ
John C Wu, 'The Mineral Industry of Cambodia' 181ក្នុង U.S. Geological Survey Minerals Yearbook, 2007¹ Oxfam America, 'Large Scale Extractive Industry Scoping Study: Cambodia', ថ្ងៃទី២២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧ NGO Forum, ផែនទីសម្បទាន

1 Liberty Mining Pty Ltd	33 Kr. Yn	67 Sun Trading	A Cambodian Hua Yi Mining Co. Ltd
2 Sunwithon Co. Ltd	34 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	68 Gold Metal Group Co. Ltd	B Cambodia Iron and Steel Mining Industry Group
3 Ultra Marine Kiri (Cambodia) Co. Ltd	35 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	69 Delcom	C Cambodia Tonle Sap International Investment Co. Ltd
4 Saoul Digem Cambodia Co. Ltd	36 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	70 BHP Billiton	D Golden Resources Development Co. Ltd
5 Liberty Mining Pty Ltd	37 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	71 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	E Indochine Resources (Cambodia) Limited
6 Ting Fung Enterprise (Cambodia Mines Industry Investment & Development Co. Ltd)	38 Chong Kor Chhean Pean	72 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	F LYP Group Co. Ltd
7 (Cambodia) Mines Industry Investment & Development Co. Ltd	39 Mining activity - company not known	73 AZ Distribution	G Rattanak Stone Cambodia Development Co. Ltd
8 Mining Industry Investment Development (Delcom Cambodia Pte Ltd)	40 Anqing Cambodia Investment Company	74 Sonuba Paul Cham Bauxite Mine	H Ratanakiri Consultancy Company Pte Ltd
9 Jupiter International Resources (Ting Fung Enterprise Ltd)	41 Cambodia Hai Lan Mineral Co. Ltd / Wang Fa Investment Group	75 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	I Titan Mineral Group Co
10 Chirona Kor Chhean Pean Co. Ltd	42 Oxiara	76 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	J Transoil Mining And Exploration Company Pty Ltd
11 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	43 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	77 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	K The VC Group Co. Ltd
12 Lohak Aphivath (Cambodia) Co. Ltd	44 Southern Gold	78 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	L Xing Yuan Kang Yeak Co. Ltd
13 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	45 Southern Gold	79 Esian Development Co. Ltd	M Float Asia Friendly Mation
14 Rattanak-Kenertec	46 Southern Gold	80 Esian Development Co. Ltd	
15 Rattanak Stone Cambodia Development Co. Ltd	47 Southern Gold	81 Angkor Wat (Cambodia) Co. Ltd	
16 Rattanak Stone Cambodia Development Co. Ltd	48 Khmer Morok Banteay Sray	82 Angkor Wat (Cambodia) Co. Ltd	
17 Han Sang Coal Mine Co. Ltd	49 An Mardy	83 Oxiara	
18 KD Power Group Co. Ltd	50 Locam Mining	84 Mega Mining	
19 Khmer Venture Management Co. Ltd	51 Chong Kor Chian Pean	85 Mega Mining	
20 Inner Ship Group Co. Ltd	52 Svay Chreah	86 Firsnorth Eastern	
21 Aqua Engineering Co. Ltd	53 Ta Yi	87 Kr. Yn	
22 Angkor Wat Cement Ltd	54 Try Pheap	88 SOGL Phnum Khnach	
23 Neoner	55 Try Pheap	89 SOGL Puchar Leu	
24 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	56 Vanhny Mex	90 Oxiara O Chung	
25 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	57 Rattanak Stone	91 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	
26 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	58 Cambodia Mining Development	92 Southern Mining Co. Ltd	
27 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	59 Altra Miniriki	93 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	
28 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	60 Sonuba Chemical AG	94 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	
29 China Forwin International Investment	61 Pol Cham Group	95 T.S.S.M Group Co. Ltd	
30 Gold Metal Group Co. Ltd	62 Pol Cham Group	96 Kenertec Co. Ltd	
31 សកម្មភាពរ៉ែ - មិនដឹងក្រុមហ៊ុនទេ	63 Pol Cham Group	97 Kenertec Co. Ltd	
32 Zhong Xin Industries (ទ្រង់ឌី.ឡិ.ឡា.មីនេរ៉ាល់)	64 Meas Sopheap	98 Kenertec Co. Ltd	
	65 Future Environment	99 Indochine Resources	
	66 Ever Green Concess.	100 Indochine Resources	
		101 Kenertec Co. Ltd	

^៣ ដោយសារការខ្វះព័ត៌មាននៅក្នុងវិស័យអាជីវកម្មរ៉ែនាបច្ចុប្បន្ន Global Witness មិនអាចបញ្ជាក់ពីស្ថានភាពផ្លូវច្បាប់ ឬប្រតិបត្តិការ នៃសម្បទានទាំងអស់នេះបានទេ។ ដូច្នេះ ផែនទីនេះគឺជាការប៉ាន់ស្មានអំពីស្ថានភាពនៃវិស័យអាជីវកម្មរ៉ែរបស់ប្រទេសកម្ពុជា តាមការចេះដឹងល្អបំផុតរបស់ Global Witness នៅក្នុងដើមឆ្នាំ ២០០៩។

ជំពូកទី ២

អាជីវកម្មថ្នាំ

global witness

ជំពូកទី ២

អាជីវកម្មរ៉ែ

ដល់សព្វថ្ងៃនេះ ឧស្សាហកម្មរ៉ែរបស់ប្រទេសកម្ពុជា បានអភិវឌ្ឍដោយសម្ងាត់ មិនសូវមានអ្នកណាចាប់អារម្មណ៍ទេ។ ក៏ប៉ុន្តែអាជីវកម្មរ៉ែមានលទ្ធភាពសម្រាប់ការប៉ះពាល់យ៉ាងធំ ទៅលើសេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងបរិស្ថាន ដែលកន្លងមកត្រូវបានព្រងើយកន្តើយមិនយកចិត្តទុកដាក់ ជាទូទៅ។

Global Witness បានចងក្រងបញ្ជីនៃអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកធនធានរ៉ែ ដែលត្រូវបានប្រគល់ដោយរដ្ឋាភិបាល។ សំអាងលើព័ត៌មានពីប្រភពដើម និងប្រភពបន្ទាប់បន្សំ បានឲ្យដឹងថារដ្ឋាភិបាលប្រទេសកម្ពុជា បានប្រគល់អាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកធនធានរ៉ែ សម្រាប់ជាង ១០០ កន្លែង ពាសពេញប្រទេស ហើយដំណើរការនេះ មើលទៅ ចាប់ផ្តើមកើនឡើង។ Global Witness ដឹងអំពីអាជ្ញាប័ណ្ណអាជីវកម្មធនធានរ៉ែចំនួន ២១ សន្លឹកដែលបានចែកនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨។^{iv} ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចហើយនិងក្រុមហ៊ុន មិនសូវបើកព័ត៌មានឲ្យសាធារណជនដឹង អំពីការចែកអាជ្ញាប័ណ្ណទាំងនេះសោះ។

Global Witness បានទៅដល់កន្លែងធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែមួយចំនួន នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីឃើញការអភិវឌ្ឍន៍អាជីវកម្មរ៉ែ ដោយផ្ទាល់ភ្នែក។ អ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់យើងបានរកឃើញភស្តុតាងថា ដូចជាវិស័យព្រៃឈើពីមុន ការកាន់កាប់ ឬគ្រប់គ្រងនៃក្រុមហ៊ុនអាជីវកម្មរ៉ែទាំងនេះ ស្ថិតនៅក្នុងដៃនៃពួកវាជននៃរបបគ្រប់គ្រងប្រទេស។ បើសិនជាអាជីវកម្មរ៉ែទាំងនេះចាប់ផ្តើមដំណើរការពេញលេញ គឺបុគ្គលទាំងនេះឯង ដែលនឹងទទួលបានផលប្រយោជន៍ខាងផ្លូវហិរញ្ញវត្ថុ។

មានការពាក់ព័ន្ធកងយោធាកាន់តែច្រើនឡើង នៅក្នុងវិស័យអាជីវកម្មរ៉ែ ដោយសមាជិកនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ចូលរួមក្នុងការយាមអាជីវកម្មរ៉ែប្រាំកន្លែង នៅក្នុងចំណោមប្រាំមួយកន្លែង

ដែលអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ Global Witness បានស្ទង់មើល នៅក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែង ព្រះវិហារ និងពោធិ៍សាត់។ នៅក្នុងករណីផ្សេងទៀតមួយចំនួន មានគោរពការណ៍ថា សមាជិកនៃ RCAF ជាម្ចាស់ទទួលប្រយោជន៍ នៃក្រុមហ៊ុនដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងសកម្មភាពអាជីវកម្មរ៉ែ។ នៅកន្លែងខ្លះ ដីត្រូវបានរឹបអូសពីអ្នកស្រុក ហើយមានសេចក្តីរាយការណ៍ អំពីករណីគំរាមកំហែងអ្នកស្រុកដែរ។ នៅក្នុងករណីទាំងអស់នេះ គ្មានការយល់ព្រមដោយសេរី ដោយការជ្រាបដឹងមុន ពីអ្នកស្រុកទាំងនេះសោះ។

រដ្ឋាភិបាលប្រទេសកម្ពុជាបានសម្រេចចិត្ត ដើម្បីឲ្យអាជីវកម្មរ៉ែមានអាទិភាពជាងសេចក្តីត្រូវការ និងកិច្ចការពារនៃបរិស្ថាន។ តាមនិន្នាការបច្ចុប្បន្ន តំបន់ដែលពីមុនមិនទាន់មានអ្នកណាផ្សងប្រេងស្វែងរុករកធនធាននៅឡើយ នៅក្នុងតំបន់ជួរភ្នំក្រវ៉ាញ ព្រៃឡង់ និងដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំក្រសោប នោះនឹងត្រូវបានធ្វើឲ្យខូចខាត ឬបំផ្លិចបំផ្លាញជាអចិន្ត្រៃយ៍។ នៅក្នុងចំណោមតំបន់ការពារទាំង ២៣ តំបន់របស់ប្រទេសកម្ពុជា មានយ៉ាងហោចណាស់ ៦ តំបន់ដែលមានសកម្មភាពអាជីវកម្មរ៉ែប្រភេទណាមួយ កំពុងតែកើតឡើងនៅក្នុងខ្សែព្រំដែនតំបន់។^{iv} នៅពេលដែលអាជីវកម្មរ៉ែទាំងនេះ ចាប់ផ្តើមដំណើរការយ៉ាងពេញលេញ ហើយផ្លូវត្រូវបានគ្រាន់ទៅកាន់កន្លែងទាំងនោះ តំបន់ធំធេង នៃព្រៃឈើដែលពីមុនគ្មានអ្នកណាប៉ះពាល់សោះ នឹងត្រូវបានបើកឡើង ដើម្បីស្វែងរកគំរាមកំហែងផ្សេងៗទៀត ដូចជាការកាប់ព្រៃឈើខុសច្បាប់ និងការសម្លាប់សត្វព្រៃខុសច្បាប់ជាដើម។

ផ្នែកដូចតទៅនេះ ផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែម ដើម្បីគាំទ្រការសន្និដ្ឋានទាំងនេះ។

^{iv} តំបន់អភិរក្សទាំងនេះ គឺ៖ ឧទ្យានជាតិវិវ័ជ័យ តំបន់ប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាងសំឡូត ហើយនិងដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំខ្វាវ៉ា ភ្នំពេជ្រ ភ្នំសំរុះ និងពាមក្រសោប។

ការដាក់កម្រិតលើអាជីវកម្ម ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

“រដ្ឋត្រូវរក្សាការពារបរិស្ថាន និង តុល្យភាពនៃគោតម្ភធម្មជាតិ ហើយត្រូវចាត់ចែងឲ្យមានផែនការច្បាស់លាស់ ក្នុងការគ្រប់គ្រង មាន ជាអាទិ៍ ដីធ្លី ទឹក អាកាស ខ្យល់ ភូគព្ភសាស្ត្រ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី វ៉ែ ថាមពល ប្រេងកាត និងឧស្ម័ន ឬ និងខ្សាច់ ត្បូងឬ ព្រៃឈើ និង អនុផលព្រៃឈើពពួកសត្វព្រៃ មធ្យាជាតិ ធនធានជលផល” មាត្រាទី ៥៩ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញប្រទេសកម្ពុជា

“ក្រុមហ៊ុនគ្រាន់តែដើរក្នុងព្រៃ ហើយខ្លងដីខ្លះ ដើម្បីសាករកធាតុវ៉ែ ប៉ុណ្ណោះ។” ប្រសាសន៍របស់ឯកឧត្តម ស៊ុយ សែម រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ឆ្លើយទៅកាន់ NGO ដែលសូមមើលការដឹកនាំដោយ ក្នុងការគ្រប់គ្រងវិស័យវ៉ែ តាមការងាររបស់កាសែត Cambodia Daily ថ្ងៃទី ២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨។^១

នៅក្រោមរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ធនធានវ៉ែទាំងអស់ គឺ ជាទ្រព្យរបស់រដ្ឋ ហើយត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់។^២ ច្បាប់ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានវ៉ែ ឆ្នាំ ២០០១ ហើយនិង ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធាន ធម្មជាតិ ឆ្នាំ ១៩៩៦ គឺជាគោលនយោបាយ ដែលគួរគប្បីជា មូលដ្ឋានដែលការស្វែងរករកធាតុវ៉ែទាំងអស់ នៅក្នុងប្រទេស កម្ពុជាសំអាងលើនោះ។ នៅក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ប្រទេសកម្ពុជា ច្បាប់ត្រូវបានអធិប្បាយបន្ថែម ដោយអនុក្រឹត្យ និងប្រកាស^៣ ដែល ផ្តល់សេចក្តីលំអិតបន្ថែម អំពីទម្រង់បែបបទ ដើម្បីទទួល សម្បទានវ៉ែ។^៤ ឯកសារទាំងនេះមិនបានផ្តល់ជូនឲ្យ សាធារណជនមើលទេ ក៏ប៉ុន្តែ Global Witness បានទទួល សំណើនៃអនុក្រឹត្យ និងប្រកាសខ្លះៗ។ ឯកសារទាំងនេះ អាច ទាញយក ពី http://www.globalwitness.org/media_library_detail.php/691/en/cambodia_mining_legislation បាន។ Global Witness ខ្វល់ខ្វាយត្រង់ថា ច្បាប់ស្តីពីការ គ្រប់គ្រងធាតុវ៉ែ គឺខ្សោយ មិនទៀងទាត់ មានចន្លោះធំ ហើយ អនុវត្តដោយមិនសូវបានល្អទេ។

^១ អនុក្រឹត្យ គឺត្រូវបានអនុម័តដោយក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី ហើយចុះហត្ថលេខាដោយ អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី។ អនុក្រឹត្យត្រូវតែសម្របសម្រួលយ៉ាងតឹងរឹង ជាមួយនឹងច្បាប់ យោង។ ប្រកាស គឺជាការសម្រេចចិត្តដោយក្រសួងមួយ ឬក្រសួងច្រើន ដែលចុះ ហត្ថលេខាដោយរដ្ឋមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច។ សេចក្តីប្រកាស ត្រូវតែសម្របសម្រួលនឹង រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ព្រមទាំងច្បាប់ ឬអនុក្រឹត្យយោង។ (http://cambodia.ohchr.org/klc_pages/klc_english.htm)

អាជ្ញាប័ណ្ណដើម្បីខ្លង?

ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានវ៉ែ ឆ្នាំ ២០០១ ចែងថា 'ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច' ត្រូវគ្រប់គ្រងធនធានវ៉ែទាំងនេះ ហើយមានភារកិច្ចដើម្បីចែកអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរករក ឬធ្វើអាជីវកម្ម ធនធានវ៉ែ។ នៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនេះ ត្រូវ បានចាត់ទុកថា ជាក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល (MIME)។^៥ ក៏ប៉ុន្តែ ក្រុមហ៊ុនវ៉ែណាដែលចង់ធ្វើប្រតិបត្តិការនៅ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ក៏ត្រូវតែដាក់ពាក្យសុំដល់ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ កម្ពុជា (CDC) សម្រាប់សម្បទានវ៉ែ។ ក្របខណ្ឌច្បាប់ សម្រាប់ របៀបដែលក្រុមហ៊ុនទាំងនេះទទួលសម្បទាន គឺមិនច្បាស់លាស់ ទេ ប៉ុន្តែបុគ្គលិកម្នាក់របស់ MIME បានអះអាងថា ការសម្រេចចិត្ត ត្រូវបានធ្វើឡើង នៅក្នុងការប្រជុំថ្នាក់ខ្ពស់ រវាងមន្ត្រី MIME និង មន្ត្រី CDC។^៦ ក្រៅពីភាពស្រពិចស្រពិល អំពីរបៀបប្រគល់ សម្បទាន ក៏វាមិនច្បាស់ដែរថា តើសម្បទានទាំងនេះត្រូវបានប្រើ យ៉ាងដូចម្តេច អ្នកណាគ្រប់គ្រងវា ហើយវាទាក់ទងនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណ ធនធានវ៉ែយ៉ាងដូចម្តេចនោះទេ។ នៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ សម្បទាន វ៉ែត្រូវបានប្រគល់នៅក្នុង ឬមុន ដំណាក់កាលស្វែងរករក ពីមុន កិច្ចព្រមព្រៀងដកយកធនធានវ៉ែត្រូវបានចុះហត្ថលេខា។ ដី សម្បទានមួយចំនួនច្រើន មានទំហំធំលើសពីទំហំអតិបរមាដែល កំណត់តាមច្បាប់។^៧

អ្នកណាជាម្ចាស់ដី?

កង្វះដែលគួរឲ្យព្រួយបារម្ភបំផុតមួយ នៅក្នុងកម្រងច្បាប់ស្តី អាជីវកម្មវ៉ែ គឺជាការខ្វះវិធានការជួយអ្នកដែលត្រូវបានបណ្តេញ ចេញពីដីដីធ្លី ដោយសារប្រតិបត្តិការធនធានវ៉ែ។ ច្បាប់ចែងថា មុន សម្បទានិកអាចចូលទៅក្នុងដីដែលជាកម្មសិទ្ធិឯកជន ដើម្បីស្វែង រករក ឬដីកយកធនធានវ៉ែ សម្បទានិកត្រូវតែទូទាត់សង 'ម្ចាស់ កម្មសិទ្ធិដីធ្លី' សម្រាប់ការខូចខាតដែលកើតមាននៅលើដីធ្លី។^៨

រដ្ឋមន្ត្រីខាងវ៉ែ ឯកឧត្តម ស៊ុយ សែម (នៅក្នុងរូបថត) ^៩ មាន ភារកិច្ចដើម្បីចែកអាជ្ញាប័ណ្ណអាជីវកម្មវ៉ែ នៅក្នុងប្រទេស កម្ពុជា។ Global Witness បានទទួលដំណឹងថា ភរិយា របស់ឯកឧត្តម លោកជំទាវ ជា ខេង ^{១០} គឺជាម្ចាស់ទទួល ប្រយោជន៍ នៃការដ្ឋានអាជីវកម្មវ៉ែ យ៉ាងតិចណាស់មួយកន្លែង នៅក្នុងខេត្តពោធិ៍សាត់ ប្រទេសកម្ពុជា។ លោកជំទាវត្រូវបានគេរាយការណ៍ថា ជា អ្នកមានអំណាចច្រើន ហើយត្រូវបានគេដឹងថា ជាមនុស្សជំនិតនឹងលោកជំទាវ ប៊ុន រ៉ានី ដែលជាភរិយារបស់អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន។ ^{១១}

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដីធ្លីឯកជន និងយាយសំដៅទៅអ្នកដែលមានប័ណ្ណ
កម្មសិទ្ធិ នៅក្នុងបញ្ជីសុរិយាដី។ ដោយសារមានការផ្លាស់ទីកន្លែង
ដីមហាជំរុំ នៅក្នុងជំនាន់ខ្មែរក្រហម គ្រួសារភាគច្រើននៅក្នុង
ប្រទេសកម្ពុជា មិនមានប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់ សម្រាប់ដីធ្លី
ដែលគេរស់នៅនោះទេ។ ដូច្នេះ ពួកគេមានកិច្ចការពារតិចតួច
ណាស់ ពីសកម្មភាពនៃក្រុមហ៊ុនអី ដែលចង់ស្វែងរុករកនៅលើដី
ធ្លី ដែលពួកគេពឹងពាក់ ដើម្បីជីវភាពរបស់ខ្លួន។⁶⁹ តាមការពិត
អ្នកដែលគ្មានប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់ ឬកម្មសិទ្ធិជនជាតិដើម
ភាគតិច នៅគួរតែត្រូវទទួលបានកិច្ចការពារ ដោយសាររដ្ឋាភិបាល
កម្ពុជាបានអនុម័តកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច
សង្គម និងវប្បធម៌ (ICESCR) ដែលមានរួមទាំងកាតព្វកិច្ចគោរព
សិទ្ធិរបស់ពលរដ្ឋ ដើម្បីមានផ្ទះសំបែងល្អគ្រប់គ្រាន់ ហើយ
ហាមឃាត់ចំពោះការបំផ្លាញដីធ្លី ដែលចាំបាច់ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិត។
ក៏ប៉ុន្តែ ដូចបានឃើញជាច្រើនដងពីមុនហើយ ស្ថាប័នរដ្ឋដែល
មានភារកិច្ចខាងផ្នែកការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងនេះ ជារឿយៗ
បានព្រងើយកន្តើយ ហើយធ្វើវិទ្ធិង្វនា ចំពោះកិច្ចព្រមព្រៀងទាំង
នេះ (សូមមើលប្រអប់ទី [១](#), [២](#), [៥](#) និង [៦](#))។

ការផ្តល់ព័ត៌មាន

តំរូវការផ្លូវច្បាប់ ស្តីពីលទ្ធភាពមើលព័ត៌មាន នៅក្នុងវិស័យ
ឧស្សាហកម្មអីរបស់ប្រទេសកម្ពុជា គឺស្មុគស្មាញណាស់។ ច្បាប់
ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានអី ឆ្នាំ ២០០១ ចែង
ដោយជាក់ស្តែងថា គ្រប់លិខិតស្នើសុំ របាយការណ៍ ផែនការ និង
លិខិតជូនដំណឹង ស្តីពីអាជីវកម្មអី នោះត្រូវរក្សាជាការសម្ងាត់។⁷⁰
នេះមានន័យថា តាមការពិត កង្វះតម្លាភាពត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅ
ក្នុងក្របខណ្ឌច្បាប់ ហើយនេះធ្វើឲ្យមានលទ្ធភាពថា ពលរដ្ឋខ្មែរ

អាចចាត់បង់ដីធ្លីដែលគេរស់នៅ ទៅកាន់ក្រុមហ៊ុនមួយដែលគេ
មិនដឹងអ្វីសោះអំពីក្រុមហ៊ុននោះ ដោយសាររដ្ឋរក្សាព័ត៌មាននោះ
ជាការសម្ងាត់។ ផ្ទុយទៅវិញ ច្បាប់បរិស្ថានចែងថា តាមការស្នើសុំ
របស់សាធារណជន ក្រសួងបរិស្ថាន (MoE) ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានស្តី
ពី 'សកម្មភាព' នៃក្រុមហ៊ុនណាមួយតាមសំណើ ហើយត្រូវលើក
ទឹកចិត្តការចូលរួមរបស់សាធារណជន នៅក្នុងកិច្ចការពារបរិស្ថាន
និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ។⁷¹

តំបន់អភិរក្ស គឺមិនមែនបំពាន់អត់បាននោះទេ

*“ប្រសាសន៍របស់ឯកឧត្តម... ស្តាប់ទៅ ដូចជាមានអត្ថន័យថា កិច្ច
ខំប្រឹងប្រែងទាំងអស់ ដែលរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការអភិរក្សបានធ្វើ
កន្លងមក ប្រហែលជាអត់បានប្រយោជន៍សោះ។”*
សំដីដឹកស្រង់ចេញពីសំបុត្ររួម មកពី NGO មួយចំនួន ចុះថ្ងៃទី
៣១ ខែតុលា (សូមមើលខាងក្រោម)។⁷²

ច្បាប់ស្តីពីអាជីវកម្មអី គឺកាន់តែស្រពិចស្រពិល នៅពេលទាក់ទង
នឹងអាជីវកម្មអី នៅក្នុងតំបន់ដែលត្រូវបានច្បាប់កម្ពុជាកំណត់ជា
តំបន់ 'ការពារ' ដោយសារតម្លៃអភិរក្ស និងភាពសម្បូរណ៍បែបសត្វ
និងរុក្ខជាតិ នៅក្នុងតំបន់ទាំងនោះ។

តំបន់ការពារទាំង ២៣ តំបន់របស់ប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវបានបង្កើត
នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៣ ដោយរាជក្រឹត្យ។ រួមគ្នា តំបន់ទាំងនេះមានផ្ទៃ
ដីសរុបជាង ៣២.២៨៩ គ.ម. ក្រឡា។⁷³ នាយកដ្ឋានការពារ
និងអភិរក្សធម្មជាតិ នៅក្នុង MoE គឺជាស្ថាប័នដែលមាននាមត្រួត
ពិនិត្យតំបន់ទាំងនេះ។⁷⁴

*“នៅពេលដែលយើងបានបង្កើត ប្រព័ន្ធតំបន់ការពារ យើងមិនបានដឹងអំពីសក្តានុពល នៃធនធាន
ធម្មជាតិរបស់យើង ទ្រព្យមានតម្លៃរបស់យើងទេ... បើខ្ញុំទទួលស្គាល់ការអភិរក្សរូបតំបន់នេះ ដែល
ជាតំបន់ស្នូល ប្រសិនបើយើងអាចរកបានមួយពាន់លានដុល្លារ ដោយសារអាជីវកម្មអីនៅទីនោះ
តើយើងអាចធ្វើអាជីវកម្មបានរាប់លានដុល្លារនោះម៉េចកើត?”*

ប្រសាសន៍របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ឯកឧត្តម ម៉ុក ម៉ាផឹត ដឹកស្រង់នៅក្នុងអត្ថបទកាសែត *Cambodia Daily* មានចំណងជើង
'Conservation Areas Not Inviolable, Says Minister' [តំបន់អភិរក្ស គឺមិនមែនបំពាន់អត់បាននោះទេ ប្រសាសន៍របស់រដ្ឋមន្ត្រី]។⁷⁵

ព្រៃឈើដែលបានរួចខ្លួនពីការកាប់ឈើឧសច្បាប់ ឥឡូវនេះប្រឈមមុខនឹងគ្រោះថ្នាក់ មកពីសកម្មភាពអាជីវកម្មវីរេញ

នៅក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៦ ប្រកាសស្តីពីតំបន់ការពារ ឆ្នាំ ១៩៩៤ – ដែលនៅក្រោមច្បាប់នោះ អាជីវកម្មវីរេញត្រូវបានហាមឃាត់នៅក្នុងតំបន់ការពារកន្លងមក – ត្រូវបានទុកជាមោឃៈ យ៉ាងសម្ងាត់។^{៧៦} ដោយសារច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានវីរេញ ឆ្នាំ ២០០១ មិនបានហាមឃាត់អាជីវកម្មវីរេញ នៅក្នុងតំបន់ទាំងនេះ ដោយជាក់លាក់ទេ តំបន់ការពាររបស់ប្រទេសកម្ពុជា កំពុងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពស្រពិចស្រពិល។^{៧៧}

ការខ្វះកិច្ចការពារផ្លូវច្បាប់ពីអាជីវកម្មវីរេញ នៅក្នុងតំបន់ការពារ នោះត្រូវបានគេធ្លៀតខិតយ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយរវាងខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៦ និង ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៨ Global Witness បានសង្កេតឃើញនូវការចាប់ផ្តើមនៃប្រតិបត្តិការធនធានវីរេញ នៅក្នុងតំបន់ការពារចំនួនប្រាំតំបន់ របស់ប្រទេសកម្ពុជា។^{៧៨} ស្ថានភាពនេះធ្ងន់ជាពិសេស នៅក្នុងខេត្តមណ្ឌលគីរី តំបន់មួយដែលមានព្រៃឈើច្រើន នៅទិសខាងឦសាន នៃប្រទេសកម្ពុជា ដែលនៅទីនោះមានការចែកសម្បទានវីរេញចំនួនច្រើនហើយ។ ផ្ទៃដី ២៨២.៧០០ ហិកតា. នៃដីសម្បទានវីរេញទាំងនេះ ស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ការពារ – គឺ ២១ ភាគរយនៃផ្ទៃដីសរុប នៃតំបន់ការពារទាំងអស់របស់ខេត្តនោះ។^{៧៩}

ភាពស្មុគស្មាញអំពីស្ថានភាពនៃតំបន់ការពារ គួរណាស់តែត្រូវបានធ្វើឲ្យច្បាស់ឡើង ដោយច្បាប់តំបន់ការពារថ្មី ដែលត្រូវបាននិពន្ធឡើង ដោយជំនួយបច្ចេកទេសពី 'គម្រោងគ្រប់គ្រងដីចំរុះ និងតំបន់ការពារធម្មជាតិ' របស់ធនាគារពិភពលោក ហើយដែលត្រូវបានអនុម័តនៅក្នុងខែមករា ឆ្នាំ ២០០៨។^{៨០}

ច្បាប់ថ្មីចែងឲ្យតំបន់ការពារនីមួយៗ ត្រូវបានបែងចែកជាតំបន់គ្រប់គ្រងបួនប្រភេទ៖ តំបន់ស្នូល តំបន់អភិរក្ស តំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព និងតំបន់សហគមន៍។ នៅក្រោមច្បាប់នេះ តំបន់ការពារនីមួយៗ ដំបូងត្រូវអនុវត្តដំណើរការបែងចែកទឹកដីទៅជាតំបន់គ្រប់គ្រង បន្ទាប់មកអាចអនុញ្ញាតឲ្យសកម្មភាពយកវីរេញឡើងបាន ប៉ុន្តែបានតែនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង ដែលត្រូវបានកំណត់ជា 'តំបន់ប្រើប្រាស់ដោយចីរភាព' ប៉ុណ្ណោះ។^{៨១} ក្រោយពីការពិគ្រោះជាមួយក្រសួង អាជ្ញាធរ និងសហគមន៍ដ៏មាន

សមត្ថកិច្ចទាំងឡាយ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាអាចអនុញ្ញាតឲ្យមានសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ និងវិនិយោគ នៅក្នុងតំបន់នោះបាន ប៉ុន្តែឲ្យតែបានស្របតាមសំណើពី MoE ប៉ុណ្ណោះ។^{៨២}

ក៏ប៉ុន្តែ ការពិភាក្សាអំពីអត្ថន័យបកស្រាយនៃច្បាប់នេះ មើលទៅត្រូវបានក្លាយជារឿងអរូបីតែប៉ុណ្ណោះ ដោយសារកិច្ចការរបស់រដ្ឋាភិបាល។ បន្ទាប់ពីការអនុម័តច្បាប់នោះក្លាយ រដ្ឋាភិបាលបានប្រគល់សិទ្ធិស្វែងរកឲ្យក្រុមហ៊ុនវីរេញចំនួន នៅក្នុងតំបន់ការពារភ្នំក្រវាញ និងឧទ្យានជាតិវីរេញដ៏យូរ – ខ្លះនៅក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង ដែលពីមុនត្រូវបានកំណត់ជាតំបន់ស្នូល នៃតំបន់ការពារ។ នៅក្នុងករណីទាំងនេះភាគច្រើន គ្មានការពិគ្រោះជាមួយ MoE ទេ ហើយក្រសួងនោះមិនបានដឹងអំពីផែនការធ្វើអាជីវកម្មវីរេញ នៅក្នុងតំបន់ទាំងនោះទេ។^{៨៣}

នៅពេលរឿងនេះ ត្រូវបានគេលើកឡើងនិយាយ នៅក្នុងការប្រជុំរវាងអ្នកវិស័យអាជីវកម្មវីរេញ NGO និង MoE នៅក្នុងខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧ អង្គការដែលមានការខ្វល់ខ្វាយត្រូវបានប្រាប់ថា ផែនការជាតិ ស្តីពីការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យធនធានវីរេញ នឹងត្រូវបានបង្កើតមុនសិន ហើយមានតែក្រោយពីនោះប៉ុណ្ណោះ ទើបនឹងមានការសម្រេចចិត្តអំពី តើតំបន់ណាខ្លះ ដែលត្រូវកំណត់ជាតំបន់ដែលអាចមានសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មបាន។^{៨៤} និយាយពាក្យរៀងទៀត ការបែងចែកតំបន់ការពារនឹងសំអាងលើកត្តាតម្លៃសេដ្ឋកិច្ច មិនមែនតម្លៃបរិស្ថានទេ ហើយសកម្មភាពនឹងកំណត់ការអនុវត្តច្បាប់មិនមែនផ្ទុយវិញទេ។ គោលនយោបាយនេះ កំពុងតែប៉ះពាល់តំបន់ការពារសំខាន់មួយចំនួនហើយ រួមទាំង ប៉ុន្តែមិនកំណត់ចំពោះឧទ្យានជាតិវីរេញដ៏យូរ។

ប្រអប់ទី ៣ | ការធ្វើអាជីវកម្ម ក្នុងឧទ្យានជាតិវីរៈជ័យ

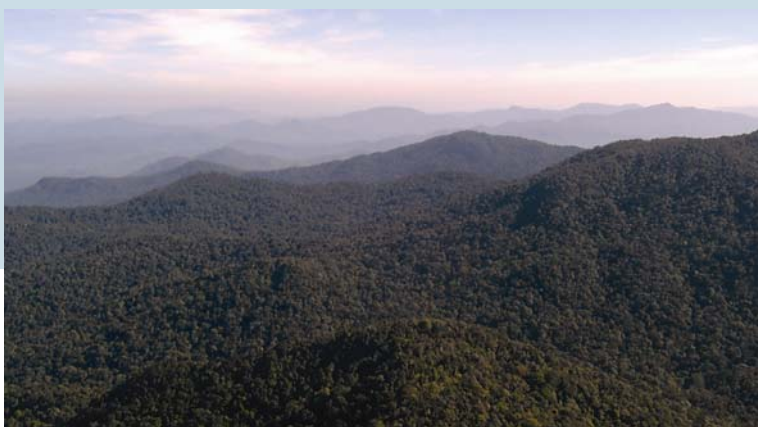
ទោះបីតំបន់ការពារទាំងឡាយរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវបានចុះអនុវត្តយ៉ាងខ្លាំង ដោយសារការកាប់ព្រៃឈើខុសច្បាប់ អស់ប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះក៏ដោយ ក៏តំបន់ ការពាររបស់ប្រទេសកម្ពុជា នៅតែមានតម្លៃវិស្វកម្មយ៉ាងខ្ពស់នៅឡើយ។ មាន ជំពូកសត្វតំណាង^៧ ចំនួនច្រើនណាស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ហើយមានជំពូក ថនិកសត្វ ត្រី និងសត្វស្លាបដ៏ងាយគ្រោះដាច់ពូជ ជាច្រើនជំពូក ជាប្រទេសអាស៊ី អាគ្នេយ៍ដទៃទៀត។^៨

ដោយទទួលស្គាល់ហេតុការណ៍នេះ ធនាគារពិភពលោក បានសហការ ជាមួយរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា រវាងឆ្នាំ ២០០០ និង ២០០៧ នៅក្នុងគម្រោងមួយ ដើម្បី គ្រប់គ្រងតំបន់ទាំងនេះ ដោយប្រសិទ្ធភាពកាន់តែច្រើនឡើង។ ហៅថាគម្រោងគ្រប់ គ្រងជីវៈចម្រុះ និងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ឬ BPAMP គម្រោងនេះមានគោលបំណង និង អភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធតំបន់ការពារប្រចាំជាតិ ដ៏មានប្រសិទ្ធភាព ដែលសំអាងលើទម្រង់ បែបបទមួយក្រុមដ៏ទៀងទាត់ ហើយជាក់លាក់ក្បោះក្បាយ ខាងផ្នែកគ្រប់គ្រង ហិរញ្ញវត្ថុ និងស្ថាប័ន។^៩ គម្រោង BPAMP មានទំហំធំណាស់ - អស់ថវិកាជិត ២៥៥ លាន ដែលខុបត្តម្ភភាគច្រើន ដោយប្រាក់កម្ចីពីធនាគារពិភពលោក ហើយ អំណោយប្រាក់ពីអង្គការមូលនិធិវិស្វកម្មពិភពលោក។^{១០}

តំបន់យកចិត្តទុកដាក់ សម្រាប់ BPAMP គឺឧទ្យានជាតិវីរៈជ័យ តំបន់ការពារ ទំហំ ៣.៣២៥ គ.ម. ក្រឡា នៅក្នុងខេត្តរតនគិរី និងស្ទឹងត្រែង នៅក្នុងផ្នែកខាង ឦសាន នៃប្រទេសកម្ពុជា។ ឧទ្យានជាតិវីរៈជ័យ មានសត្វ និងរុក្ខជាតិជាច្រើនមុខ ណាស់ ដោយមានជំពូកសត្វតំណាងជាច្រើនជំពូក ដូចជាដំរីអាស៊ី ហើយនិងខ្លាឃ្មុំ ហើយក៏ជាមជ្ឈដ្ឋានសម្រាប់ជំពូកសត្វងគ្រោះដាច់ពូជ ដូចជាសត្វល្អងជាដើម។^{១១} មជ្ឈដ្ឋានសត្វច្រើនបែបយ៉ាង តាំងពីព្រៃស្មៅខ្ពស់ ទៅប្រព័ន្ធវិស្វកម្មតំបន់ភ្នំនោះ បង្កើតជាទេសភាពមួយដ៏មានជីវៈចម្រុះច្រើន។ ឧទ្យាននេះ ក៏មានតម្លៃសំខាន់ជា តំបន់ទីប្រមូលទឹក។ ទឹកពីឧទ្យានជាតិហូរចូលទន្លេសាន និងកុង ហើយរួមជាមួយ ប្រព័ន្ធទន្លេស្រែពក នោះវាផ្តល់ ២០ ភាគរយនៃទឹកដែលហូរក្នុងទន្លេមេកុង។^{១២} ម្យ៉ាងទៀត តំបន់នេះមានក្រុមជនជាតិភាគតិចមួយចំនួន ដែលពឹងពាក់លើធនធាន នៃតំបន់វីរៈជ័យ ដើម្បីចិញ្ចឹមជីវភាព។^{១៣}

ខាងលើ៖ នៅក្នុងចុងឆ្នាំ ២០០៧ រដ្ឋាភិបាលបានប្រគល់សិទ្ធិស្វែងរករក សម្រាប់ផ្ទៃដីទំហំ ១.៨០០ គ.ម. ក្រឡា - គឺ៥៤ ភាគរយ - នៃឧទ្យានជាតិវីរៈជ័យ ទៅក្រុមហ៊ុនអូស្ត្រាលីមួយឈ្មោះថា ធនធានឥណ្ឌូស៊ីន

កិច្ចការរបស់គម្រោង BPAMP នៅទីនោះ មានរួមទាំងការបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រ ប្រាំឆ្នាំដើម្បីជំរុញទេសចរណ៍វិស្វកម្ម ការព្រមព្រៀងគ្នាអំពីព្រំដែនតំបន់ការពារ សហគមន៍ទាំងបួនតំបន់ ហើយនិងការបង្កើតច្បាប់ស្តីពីតំបន់ការពារសហគមន៍។^{១៤} ការប្រឹងប្រែងទាំងអស់នេះ បានរងគ្រោះថ្នាក់ទាំងស្រុង នៅពេល ក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ រដ្ឋាភិបាលបានប្រគល់សិទ្ធិស្វែងរករក សម្រាប់ផ្ទៃដីទំហំ ១.៨០០ គ.ម. ក្រឡា - គឺ ៥៤ ភាគរយ - នៃឧទ្យានជាតិវីរៈជ័យ ទៅក្រុមហ៊ុនអូស្ត្រាលីមួយ មិនសូវមានអ្នក ណាស្គាល់ទេ ឈ្មោះថា Indochine Resources ធនធានឥណ្ឌូស៊ីន។^{១៥}

ជំនួសការជំទាស់ ដោយសាររដ្ឋាភិបាលបានប្រព្រឹត្តយ៉ាងទ្រគោះ ទៅលើ កិច្ចការនៃគម្រោងរយៈពេលប្រាំឆ្នាំ និងតម្លៃ ២៥៥ លាននោះ អ្នកតំណាងធនាគារ ពិភពលោកម្នាក់បានឆ្លើយតបដោយសេចក្តីថ្លែងដូចតទៅនេះ ទៅកាន់ប្រព័ន្ធផ្សព្វ ផ្សាយកម្ពុជា៖

“យើងបានលើកឡើងនេះឡើងនិយាយជាមួយរដ្ឋាភិបាល ហើយបានចាប់ផ្តើម ការពិភាក្សាមួយ ជាមួយក្រសួងវិស្វកម្ម ក្នុងកិច្ចប្រឹងប្រែងដើម្បីបំភ្លឺគោលបំណងនៃ រដ្ឋាភិបាល។” អ្នកតំណាងបានបន្ថែមថា “យើងយល់ថា អាជ្ញាប័ណ្ណដែលបាន បញ្ចេញឲ្យក្រុមហ៊ុន ធនធានឥណ្ឌូស៊ីន ចំកាត់ អនុញ្ញាតចំពោះការស្វែងរកធន ធានដី ប៉ុន្តែមិនមែនអាជីវកម្មធនធានដីនោះទេ។”^{១៦}

នៅពេលបោះពុម្ពបាយការណ៍នេះ ក្រុមហ៊ុន ធនធានឥណ្ឌូស៊ីន បានចាប់ ផ្តើមសាងសង់ទីចតយន្តហោះឧទ្ធអាករក្រៅ នៅក្នុងឧទ្យានជាតិវីរៈជ័យ ដើម្បីឲ្យ ភូគព្ភវិទូអាចចូលទៅក្នុងតំបន់ ហើយចាប់ផ្តើមធ្វើផែនទីរកធនធានដីបាន។^{១៧}

ដោយសារឧទ្យានជាតិវីរៈជ័យ ត្រូវបានសំគាល់ជាតំបន់មានសារៈសំខាន់ខ្ពស់ ខាងវិស្វកម្ម ហើយមានការវិនិយោគប្រាក់ ២៥៥ លាន ដើម្បីរក្សាតម្លៃនោះ Global Witness មានការពិបាកក្នុងការយល់អំពីមូលហេតុ ដែលរដ្ឋាភិបាលបាន ជ្រើសរើសដើម្បីបើកតំបន់នោះ សម្រាប់ការស្វែងរកធនធានដី ហើយមូលហេតុ ដែលធនាគារពិភពលោកមិនបានឆ្លើយតបដោយតឹងរឹងជាង ចំពោះការគំរាមកំហែង ដែលហេតុការណ៍នេះបានបង្ក ទៅលើបូរណភាពនៃគម្រោង BPAMP។

ខាងលើ ស្តាំ៖ សំបុត្រមួយពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ជម្រាបក្រសួង វិស្វកម្មថា ក្រុមហ៊ុន ធនធានឥណ្ឌូស៊ីន មានការអនុញ្ញាតដើម្បីបង្កើតជំរុំមូលដ្ឋាន ប៊ីកន្លែង សម្រាប់ការស្វែងរកធនធានដី នៅក្នុងខេត្តរតនគិរី និងស្ទឹងត្រែង ចុះថ្ងៃ ទី ២៥^{១៨}

^៧ ជំពូកសត្វតំណាង គឺជាជំពូកសត្វមួយ ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសជាទូទៅ សញ្ញា ឬនិមិត្ត មួយ។ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ ហើយសម្រេចការអភិរក្សនៃជំពូកសត្វមួយនោះ ស្ថានភាព ស្វែងរកគំរាមកំហែងដូចគ្នា - គឺអាចច្រើនឡើងបានដែរ។

ផ្លូវចូលការដ្ឋានអណ្តូងរ៉ែ របស់ក្រុមហ៊ុន ថ្មរតនៈ។ រហូតមកដល់ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ អណ្តូងរ៉ែដែកនេះ នៅក្នុងខេត្តព្រះវិហារ មើលទៅ ត្រូវបានកាន់កាប់ដោយក្រុមហ៊ុនរបស់រដ្ឋចិនមួយ ក្រុមហ៊ុនដ៏មាន អំណាចរបស់ប្រទេសកម្ពុជាមួយ ហើយនិងក្រុមហ៊ុនមួយដែលកាន់ កាប់ដោយអគ្គមេបញ្ជាការនៃកងទ័ពកម្ពុជា នាយឧត្តមសេនីយ៍ ប៉ុល

ថ្មរតនៈ-អណ្តូងរ៉ែ ខិននីតិក

អណ្តូងរ៉ែ Ratanak Stone [ថ្មរតនៈ] នៅក្នុងខេត្តព្រះវិហារ ត្រូវ បានគេជឿថា ជាកម្មសិទ្ធិរបស់លោកនាយឧត្តមសេនីយ៍ ប៉ុល សាវ៉ឺន អគ្គមេបញ្ជាការ នៃកងទ័ពកម្ពុជា ហើយជានាយ អគ្គសេនាធិការរួម។ របាយការណ៍របស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយបានអះ អាងថា ក្រុមហ៊ុន ថ្មរតនៈ បានបង្កើតសហគ្រាសរួម នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ ជាមួយក្រុមហ៊ុនអំណាចបំផុតមួយ នៅក្នុងប្រទេស កម្ពុជា គឺក្រុមហ៊ុន ភាពិម៉ិច ហើយនិងក្រុមហ៊ុនកាន់កាប់ដោយ រដ្ឋាភិបាលចិន China National Machinery & Equipment Import & Export Corporation [ក្រុមហ៊ុនអាហារ៉ែណ នីហារ៉ែណ គ្រឿងប្រដាប់ និងម៉ាស៊ីន ប្រទេសជាតិចិន]។ នៅក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ ក្រុមហ៊ុនកូរ៉េ Kenertec [ខិននីតិក] បានប្រកាសថា គេ បានទិញហ៊ុន ៨៥ ភាគរយ នៃអណ្តូងរ៉ែនោះ នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀង សហគ្រាសរួម ជាមួយក្រុមហ៊ុនថ្មរតនៈ។

សមាជិកនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ (RCAF) ត្រូវបានជួលដើម្បី យាមការដ្ឋាន។ អ្នកស្រុកបានរាយការណ៍អំពីការណែនាំយកដីធ្លី តាំងពីដើមដំបូង ហើយពួកគេខ្លាចថានឹងមានទៀត។

ទោះបីគ្មានការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬសង្គម សម្រាប់ គម្រោងនេះក៏ដោយ ក៏ព័ត៌មានដែលអាចរកបាន ចម្បងលម្អិតនូវ ការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងរហ័ស នៃតំបន់ព្រៃឡង់ និងទន្លេមេកុងខាងលើ ដែលជាតំបន់ដីងាយរងគ្រោះថ្នាក់ និងសំខាន់សម្រាប់បរិស្ថាន ទៅ ជាតំបន់ឧស្សាហកម្មមួយ។

ក្រុមហ៊ុន Rattanak Stone Cambodia Development Company Ltd [ក្រុមហ៊ុនអភិវឌ្ឍន៍ថ្មរតនៈកម្ពុជា ចំកាត់]^{៤៥} បាន លេចឡើងឲ្យ Global Witness ដឹងមុនដំបូង នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ នៅពេលដែលអ្នករាយការណ៍ព័ត៌មាន បានចាប់ផ្តើមរាយការណ៍ អំពីប្រតិបត្តិការដឹកយករ៉ែដែក នៅព្រំដែនខាងជើងនៃព្រៃឡង់ នៅក្នុងស្រុករៀង ខេត្តព្រះវិហារ។ តាម MIME បានឲ្យដឹងថា ថ្ម រតនៈ ត្រូវបានផ្តល់អនុញ្ញាត ដើម្បីអនុវត្តការស្វែងរករ៉ែដែក នៅ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៤ និង ២០០៥ នៅពីរកន្លែង នៅក្នុងស្រុករៀង - គឺភ្នំកោះកែវ និងភ្នំថ្ម។^{៤៦} ទោះជាក្រុមហ៊ុនបានទទួលការអនុញ្ញាត នេះក៏ដោយ ក៏ការបើកអណ្តូងរ៉ែ ដោយមិនប្រកាសឲ្យដឹង ហើយ និងការរៀបរបងជុំវិញដីធ្លី ៣២ គ.ម. ក្រឡា បានធ្វើឲ្យមានការ ភ្ញាក់ផ្អើល ចំពោះសហគមន៍អ្នកស្រុក ដែលរស់នៅ ហើយធ្វើស្រែ នៅទីនោះ។^{៤៧}

ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដំបូង

ការចាប់បើកនៃអណ្តូងរ៉ែនេះ បានធ្វើឲ្យប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយប្រទេស ចិនចាប់អារម្មណ៍ ដោយសារការពាក់ព័ន្ធនៃក្រុមហ៊ុនមួយរបស់រដ្ឋ ចិន គឺក្រុមហ៊ុនអាហារ៉ែណ នីហារ៉ែណគ្រឿងប្រដាប់ និងម៉ាស៊ីន ប្រទេសជាតិចិន។^{៤៨} នៅថ្ងៃទី ២០ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ទីភ្នាក់ងារ សារព័ត៌មានចិន ស៊ីនហ្វា បានរាយការណ៍ថា ក្រុមហ៊ុនអាហារ៉ែណ នីហារ៉ែណគ្រឿងប្រដាប់ និងម៉ាស៊ីន ប្រទេសជាតិចិន បានសម្រេច ចិត្តដើម្បីសហការនៅក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែដែក នៅក្នុង ខេត្តព្រះវិហារ ប្រទេសកម្ពុជា។ ភាគីខ្មែរទាំងពីរភាគី គឺជាក្រុម ហ៊ុន ភាពិម៉ិច គ្រុប (ភាពិម៉ិច) និងក្រុមហ៊ុនអភិវឌ្ឍន៍ថ្មរតនៈ កម្ពុជា ចំកាត់។^{៤៩}

អគ្គមេបញ្ជាការនៃកងទ័ពកម្ពុជា នាយឧត្តមសេនីយ៍ **ប៉ុល សារ៉េន** ត្រូវបានគេជឿថា ជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិទទួលបានប្រយោជន៍នៃក្រុមហ៊ុន ថ្មីរតនៈ ដែលប្រតិបត្តិអណ្តូងរ៉ែដែកមួយ នៅក្នុងស្រុករៀង ខេត្តព្រះវិហារ តាំងពីឆ្នាំ ២០០៥។ ពេលថ្មីនេះ ក្រុមហ៊ុនថ្មីរតនៈបានពង្រីកសកម្មភាព ពាណិជ្ជកម្ម។ នៅក្នុងខេត្តស្រីសោភ័ណ ឆ្នាំ ២០០៨ ក្រុមហ៊ុននេះ ត្រូវបានប្រគល់ព្រៃឈើទំហំ ៤៧៩ ហិកតា នៅក្នុងឃុំព្រៃធ្នូ ស្រុកស្នួល ខេត្ត ក្រចេះ ដោយមានគោលបំណងប្រែទៅជាចម្ការកៅស៊ូ។^{១០០} នៅក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨ ក្រុមហ៊ុននេះត្រូវបានប្រគល់សម្បទានដីរ៉ែ ទំហំ ២៥ គ.ម. ក្រឡា ដើម្បីដកយកថ្នាំសាងសង់អាគារ។ ការដ្ឋានធនធានថ្មីនេះ មានទីតាំងនៅឃុំ ស្រា ដាម ឃុំគីរីវន្ត ស្រុកភ្នំស្រួច ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ។^{១០១}

ការពាក់ព័ន្ធនៃក្រុមហ៊ុន ភាពម៉ឺងម៉ាត់ ដែលជាក្រុមហ៊ុនដ៏មានអំណាច បំផុតមួយ របស់ប្រទេសកម្ពុជា គឺជាការដឹកជញ្ជូនពីអាជីវកម្មចម្បង របស់វា គឺការកាប់ព្រៃឈើ។ នៅពេលនោះ មានសេចក្តីរាយការណ៍ ថា អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** បានផ្តល់ការគាំទ្រទាំងស្រុង ចំពោះគម្រោងនោះ។^{១០២}

នៅពេល Global Witness បានទៅដល់ការដ្ឋាន ថ្មីរតនៈ នៅក្នុង ឆ្នាំ ២០០៥ និង ២០០៨ អ្នកធ្វើការនៅអណ្តូងរ៉ែ មន្ត្រីក្នុងស្រុក ហើយនិងបុគ្គលិកយោធាដែលយាមការដ្ឋាន ទាំងអស់គ្នាបាន និយាយថា ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃអណ្តូងរ៉ែ ថ្មីរតនៈ គឺលោកនាយ ឧត្តមសេនីយ៍ **ប៉ុល សារ៉េន** អគ្គមេបញ្ជាការនៃកងទ័ពកម្ពុជា ហើយជានាយអគ្គសេនាធិការ។^{១០៣} កម្មករម្នាក់នៅឯការដ្ឋាន អណ្តូងរ៉ែមួយ បានរាយការណ៍ប្រាប់ Global Witness ថា ឧត្តមសេនីយ៍ **ប៉ុល សារ៉េន** បានធ្វើទស្សនកិច្ចមកកាន់ទឹកនៃឯក នៅក្នុងដើមឆ្នាំ ២០០៨។ នៅពេលនោះ ទាហានដែលយាម ការដ្ឋាន បានឈរត្រង់ ហើយធ្វើវិន្ទនាការលោក។^{១០៤} Global Witness ធ្លាប់កត់ជាឯកសារ អំពីការពាក់ព័ន្ធរបស់ឧត្តមសេនីយ៍ **ប៉ុល សារ៉េន** នៅក្នុងវិស័យកាប់ឈើឧសច្បាប់ នៅក្នុងប្រទេស កម្ពុជា។^{១០៥}

ដូច្នេះ ជាការសង្ខេប រហូតដល់ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ អណ្តូងរ៉ែ ដែក នៅក្នុងខេត្តព្រះវិហារ មើលទៅបានស្ថិតនៅក្រោមការកាន់ កាប់ពីក្រុមហ៊ុនរបស់រដ្ឋចិន ក្រុមហ៊ុនដ៏មានអំណាចបំផុតមួយ របស់ប្រទេសកម្ពុជា ហើយនិងក្រុមហ៊ុនមួយដែលគ្រប់គ្រងដោយ អគ្គមេបញ្ជាការ នៃកងទ័ពកម្ពុជា នាយឧត្តមសេនីយ៍ **ប៉ុល សារ៉េន**។

“ខ្ញុំឃើញលុយនៅគ្រប់ទីកន្លែង នៅក្នុងដើមឈើ នៅក្នុងដី គ្រប់កន្លែង!”

ប្រសាសន៍របស់បុគ្គលិកក្រុមហ៊ុន ខិននីតិក និយាយអំពីសក្តានុពលនៃប្រទេសកម្ពុជាជាឱកាសវិនិយោគ នៅក្នុងបទសម្ភាសន៍ជាមួយ Global Witness ឆ្នាំ ២០០៨។^{១០៦}

នៅក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ ក្រុមហ៊ុន ខិននីតិក ចំកាត់^{១០៦} ដែល ជាក្រុមហ៊ុនរ៉ែមកពីប្រទេសកូរ៉េខាងត្បូង បានចេញសេចក្តីប្រកាស សារព័ត៌មាន អះអាងថាបានបង្កើយកិច្ចព្រមព្រៀងមួយ ដើម្បីទិញ ចំណែកហ៊ុន ៨៥ ភាគរយ នៅក្នុងអណ្តូងរ៉ែរៀង ជាសហគ្រាសរួម ជាមួយនឹងក្រុមហ៊ុន ថ្មីរតនៈ។^{១០៧} វាមិនច្បាស់ទេ ថាតើក្រុមហ៊ុន ភាពម៉ឺងម៉ាត់ និងក្រុមហ៊ុនអាហារវិណ នីហារវិណគ្រឿងប្រដាប់ និងម៉ាស៊ីន ប្រទេសជាតិចិន នៅតែមានភាគហ៊ុននៅឡើយ ឬក៏តើគេបានដក ចំណែកពីសហគ្រាសនាដំណាក់កាលនេះ។ Global Witness បាន សរសេរសំបុត្រទៅឧត្តមសេនីយ៍ **ប៉ុល សារ៉េន** ក្រុមហ៊ុន ភាពម៉ឺងម៉ាត់ ហើយនិងក្រុមហ៊ុន អាហារវិណ នីហារវិណគ្រឿងប្រដាប់ និងម៉ាស៊ីន ប្រទេសជាតិចិន ដើម្បីសាកសួរ អំពីការពាក់ព័ន្ធរបស់គេ នៅក្នុង អណ្តូងរ៉ែនោះ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនទាន់ទទួលបានចម្លើយអ្វីទេ។

ប្រកបព័ត៌មានមួយរូប ដែលជិតស្និទ្ធនឹងក្រុមហ៊ុន បានអះអាងថា ជាការចាំបាច់ត្រូវតែបង់ ‘ប្រាក់រង្វាន់’ ដើម្បីចាប់ផ្តើមធ្វើការ ហើយ ថាក្រុមហ៊ុន ខិននីតិក បានបង់ប្រាក់ប្រមាណ US\$១ លាន ដើម្បី ទទួលបានការអនុញ្ញាតចាប់ផ្តើមធ្វើការ។^{១០៨} ស្ថានភាពផ្លូវច្បាប់ នៃការ បង់ប្រាក់រង្វាន់នេះ មិនច្បាស់លាស់ទេ។ ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារ បរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ របស់ប្រទេសកម្ពុជា មិន និយាយអ្វីសោះ អំពីការបង់ប្រាក់រង្វាន់ ដើម្បីទទួលបានសម្បទាន។^{១០៩}

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ នៅ ក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសាកសួរថា តើប្រាក់នោះត្រូវបាន ទទួលបានក្នុងថវិកាជាតិឬទេ ប៉ុន្តែមិនទាន់ទទួលបានចម្លើយនៅ ឡើយទេ។

ប្រអប់ទី ៤ | តើសិទ្ធិអាជីវកម្មប្តី ថ្លៃប៉ុន្មាន?

ទន្ទឹមពេលដែលដីសម្បទានប្តីត្រូវបានចែកយ៉ាងរហ័ស ក៏មានការខ្វះខាត នូវទម្រង់ ការដីច្បាស់លាស់ និងដីមានតម្លាភាព ដើម្បីក្រុមហ៊ុនបង់ប្រាក់ទទួលសិទ្ធិប្រើប្រាស់ ធនធានដីទាំងនេះ។

នៅក្រោមច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ របស់ប្រទេសកម្ពុជា ក្រុមហ៊ុនត្រូវតែបង់ថ្លៃទៅរដ្ឋកម្ពុជា សម្រាប់ការចុះឈ្មោះ ការ ដាក់ពាក្យសុំការពន្យារ ការបន្ត ការផ្ទេរផ្សេងៗ និងឈ្នួលប្រចាំឆ្នាំ ក៏ប៉ុន្តែព័ត៌មាន ល្អិតល្អន់អំពីការបង់ថ្លៃទាំងនេះ មិនបានឲ្យដឹងឡើយ។^{១១១} Global Witness បាន សម្ភាសបុគ្គលិកមួយរូប នៃក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល នាចុងឆ្នាំ ២០០៨ ហើយត្រូវបានប្រាប់ថា ទោះបីមានអត្រាថ្លៃជាខ្នាតទៀងទាត់ សម្រាប់សេវាកម្ម ដូច ជាប្រាក់បង់ថ្លៃឈ្នួល និងពន្ធដារបង់ដោយក្រុមហ៊ុនក៏ដោយ ក៏ថ្លៃទាំងនេះមិនទាន់ បានអនុម័ត ឬកំណត់ដោយសភាទេ។^{១១២} ទោះជាមានការខ្វះតម្លាភាពបែបនេះក៏ ដោយ ផលចំណូលពិតជាតើមានពីរសំយន្តនេះ។ សំអាងលើរបាយការណ៍ប្រចាំខែ ផ្តល់ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ Global Witness បានវិភាគចំណែក របស់រ៉ែសំអាងរ៉ែកម្មប្តីរបស់ប្រទេសកម្ពុជា នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចជាតិ នៅក្នុងរយៈពេល ប្រាំមួយឆ្នាំកន្លងមកនេះ។ តាមទិន្នន័យនេះ រវាងឆ្នាំ ២០០២ និង ២០០៨ រ៉ែសំយ ទេបានផ្តល់ផលចំណូល US\$៣ លាន ឲ្យសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។

ប៉ុន្តែហេតុការណ៍នេះ មិនស៊ីគ្នាជាមួយព័ត៌មានដទៃទៀត Global Witness បានទទួលនោះទេ។ សំអាងលើក្រុមហ៊ុនចំនួនតិចតួច ដែលផ្តល់ព័ត៌មានឲ្យមើល ចំនួនប្រាក់ដែលចូលចំការរបស់ប្រទេសជាតិ គួរតែលើសពីនេះ យ៉ាងច្រើន។ ដោយ សារការខ្វះតម្លាភាព នៅក្នុងទំនាក់ទំនងជំនួញទាំងនេះ វាពិបាកណាស់ដើម្បីប៉ាន់ ស្មានផលសរុបដោយត្រឹមត្រូវ ក៏ប៉ុន្តែ សំអាងលើកស្តុតាងដែលបានប្រមូលពីប្រភព ផ្សេងៗ Global Witness ប៉ាន់ស្មានថា ចំនួនសរុប ត្រូវមានចំនួនប្រហែល US\$៧ លាន។

អ្នកវិភាគឧស្សាហកម្ម ដែល Global Witness បានសម្ភាស បានអះអាងថា ក្រុមហ៊ុនប្តី ដែលចង់ប្រតិបត្តិនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវតែបង់ប្រាក់ជាខ្នាត US\$៥០.០០០ សម្រាប់អាជ្ញាប័ណ្ណធនធានដីនីមួយៗ។^{១១៣} មើលទៅ ក្រុមហ៊ុន ផ្សេងទៀត បង់ប្រាក់ច្រើនជាងនេះទៅទៀត។ លើសពីការអះអាង ថាក្រុមហ៊ុន ខិននីតិកបានបង់ប្រាក់រង្វាន់ប្រហែល US\$១ លាន ក៏រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានឲ្យដឹង ថា ក្រុមហ៊ុនប្តីធំ ពីប្រទេសអូស្ត្រាលី BHP Billiton [BHP ប៊ិលលីតុន]^{១១៤} បានបង់ ប្រាក់ច្រើន ដើម្បីទទួលសិទ្ធិស្វែងរករ៉ែ នៅក្នុងដី ១០០.០០០ ហិ.ត. នៅខេត្ត មណ្ឌលគីរី ដើម្បីស្វែងរករ៉ែប៊ុកស៊ីត។^{១១៥}

តាមអត្ថបទមួយ បោះពុម្ពនៅក្នុងកាសែត Cambodia Daily នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងធនធានទឹក ឯកឧត្តម លឹម គានហោ^{១១៦} បានប្រាប់សភាជាតិ ថាក្រុមហ៊ុន BHP ប៊ិលលីតុន បានបង់ប្រាក់ US\$២,៥ លាន ទៅរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីឲ្យបានដីសម្បទានប្តីប៊ុកស៊ីត។ នៅក្នុងអត្ថបទដែល មានគេ

រាយការណ៍ថា ឯកឧត្តម លឹម គានហោ បានពិពណ៌នាការបង់ប្រាក់នេះ ជា 'លុយ ទឹកតែ' ដែលជាពាក្យគ្រាមភាសានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មានន័យថា ការបង់ប្រាក់ ក្រៅផ្លូវការ។^{១១៧}

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅក្រុមហ៊ុន BHP នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសូមឲ្យគេបញ្ជាក់ថា តើប្រសាសន៍របស់ឯកឧត្តមរដ្ឋមន្ត្រីត្រឹមត្រូវ ឬ ទេ។ ចម្លើយតបរបស់ក្រុមហ៊ុន បានបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនបានបង្កើតមូលនិធិ អភិវឌ្ឍន៍សង្គម ក្នុងចំនួន US\$២,៥ លានសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា ប៉ុន្តែគេបានថ្លែង ថា 'ក្រុមហ៊ុន BHP ប៊ិលលីតុនមិនដែលបង់ប្រាក់ទៅមន្ត្រី ឬអ្នកកំណាងនៃ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ហើយយើងបដិសេធការអះអាងថា ការបង់ប្រាក់នៅក្រោម កិច្ចព្រមព្រៀងស្វែងរករ៉ែធនធានដី ឬប្រាក់ដែលបានបរិច្ចាគឲ្យមូលនិធិគម្រោង អភិវឌ្ឍន៍សង្គម គឺជា 'លុយទឹកតែ'។'

តាមសំបុត្រពីក្រុមហ៊ុន BHP ទៅ Global Witness បានឲ្យដឹងថាកម្មវិធី អភិវឌ្ឍន៍សង្គម 'ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីកែលម្អសុខភាព ការអប់រំ វប្បធម៌ និង សុខុមាលភាពទូទៅ នៃប្រជាជនកម្ពុជា ... ប្រាក់នេះអាចចាយបានតែលើកម្មវិធី ប្រចាំសហគមន៍ ដែលផ្តល់ប្រយោជន៍ឲ្យប្រជាជនកម្ពុជា តែប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងនាមជា កំណាងនៃដៃគូសហគ្រាសរួម ក្រុមហ៊ុន BHP ត្រូវតែអនុញ្ញាតចំពោះការបង់ប្រាក់ ទាំងអស់ ហើយយើងមានបំណងអនុវត្តវាឲ្យបានត្រឹមត្រូវ នៅក្នុងករណីដែលយើងមាន កង្វល់អំពីគម្រោងណាមួយ។' ក្រុមហ៊ុន BHP ក៏បានបញ្ជាក់ផងដែរ ថាក្រុមហ៊ុន នោះបានបង់ប្រាក់បន្ថែមទៅរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដើម្បីឲ្យបានសម្បទានដីនោះ ដោយ ចែងថា 'ស្របតាមលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្វែងរករ៉ែធនធានដី ជាមួយ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដែលបានផ្តល់ឲ្យក្រុមហ៊ុន BHP ប៊ិលលីតុន និងក្រុមហ៊ុន មិតស៊ីប៊ីស៊ី នូវសិទ្ធិដើម្បីស្វែងរករ៉ែប៊ុកស៊ីតនោះ ប្រាក់ចំនួន US\$១ លាន ត្រូវ បានបង់ ដោយផ្លូវការ ទៅកាន់រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា នៅក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៦។'^{១១៨}

Global Witness បានទទួលសំណើមួយច្បាប់ នៃឯកសារ 'Tableau des Opérations Financières de l'Etat' (TOFE) របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលផ្តល់ព័ត៌មានអំពីផលចំណូលប្រចាំឆ្នាំ មកកាន់រដ្ឋកម្ពុជា។ តាម ឯកសារនេះ ប្រាក់ចំណូលមកពីសម្បទានដី ក្រៅពីពន្ធដារ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦ គឺ US\$៤៤៣.៨៦៦។^{១១៩} បើប្រាក់នេះមានដាក់វាយនៅកន្លែងផ្សេង នៅក្នុងឯកសារ TOFE គឺវាមិនច្បាស់ថា កន្លែងណានោះទេ។ នេះនាំឲ្យមានសំណួរថា តើប្រាក់ US\$១ លាន របស់ក្រុមហ៊ុន BHP ប៊ិលលីតុន ដែលបានបង់នៅក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៦ បានទៅណាបាត់។

តាំងពីការទិញអណ្តូងរ៉ែ ក្រុមហ៊ុន ខិននីតិក មានការរំកិលចិត្ត អំពី លទ្ធភាពនៃអណ្តូងរ៉ែនោះ។ ការប្រកាសព័ត៌មាន នៅក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ បានចែងថា៖

"ដីឡូត៍អណ្តូងរ៉ែនេះ ត្រូវបានគេប៉ាន់ស្មានថា មានធាតុរ៉ែដែក ប្រហែល ២០០ លានតោនរៀបចំហ៊ុន ខិននីតិក បានក្រុម ... ប្រចាំលក់ថា ផលគិតពីរឆ្នាំនោះ ហើយលាន ២៥លីតកម្ម ផែនការ លានពាន់ ១៦០ចំនួន មានឆ្នាំ នឹងរ៉ែនកូរ៉េ តម្លៃតាមលក់)

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

(គោន/៨០\$ ហើយផលចំណេញនឹងមានចំនួនជាង ៤០ ពាន់លានរៀនកូរ៉េ រាល់ឆ្នាំ។^{១២០})

និយាយម្យ៉ាងទៀត ពួកគេបានស្ថានផលចំណេញរបស់គេ មកពីអីដែក គឺជិត ២៥៣២ លាន ក្នុងមួយឆ្នាំ។

នៅពេល Global Witness បានទៅដល់ការដ្ឋាន រតនៈ/ខិននីតិក នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ អ្នកស៊ើបអង្កេតបានឃើញសំណាកថ្ម ដែលគេត្រូវបានប្រាប់ថា មានវត្តមាននៃអីដែក ស្ពាន់ និងមាស។

ការដ្ឋាននោះ ក៏មានធាតុអីដែកផងដែរ។ នៅពេលតំណាង Global Witness បានទៅដល់កន្លែងនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ អ្នកស៊ើបអង្កេតបានឃើញសំណាកថ្ម ដែលខ្លួនយកពីការដ្ឋានភ្នំថ្ម ដែលគេត្រូវបានប្រាប់ថា មានវត្តមាននៃអីដែក ស្ពាន់ និងមាស។ តាមបុគ្គលិកខិននីតិកម្នាក់ បានឲ្យដឹងថា ការដ្ឋានភ្នំថ្ម អាចមានមាសពីក្រោមក្នុងថ្មមួយគោន។ គាត់បានស្នើសុំថា អីដែកនៅការដ្ឋានតែមួយនេះ អាចមានតម្លៃ ២៥៤០ លាន។^{១២១}

ដីសម្បទានទាំងពីរ នៅក្នុងខេត្តព្រះវិហារ គឺជាសម្បទានតែពីរប៉ុណ្ណោះ ដែលខិននីតិកមានអាជ្ញាប័ណ្ណ។ របាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យឆ្នាំ ២០០៧ មួយបានថ្លែងថា ក្រុមហ៊ុន ខិននីតិក បានទទួលសិទ្ធិស្វែងរករក សម្រាប់ការដ្ឋានចំនួនប្រាំបីកន្លែង នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មានផ្ទៃដីសរុប ១.៥២០ គ.ម. ក្រឡា។^{១២២} អ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុនម្នាក់បានប្រាប់ Global Witness ថា សម្បទានមានរួមទាំងបីកន្លែង នៅក្នុងជ្រុងផ្នែកខាងពាយ័ព្យនៃប្រទេសកម្ពុជា ដែលត្រូវគេសង្ស័យថា មានត្បូងថ្ម ហើយដីសម្បទានផ្សេងទៀត ត្រូវគេសង្ស័យថា មានអីដែក ឬមាស ឬទាំងពីរ។^{១២៣}

ក្រៅពីការទាក់ទិនជាមួយនាយកសេនីយ៍ ប៉ុល សារ៉េន មានការពាក់ព័ន្ធយ៉ាងជាក់ស្តែង ពីកងយោធពល នៅឯការដ្ឋានអណ្តូងអីដែក នៅពេល Global Witness បានទៅដល់កន្លែងនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ មានទាហាន ១៥ នាក់ ដែលត្រូវបាន ខិននីតិក ជួល ដើម្បីយាម

ការដ្ឋានអណ្តូងអីដែក នៅក្រោមការដឹកនាំពីបុគ្គលមួយរូប ដែលគេហៅជាមេទ័ពប្រចាំស្រុក ឈ្មោះថា លោក បាយ។^{១២៤} ក្រុមហ៊ុន ខិននីតិក បង់ប្រាក់ប្រមាណ ២៥១០០០ ទៅលោក បាយ ផ្ទាល់រាល់ខែ ហើយគាត់បែរជាចែកប្រាក់នេះឲ្យកូនទាហាន។^{១២៥}

តាំងពីឆ្នាំ ២០០៥ មក អណ្តូងអីដែកនេះបានអភិវឌ្ឍន៍ប្រតិបត្តិការរបស់ខ្លួន ហើយកម្មករចិនបានសាងសង់ផ្លូវដីកៀរ ទៅកាន់ការដ្ឋាន។^{១២៦}

ចាប់ផ្តើមខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨ ក្រុមហ៊ុនបានចាប់ផ្តើមសាងសង់ផ្លូវដើម្បីភ្ជាប់ការដ្ឋានកោះកែវ និងភ្នំថ្ម។ នៅពេលនិពន្ធរបាយការណ៍នេះ ផ្លូវនេះត្រូវបានគេរាយការណ៍ថា បានសាងសង់រហូតដល់កៀនវាលស្រែ ប៉ុន្តែការសាងសង់បានឈប់សិន សម្រាប់រដូវក្តៅដើម្បីឲ្យអ្នកស្រុកអាចច្រូតកាត់ស្រូវរបស់ខ្លួនសិន។ ក៏ប៉ុន្តែអ្នកស្រុកនៅតែព្រួយបារម្ភថា ការសាងសង់ផ្លូវនឹងបន្តទៀត ក្រោយពីទីបញ្ចប់នៃរដូវក្តៅ ហើយដីរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបាដណ្តើមយកដោយគ្មានការសង់ឡើយ។^{១២៧} នៅក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ អ្នកតំណាងសហគមន៍បានរៀបចំការប្រជុំជាមួយអភិបាលរងស្រុកលោក គាត គឹមតោះ។^{១២៨} ដើម្បីលើកឡើងការបារម្ភរបស់គេ អំពីការចាប់យកដីធ្លី។ នៅក្នុងការប្រជុំនោះ ពួកគេត្រូវបានប្រាប់ឲ្យរង់ចាំការដោះស្រាយពីរដ្ឋាភិបាល។^{១២៩} នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ ការដោះស្រាយនេះមិនទាន់ឃើញកើតឡើងនៅឡើយទេ។

អណ្តូងអីដែក ហុងហ្វូ-ទ្រី ភាព

ក្រុមហ៊ុនដែលទទួលបានការកិច្ច សម្រាប់អណ្តូងអីដែក ហុងហ្វូ-ទ្រី ភាព មើលទៅ គឺជាក្រុមហ៊ុន (Cambodia) Hongfu Try Pheap Mining Development Construction Co. Ltd, [ក្រុមហ៊ុនសំណង់អភិវឌ្ឍន៍អីដែក ហុងហ្វូ ទ្រី ភាព ចំកាត់] ដែលក្នុងចំណោមនាយកក្រុមហ៊ុន មានសមាជិកពីររូប នៃពួកវាជនប្រទេសកម្ពុជា – គឺលោកឧកញ៉ា ទ្រី ភាព និងសមាជិកព្រឹទ្ធសភា ឯកឧត្តម ឡៅ ម៉េងយ៉ែន។ លោកឧកញ៉ា ទ្រី ភាព គឺជាមហាសេដ្ឋីដ៏ល្បីឈ្មោះ។ សមាជិកព្រឹទ្ធសភាឯកឧត្តម ឡៅ ម៉េងយ៉ែន គឺជាសមាជិកព្រឹទ្ធសភាដ៏ល្បីឈ្មោះ ពីគណបក្ស CPP ហើយជានាយកនៃក្រុមហ៊ុនល្បីឈ្មោះ ភាពម៉ិច។

សមាជិកនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ មានតួនាទីសំខាន់ នៅក្នុងការយាមការដ្ឋានអណ្តូងអីដែក។ អ្នកស្រុកដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ជុំវិញ

ការដ្ឋានអណ្តូងរ៉ែ ខ្លាចការដេញចេញពីផ្ទះសម្បែង នៅពេលដែល ប្រតិបត្តិការក្រុមហ៊ុនរីករាលដាល នាពេលអនាគត។

អណ្តូងរ៉ែ ហុងហ្គូ-ទ្រី ភាព មានទីតាំងនៅក្នុងឃុំអន្លង់កេ ស្រុក ថាឡាបរីវ៉ាត់ នៅក្នុងខេត្តជិតខាង ស្ទឹងត្រែង។ នៅទីនេះដែរ អ្នក សន្តិសុខក្រុមហ៊ុន ត្រូវបានសម្រិតសម្រាំងពីក្នុងចំណោមជួរ RCAF។ ពួកគេមានវត្តមានច្រើនណាស់ នៅក្នុងតំបន់នេះ ដោយ មានជំរុំមូលដ្ឋានចំនួនបីកន្លែង នៅក្នុងបណ្តាកូមិជុំវិញការដ្ឋាន៖ កូមិអន្លង់ជ្រា កូមិមង និងកូមិឆ្លេង។ មិនដូចការដ្ឋានអណ្តូងរ៉ែនៅ ក្នុងខេត្តព្រះវិហារ ដែលនៅ ក្នុងតំបន់ព្រៃ និងស្រែទេ អណ្តូងរ៉ែ ទ្រី ភាព ស្ថិតនៅក្នុងតំបន់មានមនុស្សច្រើនរស់នៅ។ តាមអ្នកធ្វើការ NGO បានឲ្យដឹងថា អ្នករស់នៅជុំវិញអណ្តូងរ៉ែ រំពឹងថាខ្លួននឹងត្រូវ បានដេញចេញពីផ្ទះ នៅពេលប្រតិបត្តិការរីករាលដាលនា អនាគត។ ការសង្ស័យត្រូវបានពង្រឹងកាន់តែច្បាស់ឡើង នៅពេល កម្មការពីការដ្ឋានរ៉ែ បានដាក់បង្គោលស៊ីម៉ង់នៅលើដីធ្លីរបស់គេ ដើម្បីកំណត់កន្លែងសាងសង់ នៅក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៨។^{១៣០}

ឯកសារចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុន សម្រាប់ក្រុមហ៊ុនរ៉ែ ហុងហ្គូ-ទ្រី ភាព បង្ហាញថា នាយករបស់ក្រុមហ៊ុន គឺលោក ទ្រី ភាព៖ មហាសេដ្ឋី ជំនួញដ៏មានអំណាច ដែលមាននាមជា ឧកញ៉ា ហើយមានភាគ ហ៊ុនច្រើន នៅក្នុងកាស៊ីណូ ការអភិវឌ្ឍន៍កោះ និងចម្ការកៅស៊ូ។ កន្លងមក លោកឧកញ៉ាត្រូវបានរិះគន់ដោយ NGO ដោយសារ គូនាទីនៃក្រុមហ៊ុនលោកឧកញ៉ា ក្នុងការដេញប្រជាជនដោយបង្ខិត បង្ខំ នៅក្នុងដីជុំវិញគម្រោងការទាំងនេះខ្លះ។^{១៣១}

បុគ្គលមួយរូបទៀត ដែល មាននាមជានាយករួមនៃក្រុម ហ៊ុន នៅក្នុងឯកសារចុះ ឈ្មោះក្រុមហ៊ុន គឺឯកឧត្តម ឡៅ ម៉េងយ៉ិន - ពាក់

ឯកសារចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុន សម្រាប់ក្រុមហ៊ុនរ៉ែ ហុងហ្គូ ទ្រី ភាព បង្ហាញឲ្យឃើញ ថា នាយកក្រុមហ៊ុន គឺលោកឧកញ៉ា ទ្រី ភាព មហាសេដ្ឋីមានអំណាចមួយរូប។ នាយកមួយទៀត គឺឯកឧត្តម ឡៅ ម៉េងយ៉ិន ដែលជាសមាជិកព្រឹទ្ធសភាពី គណបក្ស CPP ហើយជានាយករួម នៃក្រុមហ៊ុន ភាគីមុត។

កណ្តាលនៃគុស្វាមីភិវិយាល្យឈ្មោះ ដែលកាន់កាប់ក្រុមហ៊ុន ភាគីមុត ហើយក៏ជានាយកមួយរូប នៃក្រុមហ៊ុនមួយ ហៅថា Shukaku Ltd. [ស្វីកាកុ ចំកាត់] (សូមមើល ប្រអប់ទី ៥ សម្រាប់ ព័ត៌មានលំអិតបន្ថែម)។^{១៣២}

តាមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសវៀតណាម បានឲ្យ ដឹងថា ក្រុម ទ្រី ភាព បានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងនៅក្នុងខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧ ដើម្បីប្រតិបត្តិការដ្ឋាននោះ រួមជាមួយនឹងក្រុមធុរ្យងឫ និង ធាតុរ៉ែ របស់ប្រទេសវៀតណាម (ហៅក្រៅថា Vinacomim [វីណាកូមិន])^{១៣៣} ហើយនិងក្រុមហ៊ុន Mom Good Luck Mining [ក្រុមហ៊ុនរ៉ែ ម៉ូ ហូដឡាក់]។^{១៣៤} (ឈ្មោះក្រុមហ៊ុន វីណាកូមិន នឹង លេចឡើងម្តងទៀត នៅក្នុងផ្នែកបន្ទាប់ទៀត នៃរបាយការណ៍នេះ ស្តីពីក្រុមហ៊ុនរ៉ែ សាវជើន)។ ប្រភពបានអះអាងថា ក្រុមហ៊ុន វីណាកូមិន ក៏មានផែនការដើម្បីសាងសង់រោងចក្រស្នូ ប្រេងកាត់មួយ នៅក្នុងស្រុកនោះដែរ។^{១៣៥} Global Witness បាន សូមក្រុមហ៊ុនទាំងពីរ ឲ្យបញ្ជាក់ថា តើនេះពិតឬទេ។ ក្រុមហ៊ុន វីណាកូមិន បានឆ្លើយតប ដោយថ្លែងដូចតទៅនេះ៖

“ក្រុមហ៊ុន វីណាកូមិន បានចាប់ផ្តើមសកម្មភាពស៊ើបអង្កេត និង ស្វែងរុករកធនធានរ៉ែ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដោយទទួលបានការ អនុញ្ញាត និងការគាំទ្រ ពីរាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា ហើយនិងក្រសួង និងទីភ្នាក់ងារដែលមានសមត្ថកិច្ច។ ក្រុមហ៊ុន វីណាកូមិន កំពុងតែ អនុវត្តសកម្មភាពស៊ើបអង្កេត និងស្វែងរុករក ទន្ទឹមនឹងពេលដែល ស្រាវជ្រាវ យ៉ាងលំអិត នូវច្បាប់របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ស្តីពី វិស័យឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរ៉ែ។

យើងខ្ញុំក៏ចាប់អារម្មណ៍លើគ្រប់រឿងរ៉ាវ ដែល Global Witness បានលើកឡើងផងដែរ។ យើងកំពុងតែសិក្សា និងស្រាវជ្រាវរឿងរ៉ាវ ទាំងនោះ ដើម្បីយើងអាចមានព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឆ្លើយតប សំណួរពី Global Witnessបាន។”^{១៣៦}

ប្រអប់ទី ៥ | អាជីវកម្មនៃក្រុមហ៊ុនភាពីម៉ិច

សកម្មភាពនៃក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិច បានលេចឡើងយ៉ាងទៀងទាត់ នៅក្នុង របាយការណ៍ Global Witness ស្តីពីការកាប់ឈើខុសច្បាប់ នៅក្នុងរយៈពេល ១៣ ឆ្នាំកន្លងមកនេះ។ ក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិច ត្រូវបានកាន់កាប់ដោយគូស្វាមីភរិយា ដែល ជិតស្និទ្ធជាមួយអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** ហើយនិងភរិយា លោកជំទាវ **ប៊ុន រ៉ានី**^{១៣៧} នាយកក្រុមហ៊ុន ឯកឧត្តម **ឡៅ ម៉ែងយ៉ីន** គឺជាសមាជិកព្រឹទ្ធសភាដ៏ល្បី ឈ្មោះ នៅក្នុងគណបក្សកាន់អំណាច គឺគណបក្សប្រជាជនកម្ពុជា។ ភរិយារបស់ ឯកឧត្តម លោកស្រី **ជឹង សុភាព**^{១៣៨} (ហៅក្រៅថា យាយ ភូ) គឺជាអ្នកដឹកនាំមួយរូប នៃអង្គការការបាទក្រហមកម្ពុជា ហើយជាញឹកញាប់ ចេញមុខជាសាធារណៈ ជាមួយភរិយានៃអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី។ ទាំងលោកស្រី **ជឹង សុភាព** និងឯកឧត្តម **ឡៅ ម៉ែង យ៉ីន** ធ្លាប់អមទស្សនកិច្ចផ្លូវទូក របស់អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** ទៅ ប្រទេសចិន។^{១៣៩}

ក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិច បានទទួលភាពល្បីមុនដំបូង ដោយសារជាសម្បទានិក កាប់ព្រៃឈើ នៅក្នុងទសវត្សរ៍ ១៩៩០ (សូមមើល ប្រអប់ទី ១ សម្រាប់ព័ត៌មាន លំអិតបន្ថែម អំពីប្រព័ន្ធសម្បទានិក)។ នៅក្នុងវិស័យកាប់ឈើ ដំបៅពេញដោយការ

ឯកឧត្តម **ឡៅ ម៉ែងយ៉ីន** និងលោកស្រី **ជឹង សុភាព** (ហៅក្រៅថា យាយ ភូ ដែរ) កាន់កាប់ ក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិច ដែលជាក្រុមហ៊ុនមាន អំណាចបំផុតមួយ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ តាមរយៈសម្បទានព្រៃឈើ សម្បទានដី និងសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចរបស់វា ភាពីម៉ិច កាន់កាប់ជាង ៧ ភាគរយ នៃផ្ទៃដីសរុបរបស់

កាប់ឈើខុសច្បាប់ និងការប៉ះ ទង្គិចជាមួយអ្នកស្រុក ភាពីម៉ិច មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះមិនសូវល្អ នៅក្នុង ចំណោមសម្បទានិកទាំងឡាយ ដោយសារភាពគ្មានមេត្តា និង កម្រិតនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញ ដែល បានប្រើទៅលើតំបន់ដីសម្បទាន របស់វា។ ក្រុមហ៊ុននេះមាន ទំនាក់ទំនងដ៏យូរអង្វែង ជាមួយ កងយោធពលរបស់ប្រទេស កម្ពុជា ហើយបានប្រើសមាជិក កងយោធពល ដើម្បីផ្តល់សន្តិសុខ និងអនុវត្តការគ្រប់គ្រងទៅលើ សម្បទានព្រៃឈើរបស់វា។^{១៤០}

នៅពេលការគាបសង្កត់ពីទាយក និងអង្គការ បាននាំអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** ឲ្យដាក់ការព្យួរទុកបណ្តោះអាសន្ន ទៅលើសម្បទានកាប់ឈើនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា នាឆ្នាំ ២០០២ ក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិច មិនខ្វល់ខ្វាយសោះ។ រៀងរាល់ឆ្នាំ រវាងឆ្នាំ ២០០១ និង ២០០៤ Global Witness បានឃើញអ្នកម៉ៅការបន្តរបស់ក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិច ហើយនិងសមាជិក RCAF កាប់ និងធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មឈើយ៉ាងច្រើន ដោយ ខុសច្បាប់ នៅក្នុងដីសម្បទានរបស់ក្រុមហ៊ុននោះ។^{១៤១} Global Witness បានបោះ ពុម្ពព័ត៌មានលំអិត អំពីសកម្មភាពទាំងនេះ នៅក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤។ ក្នុងនាម ជាក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិច មិនដែលតវ៉ាការពារកេរ្តិ៍ឈ្មោះខ្លួនឯង ហើយខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤ មិនមែនជាការណែនាំលើកលែងទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** បានវាយប្រហារទៅលើរបាយការណ៍នោះ ដោយប្រាប់អ្នករាយការណ៍ ព័ត៌មានថា " Global Witness ធ្លាប់កុហកពីមុន ហើយថ្ងៃនេះ ពួកគេកុហក ម្តងទៀតហើយ។"^{១៤២}

ក្នុងការប៊ុនប៉ងព្យាយាមទទួលបានការអធិប្បាយ Global Witness បាន សរសេរសំបុត្រមួយទៅសម្តេច **ហ៊ុន សែន** និងលោកជំទាវ **ប៊ុន រ៉ានី** នៅក្នុងខែ

តុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសួរលោកពីរូបថា តើគាត់មានភាគហ៊ុន ឬទំនាក់ទំនង ទទួលបានប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនបែបណាផ្សេងទៀត ជាមួយក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិច ឬក្រុម ហ៊ុនជាសាខាណាមួយរបស់វា ឬទេ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយអ្វីទេ។

តាំងពីពាក់កណ្តាលទសវត្សរ៍កៅសិប ក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិច បានពង្រីកវិស័យ ពាណិជ្ជកម្មរបស់វា ដើម្បីរួមបញ្ចូលសម្បទានសម្រាប់ការនាំចូលថ្នាំពេទ្យ ការសាង សង់សណ្ឋាគារ ហើយនិងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស។^{១៤៣} តាមរយៈសម្បទានកាប់ ឈើ និងសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចរបស់វា ក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិច កាន់កាប់ ៧,៤ ភាគរយ នៃផ្ទៃដីសរុប របស់ប្រទេសកម្ពុជា។^{១៤៤} ពេលថ្មីនេះ ក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិចបានពាក់ព័ន្ធ នៅក្នុងការប្រមូលទំនប់ទឹកជលាថាមពល ពាសពេញប្រទេសកម្ពុជា។ ឯកសារ ដែល Global Witness យកបាន មានឈ្មោះ **ជឹង សុភាព** និង **ឡៅ ម៉ែងយ៉ីន** ជា នាយកនៃក្រុមហ៊ុនទំនប់ទឹកថ្មីពីរ ដែលមានគម្រោងនឹងសាងសង់ទំនប់ទឹកនៅក្នុង ខេត្តកំពត - គឺក្រុមហ៊ុន Petro Camchin [ប៉េត្រូ កាំជិន] និង Sino Hydropower ជ្រលាថាមពល ស៊ីណូ។^{១៤៥}

ច្រកពន្ធដារនេះ ឥឡូវនេះ កំពុងតែត្រូវបានពង្រីក ដើម្បីលេបការដ្ឋាន អាជីវកម្មពី ពាសពេញប្រទេស។ ក្រៅពីការកាន់ឈ្មោះជានាយកនៃក្រុមហ៊ុនដី ហុង ហ្វី-ទ្រី ភាព ក៏ការស៊ើបអង្កេតរបស់ Global Witness បានបង្ហាញឲ្យឃើញថា ឯកឧត្តម **ឡៅ ម៉ែងយ៉ីន** មានឈ្មោះជានាយកនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនធ្វើអាជីវកម្មដី យ៉ាង ហោចណាស់ មួយទៀត គឺ Zhong Xin Industrial Investment (Cambodia) Co. Ltd. [ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគឧស្សាហកម្ម ចុង ស៊ីន (កម្ពុជា) ចំកាត់] ដែលមាន អាជ្ញាប័ណ្ណធនធានដី ដើម្បីស្វែងរកនៅក្នុងស្រុកសំបូរ ខេត្តក្រចេះ។^{១៤៦}

ម្ចាស់ក្រុមហ៊ុន ភាពីម៉ិច ឯកឧត្តម **ឡៅ ម៉ែងយ៉ីន** ក៏ជានាយកមួយរូប នៅក្នុង ក្រុមហ៊ុនមួយ ហៅថា Shukaku Ltd [ស្វិកាកូ ចំកាត់] ដែលកំពុងតែពាក់ព័ន្ធក្នុង គម្រោងប្រកបដោយវាទប្បុជិវាទ ដើម្បីចាក់ដីបំពេញបឹងកក នៅកណ្តាលទីក្រុងភ្នំ ពេញ។^{១៤៧} ក្រុមហ៊ុននេះ បានយល់ព្រមព្រៀងដើម្បីទទួល ៩០ ភាគរយនៃបឹងនោះ ពីទីក្រុងភ្នំពេញ តាមរយៈភតិសន្យា ៩៩ ឆ្នាំ។ តាមទីក្រុងភ្នំពេញ^{១៤៨} បានឲ្យដឹងថា ការអភិវឌ្ឍន៍នោះ នឹងផ្តល់ "កន្លែងល្អ សម្រាប់ការលក់ដូរ និងការបម្រើជន ទេសចរណ៍ ទាំងអ្នកស្រុកទេស និងជនបរទេស។"^{១៤៩} ការអភិវឌ្ឍន៍នេះ គឺមានតម្លៃ ថ្លៃណាស់ គឺធ្លុះ និងដីវិភាគនៃអ្នករស់នៅបឹងកក រាប់ពាន់នាក់។ ការិយាល័យ ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា នៃគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្សរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ បានអះអាងថា ៤.២២៥ គ្រួសារ នឹងត្រូវបានបណ្តេញចេញនៅពេលបឹងនេះត្រូវ បានចាក់ដីបំពេញ។^{១៥០} អ្នកមានលំនៅនៅទីនោះ អះអាងថា ប្រាក់សំណង គឺតិច ជាងតម្លៃទីផ្សារនៃដីដីនោះ ហើយថាផ្ទះសំបែងផ្សេងទៀត ដែលក្រុមហ៊ុនផ្តល់ឲ្យ គឺ មិនល្អគ្រប់គ្រាន់ទេ ហើយនៅឆ្ងាយពីកណ្តាលទីក្រុង។^{១៥១} ពួកគេក៏អះអាងថា ក្រុម ហ៊ុនមិនបានពិគ្រោះជាមួយគេគ្រប់គ្រាន់ឡើយ នៅក្នុងការចាត់ព្រមព្រៀង នោះ។^{១៥២}

ផ្ទះមួយលេចទឹក នៅកណ្តាលទីក្រុងភ្នំពេញ នៅពេលបឹង កកត្រូវបានចាក់ដីបំពេញ។ សមាជិកព្រឹទ្ធសភា **ឡៅ ម៉ែងយ៉ីន** គឺជានាយកមួយរូប នៃក្រុមហ៊ុនដែលទទួល

ក្រុមហ៊ុន Southern

Southern Mining Company ក្រុមហ៊ុន Southern មានសម្បទាន ដើម្បីស្វែងរកកម្រិតក្រុម នៅក្នុងដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំសំរឹះ។ តំបន់នេះពីមុនត្រូវបានចាត់ទុកជាតំបន់ 'ស្នូល' ដោយទទួលស្គាល់តម្លៃខ្ពស់ ខាងការអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល បានផ្តល់ការអនុញ្ញាតឱ្យស្វែងរកធនធានរ៉ែ។

ផ្កាកម្ពុជា នៅទីចាប់ផ្តើមសម្បទានរ៉ែ របស់ក្រុមហ៊ុន សាវធីន។

ការដ្ឋានអណ្តូងរ៉ែត្រូវបានយាមការពារ ដោយសមាជិកនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ (RCAF)។ អ្នកយាមតំណែងខ្ពស់មួយរូប នៅឯការដ្ឋាននោះ បានអះអាងថា ខ្លួនលោកតំណាងឱ្យលោកនាយឧត្តមសេនីយ៍ មាស សុភា គឺបញ្ជាការនៃកងទ័ពថ្មើរជើងរបស់ RCAF។ អ្នកយាមបានប្រាប់បុគ្គលិករបស់ Global Witness ថា ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី អ៊ុក កោសា – ដែលប្រធានយោធតុកភាគអភិវឌ្ឍន៍នៃប្រទេសកម្ពុជា – គឺជានាយកប្រតិបត្តិចម្បង នៃក្រុមហ៊ុននោះ។

នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ ក្រុមហ៊ុន វិណាកូមិន បានទិញចំណែកហ៊ុន ៧០ ភាគរយនៃក្រុមហ៊ុន Southern ។ ម្ចាស់ទទួលប្រយោជន៍នៃចំណែកហ៊ុន ៣០ ភាគរយដែលនៅសល់ គឺមិនបានឱ្យដឹងទេ។

វត្តមាននៃអណ្តូងរ៉ែនេះ គឺប្រកបដោយវាទប្បដិវាទ ហើយស្ថានភាពផ្លូវច្បាប់របស់វា គឺមិនច្បាស់លាស់ទេ។ ដូច្នេះ វាជាឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង នៃភាពតឹងរ៉ាប់រងរវាងតំបន់ការពារ និងវិស័យអាជីវកម្មរ៉ែ។ វាស្ថិតនៅក្នុងដែនជម្រកភ្នំសំរឹះ ទំហំ ៣៣៤.០០០ ហិ.ត. នៅផ្នែកខាងលិចនៃជួរភ្នំក្រវាញ ដែលគ្របបដណ្តប់ ខេត្តពោធិ៍សាត់ បាត់ដំបង និងកោះកុង ទាំងបីខេត្ត។ ក្នុងនាមជាតំបន់ការពារ ដែនជម្រកនេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងនៃក្រសួងបរិស្ថាន (MoE)។ ហេតុដូច្នេះ ការមកដល់ នៃក្រុមហ៊ុន Southern

សាវធីន^{១៥៣} បានបង្កើតចលាចលមួយ នៅក្នុងចំណោមអ្នកគ្រងគ្រងដែនជម្រកទាំងឡាយ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦ នៅពេលដែលឡានដឹកទំនិញយ៉ាងធំ ដែលដឹកម៉ាស៊ីនឈូសដី និងត្រាក់ទ័រ បានចាប់ផ្តើមមកដល់ដែនជម្រក ដោយគ្មានអ្នកប្រាប់ឱ្យដឹងមុនសោះ។ ម៉ាស៊ីនធំទាំងនោះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីទាមទារសម្បទានដីទំហំ ១០.០០០ ហិ.ត. នៅក្នុងតំបន់ស្នូល របស់តំបន់ភ្នំសំរឹះ។^{១៥៤}

ឧទ្យានរក្ស ត្រូវបានឃាត់

ការរួមរស់ដោយមិនសូវស្រួល នៃក្រុមហ៊ុន Southern ជាមួយគម្រោងអភិរក្ស បានផ្ទុះឡើង នៅថ្ងៃទី ៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧ នៅពេលតាមរបាយការណ៍សារព័ត៌មាន ឧទ្យានរក្ស MoE មួយចំនួនបានព្យាយាមចូលការដ្ឋានអណ្តូងរ៉ែ ដើម្បីស៊ើបអង្កេតការចោតប្រកាន់ថា សកម្មភាពកាប់ព្រៃឈើខុសច្បាប់បានកើតឡើង នៅក្នុងការដ្ឋាននោះ។ ពួកគេត្រូវបានឃាត់មិនឱ្យចូល ដោយទាហាន RCAF ប្រដាប់អាវុធអា-កា ៤៧។^{១៥៥} តាមច្បាប់ ឧទ្យានរក្សរបស់ MoE មានភារកិច្ចដើម្បីយាមល្អិតគ្រប់តំបន់នៅក្នុងឧទ្យាន ប៉ុន្តែនៅលើកនេះ ពួកគេត្រូវបានហាមឃាត់ មិនឱ្យបំពេញកិច្ចការនេះ ដោយពួកទាហាន ដែលបានចេញពីឡានថ្លៃមួយគ្រឿង ហ៊ុំព័ទ្ធជុំវិញពួកឧទ្យានរក្ស ហើយប្រាប់គេឱ្យចេញ ទាំងអះអាងថា ពួកគេមិនមានឯកសារត្រឹមត្រូវ ដើម្បីចូលកន្លែងនោះទេ។^{១៥៦}

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅ ក្រុមហ៊ុន Southern នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់គេ អំពីហេតុការណ៍នេះ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

នៅក្នុងការធ្វើដំណើរទៅមើលកន្លែងសម្បទានរ៉ែ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ អ្នកស៊ើបអង្កេត Global Witness ត្រូវបានអ្នកយាមអណ្តូងរ៉ែប្រាប់ថា នៅក្នុងតំបន់នោះ មានការដ្ឋានស្វែងរកកម្រិតហើយថាក្រុមហ៊ុននោះបានធ្វើការពីរឆ្នាំហើយ នៅក្នុងចំណោមបួនឆ្នាំនៃការស្វែងរក។^{១៥៧} អ្នកយាមក៏បានថ្លែងថា ភូគព្ភវិទូកំពុងស្វែងរករ៉ែដែក ក្រូម និងអាន់ទីម៉ូនី (លោហធាតុម្យ៉ាង ដែលគេប្រើដើម្បីលាយពង្រឹងសំណ)។^{១៥៨} ពួកគេត្រូវបានប្រាប់ថា ការដ្ឋាននោះប្រហែលមានមាស ឬ ស្ពាន់ផងដែរ ប៉ុន្តែគេយកចិត្តទុកដាក់ច្រើនជាងគេ លើរ៉ែក្រូម គឺជាធនធានរ៉ែម្យ៉ាង ដែលគេប្រើដើម្បីបង្កើតក្រូម ដែលប្រើប្រាស់នៅក្នុងឧស្សាហកម្មផលិតរថយន្ត និងឧស្សាហកម្មផ្សេងទៀត។ តាមអ្នកយាមការដ្ឋាន បានឱ្យដឹងថា បើគេរកឃើញរ៉ែក្រូមគ្រប់គ្រាន់នៅដីសម្បទាននោះ គេនឹងសាងសង់រោងចក្រធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មរ៉ែ នៅនឹងដីនោះ។

ទាហានខ្មែរ ម្ចាស់រៀតណាម?

អ្នកស៊ើបអង្កេត Global Witness បានប្តឹងបង់ទៅមើលដីសម្បទានក្រុមហ៊ុនវី សារីជើន នៅក្នុងពាក់កណ្តាលឆ្នាំ ២០០៨ ប៉ុន្តែផ្លូវចូលដល់ទីនោះ ត្រូវបានឃាត់ដោយអ្នកយាម ដែលអ្នកខ្លះពាក់ឯកសណ្ឋានយោធា RCAF។ អ្នកយាមមានវិទ្យុ ដែលគេនិយាយថា អាចនិយាយជាមួយទីស្នាក់ការក្រុមហ៊ុន នៅឯទីក្រុងភ្នំពេញ។ នៅពេលដែលអ្នកតំណាង Global Witness បានសួរ

កម្មករនៅឯការដ្ឋានវី សីឌិន ពាក់អាវសញ្ញា GEOSIMCO ដែលជាក្រុមហ៊ុនសាខា របស់ក្រុមធុងថ្ម និងធាតុរ៉ែ រៀតណាម ដែលត្រូវបានគេរាយការណ៍ថា ទិញចំណែកហ៊ុន ៧០% នៃក្រុមហ៊ុនវី សីឌិន នាឆ្នាំ ២០០៨

ថា តើហេតុអ្វីបានជាគេត្រូវការនិយាយជាមួយទីស្នាក់ការនៅឯទីក្រុងភ្នំពេញ ពួកគេត្រូវបានអ្នកយាមប្រាប់ថា អ្នកដឹកនាំក្រុមហ៊ុនទាំងឡាយខឹងដោយសារពី

មុន សកម្មជនការពារបរិស្ថានចូលដល់ការដ្ឋានបាន ហើយពួកទាហាននោះត្រូវបានចោតប្រកាន់។ បន្ទាប់មក អ្នកយាមត្រូវបានបង្គាប់ឲ្យកាន់វិទ្យុ ហើយទាក់ទងជាមួយទីស្នាក់ការ បើមានអ្នកណាព្យាយាមចូលដល់ការដ្ឋានម្តងទៀត។

ការដ្ឋាននោះ យាមដោយទាហាន RCAF ប្រមាណ ១០០ នាក់ ពីកងវរសេនាលេខ ៥០១។ អ្នកយាមតំណែងខ្ពស់មួយរូបនៅទីនោះ បានអះអាងថា ខ្លួនតំណាងឲ្យលោកនាយឧត្តមសេនីយ៍ **មាស សុភា** មេបញ្ជាការនៃកងទ័ពច្រើរដើររបស់ RCAF។^{១៥៥}

កម្មករនៅឯការដ្ឋានវីនោះ ក៏បានអះអាងថា ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី **អ៊ុក កោសា** – ប្រធាននៃតំបន់យោធាភូមិភាគអភិវឌ្ឍន៍^{vi} – គឺជាប្រធាននឹងនាយកប្រតិបត្តិចម្បង នៃអណ្តូងវីនោះ។¹⁶⁰ អ្នកស៊ើបអង្កេត Global Witness ត្រូវបានឲ្យលេខទូរស័ព្ទរបស់លោក ដើម្បី

^{vi} យោធាភូមិភាគទាំងឡាយរបស់ប្រទេសកម្ពុជា មានដីប្រមាណ ៧០០០.០០០០ ហិ.ត. ឬជិតបួនភាគរយ នៃផ្ទៃដីទាំងមូល របស់ប្រទេសកម្ពុជា។

ទទួលការអនុញ្ញាតចូលទៅមើលការដ្ឋានវី ព្រមទាំងលេខទូរស័ព្ទរបស់មេបញ្ជាការរងរបស់លោក គឺលោកវរសេនីយ៍ **អាច ចាន់នី**។¹⁶¹ នៅពេល Global Witness បានទាក់ទងលោក **អ៊ុក កោសា** លោកបាននិយាយថា អណ្តូងវីនោះត្រូវបានលក់ទៅពួករៀតណាម ប៉ុន្តែមិនព្រមផ្តល់ឈ្មោះ ឬលេខទូរស័ព្ទ សម្រាប់ម្ចាស់ថ្មីទេ។

ទាហានយាមការដ្ឋាននោះ បានឲ្យដឹងថា ដីសម្បទានរបស់ក្រុមហ៊ុនវី សារីជើន ធ្លាប់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមហ៊ុនចិនមួយ ហើយម្ចាស់រៀតណាមបានទទួលយកសម្បទាននោះ នៅប្រហែលខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៨។ អ្នកយាមពេញចិត្តនិងស្ថានភាពថ្មី ទាំងអះអាងថា ម្ចាស់ចាស់មិនបានបង់ប្រាក់ខែរបស់គេទាន់ពេលទេ ប៉ុន្តែក្រុមហ៊ុនរៀតណាមបង់ប្រាក់ខែ US\$១៥០ យ៉ាងទៀងទាត់ ហើយផ្តល់ការធានារ៉ាប់រងសុខភាពទៀតផង។^{១៦២}

នៅក្នុងការទៅមើលការដ្ឋាន អ្នកស៊ើបអង្កេត Global Witness បានសង្កេតឃើញថា បុគ្គលិកម្នាក់របស់អណ្តូងវីបានពាក់អាវមួយ មានសញ្ញាក្រុមហ៊ុន Geosimco ជ័យ្យ ស៊ីមកូ^{១៦៣} ជាមួយអក្សររៀតណាម។ ក្រុមហ៊ុន ជ័យ្យ ស៊ីមកូ គឺជាសាខាមួយ របស់ក្រុមឧស្សាហកម្មធុងថ្ម និងធនធានរ៉ែរៀតណាម ហៅក្រៅថា វីណាកូមិន។^{១៦៤}

នៅក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨ កាសែត *Cambodia Daily* បានរាយការណ៍ថា ក្រុមហ៊ុន វីណាកូមិន បានទិញហ៊ុន ៧០ ភាគរយនៃក្រុមហ៊ុនវី សារីជើន។^{១៦៥} សំណួរថា ម្ចាស់ទទួលប្រយោជន៍ នៃចំណែកហ៊ុន ៣០ ភាគរយដែលនៅសល់ ជានរណានោះ គឺនៅតែមិនច្បាស់ទេ។

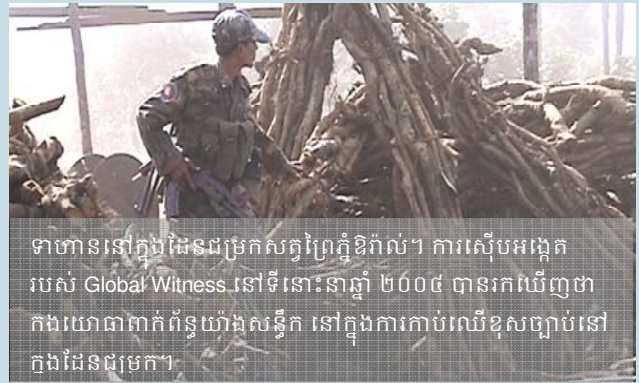
កាតរបស់ឧត្តមសេនីយ៍ អ៊ុក កុសា។ អ៊ុក កុសា គឺជាប្រធាននៃយោធាភូមិភាគអភិវឌ្ឍន៍ របស់ប្រទេសកម្ពុជា។ មានសេចក្តីរាយការណ៍ថា លោកក៏ជានាយកប្រតិបត្តិចម្បង នៃគម្រោងរបស់ក្រុមហ៊ុនអាជីវកម្មវីសីឌិន នៅក្នុងដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំសំកុះដែរ

ប្រអប់ទី ៦ | តួនាទីនៃកងយោធពលរបស់ប្រទេសកម្ពុជា នៅក្នុងការលួចប្លន់ធនធានសាធារណៈ

ក្នុងចំណោមរឿងរ៉ាវដ៏ធ្ងន់ជាច្រើន ដែលត្រូវបានបំភ្លឺ នៅក្នុងការសិក្សាករណីអាជីវកម្មទាំងនេះ គឺជាតួនាទីនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ (RCAF) នៅក្នុងអំពើវិកលចរិតនៃធនធានសាធារណៈទាំងនេះ។ នៅការដ្ឋានប្រាក់កន្លែង ក្នុងចំណោមការដ្ឋានទាំងប្រាំមួយកន្លែងដែលបានស្ទង់មើល មានការពាក់ព័ន្ធដ៏ជាក់ស្តែង នៃ RCAF – ទោះក្នុងការផ្តល់សេវាកម្មសន្តិសុខឧបករណ៍ ដល់ការដ្ឋានអណ្តូងទឹក ឬតាមរយៈភាពជាម្ចាស់ទទួលប្រយោជន៍ នៃអណ្តូងទឹកនោះឯង។^{១៦៦}

តាំងពីទីបញ្ចប់នៃសង្គ្រាមស៊ីវិលរបស់ប្រទេសកម្ពុជា រដ្ឋាភិបាលបានបន្តចំណាយប្រហែល ២៥ ភាគរយ នៃថវិកាដ៏មានកំណត់របស់រដ្ឋ ទៅលើកងទ័ពដ៏ធំសម្បើម មានទាហានប្រមាណ ១១០.០០០ នាក់។^{១៦៧} អស់ជាច្រើនឆ្នាំ Global Witness បានកត់ជាឯកសារ ពីរបៀបសមាជិកនៃ RCAF ពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងសកម្មភាពព្រហ្មទណ្ឌផ្តិតផលចំណូលខុសច្បាប់ ទោះបីពួកគេទទួលបានចំណែកយ៉ាងធំ នៃថវិការដ្ឋយ៉ាងណាក៏ដោយ។ នេះជាការពិតជាពិសេស ចំពោះផ្នែកនៃកងយោធពល ដែលគាំទ្រអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី – រួមទាំងអង្គការអង្គការក្នុងរដ្ឋបាលរបស់សម្តេច។^{១៦៨} នៅក្នុងរយៈពេលដប់ឆ្នាំកន្លងមកនេះ Global Witness និងអង្គការខ្មែរដទៃទៀត បានកត់ជាឯកសារយ៉ាងច្រើន ពីរបៀបដែលផលចំណូលពីការលក់ដុំរលើខុសច្បាប់ និងសកម្មភាពខុសច្បាប់ផ្សេងៗទៀត ឧបត្ថម្ភដល់ផ្នែកយោធពល នៃរដ្ឋស្រមោលរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។ អ្នកដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងសកម្មភាពទាំងនេះ ប្រើប្រាស់សមត្ថភាពគំរាមកំហែង និងប្រើកម្លាំងអាវុធ ដើម្បីរក្សាតួនាទីដ៏សម្រាប់ខ្លួន នៅក្នុងទីងងឹត នៃពិភពពាណិជ្ជកម្មរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។ ផលចំណេញសរុបនៃស្ថាប័ននេះ គឺដូចជាផលចំណេញនៃបណ្តាញបក្សពួកឧក្រិដ្ឋកម្មដ៏ធំមួយ។^{១៦៩}

ការពាក់ព័ន្ធនៃ RCAF នៅក្នុងឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានដោយលក្ខណៈច្រើនយ៉ាង។ ពីទស្សនៈនៃសិទ្ធិមនុស្ស វាជាការធ្វើទ្វេដងនានាស្ថាប័នរដ្ឋ ដើម្បីបម្រើប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនឯកជន ជំនួសប្រយោជន៍នៃប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ។ ការគំរាមប្រើកម្លាំងអាវុធ ធ្វើឲ្យមានការពិបាកខ្លាំងឡើយសម្រាប់សហគមន៍អ្នកស្រុក ក្នុងការទាមទារសិទ្ធិលើដី និងធនធាន ដែលស្ថិតនៅក្នុងដីសម្បទាន។ ពីទស្សនៈសាជីវកម្មវិញ មានការប្រថុយថា ទាហានដែលយាមអណ្តូងទឹក និងប្រព្រឹត្តបទបំពានសិទ្ធិមនុស្ស។ នៅក្នុងករណីនោះ ការបង់ប្រាក់ណា ពីក្រុមហ៊ុនដែលប្រតិបត្តិអណ្តូងទឹកនោះ អាចធ្វើឲ្យក្រុមហ៊ុននោះមានទោសរួមចំណែក ក្នុងការបំពានសិទ្ធិមនុស្សនោះ។ ពីទស្សនៈអភិបាលកិច្ច ការដែលកងយោធពលធ្វើជាសហគ្រាសកម្លាំងអាវុធឈ្នួល ក៏មិនគួរឲ្យចង់បានដែរ។ នៅពេលកងយោធពលណាមួយចាប់ផ្តើមកផលចំណូលខ្លួនវា ពីសកម្មភាពឯកជន ហើយមិនមែនពីថវិកាជាតិទេ ប្រាក់នោះបន្តនឹងដល់សមត្ថភាពនៃរដ្ឋាភិបាលស៊ីវិល ដើម្បីគ្រប់គ្រងកងយោធពល តាមរយៈការកាន់កាប់ប្រាក់ថវិកា។

ទាហាននៅក្នុងដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំឱវ៉ាល់។ ការស៊ើបអង្កេតរបស់ Global Witness នៅទីនោះនាឆ្នាំ ២០០៥ បានរកឃើញថាកងយោធពលពាក់ព័ន្ធយ៉ាងសន្ធឹក នៅក្នុងការកាប់ឈើខុសច្បាប់នៅក្នុងដែនជម្រក។

ក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Mation

ក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Mation កំពុងដឹកស្រង់ថ្មកែវពីតំបន់ការពារ នៃដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំឱវ៉ាល់ ហើយនិងតំបន់អភិរក្សព្រៃឈើជួរភ្នំក្រវ៉ាញភាគកណ្តាល (CCPF)។

ឯកសារចុះឈ្មោះ របស់ក្រុមហ៊ុននោះ បង្ហាញថា ម្ចាស់អណ្តូងទឹកគឺជាបុរសម្នាក់ ឈ្មោះ ជឹង គឹមងួន។ ក៏ប៉ុន្តែ អ្នកទាំងឡាយ ដែលត្រូវបាន Global Witness សម្ភាសបាននិយាយរឿងផ្សេងៗ ពួកគេបានសំគាល់ថា ពួកវាជនពីររូបរបស់ប្រទេសកម្ពុជា – គឺឯកឧត្តមឱម ហ៊ុនឡឿង និងលោក ឌី ចូច – ជាអ្នកវិនិយោគឧបត្ថម្ភរបស់អណ្តូងទឹកនោះ។ ឱម ហ៊ុនឡឿង គឺជាទីប្រឹក្សារបស់អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រីហ៊ុន សែន ហើយជាប្រធាននៃគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស របស់រដ្ឋាភិបាល។ ឌី ចូច គឺជាប្អូនជាជូនមួយ របស់អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី។

អ្នកយាមពីជួរ RCAF កំពុងប្រើកម្លាំងហិង្សាដោយអាវុធ ដើម្បីការពារជំហររបស់ក្រុមហ៊ុននេះ នៅ ក្នុងតំបន់ភ្នំឱវ៉ាល់ ហើយដល់ពេលនេះ មានជោគជ័យក្នុងការប្រឆាំងកិច្ចប្រឈមបងបណ្តាញគេចេញដោយឧទ្យានុរក្សរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន។

“ដែនដីខ្ពស់ នៅតំបន់ភ្នំឱវ៉ាល់ ជាទីជម្រកព្រៃឈើមួយដ៏ធំ និងបរិសុទ្ធបំផុត នៅក្នុងតំបន់ឥណ្ឌូស៊ីន។ វាក៏ជាទីជម្រកសម្រាប់ប្រព័ន្ធបរិស្ថានធម្មជាតិ និង កន្លែងជីវៈចម្រុះសំខាន់មួយ ដែលសីល័តៃគ្មានគូប្រដូច សម្រាប់វិស័យវិជ្ជាសាស្ត្រឡើយ។”¹⁷⁰

លោកបណ្ឌិត J. Andrew McDonald [ច្រ អាន់ដ្រូ មិកដន់ណាល់ដ៍], Plant Resources Center, University of Texas at Austin [មជ្ឈមណ្ឌលធនធានរុក្ខជាតិ, សាកលវិទ្យាល័យរដ្ឋតិក្សាស់ នៅទីក្រុងអស្តិន], ឆ្នាំ ២០០៤។

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

កែវ។ ការដ្ឋានពីរ មានទីតាំងនៅក្នុងដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំខ្ពស់ៗ ទីបីស្ថិតនៅក្នុងតំបន់អភិរក្សព្រៃឈើជួរភ្នំក្រវាញភាគកណ្តាល។^{១៧៣} ក្រុមហ៊ុននេះ ក៏មានឃ្នាំងធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មថ្មកែវ នៅក្នុងភូមិតាសៃ ឃុំរកាត ខេត្តពោធិ៍សាត់ ហើយឃ្នាំងថ្មកែវមួយកន្លែង នៅក្នុងទីប្រជុំជនស្រុកភ្នំក្រវាញ។^{១៧៤}

នៅពេលដែលអ្នកស៊ើបអង្កេត Global Witness បានធ្វើទស្សនកិច្ចទៅកាន់តំបន់នោះ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ ការធ្វើដំណើរទៅកាន់ការដ្ឋានវាយថ្មមានគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងពេក ដោយសារផ្លូវមានគុណភាពអន់ពេក ហើយមានគ្រោះថ្នាក់ទឹកលេចជន់គ្របផ្លូវលឿននៅក្នុងរដូវភ្លៀង។ អ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុនមួយរូប បានអះអាងថាក្រុមហ៊ុន Float Asia បាននាំកម្មករចិនចូល ដើម្បីធ្វើផ្លូវទៅកាន់អណ្តូងរ៉ែ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦។ អាជីវកម្មរ៉ែ ត្រូវបានប្រតិបត្តិដោយបុគ្គលម្នាក់ ឈ្មោះ លោក តា ទ្រី^{១៧៥} ដែលមានឈ្មោះក្រៅថា តាវ៉ែនតា។^{១៧៦} កម្មករទាំងនេះបានកាប់ឆ្ការព្រៃ ប៉ុន្តែបានបរាជ័យក្នុងការសាងសង់ផ្លូវល្អគ្រាន់បើ ហើយគុណភាពផ្លូវនោះបានចុះដុនជាបយ៉ាងលឿន។ ដោយសារការខ្វះហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់សូម្បីតែក្នុងរដូវប្រាំងក៏ដោយ ក្រុមហ៊ុន Float Asia ត្រូវតែប្រើកម្មករជាអ្នកស្រុក ហើយនិងរទេះក្របី ជំនួសឡាន។^{១៧៧} អ្នកស៊ើបអង្កេតបានកត់សំគាល់ថា ឃ្នាំងមានថ្ម ប្រដាប់ប្រដាជីកយកថ្ម និងបុគ្គលិក

“រូបសំណាក់ខ្មែរ ទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកទេសចរណ៍។ រូបសំណាក់ដ៏ឆ្លាក់យ៉ាងវិចិត្រ តំណាងឲ្យវិចិត្រកម្ម វប្បធម៌ និងវត្ថុសាសនាបុរាណ នៃប្រទេសកម្ពុជា។”

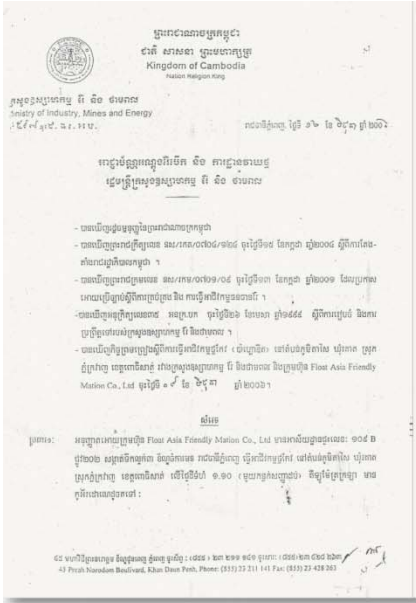
សំដីដឹកស្រង់ពីខិត្តប័ណ្ណផ្សាយរបស់ក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Mation (ខាងលើ)។^{១៧៨}

សកម្មភាពជីកយកថ្មកែវ នៃក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Mation មានទីតាំងនៅក្នុងឃុំរកាត និងឃុំសន្ទែ ស្រុកភ្នំក្រវាញ ខេត្តពោធិ៍សាត់។^{១៧៩} តាមឯកសារដែល Global Witness យកបាន បានឲ្យដឹងថា ក្រុមហ៊ុនមានការដ្ឋានបី សម្រាប់ការយកថ្ម

ដែនជម្រកសត្វព្រៃ ភ្នំខ្ពស់ៗ។ ការដ្ឋានអាជីវកម្មរ៉ែពីរកន្លែងរបស់ក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Nation មានទីតាំងនៅទីនេះ តាមឯកសាររបស់ក្រុមហ៊ុន។

ប្រទេសជាតិលក់ - របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

ខាងឆ្វេង៖ អាជ្ញាប័ណ្ណអាជីវកម្ម និងវាយច្នៃ របស់ក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Mation
 ខាងស្តាំ៖ ឯកសារចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុន ដែលបង្ហាញថាឈ្មោះ ជីង គីមងួន គឺជាម្ចាស់របស់ក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Mation

លក់ជូនច្រើន។ ពួកគេបានឃើញអតិថិជនទិញថ្ម ហើយដាក់វានៅក្នុងឡានដឹកទំនិញ។^{១៧៨}

ខិត្តប័ណ្ណផ្សាយរបស់ក្រុមហ៊ុន Float Asia និយាយយ៉ាងលំអិតអំពីមូលដ្ឋានច្បាប់នៃប្រតិបត្តិការក្រុមហ៊ុន ទាំងចែងថា បានទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណពី MIME សម្រាប់ អណ្តូងរ៉ែបើក និងការដ្ឋានវាយច្នៃលេខ ៥៩៧ នៅក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦។^{១៧៩}

ក៏ប៉ុន្តែបុគ្គលិករបស់ MoE ដែលប្រតិបត្តិនៅក្នុងតំបន់នោះ ជំទាស់នឹងមូលដ្ឋានច្បាប់ នៃប្រតិបត្តិការរបស់ក្រុមហ៊ុន ទាំងអះអាងថាក្រុមហ៊ុនប្រតិបត្តិខុសច្បាប់ ដោយយោងច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ឆ្នាំ ១៩៩៦។^{១៨០}

Global Witness បានទទួលសំណើមួយច្បាប់ នៃកម្រងឯកសាររបស់ MoE ដែលបានដាក់ធ្វើនឹងតុលាការខេត្តពោធិ៍សាត់ ស្តីពីសកម្មភាពរបស់ក្រុមហ៊ុន Float Asia ដែលកម្រងឯកសារនេះនិយាយយ៉ាងល្អិតល្អន់ អំពីភាពតឹងតានរវាងស្ថាប័នរដ្ឋទាំងពីរ

នេះ។ តាមឯកសារដាក់ធ្វើតុលាការ បានឲ្យដឹងថាក្រុមសមត្ថកិច្ចរបស់ MoE បានរឹបអូសឡានជំនួយគ្រឿង ត្រាក់ទ័រមួយគ្រឿង និងម៉ាស៊ីនខ្យល់ពីរគ្រឿង ពីកន្លែងប្រតិបត្តិការរបស់ក្រុមហ៊ុន Float Asia។^{១៨១} នៅពេលដែលក្រុមសមត្ថកិច្ចបានធ្វើដំណើរត្រលប់មកពីការដ្ឋាននោះវិញ អ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុន Float Asia ឈ្មោះលោក **អាង សុខណាយ**^{១៨២} បានបញ្ជាក់យោធាមួយ ដើម្បីបញ្ឈប់ក្រុមសមត្ថកិច្ច ហើយបានគំរាមឲ្យបាញ់ពួកគេ។^{១៨៣} ទោះជាមានការគំរាមកំហែងប្រើអំពើហិង្សាទៅលើបុគ្គលិក MoE ក៏ដោយ ក៏ប្រភពបានអះអាងប្រាប់ថា តុលាការខេត្តពោធិ៍សាត់ មិនបានធ្វើរឿងក្តីផ្តន្ទាទោសប្រឆាំងនឹងក្រុមហ៊ុន Float Asia ហើយមិនបានតាមដានការចោតប្រកាន់ ដែលរាយការនៅក្នុងកម្រងឯកសាររបស់ MoE ឡើយ។^{១៨៤}

តាមបទសម្ភាសន៍ជាមួយបុគ្គលិកក្រុមហ៊ុន បុគ្គលិក MoE និងអ្នកស្រុក នោះមើលទៅថា ក្រុមហ៊ុន Float Asia ត្រូវបានគ្រប់គ្រងនិងឧបត្ថម្ភដោយអ្នកមានអំណាច។

កខត្តម ឱម យ៉ិនឡើង ប្រធាននៃគណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្សរបស់រដ្ឋាភិបាល (នៅក្នុងរូបថត) ហើយនិងលោក ឌី ចូច ប្តូនជីដូនមួយរបស់អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋប្រតិបត្តិការរបស់ក្រុមហ៊ុន សំគាល់ថា ជាអ្នកឧបត្ថម្ភអណ្តូងរ៉ែ

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

នៅពេលដែលអ្នកស៊ើបអង្កេត Global Witness បានទៅដល់ ការិយាល័យរបស់ក្រុមហ៊ុននៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ នៅពាក់កណ្តាល ឆ្នាំ ២០០៨ ប័ណ្ណចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុន ដែលព្យួរលើជញ្ជាំងបាន សំគាល់បុគ្គលមួយរូប ឈ្មោះ **ជឹង គឹមងួន**។¹⁸⁵ ក៏ប៉ុន្តែ នៅពេល ដេញដោលសួរ បុគ្គលិកមួយរូប ហើយនិងមន្ត្រីមួយរូប ដែលដឹង អំពីប្រតិបត្តិការរបស់ក្រុមហ៊ុននោះ បានឲ្យដឹងថា ឯកឧត្តម **ឱម យ៉ុនឡាង** ទីប្រឹក្សារបស់សម្តេច **ហ៊ុន សែន** និងប្រធាននៃ គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្សរបស់រដ្ឋាភិបាល នោះគឺជាអ្នក វិនិយោគឧបត្ថម្ភចម្បង នៃអណ្តូងរ៉ែនោះ។¹⁸⁶ Global Witness

តើទំនាក់ទំនងរបស់លោក ជាមួយក្រុមហ៊ុន មានលក្ខណៈដូច ម្តេច? នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ លោកមិនបានឆ្លើយតប ទេ។ ប្រភពមួយរូបទៀត ដ៏ជិតស្និទ្ធនឹងក្រុមហ៊ុន ក៏បានអះអាងថា បុគ្គលមួយរូបឈ្មោះលោក **ឌី ចូច** ក៏ជាអ្នកមានអំណាចគ្រប់គ្រង អណ្តូងរ៉ែ Float Asia (សូមមើល [ប្រអប់ទី ៧](#) សម្រាប់ព័ត៌មាន លំអិតបន្ថែម)។¹⁸⁷

រូបសំណាកថ្មកែវ ថតដោយអ្នកស៊ើបអង្កេត Global Witness នៅឯទីស្នាក់ការទីក្រុងភ្នំពេញ របស់ក្រុមហ៊ុន។ ក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Mation កំពុងតែដកស្រង់ថ្មកែវពីដែនជម្រកសត្វព្រៃភ្នំឱវ៉ាល់

បានសរសេរសំបុត្រទៅឯកឧត្តម **ឱម យ៉ុនឡាង** នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសួរថា

“ក្រុមកាប់ឈើដ៏មានអំណាចបំផុតក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដឹកនាំដោយ ឌី ចូច . . . អតីតភរិយារបស់គាត់ សេង គាង និង យុន ថុន ដែលជាដៃគូអាជីវកម្មរបស់ពួកគេ។ ក្រុមនេះប្រតិបត្តិការដោយស្ថិតក្រោមឈ្មោះ ក្រុមហ៊ុន Seng Keang Company។”

សំដីដកស្រង់ពីរបាយការណ៍ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧ របស់ Global Witness ខ្សែស្រឡាយអ្នកលួចជាតិ

ខ្សាច់កោះកុង

នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ ប្រតិបត្តិការបូមខ្សាច់យ៉ាងធំមួយ បានចាប់ផ្តើម ប្រតិបត្តិការ នៅក្នុងខេត្តកោះកុង។ Global Witness ប៉ាន់ស្មានថា សកម្មភាពនេះមានតម្លៃយ៉ាងហោចណាស់ US\$៨,៦ លានក្នុង មួយឆ្នាំ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ហើយតម្លៃ US\$៣៥ លានក្នុងមួយ ឆ្នាំ នៅក្នុងប្រទេសសិង្ហបុរី។

មានអ្នកបូមខ្សាច់ និងទិញខ្សាច់ជាច្រើន នៅក្នុងតំបន់នោះ ប៉ុន្តែអ្នក ទាំងឡាយដែលត្រូវបានសម្ភាសបានអះអាងថា ប្រតិបត្តិការទូទៅ ត្រូវបានកាន់កាប់ដោយឯកឧត្តម លី យ៉ុងផាត់ – គឺជាសមាជិក ព្រឹទ្ធសភាពីគណបក្ស CPP ហើយជាមហាសេដ្ឋីមួយរូប។ ដូច្នោះ អាជីវកម្មបូមខ្សាច់នៅក្នុងខេត្តកោះកុង គឺជាឧទាហរណ៍មួយទៀត នៃការចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ដោយពួកវាជន រដ្ឋ។

ករណីនេះ ក៏បង្ហាញបន្ថែមទៀតអំពីតួនាទីរបស់អ្នកក្នុងភូមិភាគ អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មលើធនធានធម្មជាតិរបស់ប្រទេស កម្ពុជា។ ភស្តុតាងដែល Global Witness ប្រមូលបាន គឺចង្អុល បង្ហាញថា ខ្សាច់កោះកុងត្រូវបានដឹកជញ្ជូនទៅសិង្ហបុរី ដើម្បីប្រើ ប្រាស់ក្នុងសកម្មភាពចាក់ពង្រីកដី និងសំណង់។

នៅក្នុងដើមឆ្នាំ ២០០៨ Global Witness បានទទួល របាយការណ៍អំពីប្រតិបត្តិការបូមខ្សាច់ដ៏ធំ នៅក្នុងប្រព័ន្ធទន្លេស្ទឹង នៅក្នុងខេត្តកោះកុងភាគខាងលិច ហើយនៅក្នុងសមុទ្រ ជិតមាត់ សមុទ្រនៃកម្ពុជាភាគខាងត្បូង។^{១៥៦}

នៅពេលអ្នកស៊ើបអង្កេត Global Witness បានទៅដល់តំបន់នោះ ពួកគេបានប្រទះស្ថានភាពដ៏ស្មុគស្មាញ ជាមួយអ្នកផ្គត់ផ្គង់ដីខ្សាច់ និងអ្នកទិញដីខ្សាច់ ជាច្រើនភាគី។ លក្ខណៈរួម គឺគ្រប់អ្នកដែល ត្រូវបានសម្ភាសទាំងអស់ បានអះអាងថា សិង្ហបុរីគឺជាទីដៅ នៃដី ខ្សាច់ដែលបូមយកពីតំបន់នោះ។^{១៥៧}

អ្នកស្រុកបានប្រាប់ Global Witness ថាខ្សាច់ភាគច្រើនត្រូវបាន បូមពីកន្លែងមួយ ហៅថា ឡាំ ដាំ ដែលស្ថិតនៅចម្ងាយប្រហែល ១៥ គ.ម. ឡើងស្ទឹងពីក្រុងកោះកុង នៅក្នុងស្រុកកោះកុង។^{១៥៤} ខ្សាច់ក៏ត្រូវបានបូមពីស្ទឹងកោះប៉ោ នៅកន្លែងមួយក្នុងស្រុកមណ្ឌល សីមា ចម្ងាយប្រហែល ១០ គ.ម. ឡើងស្ទឹងពីក្រុងកោះកុង។ ក្រុម ហ៊ុនដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការបូមខ្សាច់នៅកោះប៉ោ មានរួមទាំងក្រុម ហ៊ុនថៃ Saroon Concrete Part Ltd. [គ្រឿងស៊ីម៉ង់ត៍ ស-អុណ ចំកាត់]^{១៥៥} ហើយនិងក្រុមហ៊ុនចិនមួយ ដែលមិនដឹងឈ្មោះទេ។ មានរបាយការណ៍ថា ក្រុមហ៊ុនផ្សេងទៀតបូមខ្សាច់នៅក្នុងតំបន់ ផ្សេងមួយទៀត ហៅថាកោះកុងកុង និងជ្រោយប្រស់។^{១៥៦}

ប្រភពពីររូប ដែលមានចំណេះដឹង បានអះអាងថា ក្រុមហ៊ុនខ្មែរពីរ ជាប់ជំពាក់នៅក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ដីខ្សាច់៖ Odom Cement Co. Ltd [ក្រុមហ៊ុនស៊ីម៉ង់ត៍ ឧត្តម ចំកាត់]^{១៥៧} ហើយនិង Ly Yong Phat Co. Ltd [ក្រុមហ៊ុន លី យ៉ុង ផាត់ ចំកាត់]។^{១៥៨} វាមិនច្បាស់ទេថា តើក្រុមហ៊ុនទាំងនេះបូមខ្សាច់ដោយខ្លួនឯង ឬតើក្រុមទាំងនេះគ្រប់ គ្រងសកម្មភាពរបស់អ្នកដទៃ នៅក្នុងទីក្រុងនោះ។

ជាទូទៅ ខ្សាច់ត្រូវបានដឹកលើកប៉ាល់ ៣០០ តោន ពីកន្លែងបូម ទៅកាន់ឃ្លាំងខ្សាច់។ នៅទីនោះ គេសំអាតខ្សាច់ ហើយទុកវា សម្រាប់ការនាំចេញពីប្រទេស។ ឃ្លាំងខ្សាច់ពីរ ស្ថិតនៅទល់មុខ ទន្លេ ពីក្រុងកោះកុង។^{១៥៩}

អ្នកស៊ើបអង្កេត Global Witness បានទៅមើលឃ្លាំងទាំងនេះ នៅ ពាក់កណ្តាលឆ្នាំ ២០០៨។ ក្រុមហ៊ុនមួយដែលពួកគេបានទៅ សាកសួរ គឺក្រុមហ៊ុន ស៊ីម៉ង់ត៍ ស-អុណ ហើយមួយទៀតគឺជាក្រុម ហ៊ុនចិនមួយ ដែលប្រមូលដីខ្សាច់ច្រើន។^{២០០} Global Witness បានសួរអំពីឈ្មោះនៃក្រុមហ៊ុននេះ ប៉ុន្តែត្រូវបានប្រាប់ថា មិនទាន់ មានឈ្មោះទេ។^{២០១} កម្មករនៅឯក្រុមហ៊ុន ស៊ីម៉ង់ត៍ ស-អុណ បាន អះអាងថា ខ្សាច់ត្រូវបានផ្ទេរចេញពីកប៉ាល់ ៣០០ តោន ដែល ឡើងទន្លេ ទៅកាន់កប៉ាល់ ៥.០០០ តោន នៅឯឃ្លាំង។ បន្ទាប់មក ខ្សាច់នោះត្រូវបានផ្ទេរទៅកាន់កប៉ាល់ ១៥.០០០ តោន ដែលចត ចម្ងាយ ប្រហែល ៣០ គ.ម. ពីប្រាំងសមុទ្រ។ ពីទីនោះ កប៉ាល់ ទាំងនេះ ដឹកខ្សាច់ទៅសិង្ហបុរី សម្រាប់ការចាក់ដីដី។^{២០២}

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់កាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

Global Witness មិនបានទទួលបានឃើញច្បាស់លាស់ អំពីតើមានការបូមដីខ្សាច់ច្រើនប៉ុណ្ណា ពីកោះកុង។ ក៏ប៉ុន្តែ ពីការសង្កេតរបស់យើង ហើយនិងការសម្ភាសន៍ជាមួយក្រុមហ៊ុន វាច្បាស់ថា គឺជាចំនួនច្រើនណាស់ ហើយមើលទៅខ្សាច់ដែលមានសម្រាប់ការនាំចេញ គ្មានកំណត់ទេ។ នៅឃ្នាំងមួយ កម្មករអះអាងថា ពួកគេបាយ US\$១០.០០០ ក្នុងមួយខែ ដើម្បីទិញទឹកសម្អាតខ្សាច់សាងសង់។ ពួកគេក៏បានអះអាងថា នៅក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ – បើធ្វើការជាប់ – ពួកគេអាចបំពេញកប៉ាល់ ១៥.០០០ តោន សម្រាប់ការនាំខ្សាច់ចេញ។

ក្រុមហ៊ុនផ្គត់ផ្គង់មួយ បានប្រាប់ថា ថ្លៃក្នុងមួយតោន គឺ US\$១១។ តាមអត្រាថ្លៃនេះ កប៉ាល់ ១៥.០០០ តោនមួយ អាចផ្ទុកខ្សាច់មានតម្លៃ US\$១៦៥.០០០។ ដោយសារចំនួនអ្នកប្រតិបត្តិនៅក្នុងតំបន់នោះ Global Witness អាចប៉ាន់ស្មានថា កប៉ាល់យ៉ាងហោចណាស់មួយគ្រឿង អាចត្រូវបានបំពេញ ក្នុងរយៈពេលមួយអាទិត្យ។ តាមអត្រាថ្លៃដែលបានអះអាង នេះមានន័យថា ផលចំណូលប្រចាំឆ្នាំ សម្រាប់ឧស្សាហកម្មខ្សាច់នៅឯកោះកុង គឺ US\$៨,៦ លាន។^{២០៣} ពេលខ្សាច់ទៅដល់សិង្ហបុរី តម្លៃខ្សាច់ឡើយមួយជាបី។ តាមអត្រាថ្លៃ ឆ្នាំ ២០០៧ នៅសិង្ហបុរី តម្លៃក្នុងខ្សាច់សំណង់មួយតោន គឺ US\$៤៥។^{២០៤} នេះមានន័យថា តម្លៃប្រចាំឆ្នាំ នៃការនាំចេញខ្សាច់ របស់តំបន់កោះកុង គឺប្រហែល US\$៣៥ លាន។

សំណួរថា តើអ្នកណាជាអ្នកនាំខ្សាច់ចេញនោះ មិនសូវច្បាស់លាស់ទេ។ Global Witness បានទៅមើលចំណុចប្រមូលនិងដឹកជញ្ជូនខ្សាច់ ដ៏នៅផុតពីច្រាំងនោះ ហើយបានឃើញកប៉ាល់ ១៥.០០០ តោនពីគ្រឿង មកពីប្រទេស ប៉ាណាម៉ា។ កប៉ាល់មួយ – ឈ្មោះថា អាស៊ី ២ – នៅពេលនោះកំពុងត្រូវគេផ្ទេរខ្សាច់ពីកប៉ាល់ ៥.០០០ តោនមួយគ្រឿង។ បុគ្គលិកនៅលើនាវាដ៏ធំជាង ត្រូវបានសង្កេតឃើញថា ស្លៀកពាក់ខោអាវបែបកងទ័ព ដោយមិនពាក់ផ្លាកសញ្ញា ឬកាន់អាវុធទេ។ នៅពេលនិយាយជាមួយអ្នកទាំងនោះ ពួកគេបានឆ្លើយជាកាសាចិនកុកដី ដោយសំឡេងចិនដីគោក។ Global Witness បានសុំច្បាប់ឡើងនាវា ប៉ុន្តែត្រូវបានបដិសេធ។ ថ្វីត្បិតតែអ្នកស្រុកនៅឯកោះកុងហៅកម្មករពាក់ឯកសណ្ឋានថា ‘ទាហានចិន’ ក៏ដោយ ប៉ុន្តែ Global Witness មិនអាចបញ្ជាក់ថា ពួកគេមកពីកងយោធពលរបស់ប្រទេសចិនបានទេ។^{២០៥}

តាមរបាយការណ៍ពីអ្នកស្រុក និងកម្មករ ពួកចិនមិនមែនជាក្រុមតែមួយ ដែលនាំខ្សាច់ចេញទៅសិង្ហបុរីពីកោះកុងទេ។ មានរបាយការណ៍ថា ក្រុមហ៊ុនម៉ាឡេស៊ី និងកូរ៉េបានទិញដីខ្សាច់ ដើម្បីដឹកជញ្ជូនផងដែរ។^{២០៦}

កប៉ាល់ដឹកចេញ ផ្ទេរខ្សាច់ទៅលើកប៉ាល់ អាស៊ី ២ ដែលត្រូវបានថតក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ មួយប្រហែល ៣០ គ.ម. ពីច្រាំង នៅមាត់សមុទ្រកោះកុង ប្រទេសកម្ពុជា។

ប្រអប់ទី ៨ | សិង្ហបុរី – ដីខ្សាច់ និងការចាក់ពង្រីកដី

កោះសិង្ហបុរីកំពុងតែលូតលាស់យ៉ាងលឿន។ តាមពីទទួលបានការរីកចម្រើន ការចាក់ពង្រីកដីយ៉ាងធំ បានជួយឱ្យព្រំដែននៃកោះតូចនេះ រីកទំហំប្រហែល ២០ ភាគរយ ហើយគេមានគោលបំណងពង្រីកផ្ទៃដី ៩៨ គ.ម. ក្រឡា ទៀត នៅក្នុងរយៈពេលប្រាំទសវត្សរ៍មុខនេះ ដើម្បីសម្រួលដល់ប្រជាជនដែលកំពុងតែកើនចំនួន។^{២០៧} គោលបំណងនេះ ត្រូវបានសម្រេចដោយការចាក់ពង្រីកដី ហើយកិច្ចការនេះត្រូវបានខ្សាច់ចំនួនច្រើនអនកះ គឺមួយភាគធំ នៃខ្សាច់ចំនួន ៣,៨ លានតោន ដែលសិង្ហបុរីនាំចូលរាល់ឆ្នាំ ត្រូវបានប្រើសម្រាប់គោលបំណងនេះ។^{២០៨} ដោយសារសិង្ហបុរីបានប្រើខ្សាច់ខ្លួនឯងឱ្យអស់ នៅក្នុងបណ្តាឆ្នាំក្រោយពីការទទួលបានការរីកចម្រើន ប្រទេសសិង្ហបុរីត្រូវតែរកនៅកន្លែងផ្សេងទៀតដើម្បីបំពេញសេចក្តីត្រូវការ ចំពោះខ្សាច់។

រហូតដល់ឆ្នាំ ២០០៧ ប្រទេសឥណ្ឌូណេស៊ី គឺជាប្រទេសផ្គត់ផ្គង់ដីខ្សាច់ច្រើនបំផុត ឱ្យសិង្ហបុរី។ ក៏ប៉ុន្តែ នៅក្នុងខែមករា ឆ្នាំ ២០០៧ រដ្ឋាភិបាល

ឥណ្ឌូណេស៊ីបានដាក់បម្រាមទូទៅ លើការនាំចេញនៃខ្សាច់ទាំងអស់។^{២០៩} មួយផ្នែកនៃមូលហេតុសម្រាប់បម្រាមនេះ គឺជាការខូចខាតដីធំ ដែលឧស្សាហកម្មខ្សាច់ បានបង្កដល់តំបន់តាមមាត់សមុទ្រ។^{២១០} នៅក្នុងក្រុមកោះរីយ៉ាវ នៅជិតសិង្ហបុរី ដែលជាកន្លែងដែលបាននាំចេញខ្សាច់ ២៥០.០០០ ទៅ ៣០០.០០០ តោន ក្នុងមួយខែ កោះខ្លះបានលិចបាក់ ហើយកោះខ្លះទៀតស្ទឹងការខូចខាតយ៉ាងធ្ងន់។^{២១១} ការបូមខ្សាច់ បានបន្ថយចំនួនត្រីនៅឯក្រុមកោះរីយ៉ាវ ដែលជាបញ្ហាធំ ក្នុងប្រទេសមួយដែលត្រីជាផ្នែកដ៏សំខាន់ នៅក្នុងអាហាររបស់ប្រជាជន។^{២១២}

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅរដ្ឋាភិបាលសិង្ហបុរី នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសួរអំពីតួនាទីរបស់គេ ក្នុងការដឹកស្រង់ខ្សាច់ នៅក្នុងខេត្តកោះកុង ហើយបានទទួលការឆ្លើយតបដូចតទៅនេះ៖

“ប្រទេសសិង្ហបុរីប្រើខ្សាច់ដីគោក សម្រាប់សំណង់ និងខ្សាច់សមុទ្រ សម្រាប់គម្រោងចាក់ពង្រីកដី។ ខ្សាច់ទាំងពីរប្រភេទ ត្រូវបាននាំចូល ដោយអ្នកចុះកិច្ចព្រមព្រៀងពីប្រទេសក្រៅ។ ការនាំចូលនៃដីខ្សាច់ គឺជាសកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម ហើយរដ្ឋាភិបាលសិង្ហបុរីមិនជាប់ទាក់ទិនទេ។ រដ្ឋាភិបាលសិង្ហបុរីមិនដាក់បម្រាម អំពីប្រភពខ្សាច់របស់អ្នកចុះកិច្ចព្រមព្រៀងលក់ខ្សាច់ទេ ប៉ុន្តែយើងរំពឹងថា ពួកគេគោរពច្បាប់ទាក់ទងនឹងការដឹកស្រង់ ប្រព្រឹត្តិកម្ម និងការដឹកជញ្ជូនខ្សាច់ ព្រមទាំងច្បាប់បរិស្ថាន របស់ប្រទេសដែលជាប្រភពនៃខ្សាច់។ កំណត់ហេតុពាណិជ្ជកម្មរបស់យើងបង្ហាញថា ខ្សាច់ខ្លះដែលបាននាំចូលសម្រាប់សំណង់ និងគម្រោងចាក់ពង្រីកដី មានប្រភពនៅប្រទេសកម្ពុជា។ សិង្ហបុរីបានឈប់នាំខ្សាច់ដីគោកចូលពីឥណ្ឌូណេស៊ី នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ ហើយនិងខ្សាច់សមុទ្រនៅឆ្នាំ ២០០៣។”^{២១៣}

ប្រទេសសិង្ហបុរីនាំចូលខ្សាច់រាប់លាន រាល់ឆ្នាំ សម្រាប់គម្រោងចាក់ខ្សាច់ពង្រីកផ្ទៃដី

លោក លី យ៉ុងផាត់ និងឧស្សាហកម្មខ្សាច់

ពាណិជ្ជករថៃ ប្រែខ្លួនជាសមាជិកព្រឹទ្ធសភាខាងគណបក្ស CPP គឺឯកឧត្តម លី យ៉ុងផាត់^{vii} ត្រូវបានគេហៅ ‘ស្តេចកោះកុង’ ដោយសារលោកមានសហគ្រាសជំនួញជាច្រើនណាស់ នៅក្នុងខេត្តនោះ។ មើលទៅ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់លោក មកពីការដែលលោកជាម្ចាស់នៃកាស៊ីណូ និងសណ្ឋាគារច្រើន។ ពេលថ្មីនេះ លោកបានពង្រីកវិស័យសកម្មភាព ឱ្យមានរួមទាំងការទិញដី និងចម្ការអំពៅ។^{២១៤} ការនេះបានធ្វើឱ្យក្រុមសិទ្ធិមនុស្ស នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាចាប់អារម្មណ៍លើរូបលោក ទាំងរិះគន់តួនាទីនៃក្រុមហ៊ុនទាំងឡាយរបស់លោក ក្នុងការបណ្តេញប្រជាជនចេញពីដីធ្លី ដោយការបង្ខិតបង្ខំ សម្រាប់ការធ្វើចម្ការអំពៅ។^{២១៥}

^{vii} ឯកឧត្តម លី យ៉ុងផាត់ មានឈ្មោះ លី ផាត់ ស៊ូផាផា នៃក្នុងលិខិតឆ្លងដែនថៃរបស់លោក។

មិនគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលសោះ ដែលសេដ្ឋីកោះកុងមួយរូបនេះ បានចាប់អារម្មណ៍លើឧស្សាហកម្មខ្សាច់ ដែលកំពុងលូតលាស់នៅក្នុងតំបន់របស់លោក ហើយអ្នកផ្ទៃក្នុងនៃឧស្សាហកម្មនេះ អះអាងថា លោកប្រើអំណាចគ្រប់គ្រងលើវិស័យខ្សាច់ទាំងស្រុងនៅក្នុងតំបន់កោះកុង។ រហូតមកដល់គ្រាដ៏មានការរវល់ មុនការបោះឆ្នោតជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជាក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ លោកត្រូវបានគេរាយការណ៍ថា ជាអ្នកកំណត់ថ្លៃខ្សាច់នៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មនោះ ហើយបានធ្វើជាកាតីកណ្តាល រវាងអ្នកទិញខ្សាច់ និងអ្នកបូមខ្សាច់។^{២១៦}

ទាំងឃ្លាំងថៃ និងឃ្លាំងចិន នៅទល់មុខទន្លេពីក្រុងកោះកុង ស្ថិតនៅលើដីដែលត្រូវបានគេរាយការណ៍ថា ជាដីរបស់លោក លី យ៉ុងផាត់។ មានរបាយការណ៍ផងដែរថា លោកមានផ្ទះវិទ្យុ និងទូរទស្សន៍មួយគ្រឿង នៅឯឃ្លាំងថៃ។^{២១៧}

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

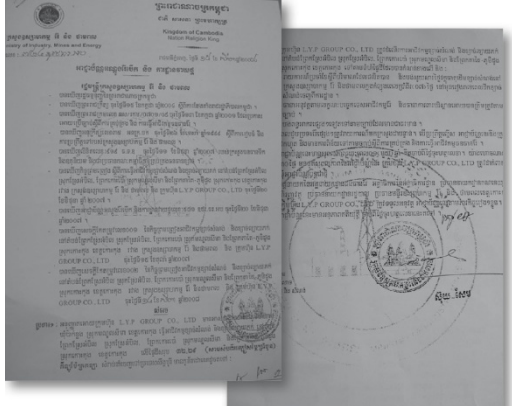

មានគោលការណ៍ថា សមាជិកព្រឹទ្ធសភាពី លី យ៉ុងផាត់ ពីគណបក្ស CPP មានផ្ទះវិទ្យាមួយខ្នង និងទូកយន្តមួយគ្រឿង នៅឃ្លាំងខ្សាច់មួយ ទល់មុខទន្លេពីក្រុងកោះកុង ខេត្តកោះកុង ប្រទេសកម្ពុជា

សមាជិកព្រឹទ្ធសភា លី យ៉ុងផាត់ ត្រូវបានកម្មករនៅឯការដ្ឋាន ក្រុមហ៊ុន ស៊ីម៉ង់ត៍ ស-អរណ ពិពណ៌នាជា ‘អាជ្ញាកណ្តាល’ សម្រាប់កិច្ចព្រមព្រៀងលក់ដូរខ្សាច់ទាំងអស់ ហើយជាអ្នក ទទួលប្រាក់ទាំងអស់ ពីអ្នកទិញប្រទេស មកអ្នកបូមនៅក្នុង ស្រុក។ កម្មករអះអាងថា នៅពេលណាប៉ូលីស ឬមន្ត្រីផ្សេង ទៀតមកដល់ការដ្ឋានរបស់គេ ពួកគេណែនាំឲ្យអ្នកទាំងនោះ ទៅការិយាល័យរបស់ លី យ៉ុងផាត់។^{២១៨}

Global Witness ក៏បានទទួលឯកសារ ដែលបង្ហាញថា ឯកឧត្តម លី យ៉ុងផាត់ គឺជាម្ចាស់នៃ Ly Yong Phat ឬ LYP Group Company [ក្រុមហ៊ុន លី យ៉ុង ផាត់ ឬក្រុម LYP] ដែលប្រកបពីរូបដ៏មានខ្សែរយៈ បានអះអាងថា ពាក់ព័ន្ធនៅក្នុង ការផ្គត់ផ្គង់ខ្សាច់។^{២១៩}

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅឯកឧត្តម លី យ៉ុងផាត់ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំលោកអធិប្បាយ អំពីការអះអាងទាំងនេះ។ នៅពេលបោះពុម្ពបាយការណ៍នេះ លោកមិនទាន់ឆ្លើយតបទេ។

ទំព័រដកស្រង់ចេញពីអាជ្ញាប័ណ្ណរបស់ LYP គ្រប ដើម្បីដកស្រង់ខ្សាច់

ខ្សែរយៈ ចម បូរី

Global Witness បានទទួលព័ត៌មានទាក់ទងនឹងម្ចាស់នៃក្រុម ហ៊ុនវីវីផ្សេងទៀត ក្រៅពីក្រុមហ៊ុននានាដែលយើងអាចទៅដល់ បាន នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨។ ព័ត៌មានបានបំភ្លឺថា មានករណីផ្សេង ទៀតនៃក្រុមហ៊ុនអាជីវកម្មវីវី ដែលជាកម្មសិទ្ធិ ឬដែលត្រូវបាន កាន់កាប់ ដោយពួកវាជនគ្រប់គ្រងប្រទេសកម្ពុជា។

ក្រុមហ៊ុន Eight Star Mining [អាជីវកម្មវីវី ផ្កាយប្រាំបី]^{២២០} Angkor Wat Minerals [ធាតុវីវីអង្គរវត្ត]^{២២១} ហើយនិង Elray Resources[ធនធាន អិលរេ]^{២២២} គឺជាឧទាហរណ៍នៃ ហេតុការណ៍នេះ។ នៅក្នុងចំណោមនាយក និងអ្នកកាន់ហ៊ុន នៃក្រុមហ៊ុនទាំងបីនេះ មាននាមនៃជនជាតិខ្មែរមួយរូប ឈ្មោះ ចម បូរី។^{២២៣}

លោក ចម បូរី គឺជាបងប្អូន ជាមួយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម របស់ប្រទេសកម្ពុជា ឯកឧត្តម ចម ប្រសិទ្ធ ហើយជាទីប្រឹក្សា ផ្ទាល់ របស់ប្រធានសភាជាតិ សម្តេច ហេង សំរិន។ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅលោក ចម បូរី និង ចម ប្រសិទ្ធ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ របស់លោក។ នៅពេលបោះពុម្ពបាយការណ៍នេះ លោកទាំងពីរ រូបមិនបានឆ្លើយតបទេ។

នៅក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ ក្រុមហ៊ុន ធាតុវីវី អង្គរវត្ត ត្រូវ បានទិញដោយក្រុមហ៊ុនមួយ ដែលចុះឈ្មោះនៅក្នុងរដ្ឋ ណេវ៉ាដា ប្រទេសសហរដ្ឋ ឈ្មោះថា ធនធាន អិលរេ។ ក៏ប៉ុន្តែ លោក ចម បូរី នៅតែកាន់ភាគហ៊ុន នៅក្នុងសហគ្រាសនេះនៅ ឡើយ។ ទាំងក្រុមហ៊ុនធាតុវីវី អង្គរវត្ត និងធនធាន អិលរេ បាន អះអាងថា មានសម្បទានប៊ីកន្លែង ដែលអាចមានវីមាស នៅ ក្នុងខេត្តព្រះវិហារ និងខេត្តកំពង់ធំ។^{២២៤}

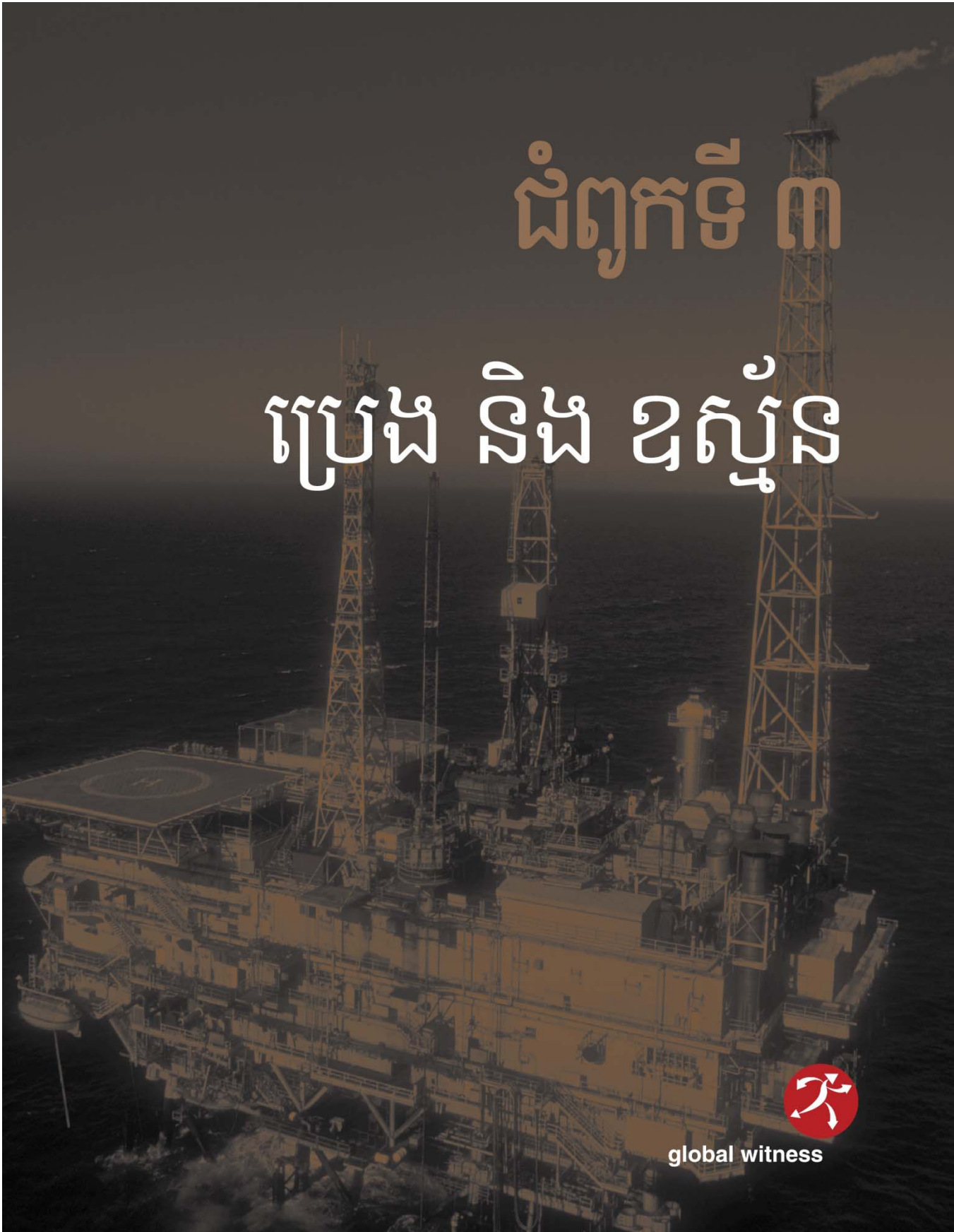
តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ក្រុមហ៊ុន អាជីវកម្មវីវី ផ្កាយប្រាំបី ចែងថា ក្រុមហ៊ុននោះមានសម្បទានវីមាសចំនួន ដែលអាច មានធនធានវីមាស នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងកន្លែងផ្សេង ទៀត ប៉ុន្តែវាមិនផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតអំពីទីតាំងនៃសម្បទានទាំង នេះទេ។^{២២៥}

ជនជាតិអូស្ត្រាលីពីររូប ឈ្មោះ Barry Lucas [បារ-វី លូកាស] និង Michael Melbourne [ម៉ៃខិល មិលបូណា] គឺជានាយកនៃ ក្រុមហ៊ុន ធនធាន អិលរេ និង ធាតុវីវី អង្គរវត្ត។^{២២៦} អាជីវកម្មវីវី ផ្កាយប្រាំបី ដាក់ឈ្មោះ ម៉ៃខិល មិលបូណា ជានាយក។

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

ជំពូកទី ៣

ប្រេង និង ឧស្ម័ន

global witness

ជំពូកទី ៣

ប្រេង និង ឧស្ម័ន

ថ្វីត្បិតតែពួកវាជនប្រទេសកម្ពុជា គឺជាអ្នកដែលនឹងទទួលបាន ប្រយោជន៍ពីឧស្សាហកម្មកាតច្រើន តាមរយៈការជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ផ្ទាល់ ឬការកាន់កាប់ដែលផ្តល់ប្រយោជន៍ នៃក្រុមហ៊ុនអាជីវកម្មដឹក ដោយ ប៉ុន្តែឧស្សាហកម្មប្រេង និងឧស្ម័នដឹកកំពុងលូតលាស់ របស់ ប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវបានចាប់ក្តាប់ដោយមធ្យោបាយផ្សេងទៀត។ នៅ ក្នុងវិស័យនេះ ការគ្រប់គ្រងកើតមកពីវិសោធនកម្មទៅនឹងច្បាប់ជាតិ ដែលមិនសូវស្របនឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ដែលវិសោធនកម្មទាំងនេះ បាន ដាក់ការគ្រប់គ្រងអាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា – ហើយនិងធនធាន នោះផង – នៅក្នុងដៃនៃអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហើយនិងឧប នាយករដ្ឋមន្ត្រីរបស់លោក។ ការបង្កើតវិសោធនកម្មទាំងនេះ បាន ជៀសវាងការត្រួតពិនិត្យដោយសភាជាតិ និងសាធារណជន លើ ឧស្សាហកម្មនោះ។

លទ្ធផល គឺថា គ្មានតម្លាភាពសោះ នៅក្នុងដំណើរការចែកសម្បទាន នៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មប្រេង។ ព័ត៌មានបន្តិចបន្តួច ដែលអាច មើលបាន គឺបានលេចចូលក្នុងវិស័យសាធារណៈ មើលទៅដោយ អចេតនា មិនមែនដោយមានចេតនានោះទេ។ ក្រុមហ៊ុនខ្លះ ដែលត្រូវ បានចែកសម្បទានមួយភាគ ឬសម្បទានទាំងស្រុងណាមួយ មាន បទពិសោធន៍តិចតួចណាស់ នៅក្នុងវិស័យប្រេង និងឧស្ម័ន ហើយ មានមធ្យោបាយហិរញ្ញវត្ថុដើម្បីធ្វើអាជីវកម្មធនធាននោះ ជិត្យស្សងៗ។ នៅក្នុងករណីខ្លះ វាមិនបានបញ្ចេញឲ្យដឹងជាសាធារណៈ ថាអ្នកណាកាន់កាប់ក្រុមហ៊ុន ឬទទួលបានប្រយោជន៍ពីសកម្មភាព របស់វានោះទេ។

បូកសរុបទាំងអស់ នេះមានន័យថា ប្រជាជនកម្ពុជា – ដែលជាម្ចាស់ រួមនៃធនធាននេះ – គ្មានសំឡេង ឬអំណាចគ្រប់គ្រងឧស្សាហកម្ម នេះសោះ។

ក្របខណ្ឌច្បាប់ និងនីតិវិធី

ច្បាប់ប្រេងកាតរបស់ប្រទេសកម្ពុជា មានភាពច្បាស់លាស់តិចជាង វិស័យអាជីវកម្មដឹកទៅទៀត។ ជាផ្លូវការ ឧស្សាហកម្មនេះនៅតែស្ថិត នៅក្រោមច្បាប់ប្រេងកាត ឆ្នាំ ១៩៩១ ដែលត្រូវបានរដ្ឋាភិបាល រដ្ឋកម្ពុជាអនុម័ត មុនអាជ្ញាធរបណ្តោះអាសន្នសហប្រជាជាតិប្រចាំ កម្ពុជា បានចូលមកកាន់កាប់ នៅថ្ងៃទី ៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩១ បន្តិច។ⁱⁱ នៅក្រោមច្បាប់នេះ ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលដែលកាន់កាប់ប្រេង កាត គឺជាក្រសួងឧស្សាហកម្ម ដែលក្រោយមកត្រូវបានដាក់ឈ្មោះ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល (MIME)។

អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន (ខាងស្តាំ) និងឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី សុខ អាន (ខាងឆ្វេង)។ ជាមួយគ្នា ឯកឧត្តមទាំងពីររូបកាន់កាប់អាជ្ញាធរ ប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា។

ⁱⁱ មានអ្នកខ្លះអះអាងថា ឯកសារច្បាប់ដែលបានអនុម័តមុនរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ឬ UNTAC គឺគ្មានសុពលភាពទេ ប៉ុន្តែតាមការពិត រដ្ឋាភិបាលធ្វើតាមឯកសារច្បាប់ ច្រើនបែបយ៉ាង ដែលបានអនុម័តរវាងការធ្លាក់នៃរបបខ្មែរក្រហម ហើយនិងការ អនុម័តរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩១។

នៅក្នុងលក្ខណៈផ្លូវការ ច្បាប់ប្រែកម្រិត ១៩៩១ ទាមទារឲ្យមាន តម្លាភាព និងការត្រួតពិនិត្យមួយកម្រិត ពីរដ្ឋាភិបាល និង សាធារណជន នៅក្នុងការចែកសម្បទានរបស់រដ្ឋ ទៅកាន់ក្រុមហ៊ុន ឯកជន។ ច្បាប់នេះតម្រូវឲ្យក្រសួងឧស្សាហកម្ម ចេញសេចក្តី ប្រកាសជាសាធារណៈ អំពីការដេញថ្លៃទិញសម្បទានប្រេង ព្រម ទាំងលក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យការដេញថ្លៃទាំងនោះ។ ការដេញថ្លៃទាំងនោះ គួរតែដាក់ធ្វើទៅក្រសួងឧស្សាហកម្ម ហើយក្រសួងត្រូវវាយតម្លៃលើ ការដេញថ្លៃនានា ដោយសំអាងលើសមត្ថភាពបច្ចេកទេស និង ហិរញ្ញវត្ថុ។ បន្ទាប់ពីដំណើរការនេះ ការដេញថ្លៃទាំងឡាយ ត្រូវ បញ្ជូន រួមជាមួយអនុសាសន៍ ទៅរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា សម្រាប់ការ អនុម័ត។^{២២៧} ពេលនោះ បើសិនជារដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាសម្រេចចិត្តឲ្យ

អនុម័តការដេញថ្លៃណាមួយ ក្រសួងឧស្សាហកម្មត្រូវចុះ កិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាត់ ដោយតំណាងឲ្យរដ្ឋាភិបាល។ ច្បាប់នេះ ក៏មានមាត្រាសម្រាប់ការបង្កើតនូវក្រុមប្រឹក្សាត្រួតត្រាប្រេងកាត់ ប្រកបដោយសមាជិកអន្តរក្រសួងជាច្រើន។^{២២៨} ក៏ប៉ុន្តែ នៅក្នុងផ្លូវអនុវត្តវិញ លក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់នេះ មើលទៅត្រូវ បានលុបចោលក្រោយមក ដោយសារការអនុម័ត តាមរយៈ រាជក្រឹត្យសម្ងាត់ នូវវិសោធនកម្មបន្ថែម។ វិសោធនកម្មទាំងនេះ បានផ្ទេរអំណាចគ្រប់គ្រងលើធនធានប្រេង ហើយបានផ្លាស់ប្តូរទាំង ស្រុង នូវតម្រូវការតម្លាភាពដែលនៅក្នុងច្បាប់ដើម។

“អាជ្ញាធរប្រេងកាត់ជាតិកម្ពុជា ត្រូវជាស្ថាប័នអចិន្ត្រៃយ៍ គ្រប់គ្រងដោយអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រីផ្ទាល់។”

សំដីដឹកស្រង់ពីរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការបង្កើតអាជ្ញាធរប្រេងកាត់ជាតិកម្ពុជា ថ្ងៃទី ២២ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៨។^{២២៩}

ការផ្ទេរអំណាច

ឧទាហរណ៍មួយនៃការផ្ទេរអំណាច នេះ អាចរកឃើញបាននៅក្នុងការ បង្កើតអាជ្ញាធរប្រេងកាត់ជាតិ កម្ពុជា (CNPA) ដោយរាជក្រឹត្យ នៅថ្ងៃទី ២២ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៨។^{២៣០} តាមលក្ខខណ្ឌនៃរាជក្រឹត្យនេះ គ្រប់ដំណាក់កាល នៃ សកម្មភាពផលិតប្រេងកាត់ ត្រូវសម្របសម្រួលដោយ CNPA។ មាត្រាទី ៣ នៃរាជក្រឹត្យនេះ ប្រកាសថា CNPA គឺជាស្ថាប័ន អចិន្ត្រៃយ៍ ដែលគ្រប់គ្រងដោយអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រីផ្ទាល់។^{២៣១} តាម របៀបនេះ រាជក្រឹត្យបានផ្ទេរភារកិច្ចលើវិស័យប្រេង និងឧស្ម័ន ចេញពី MIME ទៅកាន់ស្ថាប័នថ្មី ដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង ផ្ទាល់របស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី។

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅសម្តេច **ហ៊ុន សែន** នៅ ក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសួរអំពីមូលហេតុនៃការសម្រេចចិត្ត នេះ។ នៅពេលបោះពុម្ពបាយការណ៍នេះ Global Witness មិន ទាន់ទទួលបានការឆ្លើយតបទេ ដូច្នេះគ្មានការអធិប្បាយជាផ្លូវការ អំពី មូលហេតុអ្វី បានជានៅក្នុង ឆ្នាំ ១៩៩៨ សម្តេច **ហ៊ុន សែន** បាន សម្រេចចិត្តផ្ទេរភារកិច្ចលើវិស័យប្រេង ចេញពី MIME ទៅកាន់ CNPA ហើយនិងខ្លួនលោកផ្ទាល់។ ក៏ប៉ុន្តែ Global Witness មាន កង្វល់អំពីការប្រើរាជក្រឹត្យ ជាឧបករណ៍ផ្លូវច្បាប់មួយ ដើម្បីជៀស វាងការពិភាក្សាជាសាធារណៈ ហើយនិងនៅក្នុងសភាជាតិ។

នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មានវិធីផ្សេងៗ ដែលច្បាប់អាចត្រូវបាន បង្កើត ហើយអនុវត្ត។

រដ្ឋធម្មនុញ្ញចែងថា អំណាចបង្កើតច្បាប់ ស្ថិតជាមួយសភាជាតិ ហើយថាអំណាចបង្កើតច្បាប់ មិនអាចផ្ទេរទៅកាន់ស្ថាប័ន ឬបុគ្គល ណាផ្សេងទៀតបានទេ។^{២៣២}

នៅក្នុងផ្លូវអនុវត្ត មានឯកសារច្បាប់ប្រភេទផ្សេងៗ ដែលត្រូវបាន ប្រើប្រាស់ ដើម្បីអធិប្បាយបន្ថែម និងផ្តល់ឧបករណ៍សម្រាប់ការ អនុវត្តច្បាប់ ដែលសភាជាតិអនុម័ត។ ឯកសារទាំងនេះ មានរួម ទាំងអនុក្រឹត្យ (ដែលអនុម័តដោយក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី អគ្គ នាយករដ្ឋមន្ត្រី និងស្តេច) និងរាជក្រឹត្យ (ដែលអនុម័តដោយស្តេច និងអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី)។

ធម្មតា នៅពេលបង្កើតស្ថាប័នរដ្ឋ ដែលមានអំណាចដើម្បីចែកទ្រព្យ សម្បត្តិរបស់រដ្ឋ ឬធ្វើការសម្រេចចិត្តរបស់រដ្ឋ ដែលមានតម្លៃ ហិរញ្ញវត្ថុនោះ សភាជាតិអនុម័តច្បាប់មួយ។^{២៣៣} ការប្រើអនុក្រឹត្យ ឬ រាជក្រឹត្យ ជាធម្មតាត្រូវបានបម្រុងទុកសម្រាប់ការបង្កើតស្ថាប័ន ដែលមានអំណាចតិចជាង។ នៅក្នុងក្របខណ្ឌនេះ ការប្រើប្រាស់ រាជក្រឹត្យ ដើម្បីបង្កើត CNPA – ស្ថាប័នរបស់រដ្ឋ ដែលគ្រប់គ្រងការ ចែករំលែកសម្បទានប្រេង ដែលអាចមានតម្លៃថ្លៃណាស់ – គឺខុស ពីដំណើរការដ៏ប្រក្រតី។^{២៣៤}

តាមមតិរបស់អ្នកជំនាញច្បាប់ ដែល Global Witness បាន ពិគ្រោះជាមួយ ការផ្ទេរអំណាចដ៏ធំធេងបែបនេះ ទៅកាន់ស្ថាប័នថ្មី

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

ដោយសារតែរាជក្រឹត្យប៉ុណ្ណោះ ដោយគ្មានច្បាប់ចម្បងអនុម័ត ដោយសភាជាតិសិន នោះមិនត្រឹមតែខុសពីដំណើរប្រក្រតីប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែវាក៏មិនសូវស្របនឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញផងដែរ។^{២៣៥}

ក្រោយពីការបង្កើត CNPA នៅក្នុងខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៨ វិសោធនកម្មទីមួយ នៅក្នុងចំណោមវិសោធនកម្មទាំងពីរប្រការ នៃ ច្បាប់ឆ្នាំ ១៩៩១ ត្រូវបានអនុម័ត។

វិសោធនកម្មនេះបានយល់ព្រមដើម្បីផ្លាស់ប្តូរដំណើរការ សម្រាប់ ការប្រកាសជាសាធារណៈអំពីការដេញថ្លៃ ដោយចែងថា “ក្រសួង ឧស្សាហកម្ម អាចបង្កើតទម្រង់ការផ្សេង ដើម្បីចេញការអញ្ជើញឲ្យ ដេញថ្លៃ ទៅក្រុមហ៊ុន។”^{២៣៦} តាមការពិត ឃ្លានេះបានដកចេញ នូវ តម្រូវការឲ្យ CNPA បើកទទួលការដេញថ្លៃដ៏ចំហសេរី សម្រាប់ការ ចែកសម្បទានប្រេងកាត ហើយបានបើកទ្វារសម្រាប់ការចរចាដ៏ សម្ងាត់ រវាងពីរភាគីប៉ុណ្ណោះ។

ជារឿងចម្លែកណាស់ វិសោធនកម្មនេះ មានភាពមិនទៀងទាត់មួយ ចំនួន។ ទីមួយ វាអះអាងថា បានចុះហត្ថលេខាដោយ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរនាក់របស់ប្រទេសកម្ពុជា នៅពេលនោះ គឺ សម្តេចក្រុមព្រះ នរោត្តម រណប្បទិ្ធ^{២៣៧} និងសម្តេច ហ៊ុន សែន។ ប្រាំមួយខែមុនវិសោធនកម្មនោះត្រូវបានចុះហត្ថលេខា សម្តេច ហ៊ុន សែន បានដេញចេញសម្តេចក្រុមព្រះ នរោត្តម រណប្បទិ្ធ ដោយរដ្ឋប្រហារដ៏យោធា ហើយប្រកបដោយអំពើហិង្សាមួយ។ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅសម្តេចក្រុមព្រះ នរោត្តម រណប្បទិ្ធ ដើម្បីសួរលោកថា តើលោកបានចុះហត្ថលេខាលើច្បាប់ នោះ ដែរឬទេ ប៉ុន្តែមិនបានទទួលការឆ្លើយតបទេ។ ទីពីរ វាហៅ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម ជាស្ថាប័នដ៏មានអំណាចគ្រប់គ្រង ហើយមិន និយាយអំពីតួនាទីនៃ CNPA ដែលទើបតែបង្កើតថ្មីនោះ។ ទោះជា មានទំនាស់ទាំងនេះក្តី ក៏វិសោធនកម្មត្រូវបានអនុវត្ត ហើយតាំងពី ពេលនោះមក មិនដែលមានការដេញថ្លៃសេរី សម្រាប់សម្បទាន ប្រេងរបស់ប្រទេសកម្ពុជាឡើយ។

គឺលោកឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ហើយជាប្រធាននៃ CNPA គឺឯកឧត្តម សុខ អាន។^{២៣៨}

“ក្រោយពីការវាយតម្លៃ និងពិនិត្យនូវសំណើ ប្រធាននៃ អាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា អាចធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀង រួម ទាំង ដោយគ្មានកំណត់ នូវជម្រើសដើម្បីចុះ កិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាត តាមលោកចាត់ទុកថា គួរសម សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ឧស្សាហកម្មធនធានប្រេងកាត នៅ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ... កិច្ចព្រមព្រៀងណាដែលបាន ប្រតិបត្តិដោយប្រធាននៃអាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា ស្របតាមមាត្រា ៥.១ នេះ ត្រូវជាភាគពួកចូររបស់ រដ្ឋាភិបាលដើម្បីប្រតិបត្តិតាម ស្របតាមលក្ខខណ្ឌនៃ កិច្ចព្រមព្រៀងនោះ។”

សំដីដកស្រង់ពីមាត្រា ៥.១ នៃ សេចក្តីសម្រេច ស្តីពីការធ្វើ វិសោធនកម្មច្បាប់ប្រេងកាតឆ្នាំ ១៩៩១ នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា លេខ ២៥ ដែលចុះហត្ថលេខា ដោយអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន នៅថ្ងៃទី ១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩។^{២៣៩}

លទ្ធផលរួម នៃវិសោធនកម្មទាំងពីរ គឺជាការដកចេញពីច្បាប់

ប្រេងកាតឆ្នាំ ១៩៩១ នូវ លក្ខខណ្ឌការ ពារ សម្រាប់ ការចែករំលែក សម្បទាន ប្រេងកាត ប្រទេសកម្ពុជា ដោយតម្លាភាព និងយុត្តិធម៌។

ប្រេងកាត និងឧស្ម័នរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវបានផ្ទេរចេញពីក្រសួង ឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ទៅកាន់ CNPA វិញ។

មួយឆ្នាំក្រោយមក នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ វិសោធនកម្មទីពីរ នៃច្បាប់ ប្រេងកាត មើលទៅបានដាក់អំណាចដើម្បីសម្រេចចិត្តអំពីការចែក រំលែកសម្បទានប្រេងកាត ទៅក្នុងដៃនៅបុគ្គលតែមួយរូបប៉ុណ្ណោះ

ប្រអប់ទី ៩ | ឯកឧត្តម សុខ អាន

ឯកឧត្តម សុខ អាន គឺជាឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃប្រទេសកម្ពុជា ហើយជាប្រធាននៃ អាជ្ញាធរប្រែកាតជាតិកម្ពុជា (CNPA)។ ដូចជាមិត្តទាំងឡាយរបស់លោក នៅក្នុង គណៈបក្សប្រជាជនកម្ពុជា (CPP) សុខ អាន បានចាប់ផ្តើមអាជីពរបស់ខ្លួន ជា ការិយាល័យខាងក្រៅ នៅក្នុងគ្រាកាន់កាប់នៃប្រទេសវៀតណាម នៅក្នុងដើមទសវត្ស ១៩៨០ ហើយបានឡើងតំណែងព្រមជាមួយអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន។ គាត់ជា អ្នកធ្វើនយោបាយយ៉ាងពូកែ ហើយបានបន្តនៅជិតស្និទ្ធនឹងសម្តេច ហ៊ុន សែន នៅ ពេល CPP បានពង្រឹងអំណាច ហើយឥឡូវនេះ លោកជាមិត្តដ៏ជិតស្និទ្ធបំផុតមួយរូប របស់អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី។ ពេលថ្មីនេះ ទំនាក់ទំនងរវាងលោកទាំងពីរ ត្រូវបានពង្រឹង ថែមទៀត តាមរយៈអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងរវាងកូនប្រុសរបស់ឯក ឧត្តម សុខ អាន ឈ្មោះ សុខ ពុទ្ធិវុធ ហើយនិងកូនស្រីរបស់សម្តេច ហ៊ុន សែន ឈ្មោះ ហ៊ុន ម៉ាលី។^{២៤០}

Global Witness ធ្លាប់សរសេរអំពីឯកឧត្តម សុខ អាន ក្នុងនាមជាហត្ថលេខី មួយរូប នៃកិច្ចព្រមព្រៀងដំបូងជាច្រើន របស់សម្បទានិកព្រៃឈើ នៅក្នុងប្រទេស កម្ពុជា។^{២៤១} កិច្ចព្រមព្រៀងប្រគល់សម្បទានទាំងនេះ គឺជាមូលដ្ឋាននៃការបំផ្លិច បំផ្លាញព្រៃឈើរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ដែលបានកើតជាបន្តបន្ទាប់ ដោយបង្ខូចដល់ បរិស្ថានប្រទេសកម្ពុជា ហើយផ្តល់ប្រយោជន៍តិចតួច ឲ្យសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា។

ក្នុងនាមជាអ្នកកាន់អំណាចទីពីរនៃរបបគ្រប់គ្រង ឯកឧត្តម សុខ អាន មាន តំណែងសំខាន់មួយចំនួនទៀត នៅក្នុងរដ្ឋាភិបាល។ តាមពិត គាត់មានមុខតំណែង ច្រើនណាស់ រហូតដល់មានគេប្រៀបធៀបលោកជាមួយព្រះហិណ្ឌូ មានដៃច្រើន^{២៤២} ដោយសារគាត់តែងចូលដៃក្នុងកិច្ចការច្រើនណាស់។ ដូច្នោះ មិនគួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលសោះ នៅពេល CNPA ត្រូវបានបង្កើតឡើង នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨ សុខ អានត្រូវបានបោះ ឆ្នោតជ្រើសរើសជាប្រធាន។ តាំងពីពេលនោះមក លោកបានគ្រប់គ្រងលើគ្រប់ កិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត ហើយជាមនុស្សមួយរូបដែលត្រូវទាក់ទង និយាយជាមួយ សម្រាប់អ្នកដែលចង់វិនិយោគទាំងឡាយ។^{២៤៣}

នៅបច្ចុប្បន្ននេះ លោកជាឧត្តមស្នងការគណៈកម្មាធិការកំពូល កែទម្រង់រដ្ឋ^{២៤៤} ជាប្រធាន ក្រុមប្រឹក្សាកែទម្រង់រដ្ឋបាល^{២៤៥} ហើយជាប្រធាននៃអាជ្ញាធរទេសចរណ៍ជាតិ។ (លោកក៏ ជាអនុប្រធាននៃវិទ្យាស្ថានប្រជាធិបតេយ្យកណ្តាលនិយម (CDI) នៃវិទ្យាស្ថានអាស៊ី ប៉ាស៊ីហ្វិក ប្រធាននៃក្រុមប្រឹក្សាកែទម្រង់រដ្ឋបាល ប្រធាននៃអាជ្ញាធរអប្សរា ប្រធាននៃ អាជ្ញាធរដោះស្រាយទំនាស់ភូមិបាល ប្រធាននៃក្រុមប្រឹក្សាហ្វឹកហ្វឺនកម្ពុជា ប្រធាននៃ មហាវិទ្យាល័យភូមិន្ទ ប្រធាននៃក្រុមកាត់ទោសខ្មែរក្រហម សមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សា រាជរដ្ឋាភិបាល ហើយប្រធាននៃក្រុមប្រឹក្សាវិនិយោគ នៃសហគ្រាសកៅស៊ូ។^{២៤៦} ឧប នាយករដ្ឋមន្ត្រី សុខ អាន ក៏ធ្លៀតពេលវេលា ដើម្បីធ្វើជាប្រធានសមាគមកាយវិទ្ធុជាតិ កម្ពុជា។^{២៤៧}

ការគ្រប់គ្រងវិស័យប្រេង និងឧស្ម័នរបស់ប្រទេសកម្ពុជា៖ ករណី ច្បាប់កិច្ចព្រមព្រៀង ឬ?

តាំងពីវាជាក់ស្តែងថា ការអភិវឌ្ឍន៍ឧស្សាហកម្មប្រេងមានដំណើរ ទៅមុខពិត ទាយកបានរស់រាន់ព្យាយាមអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពនៃ CNPA ហើយអភិវឌ្ឍរចនាសម្ព័ន្ធច្បាប់ថ្មី ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ឧស្សាហកម្ម នោះ។^{២៤៨} ក៏ប៉ុន្តែ ការបិទបំបែករបស់ទាយក ដើម្បីបង្កើតច្បាប់ ប្រេងកាតព្រាង បានបរាជ័យបីដង ដោយសារ CNPA មិនបានចាប់ អារម្មណ៍ទទួលច្បាប់ព្រាងទាំងនោះ។^{២៤៩} ក្រោយពីការបិទបំបែកទាំង នេះ ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍ នៃប្រទេសនរវ៉ែស្យូ (NORAD) បានព្យាយាមជួយ CNPA ដើម្បីអភិវឌ្ឍច្បាប់ប្រេងកាតមួយ ហើយនិងអនុក្រឹត្យដែលពាក់ព័ន្ធ។^{២៥០}

នៅពេលធ្វើចប់ហើយ ច្បាប់ប្រេងកាតថ្មីនេះ ត្រូវតែចូលសកា ដើម្បី មានការពិភាក្សា។ អនុក្រឹត្យដែលទាក់ទង ត្រូវបានដាក់ប្រតិទិន ដើម្បីក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីអនុម័តវា។^{២៥១} នៅបច្ចុប្បន្ននេះ កិច្ចការបាន ឈានចូលដំណាក់កាលសម្របសម្រួលគ្រប់កិច្ចព្រមព្រៀង ច្បាប់ និងអនុក្រឹត្យ ដើម្បីបញ្ជាក់ថា គ្មានទំនាស់រវាងឯកសារទាំងឡាយ។ អ្នកផ្ទៃក្នុងឧស្សាហកម្មមួយរូប បានឲ្យដឹងថា ទីបញ្ចប់ និងការ អនុម័តច្បាប់ព្រាងនោះឲ្យក្លាយជាច្បាប់ពេញលក្ខណៈ គឺមើលមិន ឃើញសោះ។^{២៥២} ទម្រង់ដល់ពេលនោះ ក្រុមហ៊ុនណាដែលចង់ធ្វើ ប្រតិបត្តិការ នៅក្នុងប្រេងកាតរបស់ខ្លួន នៅប្រទេសកម្ពុជា នឹង បន្តយោងតាមកិច្ចព្រមព្រៀងឯកជនរបស់ខ្លួន – ហៅថា

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

កិច្ចព្រមព្រៀងចែកចាយផលិតកម្ម (PSC) – ជាមូលដ្ឋានច្បាប់សម្រាប់ប្រតិបត្តិការរបស់គេ។ កិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាត^១ កំណត់លក្ខខណ្ឌ នៃ PSC ទាំងឡាយនេះ។^{២៥៣}

ទោះបីស្ថានភាពនេះមិនសូវប្លែក នៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មប្រេងក៏ដោយ ក៏ការខ្វះច្បាប់សាធារណៈ ដែលគ្រប់គ្រងទង្វើរបស់ក្រុមហ៊ុនប្រេង នៅក្នុងប្រទេសមួយមានបទពិសោធន៍ពុករលួយ និងខ្វះតម្លាភាព នោះគួរឲ្យខ្វល់ខ្វាយមែន។ ប្រភពមួយរូប ដែលជិតស្និទ្ធនឹង CNPA មានប្រសាសន៍ថា “ទោះបីវាមិនមែនជាវិបត្តិធំប៉ុន្មានក៏ដោយ ប៉ុន្តែវាក៏មិនល្អប៉ុន្មានដែរ។ កិច្ចព្រមព្រៀងឯកជន មិនផ្តល់តម្លាភាពអ្វី ហើយលក្ខខណ្ឌអាចមានភាពខុសគ្នា រវាងក្រុមហ៊ុននានា។”^{២៥៤} Global Witness យល់ថា ថ្លៃដែលរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទារ នៅក្នុង PSC នានា ផ្លាស់ប្តូរទៅតាមក្រុមហ៊ុនដែលចុះកិច្ចព្រមព្រៀង។ នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាតព្រាងមួយច្បាប់ជាកិច្ចព្រមព្រៀងគំរូ^{២៥៥} មានរាយនូវថ្លៃដូចខាងក្រោមនេះ។

Global Witness មិនបានបញ្ជាក់ថា តើកិច្ចព្រមព្រៀងក្នុងទម្រង់នេះ ត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយក្រុមហ៊ុនកាន់ PSC ណាមួយ ឬទេ ប៉ុន្តែ យើងយល់ថាច្បាប់ព្រាងនេះ មុខតែជាគំរូ សម្រាប់កិច្ចព្រមព្រៀងពិត។

សំអាងលើកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាតនេះ CNPA នឹងទទួល យ៉ាងហោចណាស់ US\$៧៤៦.០០០ ពីកិច្ចព្រមព្រៀងចែកចាយផលិតកម្មនីមួយៗ នៅក្នុងឆ្នាំទីមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀង។ បើយើងស្មានថា ថ្លៃទាំងនេះត្រូវបានអនុវត្តដោយទៀងទាត់ និងមិនប្រែប្រួល ទៅលើប្តូរសម្បទាទាំងប្រាំមួយនោះមានន័យថា CNPA នឹងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានទទួលជាការស្រេច នូវថ្លៃជិត US\$៤,៥លាន ពីក្រុមហ៊ុនកាន់ PSC។

^{២៥៥} ដើម្បីមើលកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាតព្រាងនេះទាំងមូល សូមមើល http://www.globalwitness.org/media_library_detail.php/693/en/draft_oil_production_sharing_contract

ប្រទេសជាតិលក់ - របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ផ្តើមឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

តារាងទី ២ ថ្លៃទាញនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាតព្រាង របស់រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ^{២៥៥}		
ថ្ងៃ	ចំនួនប្រាក់	ទីដៅនៃប្រាក់ថ្លៃ
ថ្លៃរដ្ឋបាល	US\$២៧២.០០០	CNPA
ការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកជនជាតិខ្មែរ	អប្បបរមា US\$១៥០.០០០	CNPA
សម្រាប់តំបន់ស្វែងរុករក នៅក្នុងដំណាក់កាលទីមួយ នៃរយៈពេលស្វែងរុករក	US\$១០ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រក្រឡា នៃតំបន់ស្វែងរុករក	រដ្ឋាភិបាល
សម្រាប់តំបន់ស្វែងរុករក នៅក្នុងដំណាក់កាលទី ២ និងទី ៣ នៃរយៈពេលស្វែងរុករក	US\$២០ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រក្រឡា នៃតំបន់ស្វែងរុករក	រដ្ឋាភិបាល
សម្រាប់តំបន់ស្វែងរុករក នៅក្នុងការបន្តពេលណាមួយ នៃរយៈពេលស្វែងរុករក	US\$៤០ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រក្រឡា នៃតំបន់ស្វែងរុករក	រដ្ឋាភិបាល
សម្រាប់តំបន់ផលិតកម្ម	US\$៥០០ ក្នុងមួយគីឡូម៉ែត្រក្រឡា នៃតំបន់ផលិតកម្ម	រដ្ឋាភិបាល
សម្រាប់ការបន្តពេលនីមួយៗ នៃរយៈពេលស្វែងរុករក	US\$ ១.០០០	CNPA
សម្រាប់លិខិតអនុញ្ញាតផលិតកម្មនីមួយៗ	US\$ ១០.០០០	CNPA
សម្រាប់កំណែណាមួយ នៃលិខិតអនុញ្ញាតផលិតកម្ម	US\$ ១.០០០	CNPA
សម្រាប់ការបន្តលិខិតអនុញ្ញាតផលិតកម្ម នីមួយៗ	US\$ ១០.០០០	CNPA
សម្រាប់ការផ្ទេរសិទ្ធិណាមួយ សម្រាប់ប្រតិបត្តិការប្រេងកាត	US\$១៥.០០០	CNPA
ជំនួយពី CNPA សម្រាប់កិច្ចការវាស់ស្ទង់ដី	ថ្លៃដើម	CNPA
ជំនួយពី CNPA សម្រាប់ការរកព្រំដែនតំបន់កិច្ចព្រមព្រៀង	ថ្លៃដើម	CNPA
CNPA ត្រូវចាត់អ្នកតំណាងពីរនាក់ (ឬច្រើនជាងពីរនាក់ បើអ្នកចុះកិច្ចព្រមព្រៀងស្នើ) ជាអចិន្ត្រៃយ៍ ដើម្បីជួយអ្នកចុះកិច្ចព្រមព្រៀង។	US\$២៤.០០០	CNPA
ការបង់ប្រាក់បញ្ជាក់ទឹកចិត្ត	US\$៣០០.០០០	CNPA

រចនាសម្ព័ន្ធនៃ CNPA៖ ការបាក់បែកផ្ទៃក្នុង...

"ពាក្យគម្លាភាព ត្រូវបានកំណត់និយមន័យយ៉ាងខុសគ្នាស្រឡះ ដោយលោកអគ្គនាយក។"

អ្នកផ្ទៃក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម និយាយអំពីការខ្វះគម្លាភាព នៅក្នុងអាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា។^{២៥៦}

ដោយដាក់បញ្ហារដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងច្បាប់ នៅមួយអន្លើសិន Global Witness បានទទួលដំណឹងពីប្រភពផ្សេងៗ ថាមានការបាក់បែកគ្នាយ៉ាងធ្ងន់ នៅក្នុងថ្នាក់អ្នកដឹកនាំកំពូលនៃ CNPA ដែលនាំឲ្យមានការសង្ស័យ អំពីរបៀបដែលអំណាចត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងអង្គការនោះ។

ក្រុមប្រឹក្សាគ្រប់គ្រង នៃ CNPA មានប្រធាន គឺលោក **សុខ អាន** អនុប្រធាន គឺលោក **ហូ វិចិត្រ** អគ្គនាយក លោក **តៃ ជួងតារា** ហើយនិងក្រុមច្បាប់មួយ។^{២៥៧} នាយកនៃអង្គការផលិតកម្មចុង គឺជាបុរសមួយរូប ឈ្មោះលោក **មែន ដែន**។^{២៥៨} អង្គការនេះ មានបុគ្គលិក ៨០ ទៅ ១០០ នាក់។^{២៥៩} នៅទីបំផុត បុគ្គលិកនៃ CNPA ទាំងអស់ត្រូវរាយការណ៍ទៅប្រធាន គឺឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី **សុខ អាន** ហើយលោកត្រូវរាយការណ៍ទៅអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** ផ្ទាល់។

អ្នកកាន់តំណែងខ្ពស់ សុទ្ធតែជាសមាជិកនៃគណបក្សប្រជាជនកម្ពុជា (CPP)។ ក៏ប៉ុន្តែ Global Witness បានទទួលដំណឹងថា ការបាក់បែកនៅក្នុង CPP រវាង សម្តេច **ហ៊ុន សែន** និងបច្ចុប្បន្នប្រធាននៃព្រឹទ្ធសភា សម្តេច **ជា ស៊ីម** បានឆ្លងចូល CNPA។ អ្នកដែលស្មោះត្រង់នឹងសម្តេច **ហ៊ុន សែន** កំពុងតែកាន់កាប់អង្គការនោះ មានន័យថា ចំណែកយ៉ាងធំនៃ CNPA ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីព័ត៌មាន ហើយនិងដំណើរការធ្វើការសម្រេចចិត្ត ដែលធ្វើឲ្យគេដូចជាមនុស្សខ្លាំង មិនអាចបំពេញតួនាទីរបស់ខ្លួនបានទេ។^{២៦០}

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកជញ្ជូនធនធានរបស់ប្រទេស

តាមប្រភពមួយចំនួន បានឲ្យដឹងថាលោក **តៃ ជួងតារា** ដែលជាអ្នកគាំទ្រសម្តេច **ហ៊ុន សែន** បានជួលបុគ្គលិករដ្ឋបាល ដែលគ្មានលក្ខណៈសម្បត្តិ ពីខាងក្រៅ CNPA ដើម្បីជួយគាត់ធ្វើសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ជំនួសកិច្ចសហការជាមួយបុគ្គលិក CNPA ដែលមានការហ្វឹកហ្វឺន ដែលស្ថិតនៅក្រោមការដឹកនាំនៃលោក **មែន ផែន** ដែលជាអ្នកគាំទ្រសម្តេច **ជា ស៊ីម**។^{២៦១}

ខណៈដែលទាយកបានបាយប្រាក់ទៅលើការហ្វឹកហ្វឺនបណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាពរបស់ទាំងបុគ្គលិកផលិតកម្មដើម និងបុគ្គលិកផលិតកម្មចុង នៅក្នុង CNPA អ្នកសង្កេតបានអះអាងថា តាមភាគពិត ការិយាល័យនៃអគ្គនាយក បំពេញតួនាទីខាងផ្នែកផលិតកម្មដើម ហើយថាបុគ្គលិកដ៏មានការហ្វឹកហ្វឺន នៃអង្គការផលិតកម្មដើម មិនអាចជួយអ្វីបានទេ។^{២៦២}

ទោះបីការបែងចែកអំណាចបែបនេះ កើតមកពីខ្សែស្រឡាយនយោបាយ ឬមកពីបំណងចង់គ្រប់គ្រងលំហូរព័ត៌មានក៏ដោយ – ឬទាំងពីរក៏លទ្ធផលចុងក្រោយ គឺថាបុគ្គលិកដ៏មានចំណេះដឹងសំខាន់ គ្មានអំណាច ដើម្បីធ្វើឲ្យ CNPA ប្រតិបត្តិការ ជាស្ថាប័នដ៏មានប្រសិទ្ធភាពឡើយ។

តារាងទី ៣៖ រចនាសម្ព័ន្ធ នៃអាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា

ប្រធាន CNPA **ហូ វិចិត្រ** ដែលគាំទ្រសម្តេច **ជា ស៊ីម**^{២៦៣} ទទួលតួនាទីផ្នែកខាងនយោបាយ ដូចជាការសរសេរច្បាប់ ហើយអគ្គនាយកនៃ CNPA លោក **តៃ ជួងតារា** ដែលគាំទ្រសម្តេច **ហ៊ុន សែន** ទទួលបន្ទុកខាងផ្នែកពាណិជ្ជកម្មវិញ។

ឯកសារ ‘ការវាយតម្លៃសេចក្តីត្រូវការខាងការហ្វឹកហ្វឺន’ នៃ CNPA ដែលបានលេចចេញមក ដែលធ្វើឡើងដោយក្រុមហ៊ុនប្រទេសនាំវ៉ែស្យ ឈ្មោះ Bridge Group [ព្រិជ គ្រូប] ពិពណ៌នាស្ថានភាពដូចតទៅនេះ៖

“អង្គការនេះមិនធ្វើការរួមគ្នា ឆ្ពោះទៅរកគោលដៅរួមមួយទេ ហើយមានការមិនទុកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក រវាងអ្នកដឹកនាំថ្នាក់កំពូល ហើយនិងអ្នកដឹកនាំអង្គការខ្លះៗនេះបានធ្វើឲ្យមានស្ថានភាព ដែលអង្គការមិនសូវរួមចំណែកក្នុងកម្មវត្ថុទូទៅ នៃ CNPA ប៉ុន្តែបែរជាបង្កើតជាក្រុមតូចៗដាច់ពីគ្នា ជាមួយផែនការតូចៗខ្លួន។ ដើម្បីជៀសវាងបញ្ហានេះ លេខាធិការដ្ឋានមួយត្រូវបានបង្កើត ដែលរាយការណ៍ទៅអគ្គនាយកផ្ទាល់ មានបុគ្គលិកដែលលោកទុកចិត្ត ដែលលេខាធិការដ្ឋាននេះចម្លងគុណសម្បត្តិខ្លះៗ ដែលមាននៅក្នុងអង្គការស្រាប់។”^{២៦៤}

អ្នកផ្ទៃក្នុងខ្លះ បានពិពណ៌នាលទ្ធផលចុងក្រោយ ដោយសំដីមិនសូវសេចក្តី ដោយប្រើពាក្យថា ‘វិកល’។^{២៦៥}

ប្រអប់ទី ១០៖ នយោបាយថ្ងៃបើកប្រាក់ខែ

ប្រសិទ្ធភាពនៃ CNPA ត្រូវបានបន្តនូវ ដូចជាការងាររាជការភាគច្រើននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដោយប្រាក់ខែតិចរបស់បុគ្គលិក។ បុគ្គលិក CNPA ភាគច្រើនមិនទទួលបានប្រាក់ខែល្អម សម្រាប់ថ្ងៃរស់នៅរបស់ក្រុមគ្រួសារឡើយ។ ប្រាក់ខែធម្មតាសម្រាប់បុគ្គលិកនៃ CNPA គឺ US\$៤៥ ក្នុងមួយខែ គឺតែ ២០—២៥ ភាគរយ នៃចំនួនប្រាក់ ដែលត្រូវការដើម្បីរស់នៅ។^{២៦៦}

សម្រាប់បុគ្គលិកជាច្រើនអ្នក ដែលបានទទួលការហ្វឹកហ្វឺន នៅក្នុង CNPA នយោបាយកម្មនៃការកិច្ចការងារ រួមជាមួយប្រាក់ខែតិច មានន័យថា ពួកគេត្រូវមានការងារទីពីរដើម្បីរស់នៅ។ អ្នកសង្កេតម្នាក់បានអះអាងថា បុគ្គលិកខ្លះមកធ្វើការតែថ្ងៃបើកប្រាក់ខែប៉ុណ្ណោះ។^{២៦៧} ការវាយតម្លៃឯករាជ្យលើសេចក្តីត្រូវការខាងការហ្វឹកហ្វឺន របស់ ព្រិជ គ្រូប ផ្តល់ការពន្យល់ដ៏សង្ខេបដូចខាងក្រោម៖

“នៅថ្ងៃធម្មតា បុគ្គលិកប្រហែល ៣០ នាក់ចូលមកធ្វើការពេលព្រឹក ហើយមានតែ ១០—១២ នាក់ត្រលប់មកវិញ បន្ទាប់ពីអាហារថ្ងៃត្រង់។” “បុគ្គលិកជាច្រើន បានទទួលការហ្វឹកហ្វឺនបន្ថែម... ក៏ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានមានឱកាសអនុវត្តចំណេះដឹងដែលគេបានទទួលបាននៅក្នុងការងារប្រចាំថ្ងៃរបស់គេឡើយ ហើយចំណេះនេះមិនបានអភិវឌ្ឍទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានសឹករលុបបន្តិចម្តងៗ ជាបន្តបន្ទាប់។ ដូច្នេះ ការហ្វឹកហ្វឺនមួយចំណែកធំ ត្រូវបានខ្ទេចខ្ទាយ ហើយនេះជាប្រភពនៃការម្ល៉ោម្ល៉ៃច្រើន ក្នុងចំណោមបុគ្គលិក។”^{២៦៨}

ការខ្វះប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ប្រាក់ខែរបស់បុគ្គលិក CNPA មើលទៅមិនសមស្របនឹងថវិកាសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិក ដែលត្រូវបានបង់ឲ្យ CNPA រាល់ឆ្នាំ តាមកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាតជាគំរូរបស់ CNPA ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះចែងថា ហត្ថលេខីកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាតនីមួយៗ ត្រូវតែបង់ថ្លៃ US\$១៥០.០០០ រាល់ឆ្នាំ សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល និងអភិវឌ្ឍន៍បុគ្គលិក។ យោងតាមហេតុការណ៍នេះ នៅបច្ចុប្បន្ននេះ CNPA គួរតែទទួលយ៉ាងហោចណាស់ US\$៩០០.០០០ រាល់ឆ្នាំ សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល និងអភិវឌ្ឍន៍បុគ្គលិក។^{២៦៩}

គួរឲ្យសង្ស័យណាស់ ថាតើប្រាក់ដែលក្រុមហ៊ុនវិនិយោគបង់ សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិក អាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការបើកប្រាក់ខែ។ ក៏ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការប្រៀបធៀបផលចំណូលនៃ CNPA ជាមួយប្រាក់ខែរបស់បុគ្គលិក ធ្វើឲ្យមានចម្ងល់អំពីប្រាជ្ញានិងហេតុផល នៃការរក្សាប្រាក់ខែបុគ្គលិកទៀបដូច្នោះ ហើយនិងសំណួរថា តើការបង់ថ្លៃទាំងនោះ ត្រូវបានប្រើសម្រាប់អ្វី។

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅអគ្គនាយកនៃ CNPA លោក **តៃ ដួងតារា** ដើម្បីសួរថា តើថវិកាបណ្តុះបណ្តាល និងអភិវឌ្ឍន៍បុគ្គលិកត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់អ្វីខ្លះ។ នៅពេលបោះពុម្ពបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលការឆ្លើយតបទេ។

លំហូរព័ត៌មាន?

*"បើគោលបំណងរបស់អ្នក គឺមានរដ្ឋាភិបាលដ៏ប្រតិបត្តិយ៉ាងល្អនោះ អ្នកនឹងចង់ចែកចាយព័ត៌មាន។"*²⁷⁰

*"ព័ត៌មាន គឺជាអំណាច។"*²⁷¹

សំដីដឹកស្រង់ពីចម្លើយរបស់អ្នកវិភាគឧស្សាហកម្ម នៅពេលសួរលោកថា តើហេតុអ្វីបានជាគ្មានការចែកចាយព័ត៌មាននៅក្នុងអង្គការ CNPA។

វិកល ឬមិនវិកលក្តី ការកាន់កាប់ព័ត៌មាន និងអំណាចនៅក្នុង CNPA ពិតជាមានប្រសិទ្ធិភាព។ ការបាក់បែកនៅក្នុងអង្គការ មានន័យថាមានតែបុគ្គលមួយចំនួនតិច នៅក្នុងថ្នាក់ខ្ពស់នៃរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដែលមានចំណេះដឹង ឬការពាក់ព័ន្ធក្នុងកិច្ចចរចាកិច្ចព្រមព្រៀងដែលចុះជាមួយក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត។^{២៧២}

Global Witness បានសួរសំណួរជាក់ស្តែង ទៅបុគ្គលមួយចំនួនដែលទាក់ទងជាមួយ CNPA៖ តើការខ្វះទំនាក់ទំនងផ្ទៃក្នុងនេះ ជាលទ្ធផលនៃការគ្រប់គ្រងដ៏ខ្វះគុណភាព ឬមួយតើវាយុទ្ធសាស្ត្រដោយចេតនា ដើម្បីរក្សាទុកព័ត៌មាន? ចម្លើយ គឺឯកច្ឆន្ទ។

អ្នកដែលត្រូវបានសម្ភាសបានយល់ឃើញថា នេះជាផ្នែកនៃយុទ្ធសាស្ត្រមួយ ដើម្បីបែងចែកស្ថាប័ន ហើយចាប់អំណាចយ៉ាងជាប់ ដើម្បីឲ្យអាចមានការពុករលួយបាន។ ដូចអ្នកផ្ទៃក្នុងឧស្សាហកម្មមួយរូបបាននិយាយ៖

"ជាមួយស្ថានភាពបែបនេះ វាងាយស្រួលឲ្យមើលឃើញថា ផលចំណូលនឹងត្រូវបានបាត់។"^{២៧៣}

វត្តដេញថ្លៃ ហើយនិងការចែកកិច្ចព្រមព្រៀងចែកចាយផលិតកម្ម

ស្របតាមតម្រូវការនៃច្បាប់ប្រេងកាតឆ្នាំ ១៩៩១ វត្តដេញថ្លៃដំបូងត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩១។ ភាគីដីដេញថ្លៃដោយដោតដ័យសម្រាប់ប្តូកសមុទ្រមានរួមទាំងក្រុមហ៊ុន Enterprise Oil [ប្រេងកាត អិនធឺផ្រែស៍] Campex [ខាមប៊ុច] និង Premier Oil [ប្រេងកាត ត្រីមៀរ]។^{២៧៤}

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

ក៏ប៉ុន្តែ នេះជាលើកចុងក្រោយ ដែលមានវគ្គដេញថ្លៃបើកចំហ សម្រាប់សម្បទានប្រេង នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ នៅពេលអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរក សម្រាប់សម្បទានទាំងនោះបានផុតកំណត់ហើយ CNPA បានចាប់ផ្តើមវគ្គចែកធនធានថ្មីមួយ – លើកនេះនៅក្នុងបន្ទប់បិទទ្វារ ហើយគ្មានដំណើរការដេញថ្លៃដោយតម្លាភាពឡើយ។

នៅក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ ២០០២ CNPA បានប្រគល់ប្តូកសម្បទាន A ទៅក្រុមហ៊ុនសាខាមួយ របស់ក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត Chevron [សេរីវ៉ែន]^{iv} មកពីប្រទេសហារដ្ឋអាមេរិក ហើយនិងដៃគូរបស់ក្រុមហ៊ុននោះ។^{២៧៥} តាំងពីពេលនោះមក មើលទៅ CNPA បានចែកប្តូកប្រេងដែលនៅសល់ឲ្យក្រុមហ៊ុនប្រេងកាតដទៃទៀត មានកម្រិតបទពិសោធន៍ខុសៗគ្នា។ ព័ត៌មាននេះមិនបានចូលវិស័យសាធារណៈមកពី CNPA ផ្ទាល់ទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ វាបានលេចចេញបន្តិចណោះ បន្តិចណោះ ពីក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត ប្រព័ន្ធផ្សាយព័ត៌មាន ហើយនិងការសម្តែង power-point [កម្មវិធីដាក់ ផ្សាយ] ដែលត្រូវបានបិទលើអ៊ីនធឺណិត ដោយអង្គការផ្សេងទៀតផ្សេងៗ។^{២៧៦}

"គ្មានសំណួរណាភ្លើងសំណួរនេះទេ"

ការឆ្លើយតបរបស់ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី សុខ អាន ចំពោះសំណួរអំពីការគ្រប់គ្រងប្រាក់ចំណូលប្រេងកាតនាអនាគត រាយការណ៍ដោយកាសែត *Cambodia Daily* នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧។^{២៧៧}

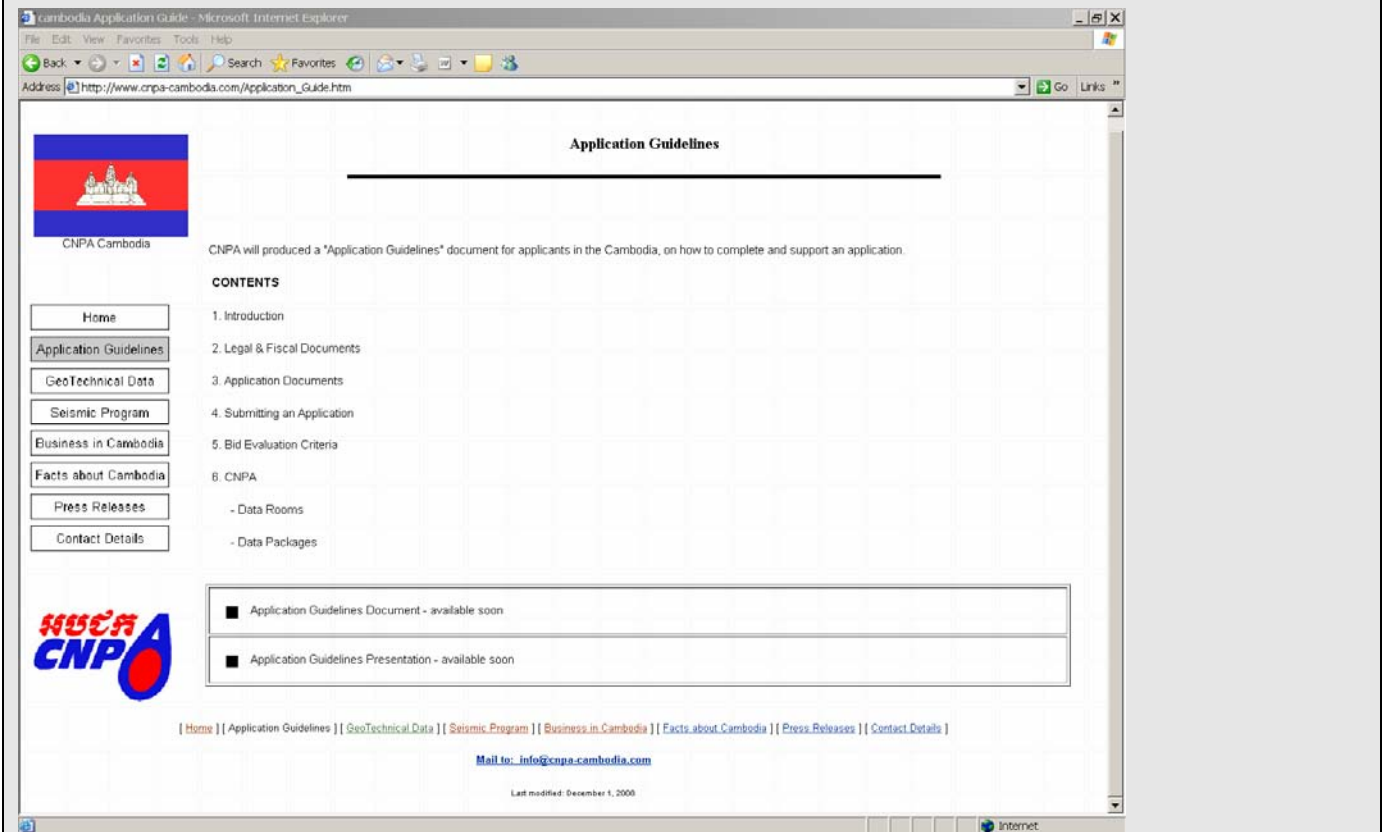
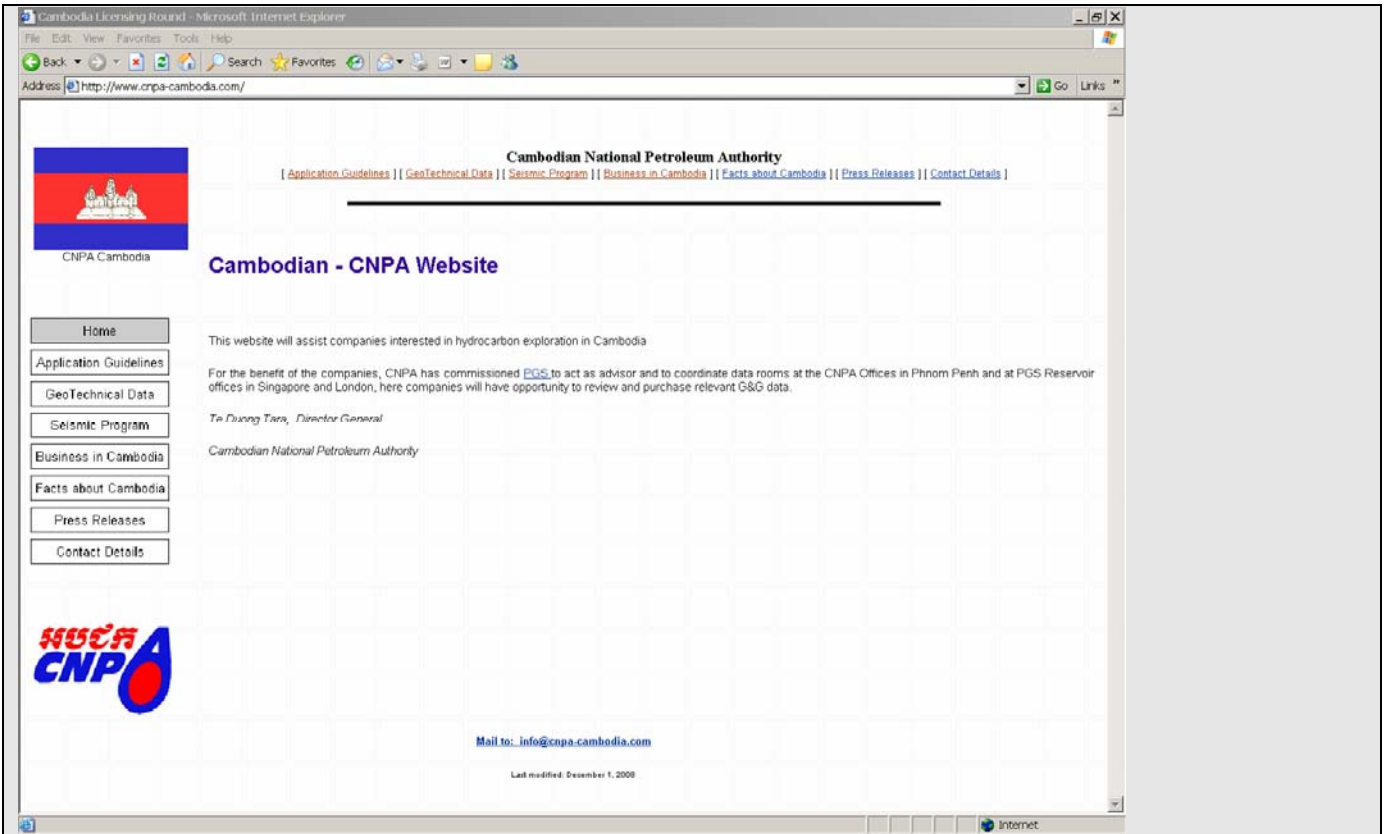
គ្មានការត្រួតត្រាដោយសភាជាតិ ទៅលើការចែកសិទ្ធិស្វែងរកប្រេងកាតផងដែរ។ Global Witness បានសម្ភាសប្រភពមួយចំនួន ដែលនៅក្នុងសភាជាតិ ហើយដែលជិតស្និទ្ធនឹង CNPA ហើយទាំងអស់គ្នាអះអាងថា គ្មានការត្រួតត្រា ឬសម្របសម្រួលដោយសភាជាតិ អំពីការសម្រេចចិត្តទាំងនេះឡើយ។^{២៧៨} ប្រភពមួយ បានអះអាងថា ការពិភាក្សាក្នុងមក មានតែសិក្ខាសាលាពីរ សម្រាប់សមាជិកសភារៀបចំឡើងដោយកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ (UNDP) ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា។^{២៧៩}

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ (MoEF) របស់ប្រទេសកម្ពុជា គឺជាស្ថាប័នដែលត្រូវទទួលបានការកិច្ចប្រមូល និងគ្រប់គ្រងផលចំណូលប្រេងកាតណា ដែលអាចរកបាន។ ក្នុងនាមនេះ អ្នកតំណាង MoEF បានចូលរួមសន្និសីទមានប្រធានបទទាក់ទងនឹងប្រេងកាត។^{២៨០} ប្រភពមួយចំនួន ជិតស្និទ្ធនឹង CNPA បានអះអាងថា មានការទាក់ទងមក CNPA ដោយ MoEFF ដើម្បីបញ្ជាក់ថា ច្បាប់ពន្ធដាររបស់ប្រទេសកម្ពុជា ហើយនិងកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាត ដាក់អត្រាពន្ធដារដូចគ្នា។ ក៏ប៉ុន្តែ ប្រភពដដែល បានអះអាងថា នៅក្នុងការអនុវត្តពិតក្រសួងនោះត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ពីទំនាក់ទំនងរបស់ CNPA ស្តីពីការគ្រប់គ្រងអនាគតផលចំណូល។^{២៨១}

ប្រអប់ទី ១១៖ អ្នកថ្មីចូលប្តូក ឬ?
CNPA បានតំបន់បណ្តាញអ៊ីនធឺណិតសាធារណៈជាលើកដំបូង នៅថ្ងៃទី ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ នៅឯ <http://www.cnpa-cambodia.com>។ វាចុះឈ្មោះដោយក្រុមហ៊ុនមួយហៅថា Petroleum Geo Services [សេរីវ៉ែន ដីយ៉ូ ប្រេងកាត] (PGS) – គឺជាក្រុមហ៊ុនមួយ ដែលកំពុងធ្វើការស្រាវជ្រាវ 2D ដោយរញ្ជួយផែនដី នៅក្នុងតំបន់ទន្លេសាបរបស់ប្រទេសកម្ពុជា – ហើយមើលទៅ តំបន់បណ្តាញអ៊ីនធឺណិតនេះ មានគោលបំណងនឹងលើកទឹកចិត្តក្រុមហ៊ុនដទៃទៀត ដើម្បីដាក់ពាក្យសុំសម្បទានប្រេងកាត នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

^{iv} ឈ្មោះថា ក្រុមហ៊ុន Chevron Overseas Petroleum (Cambodia) Ltd. [ប្រេងកាតបរទេស សេរីវ៉ែន (កម្ពុជា) ចំកាត់] ឬ COPCL។

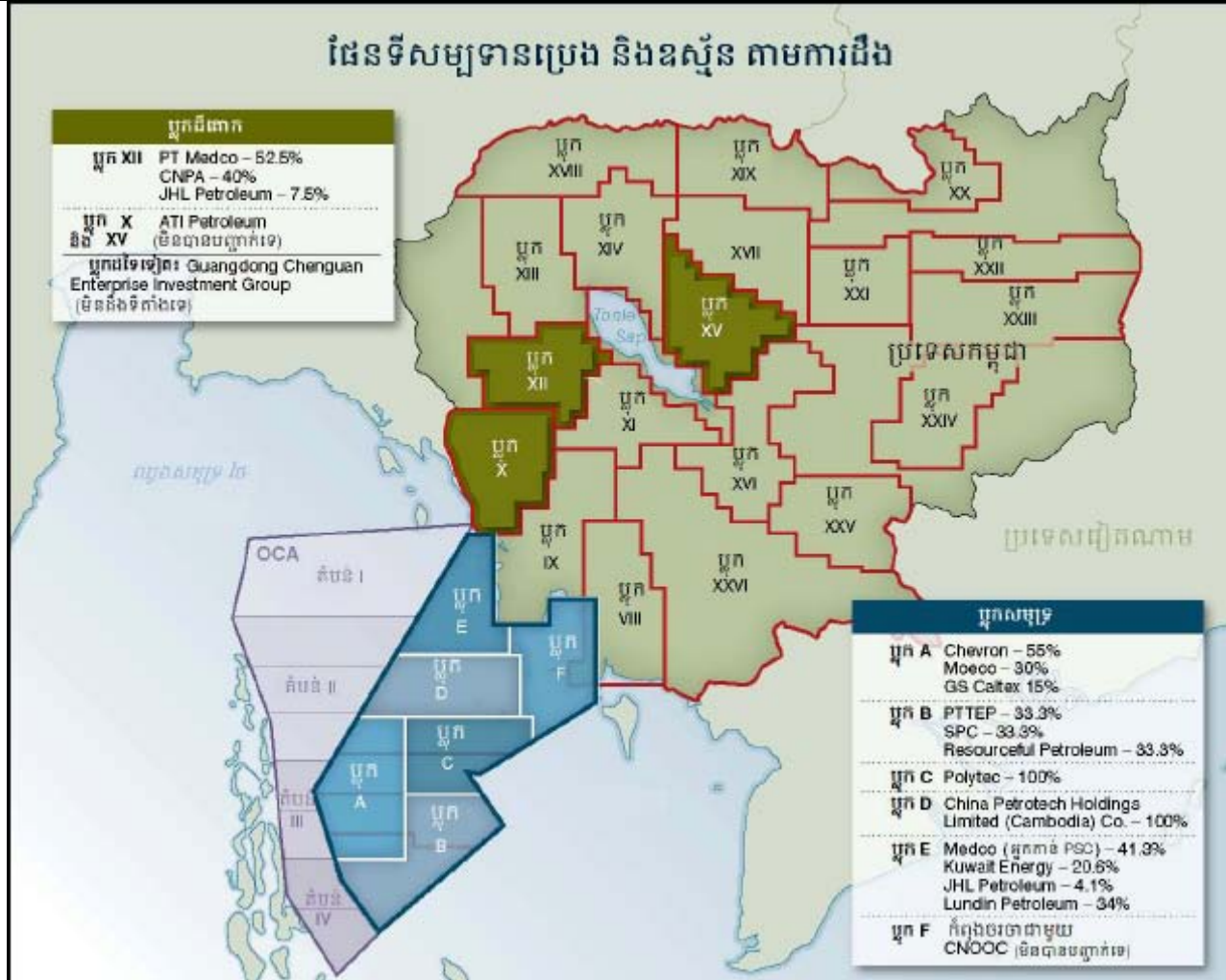
ប្រទេសជាតិលក់ - របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ផ្តើមឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតនេះ មានតែលិខិតប្រកាសប្រាប់ទំព័របណ្តាញប្រាប់គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការដាក់ពាក្យ ប៉ុន្តែឯកសារដែលផ្តល់ព័ត៌មានអំពីរបៀបដើម្បីដាក់ពាក្យ គឺមិនទាន់ផ្តល់ជូននៅឡើយទេ។ ដោយសារប្លុកសមុទ្រទាំងប្រាំមួយ (A-F) របស់ប្រទេសកម្ពុជា ហើយនិងសម្បទានដីគោកមួយចំនួន មើលទៅត្រូវបានចែកស្រាប់ហើយ នៅក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ នោះ ការចេញមកនៃតំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតនេះ ជាមួយព័ត៌មាននេះ ដូចជាយឺតពេកទៅហើយ។^{២៨}

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

Global Witness បានទទួលជំនឿថា CNPA កំពុងតែចែកអាជ្ញាប័ណ្ណចាស់ឡើងវិញ សម្រាប់តំបន់សមុទ្រទាមទារជាន់គ្នា ថៃ-ខ្មែរ (OCA)។^{២៨៣} ដោយសាក្សីភ្នាក់ងារអាងថា តំបន់ដែលមានលទ្ធភាពផ្តល់ប្រេងច្រើនជាងគេ ស្ថិតនៅលើដីគោក ហើយនៅក្នុង OCA ការចែកសម្បទានទាំងនេះ ត្រូវបានចាត់ទុកថា ជារឿងសំខាន់ដ៏គួរឲ្យសាធារណជនចាប់អារម្មណ៍ណាស់។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ CNPA និងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា មិនទាន់ផ្តល់ព័ត៌មានអ្វី អំពីការចែកធនធានទាំងនេះ។

តើអ្នកណាឈរពីក្រោយឈ្មោះ? ការចែករំលែកសម្បទានប្រេង និងឧស្ម័ន នៅក្នុងប្រទេស កម្ពុជា

លើកលែងតែក្រុមហ៊ុន សេរីវ៉ន មួយចេញ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមិនបានប្រកាសជាសាធារណៈ នូវឈ្មោះនៃក្រុមហ៊ុនដែលបានទទួលសិទ្ធិស្វែងរកប្រេង និងឧស្ម័នឡើយ។ ទោះជាមានការស្នាក់ស្នើយ៉ាងនេះក៏ដោយ ព័ត៌មានអំពីអ្នកណាដែលកាន់សិទ្ធិអ្វីខ្លះ បានលេចចូលក្នុងវិស័យសាធារណៈខ្លះហើយ។^{២៨៤}

នៅក្នុងសមុទ្រ មើលទៅប្រភេទសម្បទានទាំងប្រាំមួយប្រភេទ ត្រូវបានលក់ទៅក្រុមហ៊ុនផ្សេងៗ។ ខ្លះមានឈ្មោះល្បី នៅក្នុងវិស័យអាជីវកម្មប្រេង និងឧស្ម័ន ហើយមានបទពិសោធន៍ក្នុងការផ្តល់ប្រេង និងឧស្ម័ន ទៅកាន់ទីផ្សារ។ ខ្លះ មិនសូវមានឈ្មោះទេ ហើយមើលទៅគ្មានបទពិសោធន៍នៅក្នុងវិស័យអាជីវកម្មទេ។ Global Witness បានផ្តោតការស្រាវជ្រាវរបស់យើង ទៅលើក្រុមហ៊ុនទាំងនេះ ដោយមានបំណងផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមទៀតអំពីវា ទៅសាធារណជនខ្មែរ ហើយដើម្បីស្វែងយល់ថា តើការពាក់ព័ន្ធរបស់ក្រុមហ៊ុនទាំងនេះនៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់លូតឡើងនេះ អាចផ្តល់អ្វីខ្លះទៅប្រទេសកម្ពុជាបាន។

ប្រភេទ A

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

កិច្ចព្រមព្រៀងចែកចាយផលិតកម្ម (PSC) សម្រាប់ប្តូក A ត្រូវបានប្រគល់ទៅក្រុមហ៊ុនអាមេរិកាំង សេរីន ក្នុងឆ្នាំ ២០០២។ សកម្មភាពរបស់ សេរីន ក្នុងប្តូក A គឺជាសកម្មភាពប្រកបដោយចំណេះបច្ចេកទេសខ្ពស់បំផុត ក្នុងចំណោមក្រុមហ៊ុនប្រេងទាំងអស់ ដែលកំពុងប្រតិបត្តិនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ កម្មវិធីស្វែងរក និងវាយតម្លៃមួយ ដោយអណ្តូងប្រេងប្រាំ ត្រូវបានបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦។ ក្រោយមកមានការស្វែងរក និងការវាយតម្លៃ តាមរយៈអណ្តូងប្រេងបួនទៀត នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៧។ នៅដើមឆ្នាំ ២០០៨ លទ្ធផលត្រូវបានរំកិល។ នៅពេលសរសេររបាយការណ៍នេះ CNPA កំពុងរង់ចាំទទួលបានផែនការអភិវឌ្ឍន៍ប្តូក ពីក្រុមហ៊ុន សេរីន។^{២៨៥}

តាំងពីពេលនោះ មានក្រុមហ៊ុនពីរទៀត ទទួលបានចំណែកហ៊ុន នៅក្នុងគម្រោងស្វែងរក និងអភិវឌ្ឍន៍នេះ។ ឥឡូវនេះ សេរីនកាន់ ៥៥ ភាគរយ ហើយក្រុមហ៊ុនជប៉ុន Mitsui Oil Exploration Co. Ltd [ក្រុមហ៊ុនស្វែងរកប្រេង មិតស៊ិយ ចំកាត់] (Moeco)^{២៨៦} កាន់ ៣០ ភាគរយ ហើយក្រុមហ៊ុនកូរ៉េខាងត្បូង GS Caltex [GS កាល់តិច]^{២៨៧} កាន់ ១៥ ភាគរយ។^{២៨៨} ក្រុមហ៊ុនទាំងបី មើលទៅ ជាក្រុមហ៊ុនរឹងមាំ ហើយល្បីឈ្មោះ ដែលមានបទពិសោធន៍ប្រកបដោយជោគជ័យ ក្នុងការស្វែងរក និងធ្វើអាជីវកម្មលើដំណាក់ប្រេង។

ប្រអប់ទី ១២៖ ក្រុមហ៊ុន សេរីន – បញ្ហានៃតម្លាភាព

ក្រុមហ៊ុនប្រេងអន្តរជាតិ សេរីន គឺជាសមាជិកដ៏នាំមុខ នៃគម្រោងជំរុញតម្លាភាពឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ (EITI) ដែលជាក្រុមសម្ព័ន្ធ នៃ រដ្ឋាភិបាល ក្រុមហ៊ុន និងសង្គមស៊ីវិល ដែលគាំទ្រការកែលម្អអភិបាលកិច្ច នៅក្នុងប្រទេសមានធនធានច្រើន តាមរយៈការបញ្ជាក់ និងការ បោះពុម្ពទាំងស្រុង នូវព័ត៌មានស្តីពីការបង់ប្រាក់របស់ក្រុមហ៊ុន និងផលចំណូលរបស់រដ្ឋាភិបាល មកពីប្រេង ឧស្ម័ន និងអាជីវកម្មរ៉ែ។ ក្រុមហ៊ុននេះ ក៏ជាអ្នកវិនិយោគចម្បង នៅក្នុងសម្បទានសមុទ្រប្តូក A របស់ប្រទេសកម្ពុជា។^{២៨៩}

ទោះបីហេតុការណ៍ទាំងពីរនេះមិនមែនចាំបាច់មានទំនាស់ក៏ដោយ ក៏ទង្វើរបស់ សេរីន កន្លងមក ធ្វើឲ្យមានសំណួរថា តើសកម្មភាពនៃ ក្រុមហ៊ុន សមស្របនឹងគោលបំណងនៃ EITI ឬទេ។

អ្នកផ្ទៃក្នុងឧស្សាហកម្មបានអះអាងថា សេរីន បានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ CNPA កុំឲ្យបញ្ចេញឲ្យដឹងព័ត៌មានជាសាធារណៈ អំពី សម្បទានរបស់គេទេ។^{២៩០} Global Witness កត់សំគាល់ថា នៅក្រោមមាត្រាទី ២៧ នៃ PSC ជាគំរូ ក្រុមហ៊ុនណាដែលចុះកិច្ចព្រមព្រៀង ត្រូវរក្សាទុកគ្រប់ទិន្នន័យ និងព័ត៌មានផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទងនឹងប្រតិបត្តិការប្រេងកាត ឬតំបន់កិច្ចព្រមព្រៀង ជារឿងសម្ងាត់។^{២៩១}

អ្នកទាំងនោះក៏អះអាងថា សេរីន រួមជាមួយក្រុមហ៊ុនផ្សេងៗ ទៀត ដែលវិនិយោគនៅក្នុងវិស័យប្រេងកាតរបស់ប្រទេសកម្ពុជា បានធ្វើការ បង់ប្រាក់ទុកជាមុន – ហៅថាប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខា – ទៅ CNPA ដើម្បីទទួលសម្បទានរបស់គេ។ តាមប្រភពមួយរូបមានខ្សែរយៈល្អ បានឲ្យដឹងថាក្រុមហ៊ុននោះក៏បង់ប្រាក់ ‘ច្រើន’ ទៅរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាទ្រង់ទ្រាយពន្ធដារ។^{២៩២}

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅក្រុមហ៊ុន សេរីន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំព័ត៌មានបន្ថែមទៀត អំពីការពាក់ព័ន្ធ របស់គេ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ សំបុត្រនេះក៏បានស្នើឲ្យក្រុមហ៊ុន សេរីន ប្រាប់ពីចំនួនប្រាក់ ដែលគេបានបង់ឲ្យរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជា ប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខា ព្រមទាំងការបង់ប្រាក់ណាផ្សេងទៀត ទៅរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ យើងមិនទាន់ ទទួលបានការឆ្លើយតបទេ។

ទាំងការបង់ប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខា និងការចុះកិច្ចព្រមព្រៀងរក្សាភាពសម្ងាត់ មិនមែនបំពានលក្ខខណ្ឌនៃសមាជិកភាពរបស់ក្រុមហ៊ុន សេរីន នៅក្នុងក្រុមសម្ព័ន្ធ EITI ទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នេះធ្វើឲ្យមានការសង្ស័យ អំពីជម្រៅនៃការប្តេជ្ញារបស់ក្រុមហ៊ុន សេរីន ក្នុងការគាំទ្រតម្លាភាព និងអភិបាលកិច្ចល្អ នៅក្នុងប្រទេសដែលគេធ្វើប្រតិបត្តិការនោះ។

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

សិទ្ធិស្វែងរកកំពុងកាន់ដោយក្រុមហ៊ុនថៃ PTTEP International [PTTEP អន្តរជាតិ]^{២៩៧} នៅក្នុងសហគ្រាសរួម ជាមួយ Singapore Petroleum Company [ក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត សិង្ហបុរី] (SPC)^{២៩៨} ហើយនិងក្រុមហ៊ុនម៉ាឡេស៊ី Resourceful Petroleum Ltd. [ប្រេងកាត រីសូសហ្គុល ចំកាត់]។ ក្រុមហ៊ុននីមួយៗមានចំណែកហ៊ុនមួយភាគបី។ ក្រុមហ៊ុនអូស្ត្រាលី Cooper Energy [ថាមពល យូព័រ]^{២៩៩} បានដកថយចេញ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៧ ហើយបានលក់ភាគហ៊ុនឲ្យក្រុមហ៊ុនដៃគូរបស់គេ សម្រាប់ថ្លៃ US\$១ លាន។^{២៩៦}

ទាំង PTTEP អន្តរជាតិ និង SPC មើលទៅ ជាក្រុមហ៊ុនប្រេង និងឧស្ម័នដ៏រឹងមាំនៅក្នុងភូមិភាគអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដែលមានប្រតិបត្តិការនៅ ក្នុងប្រទេសមួយចំនួនក្រៅពីកម្ពុជា។^{២៩៧} ក្រុមហ៊ុនទីបី ប្រេងកាត រីសូសហ្គុល ចំកាត់ មិនសូវមានឈ្មោះល្បីទេ។ ការស៊ើបអង្កេតរបស់ Global Witness រកឃើញថាក្រុមហ៊ុននេះ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់លោកបណ្ឌិត ឆិន លិប គឺ ដែលជាទីប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចផ្ទាល់ របស់អគ្គនាយក រដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន**។^{២៩៨} Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅ លោកបណ្ឌិត ឆិន លិប គឺ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ហើយបាន ទទួលបានឆ្លើយមកពីមេធាវីរបស់លោកបណ្ឌិត នៅទីក្រុង ហុងកុង គឺក្រុមហ៊ុន Richards Butler Reed Smith LLP [រីចាដ បាត់លី រីដ ស្ទីធី LLP]។ ពួកគាត់បានសរសេរថា៖

“លោកបណ្ឌិត ឆិន ជ្រាបដឹងអំពីកិច្ចការដ៏វិជ្ជមានរបស់អង្គការ Global Witness នៅក្នុងការបំភ្លឺដល់ការទាស់ទែង ទាក់ទងនឹងធនធាន ការពុករលួយ និងការបំពានលើបរិស្ថាន និងសិទ្ធិមនុស្សជុំវិញពិភពលោក។ នេះសុទ្ធជាគោលបំណងដ៏មានតម្លៃ ដែលគួរឲ្យស៊ើបអង្កេត ហើយរាយការណ៍...លោកបណ្ឌិត ឆិន បានស្នើឲ្យយើងខ្ញុំជំរាបដល់លោកអ្នកទាំងឡាយថា គាត់ជាអ្នកកាន់ភាគហ៊ុនច្រើនជាងគេ នៃក្រុម ហ៊ុនប្រេងកាត រីសូសហ្គុល ចំកាត់។ វាជាព័ត៌មានសាធារណៈ ថា RPL គឺជាសមាជិកនៃសហគមន៍ ដែលបានបង្កើតឡើងដើម្បីស្វែងរក ប្រេង និងឧស្ម័ន នៅក្នុងសម្បទានសមុទ្រ 'ប្លុក B' របស់ប្រទេសកម្ពុជា។ យើងបានដឹងដែរថា នេះមិនមែនជាសកម្មភាពប្រេង និងឧស្ម័ន តែមួយរបស់ក្រុមហ៊ុន RPL ទេ។...RPL ធ្វើអាជីវកម្មប្រេង និងឧស្ម័ននៅកន្លែងផ្សេងក្នុងពិភពលោកផងដែរ។ សមាជិកនៃសហគមន៍ប្លុក B ជាប់ការសន្យា ដើម្បីរក្សាភាពសម្ងាត់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ លោកបណ្ឌិត ឆិន ជំរាបយើងថា RPL ត្រូវបានអញ្ជើញដើម្បីចូលរួម ក្នុងសហគមន៍នេះ ជាក្រុមហ៊ុនវិនិយោគហិរញ្ញវត្ថុ ហើយក្រុមហ៊ុនប្រតិបត្តិគឺជាក្រុមហ៊ុន PTTEP អន្តរជាតិ ចំកាត់ ពីប្រទេសថៃ (PTTEP)។”^{២៩៩}

លោកបណ្ឌិត ឆិន លិប គឺ ជាមនុស្សមួយរូបដ៏សំខាន់ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងពាសពេញភូមិភាគអាស៊ីអាគ្នេយ៍។ លោកត្រូវបាន ប្រគល់ពានរង្វាន់កិត្តិយសមួយចំនួន សម្រាប់ការបម្រើផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច នៅក្នុងប្រទេស ម៉ាឡេស៊ី ហើយលោកជានាយកប្រតិបត្តិចម្បង និង ជាអ្នកកាន់ភាគហ៊ុនច្រើនជាងគេ នៃក្រុមហ៊ុន NagaCorp [ណាកា យ៉ីព] គឺជាក្រុមហ៊ុនដែលជាម្ចាស់នៃកាស៊ីណូតែមួយ នៅទីក្រុងភ្នំ ពេញ ឈ្មោះ NagaWorld [ណាកា រ៉ូល]។ ណាកា រ៉ូល មានអាជ្ញាប័ណ្ណផ្តាច់មុខ ពីរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដើម្បីប្រតិបត្តិកាស៊ីណូនៅក្នុងទីក្រុង ភ្នំពេញ រហូតដល់ឆ្នាំ ២០៣៥។ របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ ២០០៧ របស់ក្រុមហ៊ុននេះ អះអាងថា ផលចំណេញបានកើនឡើងជាង ៥០ ភាគរយ ទៅជា US\$៥១,៩ លាន នៅក្នុងឆ្នាំហិរញ្ញវត្ថុនោះ។^{៣០០}

ក្រុមហ៊ុន ណាកា យ៉ីព បានចុះបញ្ជីទីផ្សារហ៊ុនហុងកុង តាំងពីខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៦ ប៉ុន្តែដំណើរទៅកាន់ទីផ្សារហ៊ុននោះ មានឧបសគ្គ។ ក្រុមហ៊ុននោះ បានព្យាយាមចូលទីផ្សារហ៊ុនសិង្ហបុរី [MAS] នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ ប៉ុន្តែពាក្យសុំរបស់គេ ត្រូវបានបដិសេធ ដោយអាជ្ញាធរ រូបិយវត្ថុសិង្ហបុរី បានថ្លែងនៅពេលនោះថា “យើងខ្ញុំមានយោបល់ថា វាមិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់សាធារណជន ដើម្បីចុះបញ្ជីប័ណ្ណ ប្រកាសហ៊ុនរបស់ក្រុមហ៊ុន ណាកា យ៉ីពទេ។ MAS មានកង្វល់ថា ប្រតិបត្តិការរបស់ក្រុមហ៊ុន ណាកា យ៉ីព មិនស្ថិតនៅក្រោមក្របខណ្ឌ ត្រួតពិនិត្យ និងច្បាប់ដ៏បានអភិវឌ្ឍ និងអនុវត្តពេញលេញ ដើម្បីត្រួតត្រាកាស៊ីណូ ហើយបង្ការសកម្មភាពលាងលុយកខ្វក់ តាមដែលបាន អនុសាសដោយក្រុមការងារសម្រាប់សកម្មភាពហិរញ្ញវត្ថុនោះទេ។ ក្រុមហ៊ុន ណាកា យ៉ីព ក៏មិនមានបទពិសោធន៍ជាក់ស្តែង ជាមួយការ ត្រួតពិនិត្យគណនីឯករាជ្យ ដើម្បីបញ្ជាក់ប្រសិទ្ធភាពនៃការត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុង ដើម្បីទប់ស្កាត់លទ្ធភាពនៃសកម្មភាពលាងលុយកខ្វក់ ទេ។”^{៣០១} ក្រុមហ៊ុននេះបានបែរទៅរកទីផ្សារហ៊ុនហុងកុងវិញ ដែលគេបានចុះបញ្ជីនៅទីនោះ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦។^{៣០២}

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

លោកបណ្ឌិត ឆិន ក៏ជាប្រធាននៃក្រុមហ៊ុនទេសចរណ៍ និងអចលនទ្រព្យមួយ ដ៏ចុះបញ្ជីនៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ឈ្មោះថា Karambunai Corp Berhad [ក្រុមហ៊ុន ភាវមប៊ូណៃ ប៊ែហាដ] ដែលលោកជាអ្នកកាន់ចំណែកហ៊ុនកាន់កាប់។^{m01} ក្រុមហ៊ុននេះ បានទទួលផលចំណេញ ៤៩,២ លាន រីងហ្គីតម៉ាឡេស៊ី នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ – គឺប្រហែល US\$១៤,៤ លាន។^{m02} ក្នុងនោះក្នុងមកុដនៃក្រុមហ៊ុននេះ គឺជា Nexus Resort Karambunai [សណ្ឋាគារមណីយដ្ឋាន ណិកស៊ុស កាវ៉ាមប៊ូណៃ] នៅកោះ ប៉េនីយ៉ូ ដែលនៅទីនោះ បន្ទប់មួយ អាចមានថ្លៃដល់ទៅ US\$៣៥០ ក្នុងមួយយប់។^{m03} មណីយដ្ឋាននោះ ក៏មានវាលលេងកីឡាកូនហ្គោល ១៨ ប្រហោង ខ្នាតអន្តរជាតិ ដែលនៅទីនោះអ្នកស្រឡាញ់កីឡាកូនហ្គោល អគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រទេសកម្ពុជា សម្តេច **ហ៊ុន សែន** បានលេងកូនហ្គោលមួយវគ្គ នៅក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០១។^{m04}

មើលទៅ មួយភាគបីនៃសម្បទានសមុទ្រ ប្លុក B ត្រូវបានកាន់កាប់ដោយក្រុមហ៊ុន មួយ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទីប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចមួយរបស់សម្តេច **ហ៊ុន សែន**។

ប្លុក C

តាមការសម្តែងរបស់រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដែលឃើញដោយ Global Witness ក្រុមហ៊ុនមួយ ឈ្មោះ Polytec [ផូលីប៊ិច] កាន់សិទ្ធិ ១០០ ភាគរយ ដើម្បីស្វែងរករកប្រេង នៅក្នុងប្លុក C។^{m05} របាយការណ៍សារព័ត៌មានមួយ នៅក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨ បាននិយាយថា ក្រុមហ៊ុននេះមានបំណងចាប់ផ្តើមខ្ទង់នៅក្នុងតំបន់នោះ យ៉ាងឆាប់។^{m06}

ឯកសារដែលទទួលបានដោយ Global Witness ចង្អុលបង្ហាញថា ក្រុមហ៊ុន ផូលីប៊ិច ដែលកាន់សិទ្ធិសម្រាប់ ប្លុក C គឺជាក្រុមហ៊ុនដដែលនឹង Polytec Asset Holdings Limited [ក្រុមហ៊ុនកាន់ទ្រព្យ ផូលីប៊ិច ចំកាត់] ដែលត្រូវបានរៀបចំជាក្រុមហ៊ុនផ្លូវការ នៅកោះខេម៉ាន់ ហើយមានទីស្នាក់ការនៅឯទីក្រុងហុងកុង។^{m07}

ឯកសារដែល Global Witness បានឃើញនោះ បង្ហាញថា Polytec Petroleum Corporation [ក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត ផូលីប៊ិច] បានចុះឈ្មោះនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦ ជាមួយក្រសួងពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា សម្រាប់គោលបំណងស្វែងរកប្រេង។ នាយកនៃក្រុមហ៊ុនស្វែងរកប្រេងដ៏មានមូលដ្ឋាននៅប្រទេសកម្ពុជានេះ គឺលោក **ថមមី ឡាំ ជី ជុង** ហើយលោក **អ័រ វ៉េ ស៊ីន**។^{m08}

តាមតំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ក្រុមហ៊ុនកាន់ទ្រព្យ ផូលីប៊ិច ទាំងលោក **ឡាំ ជី ជុង** និង លោក **អ័រ វ៉េ ស៊ីន** មានតំណែងគ្រប់គ្រងថ្នាក់ខ្ពស់ នៅក្នុងក្រុមហ៊ុននៅហុងកុង។ លោក **ឡាំ ជី ជុង** គឺជានាយកប្រតិបត្តិ^{m09} ហើយលោក **អ័រ វ៉េ ស៊ីន** បានកាន់តំណែងជាប្រធាននៃក្រុមហ៊ុនកាន់ទ្រព្យ ផូលីប៊ិច តាំងពីលោកបានទទួលចំណែកហ៊ុនកាន់កាប់ក្រុមហ៊ុន នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០១។ ឥឡូវនេះ លោកកាន់ភាគហ៊ុន ៥៩,៥ ភាគរយរបស់ក្រុមហ៊ុន។^{m10}

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅក្រុមហ៊ុនកាន់ទ្រព្យ ផូលីប៊ិច ចំកាត់ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសួរអំពីលក្ខណៈនៃការពាក់ព័ន្ធ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ យើងមិនបានទទួលចម្លើយទេ។

តាមព័ត៌មានរបស់ក្រុមហ៊ុននេះ ក្រុមហ៊ុនកាន់ទ្រព្យ ផូលីប៊ិច មើលទៅមិនមានមុខជំនាញអ្វី នៅក្នុងអាជីវកម្មប្រេង និងឧស្ម័នទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ គេនិយាយថា វិស័យជំនួញចម្បងនៃក្រុមហ៊ុន គឺជាអចលនទ្រព្យ ទឹកកក និងផលិតផលកក ហិរញ្ញវត្ថុ និងការវិនិយោគ។ នៅបច្ចុប្បន្ននេះ ក្រុមហ៊ុននោះមានគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍អចលនទ្រព្យ និងវិនិយោគមួយចំនួន នៅក្នុងដែនដីជិតចុង និងមានលុយច្រើនម៉ាកាវ។^{m11} ក្រុមហ៊ុនក៏ជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ នៃ Hong Kong Ice and Cold Storage Company [ក្រុមហ៊ុនទឹកកក និងការបម្រុងទុកត្រជាក់ ហុងកុង]។^{m12} ក្រុមហ៊ុនមិននិយាយអ្វីអំពីប្រទេសកម្ពុជា ឬការស្វែងរកប្រេង នៅក្នុងរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំចុងក្រោយ របស់ក្រុមហ៊ុនឡើយ។^{m13} ក្រុមហ៊ុននោះ បានទទួលផលចំណេញច្រើនគួរសម នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ – HK\$២២២ លាន ឬ US\$២៩ លាន។^{m14}

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

រហូតមកដល់ឆ្នាំ ២០០៤ ក្រុមហ៊ុនកាន់ទ្រព្យ ផ្តល់ដីច ត្រូវបានហៅតាមឈ្មោះ ក្រុមហ៊ុនកាន់ទ្រព្យ គិន ដុន ចំកាត់ ហើយបានពាក់ព័ន្ធ នៅក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ។ ក្រុមហ៊ុននោះមានបញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុ រហូតដល់លោក អ័រ វ៉េ ស៊ីន បានទទួលកាន់កាប់។^{៣១៧} លោក អ័រ ច្បាស់ ជាពាណិជ្ជករដ៏មានជោគជ័យច្រើន។ តាមទស្សនាវដ្តី Forbes លោកគឺជាអ្នកមានលំដាប់ថ្នាក់ទី ២២ នៅក្នុងទីក្រុងហុងកុង ដោយ លោកមានទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួន US\$២,៤ ពាន់លាន។^{៣១៨} លោកក៏ជាសមាជិកនៃ សន្និសីទពិគ្រោះនយោបាយប្រជាជនចិន (CPPCC) ដែលជាស្ថាប័ននយោបាយដ៏សំខាន់ ដែលផ្តល់ដំបូន្មានដល់រដ្ឋាភិបាលចិន អំពីគោលនយោបាយជាតិ។^{៣១៩}

ជាការសង្ខេប សម្បទានសមុទ្រ ប្តូក C របស់ប្រទេសកម្ពុជា មើលទៅ ត្រូវបានកាន់កាប់ដោយក្រុមហ៊ុនមួយ ដែលគ្មានបទពិសោធន៍កន្លង មក ជាមួយការស្វែងរករកប្រេង និងឧស្ម័ន ហើយដែលមិនបញ្ចេញឲ្យដឹងអំពីការវិនិយោគនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា នៅក្នុងរបាយការណ៍ ប្រចាំឆ្នាំរបស់វាទេ។ ចំពោះ Global Witness វាមិនច្បាស់លាស់សោះ ថាហេតុអ្វីបានជាក្រុមហ៊ុននោះត្រូវបានប្រគល់សម្បទាន ឬថា តើ ក្រុមហ៊ុននោះនឹងផ្តល់មុខជំនាញអ្វីនោះឡើយ។

ប្តូក D

សិទ្ធិស្វែងរកប្រេងនៅក្នុងប្តូក D នៃប្រទេសកម្ពុជា ប្រហែលជាសម្បទានដ៏ខ្លះតម្លាភាពបំផុត។ មានសេចក្តីរាយការណ៍ នៅក្នុងឯកសារ រដ្ឋាភិបាល ហើយនិងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយខ្មែរ ថាប្តូកជាកម្មសិទ្ធិ ១០០ ភាគរយ របស់ក្រុមហ៊ុនចុះឈ្មោះនៅសិង្ហបុរី ឈ្មោះ China Petrotech [ឆាយណា ប៉េត្រូតិក]^{៣២០} ដែលជាអតីតក្រុមហ៊ុនកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ ដែលមានមុខជំនាញបង្កើតកម្មវិធីស្វែងរកប្រេង សម្រាប់ អតិថិជន មានរួមទាំងក្រុមហ៊ុនប្រេងកាតរដ្ឋធំៗ របស់ប្រទេសចិន។^{៣២១} ក៏ប៉ុន្តែនៅពេលដែល Global Witness ពិនិត្យកស្តតាង មើលទៅ មានក្រុមឯទៀតៗពាក់ព័ន្ធផងដែរ។ មើលទៅ ឆាយណា ប៉េត្រូតិក មិនមែនជាក្រុមហ៊ុនប្រតិបត្តិការក្នុង ប្តូក D តែមួយប៉ុណ្ណោះទេ គឺវា បានទិញផ្នែកនៃក្រុមហ៊ុនមួយ ដែលកាន់សិទ្ធិប្រតិបត្តិការ នៅក្នុងប្តូកនោះវិញ។ ឆាយណា ប៉េត្រូតិក បានផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះ ទៅជា Mirach Energy [មីរ៉ាច មីរ៉ាច] នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨។

តាមតំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ក្រុមហ៊ុន ឆាយណា ប៉េត្រូតិក/មីរ៉ាច បានឲ្យដឹងថា PSC សម្រាប់ប្តូក D របស់ប្រទេស កម្ពុជា ត្រូវបានប្រគល់ទៅក្រុមហ៊ុនមួយដ៏ចុះឈ្មោះក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ឈ្មោះថា China Zhen Rong Cambodia Energy [មីរ៉ាច ឆាយណា ចេន រ៉ុង] (CZRCE)^{៣២២} នៅក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៦។ តាមលក្ខខណ្ឌនៃ PSC ក្រុមហ៊ុន CZRCE មានសិទ្ធិស្វែងរកប្រេង ផ្តាច់មុខ នៅក្នុងប្តូក D សម្រាប់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ ហើយសិទ្ធិផលិតប្រេង សម្រាប់រយៈពេល ៣០ ឆ្នាំ។^{៣២៣} នេះមានន័យថា តាមច្បាប់ សិទ្ធិដើម្បីស្វែងរកប្រេងនៅក្នុងប្តូក D ស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់ CZRCE មិនមែន ឆាយណា ប៉េត្រូតិក/មីរ៉ាចទេ។

នៅក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៦ ឆាយណា ប៉េត្រូតិក/មីរ៉ាច បានប្រកាសថា វាបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងសេវាកម្មវាលប្រេងកាត បរទេសមួយ ជាមួយក្រុមហ៊ុន CZRCE។ តាមលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងសេវាកម្មនេះ ឆាយណា ប៉េត្រូតិក/មីរ៉ាច ត្រូវផ្តល់ សេវាកម្មប្រឹក្សាផ្នែកបច្ចេកទេស និងគ្រប់គ្រងគម្រោង សម្រាប់ប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍ និងផលិតប្រេង នៃគម្រោងប្រេងកាតសមុទ្ររបស់ CZRCE នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។^{៣២៤} បីខែក្រោយមក នៅថ្ងៃទី ២៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦ ឆាយណា ប៉េត្រូតិក/មីរ៉ាច បានទិញ ភាគហ៊ុន ៤៨ ភាគរយ នៃCZRCE ដែលធ្វើឲ្យគេជាអ្នកកាន់ចំណែកហ៊ុនច្រើនជាងគេនៅក្នុងក្រុមហ៊ុននោះ។^{៣២៥} គេបានបង់ប្រាក់ US\$៥,៨ លាន សម្រាប់ចំណែកហ៊ុននេះ។ តាមលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ នៅពេលការទិញនោះជាការស្រេច ឆាយណា ប៉េត្រូតិក /មីរ៉ាច ក្លាយជាក្រុមហ៊ុនប្រតិបត្តិផ្តាច់មុខ នៃប្តូក D។^{៣២៦}

ការទិញ CZRCE ដោយ ឆាយណា ប៉េត្រូតិក/មីរ៉ាច បានធ្វើឲ្យទីផ្សារហ៊ុនសិង្ហបុរីមានសំណួរ ហើយគេបានសុំឲ្យឆាយណា ប៉េត្រូតិក/មីរ៉ាច បញ្ជាក់ប្រាប់ថា CZRCE ធ្វើអ្វីខ្លះ ហើយមានតម្លៃអ្វី។^{៣២៧} ក្រុមហ៊ុនបានឆ្លើយតបថា CZRCE “ត្រូវបានរៀបចំ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីកាន់កិច្ចព្រមព្រៀងចែកចាយផលិតកម្មវាលប្រេង និងឧស្ម័ន ហៅថា PSC ប្តូក D ដែលបានប្រគល់ដោយ

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

អាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា^{៧២៨} ហើយបានពោលបន្ថែមថា “តម្លៃទ្រព្យសកម្មសុទ្ធ នៃ CZRCE នៅថ្ងៃទី ៣០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦ គឺជា US\$៥.០០០។”^{៧២៩} និយាយម្យ៉ាងទៀត CNPA បានចុះហត្ថលេខា PSC មួយ ជាមួយក្រុមហ៊ុនដែលគ្មានបទពិសោធន៍ជាក់ស្តែង ក្នុងការស្វែងរកប្រេង ឬឧស្ម័នទេ ហើយ – ជាមួយតម្លៃទ្រព្យសកម្មសុទ្ធតែ US\$៥.០០០ ប៉ុណ្ណោះ – គ្មានសមត្ថភាពហិរញ្ញវត្ថុច្បាស់ ដើម្បីស្វែងរក ឬធ្វើអាជីវកម្មប្រេង ឬឧស្ម័នឡើយ។

ដោយសារក្រុមហ៊ុន CZRCE មិនមានឈ្មោះល្បីទេ Global Witness បានព្យាយាមស្វែងរកព័ត៌មានបន្ថែម អំពីក្រុមហ៊ុន និងម្ចាស់កម្មសិទ្ធិរបស់វា។ ឯកសារចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុន ដែល Global Witness ទទួលបាន បង្ហាញថា CZRCE ត្រូវបានចុះឈ្មោះ ជាមួយនឹងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម នៅថ្ងៃទី ៧ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៦ ដោយមាននាយកឈ្មោះលោក ស្យុង សោ ហ៊ុយ។^{៧៣០}

នៅជិតទីបញ្ចប់នៃឆ្នាំ ២០០៨ អ្នកស៊ើបអង្កេត Global Witness បានទៅដល់អាសយដ្ឋាននៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ដែល CZRCE បានចុះឈ្មោះនោះ។ នៅឯអាសយដ្ឋាននោះ គ្មានក្រុមហ៊ុនណាមានឈ្មោះនោះឡើយ។

Global Witness ក៏បានស្រាវជ្រាវអំពីកំណត់ហេតុកម្មសិទ្ធិរបស់ CZRCE។ ឆាយណា ប៉េត្រូតិក/ថាមពល មីរ៉ាច បានឲ្យដឹងថា នៅក្នុងខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦ វាបានទិញចំណែកហ៊ុន ៤៨ ភាគរយ នៃ CZRCE ពីក្រុមហ៊ុនចុះឈ្មោះនៅ ប្រទេសកម្ពុជា ឈ្មោះថា Power Unicorn Investments Limited [ការវិនិយោគ ដោយ យូនីយ៉ាន់ ចំកាត់]។^{៧៣១} ការលក់ចំណែកហ៊ុននេះ បានបន្ថយកម្មសិទ្ធិចំណែកហ៊ុនរបស់ ដោយ យូនីយ៉ាន់ នៅក្នុងក្រុមហ៊ុន CZRCE ទៅជា ២៧ ភាគរយ។^{៧៣២} ការស៊ើបសួរដោយ Global Witness មិនបានផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែម អំពីសកម្មភាពនៃក្រុមហ៊ុនការវិនិយោគ ដោយ យូនីយ៉ាន់ ឬម្ចាស់ទទួលប្រយោជន៍របស់វាឡើយ។

សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាន ដោយឆាយណា ប៉េត្រូតិក អះអាងថា ក្រោយពីការទិញចំណែកហ៊ុន ៤៨ ភាគរយនៅក្នុង CZRCE ដោយឆាយណា ប៉េត្រូតិកនៅក្នុងខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦ ក្រុមហ៊ុនមួយឈ្មោះថា China Finance Fund [មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុចិន]^{៧៣៣} កាន់ ៥ ភាគរយ នៃ CZRCE ហើយក្រុមហ៊ុនមួយទៀត ឈ្មោះ Guangdong Zhen Rong Energy Company Limited [ក្រុមហ៊ុន ថាមពល ក្លាំងដុង ចេន រ៉ុង ចំកាត់] កាន់ ២០ ភាគរយ។^{៧៣៤} មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុចិន គឺជាក្រុមហ៊ុនចុះឈ្មោះនៅហុងកុង ដោយមាននាយកមួយរូបឈ្មោះលោក លុត ទិម ឆេង ដែលផ្តល់សេវាកម្មហិរញ្ញវត្ថុ ទៅអតិថិជនចិនអនាមិក។^{៧៣៥} ថាមពល ក្លាំងដុង ចេន រ៉ុង គឺជាក្រុមហ៊ុនសាខានៃក្រុមហ៊ុន Zhuhai Zhen Rong Limited Company [ជូហៃ ចេន រ៉ុង ចំកាត់] ដែលជាផ្នែកមួយនៅ Zhen Rong Group [ក្រុម ចេន រ៉ុង]។ ក្រុម ចេន រ៉ុង ត្រូវបានគេរាយការណ៍ថាស្ថិតក្នុងចំណោមក្រុមហ៊ុនរបស់រដ្ឋចិនដ៏ធំជាងគេទាំងប្រាំក្រុមហ៊ុន ដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណនាំចូលប្រេងកាតនៅ។^{៧៣៦}

នៅក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៧ CZRCE បានផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះទៅជា China Petrotech Holdings Limited (Cambodia) Co [ក្រុមហ៊ុន កាន់ទ្រព្យ ឆាយណា ប៉េត្រូតិក ចំកាត់ (កម្ពុជា)] – ឬ CPHL កម្ពុជា។^{៧៣៧}

ក្រោយពីការខ្វែងស្វែងរកប្រេង នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ ឆាយណា ប៉េត្រូតិក បានប្រកាសថា ប្តូក D អាចផ្ទុកប្រេងដែលអាចដកស្រង់បានចំនួន ២២,៦ លានដុល្លារ ឬ ឧស្ម័នចំនួន ៤៩៦,២ ពាន់លានហ្វីតគីប។^{៧៣៨} ទោះជាបានអះអាងបែបនេះក៏ដោយ ក៏ក្រុមហ៊ុននេះមានសំណាងមិនសូវល្អ ក្នុងរយៈពេលពីរបីឆ្នាំកន្លងមកនេះ។ នាយកប្តីរបស់លោកស្រីលី រ៉ាងខៃមីនា ឆ្នាំ ២០០៧ និង ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨។^{៧៣៩} ភាគហ៊ុននៃក្រុមហ៊ុន បានបាត់តម្លៃ ៩០ ភាគរយ នៃតម្លៃដើម តាំងពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧។^{៧៤០} នៅក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៧ ក្រុមហ៊ុនត្រួតពិនិត្យបញ្ជីឯករាជ្យKPMG^{៧៤១} បានប្រកាសថា វាមិនអាចផ្តល់មតិអំពីគណនីរបស់ក្រុមហ៊ុននោះបានទេ ដោយសារវារកស្តុតាងអំពីសេវាកម្ម និងអតិថិជនមួយចំនួន ដែលបានរាយដាក់ក្នុងរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុរបស់ក្រុមហ៊ុនមិនឃើញទេ។ សេចក្តីថ្លែងរបស់ KPMG បានអះអាងថា “មិនអាចទទួលស្តុតាងពិនិត្យគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីជាមូលដ្ឋាននៃការផ្តល់មតិពិនិត្យគណនីបានទេ។”^{៧៤២} KPMG បានដកថយចេញ នៅជិតទីបញ្ចប់នៃឆ្នាំ ២០០៧ ហើយក្រុមហ៊ុន LTC and Associates [LTC និងសហការី] បានទទួលការងារជាបន្តតទៅ។^{៧៤៣}

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

ដូច្នោះ សិទ្ធិសម្រាប់ប្តូរ D ស្ថិតក្នុងដៃនៃក្រុមហ៊ុនសេវាកម្មកម្មវិធីកុំព្យូទ័រកម្រៃប្រេងពីសិង្ហបុរីមួយ ហើយនិងក្រុមហ៊ុនអាថ៌កំបាំងមួយ ចុះ ឈ្មោះក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដែលរៀបចំឡើងដើម្បីកាន់សម្បទាន ហើយដែលមួយភាគនៃក្រុមហ៊ុននោះ កាន់ដោយក្រុមហ៊ុនអាថ៌កំបាំង មួយទៀត ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគចិនមួយ ហើយនិងក្រុមហ៊ុនរដ្ឋចិននាំចូលប្រេងកាតនៅមួយ។

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅក្រុមហ៊ុនទាំងអស់នេះ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំឲ្យគេផ្តល់ការអធិប្បាយ ប៉ុន្តែនៅ ពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ យើងមិនបានទទួលការឆ្លើយតបអ្វីទេ។

ប្តូរ E

នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦ ក្រុមហ៊ុនប្រេងឥណ្ឌូណេស៊ី PT Medco Energi Internasional [ថាមពល PT មីដកូ អន្តរជាតិ] (មីដកូ) បាន ទទួលចំណែក ៩០ ភាគរយនៅក្នុងប្តូរ E ហើយក្រុមហ៊ុន JHL Petroleum [ប្រេងកាត JHL]^{៣៤៣} បានទទួល ១០ ភាគរយ។^{៣៤៤} នៅក្នុង ឆ្នាំ ២០០៧ មីដកូ បានលក់ ៣១ ភាគរយ នៃចំណែកវា ទៅក្រុមហ៊ុនមួយ ឈ្មោះ Kuwait Energy [ថាមពល គូវ៉ែត]។^{៣៤៥} ក្រោយមក ទៀត នៅក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ ក្រុមហ៊ុនស៊ុយអែត Lundin Petroleum [ប្រេងកាត លូនឌីន]^{៣៤៦} បានទិញចំណែក ៣៤ ភាគរយ នៃប្តូរ នោះ ពីក្រុមហ៊ុនទាំងបី – គឺ មីដកូ ប្រេងកាត JHL និងថាមពល គូវ៉ែត។

ដូច្នោះ សព្វថ្ងៃនេះ សម្បទាន ប្តូរ E របស់ប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវបានចែកគ្នា ដូចតទៅនេះ៖

- មីដកូ (ក្រុមហ៊ុនកាន់ PSC) - ៤១,៣ ភាគរយ
- ថាមពល គូវ៉ែត - ២០,៦ ភាគរយ
- ប្រេងកាត JHL - ៤,១ ភាគរយ
- ប្រេងកាត លូនឌីន - ៣៤ ភាគរយ

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅក្រុមហ៊ុនទាំងបួន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសួរអំពីលក្ខណៈនៃការពាក់ព័ន្ធរបស់វា នៅ ក្នុងប្តូរ E។ មានតែក្រុមហ៊ុន លូនឌីនតែមួយ ដែលបានឆ្លើយតប។ ក្រុមហ៊ុននោះបានណែនាំ Global Witness ឲ្យមើលតំបន់បណ្តាញ អ៊ិនធឺណិតរបស់គេ ដើម្បីរកព័ត៌មានបន្ថែម ហើយបានថ្លែងថា៖

“តាមបានថ្លែងនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មានរបស់យើង ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៧ ដែលមាននៅក្នុងតំបន់បណ្តាញ អ៊ិនធឺណិតរបស់យើង ប្រេងកាត លូនឌីន បានទិញចំណែកមិនប្រតិបត្តិ ៣៤ រយ នៅក្នុងសម្បទានសមុទ្រកម្ពុជា ប្តូរ E ពីក្រុមហ៊ុន ប្រេងកាតអន្តរជាតិ មីដកូ ចំកាត់ ថាមពល គូវ៉ែត និង ប្រេងកាត JHL។”

“ក្រោយពីការទិញចំណែកសម្បទាននោះ ក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត លូនឌីន បានចូលរួមជាភាគីក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាត សម្រាប់ប្តូរ E ជាមួយក្រុមហ៊ុន មីដកូ KEC [ថាមពលគូវ៉ែត] និងប្រេងកាត JHL ព្រមទាំងអាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា។ មីដកូ គឺជា ‘ក្រុមហ៊ុន ប្រតិបត្តិ’ នៃសម្បទាន ប្តូរ E...”

“នៅពេលក្រុមហ៊ុន ប្រេងកាត លូនឌីន ត្រូវបានបង្កើតឡើង យើងបានអនុម័តគោលការណ៍ណែនាំសកម្មភាព ហើយបានបង្កើតក្រប ខណ្ឌសម្រាប់ការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមហ៊ុន សម្រាប់បញ្ហាអភិសមាបារ ដែលអាចលេចឡើង នៅក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាពរបស់ យើង។” គេបានបន្ថែមថា “ទោះបីប្រេងកាត លូនឌីន មិនបានរួមចំណែកជាផ្លូវការ នៅក្នុងគម្រោងជំរុញតម្លាភាពឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ (EITI) ក៏ដោយ ក៏យើងគាំទ្រគោលការណ៍តម្លាភាព ដែល EITI លើកស្ទួយ។”^{៣៤៧}

ក៏ប៉ុន្តែ ក្រុមហ៊ុន លូនឌីន មិនបានឆ្លើយតបនឹងសំណើរបស់ Global Witness ដើម្បីប្រាប់ចំនួនទឹកប្រាក់ ឬប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខា ដែលបានបង់ទៅរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាឡើយ។

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

មុជកូ លូនឌិន និង ថាមពល គូអ៊ែត សុទ្ធតែជាក្រុមហ៊ុនប្រេងកាតដ៏ល្បីល្បាញ ប៉ុន្តែ យើងមិនបានដឹងច្រើនប៉ុន្មានអំពីក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត JHL ទេ។ ការស៊ើបអង្កេតបន្ថែមដោយអ្នកស៊ើបអង្កេត Global Witness បានរកឃើញព័ត៌មានដែលបានដាក់នឹងទីផ្សារហ៊ុនហ្សាការតា នៅខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៦ ដោយ មុជកូ ដែលបានថ្លែងថា៖

“ក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត JHL (JHL) ពីប្រទេសបារាំង គឺជាក្រុមហ៊ុនប្រេង និងឧស្ម័ន ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមហ៊ុនមួយចំនួន ដែលប្រតិបត្តិក្នុងប្រទេសឥណ្ឌូណេស៊ី ហើយដែលបានចូលរួមក្នុងសំណើប្រេង និងឧស្ម័នអន្តរជាតិមួយចំនួន ដែលមានរួមទាំងសំណើទិញសម្បទាន ប្លុក L (សមុទ្រ និងដីគោក) ហើយនិង ប្លុក M (ដីគោក) នៃប្រទេសប្រ៊ុយណេ។”^{៣៤៨}

Global Witness ក៏បានទទួលសំណើឯកសារចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុន ដែលបញ្ជាក់ពីប័ណ្ណរៀបចំក្រុមហ៊ុន JHL នៅក្នុងប្រទេស បារាំង នៅថ្ងៃទី ២២ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៤។ ក៏ប៉ុន្តែ Global Witness រកមិនឃើញទេ នូវព័ត៌មានលំអិតបន្ថែម ស្តីពី តើក្រុមហ៊ុនអ្វីខ្លះ ដែលជាម្ចាស់ JHL។^{៣៤៩}

ដូចជាក្រុមហ៊ុន CZRCE នៅក្នុង ប្លុក D ក្រុមហ៊ុន JHL មើលទៅមិនមានបទពិសោធន៍កន្លងមក ក្នុងការគ្រប់គ្រងសម្បទានប្រេងឡើយ។ ដូច្នេះ ហេតុផលនៃការចែកចំណែកសម្បទាន ទៅក្រុមហ៊ុននេះ គឺមិនច្បាស់លាស់។

ប្លុក F

មានព័ត៌មានតិចណាស់ អំពីការគ្រប់គ្រងសម្បទានសមុទ្រ ប្លុក F របស់ប្រទេសកម្ពុជាទេ។ ក៏ប៉ុន្តែ ឯកសាររដ្ឋាភិបាល និងរបាយការណ៍កាសែត³⁵⁰ ផ្តល់ព័ត៌មានថា ប្រហែលក្រុមហ៊ុនដែលកាន់សិទ្ធិនេះ គឺជាក្រុមហ៊ុនប្រេងរបស់រដ្ឋចិន ឈ្មោះ Chinese National Offshore Oil Corp [ក្រុមហ៊ុនប្រេងសមុទ្រជាតិចិន] (CNOOC)។³⁵¹ ទីភ្នាក់ងារព័ត៌មានចិន ស៊ីនហ្វា អះអាងថា CNOOC បានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងសម្រាប់ ប្លុក F នៅក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧ ហើយបានសម្តែងចំណាប់អារម្មណ៍លើការចុះកិច្ចព្រមព្រៀងមួយទៀត សម្រាប់សម្បទានដីគោក ប្លុក XIII។ ក៏ប៉ុន្តែ ការអះអាងនេះ មិនទាន់បានបញ្ជាក់ទេ។³⁵²

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅ CNOOC នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីស្នើឲ្យគេបញ្ជាក់ថា តើព័ត៌មានដែលបានរាយការណ៍នោះពិត ឬមិនពិតទេ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ CNOOC មិនបានឆ្លើយតបទេ។

ប្លុក XII

ក្រុមហ៊ុនឥណ្ឌូណេស៊ី មុជកូ គឺជាក្រុមហ៊ុនកាន់សិទ្ធិភាគច្រើន សម្រាប់ការស្វែងរករកប្រេង នៅក្នុងប្លុក XII។ ប្លុកនេះ កំពុងត្រូវបានស្ទង់ដោយក្រុមហ៊ុននាំវ៉ែស្យ ឈ្មោះ PGS ដែលត្រូវបានគេជឿ ថាជាក្រុមហ៊ុនទទួលម៉ោការបន្តរបស់ មុជកូ។^{៣៥៣}

ភាគីដែលវិនិយោគទុនសម្រាប់ការស្វែងរកក្នុងប្លុក XII គឺ មុជកូ ដែលកាន់ ៥២,៥ ភាគរយ CNPA ដែលកាន់ ៤០ ភាគរយ ហើយនិងប្រេងកាត JHL ដែលកាន់ ៧,៥ ភាគរយ។^{៣៥៤} (សម្រាប់ព័ត៌មានលំអិតបន្ថែមអំពីក្រុមហ៊ុន ប្រេងកាត JHL សូមមើលផ្នែកមុន មានចំណងជើង **ប្លុក E**)។ កិច្ចព្រមព្រៀងបីឆ្នាំនេះ – ជាមួយលទ្ធភាពបន្តកិច្ចព្រមព្រៀង – ត្រូវបានចុះនៅថ្ងៃទី ២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧។^{៣៥៥}

ប្លុក X និង XV

ក្រុមហ៊ុន ATI Petroleum [ប្រេងកាត ATI] (ATIP)³⁵⁶ គឺជាក្រុមហ៊ុនស្វែងរកប្រេងកាត។ តាមតំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់វា បានឲ្យដឹងថាវាកំពុងប្រតិបត្តិការនៅក្នុងប្រទេស កូតឌីវេ វៀតណាម និងទុយនីស៊ី។^{៣៥៧} ក្រុមហ៊ុននេះក៏អះអាងថា បានយល់ព្រមគ្នា ជាមួយរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដើម្បីស្វែងរកប្រេងដីគោក នៅក្នុងប្លុក X និង XV ដែលមានទីតាំងនៅតាមមាត់សមុទ្រកម្ពុជា ហើយនិងផ្នែកខាង

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

ស្ថានភាពនៃបឹងទន្លេសាប។ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតនៃក្រុមហ៊ុននេះ ថ្លែងថា កិច្ចព្រមព្រៀងនេះនឹង “ជួយសង់ផ្លូវ មន្ទីរពេទ្យ និង សាលារៀន ហើយលើកស្ទួយកម្រិតជីវភាពនៃប្រជាជនកម្ពុជា។”^{៣៥៨}

ក៏ប៉ុន្តែ នៅពេលនេះវាមិនទាន់ច្បាស់លាស់ថា តើ ATIP បានទទួលសិទ្ធិជាផ្លូវការ ដើម្បីស្វែងរករកប្រេង និងឧស្ម័ន នៅក្នុងប្លុកទាំងនេះ ឬ ទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព័ត៌មានអំពីក្រុមហ៊ុននោះ ហើយនិងសកម្មភាពដែលអាចនឹងកើតមានឡើង មិនដែលផ្តល់ឲ្យ សាធារណជនខ្មែរដឹងឡើយ។

ប្លុកផ្សេងៗទៀត

ក្រុមហ៊ុនមួយទៀត ដែលមើលទៅ បានទាមទារធនធានដីគោកនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គឺជា Guangdong Chenguan Enterprise Investment Group [ក្រុមសហគ្រាសវិនិយោគ ក្លាំងដុង ឆិនក្វាន់]– គឺជាក្រុមហ៊ុនឯកជន ពីខេត្តក្លាំងដុង ប្រទេសចិន។ របាយការណ៍ ព័ត៌មានវិស័យឧស្សាហកម្ម បានឲ្យដឹងថា ក្លាំងដុង ឆិនក្វាន់ បានចុះកិច្ចព្រមព្រៀង ដើម្បីស្វែងរកប្រេង និង ឧស្ម័ន នៅក្នុងប្លុកដីគោក បួនកន្លែង។ Global Witness មិនទាន់បញ្ជាក់បានទេ ថាតើនេះជាការពិត ហើយបើពិតមែន តើប្លុកនៅកន្លែងណាខ្លះ។ របាយការណ៍ ព័ត៌មាននោះបានឲ្យដឹងថា ក្រុមហ៊ុនអះអាងថា ប្លុកនីមួយៗ មានតម្លៃ US\$១០ លាន ហើយវានឹងពិចារណាធ្វើកិច្ចសហការ ជាមួយក្រុម ហ៊ុនប្រេង និងឧស្ម័នរបស់រដ្ឋចិន ដើម្បីស្វែងរកនៅក្នុងប្លុកទាំងនោះ។ របាយការណ៍ដែលអះអាងថា ប្រធានក្រុមហ៊ុន លោក ចាំង កូហ៊ុយ^{៣៥៩} ក៏ជាប្រធាននៃគណៈកម្មការវិនិយោគសហគ្រាសចិន-កម្ពុជា។^{៣៦០}

ម្តងទៀត វាមិនច្បាស់ថា ក្រុមហ៊ុនអភិវឌ្ឍន៍អចលនទ្រព្យ អាចផ្តល់សមត្ថភាពស្វែងរកប្រេង និងឧស្ម័នអ្វី ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សម្បទានដី គោកបានឡើយ។

ប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខាក្នុងប្រទេសកម្ពុជា – អ្នកណាចុះហត្ថលេខា អ្នកនោះទទួលប្រាក់រង្វាន់

“អ្នកណាចុះហត្ថលេខា អ្នកនោះទទួលប្រាក់រង្វាន់។”

ការអធិប្បាយអំពីលក្ខណៈ នៃប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខាក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដោយប្រភពមួយរូប ដែលជិតស្និទ្ធនឹងប្រតិបត្តិការរបស់ អាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា។^{៣៦១}

ប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខា គឺជាការបង់ប្រាក់ទុកជាមុន តែមួយដង ដែលបង់ដោយក្រុមហ៊ុនប្រេង ទៅរដ្ឋាភិបាលមួយ ដើម្បីទទួលសិទ្ធិ ស្វែងរក ឬធ្វើអាជីវកម្មប្រេង ហើយបានក្លាយជារឿងធម្មតា នៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មនេះ នៅផ្នែកជាច្រើននៃពិភពលោក។ ចំនួននៃ ប្រាក់រង្វាន់អាចមានតម្លៃថ្លៃមែនទែន សំអាងលើចំណាប់អារម្មណ៍នៃក្រុមហ៊ុននានា នៅក្នុងតំបន់សម្បទាន។ ឧទាហរណ៍ ក្រុមហ៊ុន BP បានបង់ប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខា ទៅរដ្ឋាភិបាលអង់ហ្គោឡា ជាចំនួនUS\$១១១.៦៨៩.០០០ ដើម្បីទទួលសិទ្ធិលើសម្បទានប្រេងកាត ប្លុក ៣១ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩។^{៣៦២}

ប្រភពក្រុមហ៊ុនប្រេង និងរដ្ឋាភិបាល បានទទួលស្គាល់ជាទូទៅ ថាប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខា ត្រូវបានបង់ឲ្យCNPA។^{៣៦៣} ឯកសារ រដ្ឋាភិបាលបញ្ជាក់ថា រង្វាន់ចុះហត្ថលេខាត្រូវបានទាមទារជាធម្មតា ហើយថាវា “អាចចរចាបាន”។^{៣៦៤} ទោះបីចំនួនប្រាក់ គឺតិច បើប្រៀប ធៀបនឹងប្រទេសអង់ហ្គោឡានោះក៏ដោយ ប៉ុន្តែសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា ចំនួនប្រាក់នោះ នៅតែមានតម្លៃថ្លៃ។ ក៏ប៉ុន្តែ ដូចជាព័ត៌មានអំពី ការចែករំលែកសម្បទានដែរ ព័ត៌មានអំពីការបង់ប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខា គឺកម្រមានណាស់។

ក្រុមហ៊ុនមួយ ដែលមានតម្លាភាព នៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយ CNPA គឺជាក្រុមហ៊ុនប្រេងឥណ្ឌូណេស៊ី ថាមពល PT ម៉ិដកូ អន្តរជាតិ (ម៉ិដកូ) ដែលនាបច្ចុប្បន្ននេះកាន់ ៤១,៣ ភាគរយ នៃសម្បទានសមុទ្រប្លុក E របស់ប្រទេសកម្ពុជា ហើយនិង ៥២,៥ ភាគរយ នៃ សម្បទានដីគោក ប្លុក XII របស់ប្រទេសកម្ពុជា។^{៣៦៥}

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

នៅថ្ងៃទី ១ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៦ មុជកូ បានប្រកាសនៅក្នុងតំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់វា ថាវាបានទទួលសិទ្ធិស្វែងរុករក នៅក្នុង ប្លុក E នៅក្នុងសមុទ្រកម្ពុជា។ នៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងដដែលនោះ មុជកូ បានថ្លែងថា គេបានបង់ប្រាក់ US\$៤,៥ លាន ជា ‘មូលនិធិគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍សង្គម’ ទៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។^{៣៦៦}

នៅថ្ងៃទី ២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ មុជកូ បានប្រកាសម្តងទៀត ថាវាបានទទួលសម្បទានមួយពី CNPA – គឺប្លុក XII ជាតំបន់ដីគោកជាប់នឹងបឹងទន្លេសាប។^{៣៦៧} តាមរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំរបស់ មុជកូ ប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខា ដែលបានបង់សម្រាប់សម្បទាននេះ គឺ US\$៣ លាន។^{៣៦៨}

Global Witness បានធ្វើការបញ្ជាក់ការបង់ប្រាក់នេះ ដោយឯកសារ ‘Tableau des Opérations Financières de l’Etat’ (TOFE) របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលផ្តល់ព័ត៌មានអំពីប្រាក់ចំណូលប្រចាំឆ្នាំ នៃរដ្ឋកម្ពុជា។^{៣៦៩} លទ្ធផលគឺគួរឲ្យបារម្ភមែន។ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦ ក្រសួងនេះបានអះអាងថា ទទួលបានចំណូលមិនមែនពន្ធដារ US\$១៩.៣០០ ពីធនធានប្រេង និងឧស្ម័ន។ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ ឯកសារនេះចែងថា រដ្ឋទទួលបាន US\$២២.០០០។ នៅក្នុងត្រាដដែលនេះ មុជកូ អះអាងថា វាបានបង់ប្រាក់ US\$៧,៥ លាន ជាថ្លៃផ្សេងៗ និងប្រាក់រង្វាន់ ទៅរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។^{៣៧០} បើប្រាក់នេះមាននៅកន្លែងផ្សេង នៅក្នុងតារាង TOFE នោះវាមិនច្បាស់ថាកន្លែងណាទេ។ នេះធ្វើឲ្យមានសំណួរថា តើការបង់ប្រាក់របស់ មុជកូ បានទៅណា? Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅ មុជកូ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីស្នើសុំឲ្យក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ថា បានបង់ប្រាក់ទៅអ្នកណា។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះក្រុមហ៊ុនមិនបានឆ្លើយតបទេ។

មានសេចក្តីរាយការណ៍អះអាងថា ក្រុមហ៊ុនដទៃទៀតត្រូវបានស្នើ ដើម្បីបង់ប្រាក់ក្រៅច្បាប់ ដើម្បីទទួលសិទ្ធិស្វែងរុករកនៅក្នុងសម្បទាន។ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៥ ក្រុមហ៊ុន Indocan Resources Inc.[ធនធាន ឥណ្ឌូកាន] នៅទីក្រុង វ៉ាន់គូវើ ប្រទេសកាណាដា បានប្រកាសថា វាបានដាក់ពាក្យជាមួយរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា សុំសិទ្ធិស្វែងរុករក នៅក្នុងតំបន់ដីគោក និងសមុទ្រ។^{៣៧១} ក្រុមហ៊ុននោះ មិនដែលបញ្ចប់ដំណើរការដាក់ពាក្យសុំស្វែងរុករកទេ ហើយនៅពេលកាសែត Bangkok Post បានសម្ភាសប្រធានក្រុមហ៊ុន Jeffrey Bruhjell [ច្រប្រី ប្រូចិល] មួយឆ្នាំក្រោយ លោកមានប្រសាសន៍ថា ឥណ្ឌូកាន បានប្តឹងបង់ទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណពីរ ប៉ុន្តែត្រូវបានប្រាប់ថា អ្នកមានតំណែងខ្ពស់ នៅក្នុងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទាមទារ “ប្រាក់ចំនួនច្រើនណាស់ ជាប្រាក់សំណូក។” គាត់បានបន្ថែមពាក្យថា ក្រុមហ៊ុនលោក “ត្រូវបានស្នើឲ្យបង់ប្រាក់ចំនួនច្រើនណាស់ សម្រាប់អាជ្ញាប័ណ្ណដែលមិនដែលឃើញឡើយ។”^{៣៧២}

Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅគ្រប់ក្រុមហ៊ុន ដែលត្រូវបានជឿថា ទទួលបានសម្បទានស្វែងរុករក នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីសួរថា តើពួកគេមានបង់ប្រាក់រង្វាន់ចុះហត្ថលេខាឬទេ ហើយបើមាន តើបង់ច្រើនប៉ុណ្ណា ហើយបង់ទៅអ្នកណា? នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ មិនមានក្រុមហ៊ុនណាឆ្លើយតបទេ។

ការស្វែងរុករកនៅលើដីគោក នៅក្នុងខេត្តបាត់ដំបង និងពោធិ៍សាត់

ចំណាប់អារម្មណ៍ភាគច្រើន លើការស្វែងរុករកប្រេង និងឧស្ម័ន នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គឺផ្តោតលើប្លុកសមុទ្រ ប៉ុន្តែការស្វែងរុករកលើដីគោក ក៏បានចាប់ផ្តើមជុំវិញអាងទន្លេសាប – គឺជាតំបន់យ៉ាងធំធេងជុំវិញបឹងទន្លេសាប ដែលជាផ្នែកមួយនៃប្លុកដីគោកប្រាំពីរកន្លែង គឺលេខ XI ទៅ XVII។^{៣៧៣} ការស្វែងដីនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៦ ដោយ Japanese National Oil Corporation [ក្រុមហ៊ុនប្រេងកាតជាតិជប៉ុន] បង្ហាញតំបន់ដែលអាចមានប្រេង និងឧស្ម័ន នៅខាងត្បូង និងខាងលិច នៃបឹងទន្លេសាប ប៉ុន្តែត្រូវមានតេស្តបន្ថែមទៀត ដើម្បីកំណត់ថា តើមានអ្វីខ្លះនៅពីក្រោមបឹងធំ និងវាលស្រែរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។^{៣៧៤}

បឹងទន្លេសាប គឺជាលក្ខណៈធម្មជាតិដ៏សំខាន់បំផុតមួយ របស់ប្រទេសកម្ពុជា បើនិយាយអំពីសេវាបរិស្ថាន និងជីវភាព ដែលបឹងនេះផ្តល់។ បឹងនេះគឺជាបឹងទឹកសាបដ៏ធំជាងគេ នៅក្នុងភូមិភាគអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ហើយត្រូវបានញែកចេញជាបឋមនីយជីវមណ្ឌលមួយ ដោយ UNESCO^{៣៧៥} ហើយត្រូវបានលើកឈ្មោះ សម្រាប់ស្ថានភាពជាបេតិកភណ្ឌពិភពលោក។^{៣៧៦}

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

ទោះបីតំបន់នេះត្រូវបានការពារ ដោយរាជក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើត និងការគ្រប់គ្រងបឋមនីយជីវមណ្ឌលបឹងទន្លេសាបក៏ដោយ^{៣៧៧} ប៉ុន្តែតំបន់ដីសំខាន់ខាងលក្ខណៈដីវៈចំរុះនេះ ត្រូវបានគំរាមកំហែងដោយកត្តាបង្កឡើងដោយមនុស្ស ជាច្រើនកត្តា។ បញ្ហាប្រជាជនរស់នៅច្រើនពេកគឺជាបញ្ហាធ្ងន់ ដោយប្រជាជនប្រមាណ ១,២ លាននាក់ រស់នៅលើដីទំនាបទឹកជន់^{៣៧៨} ហើយមានអត្រាកាតក្រីក្រខ្ពស់បំផុត នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា តាមព័ត៌មានរបស់អង្គការAsian Development Bank ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី។^{៣៧៩} ការចុះដុនជាបន្តបន្ទាប់នៃប្រព័ន្ធបរិស្ថាននៃទន្លេសាប ចាប់ផ្តើមជាក់ស្តែងហើយ៖ គុណភាពដី និងទឹកបានចុះ ហើយមានការភ័យខ្លាចថា ចំនួនត្រីនៅក្នុងបឹងកំពុងចុះដែរ។^{៣៨០} លទ្ធផលនៃការចុះដុនជាបន្តបន្ទាប់នេះ អាចបង្កើតបញ្ហាសន្តិសុខអាហារពាសពេញប្រទេសកម្ពុជា ដោយសារត្រីចំនួន ២៣០.០០០ តោន ដែលនេសាទបានពីបឹងទន្លេសាបរាល់ឆ្នាំ ផ្តល់ប្រមាណជា ៤០ – ៧០ ភាគរយ នៃជាតិប្រូតេអ៊ីនដែលប្រជាពលរដ្ឋស្រុកភាគក្នុងមួយឆ្នាំ ហើយជាប្រភពនៃអាហារ និងជីវភាពដ៏ចាំបាច់ សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា ប្រមាណពីរលាននាក់។^{៣៨១}

ទោះជាមានកង្វល់អំពីហេតុប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានក៏ដោយ ក៏រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានចាប់ផ្តើមចែកអាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរុករកប្រេង នៅក្នុងអាងទន្លេសាប។

នៅក្នុងដើមឆ្នាំ ២០០៨ ក្រុមហ៊ុននីវ៉ែស្យូ សេវាកម្មប្រេងកាត ជីយ៉ូ (PGS) បានធ្វើតេស្តស្វែង 2D នៅតាមផ្លូវថ្នល់ នៅក្នុងខេត្តបាត់ដំបង និងពោធិ៍សាត់។ PGS បានធ្វើការក្នុងនាមជាក្រុមហ៊ុនទទួលមេរៀនការបន្តពីក្រុមហ៊ុនឥណ្ឌូណេស៊ី ថាមពល PT មិដកូ អន្តរជាតិ (មិដកូ) ដែល ដូចបានពន្យល់ខាងលើ គឺជាក្រុមហ៊ុនកាន់ចំណែកសិទ្ធិស្វែងរុករកច្រើនជាងគេ សម្រាប់ប្តូក XII។

តាមព័ត៌មានដែល Global Witness ទទួលបាន ការស្វែងដីនៅក្នុងខេត្តបាត់ដំបង និងពោធិ៍សាត់ បានធ្វើឡើងនៅក្នុងស្រុកបាណន់សង្កែ មោងឫស្សី គាស់ក្រឡ ហើយនិងនឹងឃុំពីរ នៅក្នុងស្រុកស្វាយដូនកែវ។^{៣៨២} ក៏ប៉ុន្តែតេស្តវិញ្ញាណផែនដី អាចពង្រីកវិស័យធំហួសពីនេះទៅទៀត។ ការស្វែងដីកាតច្រើន បានកើតឡើងឆ្ងាយផុតពីបឹងទន្លេសាប – ដែលស្ថិតចម្ងាយ ៤០ គ.ម. ពីផ្លូវជាតិលេខ ៥ – ប៉ុន្តែមន្ត្រីក្រុមហ៊ុន PGS មួយរូប បានមានប្រសាសន៍ថា “បឹងក៏គួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ដែរ។”^{៣៨៣} តេស្តស្វែងដី មានពាក់ព័ន្ធនូវខ្សែភ្លើងប្រវែង ៥ គ.ម. ដែលសន្ធឹងទៅតាមដងផ្លូវជាតិលេខ ៥ ហើយនិងផ្លូវតូចជាង ដែលបែកចេញពីផ្លូវជាតិ។ ប្រជាប្រិយស្តាប់ដីតូច ត្រូវបានសិក្សាចូលក្នុងដី តាមចន្លោះ ១០—២០ ម៉ែត្រ។ នៅពេលខ្សែ និងប្រដាប់ស្តាប់ត្រូវបានរៀបអស់ហើយ ‘ប្រដាប់គោះ’ មួយដែលជាប់គូបឡានដឹកទំនិញតូចមួយគ្រឿង បានបើកបរទៅមុខយ៉ាងយឺត ហើយឈប់នៅគ្រប់ប្រដាប់ស្តាប់ ដើម្បីគោះដីដោយដុំដែកដ៏ធំ រាងក្រឡា។^{៣៨៤} វិធីដីមានហេតុប៉ះពាល់តិចនេះ ផ្តល់ទិន្នន័យ ដែលប្រាប់ថា តើមានដំណាក់ប្រេងកាតនៅក្រោមដី ឬទេ។

ទោះបីមិនដែលមានការប្រកាសលទ្ធផលផ្លូវការក៏ដោយ មានការរំកិលចិត្តក្នុងចំណោមអ្នកស្រុក ដោយគិតថា ការរកឃើញប្រេងកាតយ៉ាងច្រើន ជិតកើតឡើងនៅតំបន់នោះ។ មេឃុំមួយរូប នៅក្នុងខេត្តពោធិ៍សាត់ ដែលបានកំដរក្រុមអន្តរជាតិ ដែលធ្វើតេស្តស្វែងដី ត្រូវបានអ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុនមួយរូបប្រាប់ថា នឹងមានការវិនិយោគ US\$១ ពាន់លាន នៅក្នុងតំបន់នោះ រួមទាំងផ្លូវថ្មី។^{៣៨៥} មន្ត្រីនៅក្នុងតំបន់ដែលបាននិយាយជាមួយ Global Witness បានស្វាគមន៍ចំពោះការរកឃើញប្រេងកាត ដោយគិតថា វានឹងធ្វើឲ្យប្រេងសាងថោកជាង ហើយផ្តល់ការងារសម្រាប់ប្រជាជន។

ទោះបីរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធក្នុងការសម្រួលដល់សកម្មភាពស្វែងរុករក នៅកម្រិតជាតិ ខេត្ត ស្រុក និងឃុំក៏ដោយ មើលទៅមានការពិគ្រោះតិចណាស់ ជាមួយសហគមន៍។ អ្នកស្រុកខ្លះបារម្ភថា ការខ្វែងអាចបង្កការព្រួយផែនដី ហើយបានមកតវ៉ានឹងមេឃុំ។ ពួកគេត្រូវបានលួងលោមប្រាប់ថា ធាតុរាវណាដែលយកចេញពីក្នុងផែនដី នឹងត្រូវបានប្តូរដោយទឹក ហើយថានឹងគ្មានហេតុប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានទេ។

ដំណាក់កាលនៃការធ្វើតេស្តស្វែងរុករកបន្តបន្ទាប់មកទៀត មានរួមការខ្វែងចូលក្នុងដី ហើយមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានផ្តល់ការអនុញ្ញាតឲ្យ PGS បន្តការស្វែងរុករក ចូលក្នុងវាលស្រែ នៅពេលរដូវច្រូតកាត់ចប់ហើយ នៅក្នុងចុងឆ្នាំ ២០០៨។^{៣៨៦} នៅពាក់កណ្តាលឆ្នាំ ២០០៨ មិនដែល

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់កាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

មានការពិគ្រោះជាមួយអ្នកក្នុងសហគមន៍ អំពីហេតុការណ៍នេះទេ ប៉ុន្តែមេឃុំមួយរូប បានគិតថា នឹងមានវេទិកាសាធារណៈនៅពេលណា មួយ ក្នុងពេលអនាគត។

ដោយសារប្រព័ន្ធបរិស្ថានខ្លះស្ថិតភាព ការបង្កើតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដ៏ស្មុគស្មាញ ដែលត្រូវការដើម្បីជកយក និងដឹកជញ្ជូនប្រេង និងឧស្ម័ន អាចបង្កគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងធ្ងន់ ដល់អាងទន្លេសាប។ ក៏ប៉ុន្តែ ទោះជាព្រឹត្តិការណ៍បរិស្ថានមានការខ្វល់ខ្វាយក៏ដោយ ក៏រដ្ឋាភិបាលមើលទៅ ស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការយកចិត្តទុកដាក់នឹងហេតុប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន។^{៣៨៧} មន្ត្រីទទួលបន្ទុកផ្នែកដំណាក់ប្រេងទន្លេសាប បានអះអាងថា រដ្ឋាភិបាល “នឹងបញ្ជាក់ថា គ្មានការបំពុលទេ” នៅក្នុងដំណើរការស្វែងរករក។^{៣៨៨}

Global Witness បានម្តេចថា CNPA មិនមានសមត្ថភាព ឬបទពិសោធន៍ល្អ ដើម្បីបញ្ជាក់ថា ការស្វែងរករក និងការធ្វើអាជីវកម្មលើធន ធានប្រេង ឬឧស្ម័ន នៅក្នុងអាងទន្លេសាបនៅពេលអនាគត ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងប្រសិទ្ធិភាពនោះទេ។ នៅក្នុងប្រទេសដទៃទៀត ដូចជាប្រទេសនីហ្សេរីយ៉ា លទ្ធផលនៃការគ្រប់គ្រងដោយអសមត្ថភាព បាននាំឲ្យមានវិបត្តិធំ ដល់បរិស្ថាន។ ដោយសារអភិបាលកិច្ចលើ ឧស្សាហកម្មប្រេងរបស់ប្រទេសកម្ពុជា មានភាពទន់ខ្សោយកន្លងមកហើយ បញ្ហានៃកិច្ចការពារបរិស្ថាន នៅក្នុងតំបន់ដែលសំខាន់សម្រាប់ សុខភាពប្រទេសជាតិកម្ពុជាទាំងមូលបែបនេះ គឺត្រូវតែដោះស្រាយជាបន្ទាន់។

ដូច្នេះ ជាការសង្ខេប ការលក់សម្បទានប្រេង និងឧស្ម័នប្រទេសកម្ពុជា កំពុងឈានទៅមុខពេញទំហឹង ដោយគ្រប់សម្បទានសម្រេចទាំង អស់ ហើយនិងសម្បទានដីគោកមួយចំនួន ត្រូវបានចែកឲ្យក្រុមហ៊ុនស្រេចហើយ។ កង្វល់របស់ Global Witness គឺថា នៅក្នុងប្រទេស មួយដ៏ល្បីឈ្មោះ ដោយសារការពុករលួយ មានព័ត៌មានតិចពេក អំពីអ្នកណាដែលជាម្ចាស់ទទួលប្រយោជន៍នៃក្រុមហ៊ុនខ្លះ ហើយចំពោះ ក្រុមហ៊ុនមួយចំនួន វាមិនច្បាស់សោះថា តើក្រុមហ៊ុនផ្តល់មុខជំនាញ ឬសមត្ថភាពអ្វីខ្លះ ដើម្បីជួយអភិវឌ្ឍន៍ឧស្សាហកម្មប្រេង និងឧស្ម័ន របស់ប្រទេសកម្ពុជា ដ៏នៅតែក្មេងខ្ចី។ ដូចជាវិស័យអាជីវកម្មវេដ្ឋកិច្ច មានគ្រោះថ្នាក់ត្រង់ថា ការខ្វះខាតព័ត៌មានមូលដ្ឋានបែបនេះ ធ្វើឲ្យធន ធានសំខាន់របស់ប្រទេសជាតិស្ទើរគ្រោះថ្នាក់នៃការចាប់យកដោយបុគ្គល សម្រាប់ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ជំនួសប្រយោជន៍ជាតិ។

ជំពូកទី ៤៖ ទាយករបស់ប្រទេសកម្ពុជា – តើគេធ្វើការដើម្បីអ្នកណា ?

“អភិបាលកិច្ចល្អគឺជាការចាំបាច់ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ដ៏ស្វ័យទ្រទ្រង់។ គោលនយោបាយរឹងមាំ ស្ថាប័នប្រជាធិបតេយ្យដ៏រឹងមាំ ដែលឆ្លើយ តបនឹងសេចក្តីត្រូវការនៃប្រជាជន ហើយនិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដ៏ល្អឡើង គឺជាមូលដ្ឋាននៃការលូតលាស់សេដ្ឋកិច្ចបន្តបន្ទាប់ ការកម្ចាត់ ចោលភាពក្រីក្រ ហើយនិងការបង្កើតការងារ...ការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ នៅក្នុងគ្រប់ថ្នាក់កម្រិត គឺជាសកម្មភាពមានអាទិភាព។ ការពុក រលួយគឺជាឧបសគ្គដ៏ធំណាស់ នៅក្នុងការប្រើប្រាស់ និងចែករំលែកធនធានដោយប្រសិទ្ធិភាព ហើយវាបង្វែរធនធានចេញពីសកម្មភាព ដែលចាំបាច់ សម្រាប់ការកម្ចាត់ចោលភាពក្រីក្រ និងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ដោយស្វ័យទ្រទ្រង់។”

សំដីដកស្រង់ពីការស្របមតិគ្នានៅទីក្រុងម៉ុនតេវេ នៅក្នុងសន្និសីទអន្តរជាតិ ស្តីពីការផ្តល់ធនធានហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០២។^{៣៨៩}

“រួមជាមួយនឹងការផ្តល់ជំនួយ មានការកិច្ចដើម្បីបញ្ជាក់ថា ជំនួយនោះជួយដល់ប្រជាជន។ ... វាមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ ដែលពឹងផ្អែកលើជំនួយបច្ចេកទេស ឬការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព ឬដែលដៅបញ្ជាក់ការគោរពតាមសន្ធិសញ្ញា និង ពិធីការសិទ្ធិមនុស្ស (ទោះជាវាសំខាន់ប៉ុណ្ណាក៏ដោយ)។ ច្បាប់ថ្មី ឬស្ថាប័នបង្កើតថ្មី ក៏មិនមែនជាដំណោះស្រាយដ៏ សាកលនោះទេ ពីព្រោះរដ្ឋាភិបាលធ្វើព្រងើយកន្តើយនឹងច្បាប់ ឬ ដោយការប្រើច្បាប់ខុសឆ្គង បែរវាទៅបម្រើ ប្រយោជន៍នៃបក្សខ្លួនឯងវិញ។”

សំដីដកស្រង់ពីសេចក្តីថ្លែង ឆ្នាំ ២០០៦ ទៅកាន់ក្រុមប្រឹក្សាសិទ្ធិមនុស្ស ដោយអ្នកតំណាងពិសេសរបស់អគ្គលេខាធិការសម្រាប់សិទ្ធិ មនុស្សប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា លោក យ៉ាស ហ្គាយ។^{៣៩០}

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

របៀបដែលជំនួយអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ កំពុងតែផ្លាស់ប្តូរ។ ឥឡូវនេះ មានការស្របមតិគ្នាជាទូទៅ នៅថ្នាក់អន្តរជាតិ ថា អភិបាលកិច្ចល្អ គឺជាការចាំបាច់ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ដ៏ស្វ័យទ្រទ្រង់ ហើយថាការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ នៅគ្រប់ថ្នាក់កម្រិតទាំងអស់ គឺជាកិច្ចការត្រូវមានអាទិភាព ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃជំនួយ។ ដោយសារទីភ្នាក់ងារជំនួយភាគច្រើន ទាំងរបស់រដ្ឋាភិបាល និងពហុភាគី ផង ឥឡូវនេះអះអាងថា ការបន្ថយភាពក្រីក្រ និងភាពមិនស្មើគ្នា គឺជាខ្លឹមសារនៃគោលបំណងរបស់ខ្លួននោះ បញ្ហានៃអភិបាលកិច្ច និងអំពើពុករលួយ គួរគប្បីជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្ត និងការចែកចាយ នូវជំនួយអភិវឌ្ឍន៍។^{៣៩១}

ក៏ប៉ុន្តែ សហគមន៍ទាយកនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មើលទៅ មិនបានត្រៀមខ្លួន ឬក៏មានការស្ទាក់ស្ទើរ ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ។ ផ្ទុយទៅវិញ មានការដាច់គ្នា រវាងការប្តេជ្ញាដែលបានធ្វើឡើងនៅថ្នាក់អន្តរជាតិ និងសកម្មភាពរបស់ទាយករបស់ប្រទេសកម្ពុជា នៅថ្នាក់ជាតិ។ សហគមន៍ទាយករបស់ប្រទេសកម្ពុជាបរាជ័យជាទៀងទាត់ ក្នុងការឲ្យរដ្ឋាភិបាលទទួលខុសត្រូវ ចំពោះការបំពានយ៉ាងជាក់ស្តែង នូវការសន្យារបស់ខ្លួន ដើម្បីការពារសិទ្ធិមនុស្សរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ហើយធ្វើឲ្យប្រាកដថា ដីធ្លី និងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវបានការពារ។

"នៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃកិច្ចប្រឹងប្រែងសាងសង់ជាតិឡើងវិញ ជំនួយសេដ្ឋកិច្ចគួរតែផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់គ្រប់ផ្នែកនៃសង្គមកម្ពុជា ជាពិសេស អ្នកដែលខ្វះធនធាន ហើយជួយដល់គ្រប់ថ្នាក់កម្រិតនៃសង្គម។"

ចំណុចទី ៤ នៃសេចក្តីប្រកាស ស្តីពីដំណើរការសម្បទា និងការសាងសង់ឡើងវិញប្រទេសកម្ពុជា របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ថ្ងៃទី ២៣ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩១។^{៣៩២}

ដោយបានសន្យាឲ្យឧបត្ថម្ភដំណើរការសម្បទាប្រទេសកម្ពុជាក្រោយពីសង្គ្រាម ទាយកអន្តរជាតិរបស់ប្រទេសនោះ បានផ្តល់ប្រមាណ ៥០ ភាគរយនៃថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់រដ្ឋាភិបាល អស់ជាងមួយទសវត្សរ៍ហើយ។ ជំនួយនេះបានឈានដល់កំពូលនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៨ ដោយមានការសន្យាផ្តល់ជំនួយជិត ២៥១ពាន់លាន។^{៣៩៣} ប្រាក់នេះ ពិតជាបានជួយច្រើន ក្នុងការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរបស់ប្រទេសឡើងវិញ ហើយផ្តល់សេវាកម្មចាំបាច់ ប៉ុន្តែប្រសិទ្ធភាពរបស់វាមានកម្រិត ដោយសារអភិបាលកិច្ចមិនល្អ និងការពុករលួយ។

"ការរីកទម្រង់ មិនមែនជាពាក្យដ៏រាក់ឡើយ។"

សំដីដឹកស្រង់ពីសន្ទរកថារបស់សម្តេច ហ៊ុន សែន ទៅកាន់ទាយកអន្តរជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៤ ២០០៥ និង ២០០៧។^{៣៩៤}

នៅក្នុងទសវត្ស ១៩៩០ ការបែរមុខចេញពីអភិបាលកិច្ចមិនល្អ និងអំពើពុករលួយ ត្រូវបានទាយកដោះសារ ដោយសារមានសេចក្តីត្រូវការដើម្បីបញ្ជាក់ឲ្យមាន 'ស្ថិរភាព'។ ស្ថិរភាពជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ហើយពហុភាគនិយមនឹងកើតមកជាបន្តបន្ទាប់។^{៣៩៥} រយៈពេលដប់ប្រាំមួយឆ្នាំកន្លងមកនេះ បានបង្ហាញកំហុសនៃការគិតបែបនេះ។ រាល់ពេលដែលសហគមន៍ទាយកអាក់ខានក្នុងការសួរសំណួរដ៏ពិបាក និងប្រព្រឹត្តដោយសមហេតុសមផល ចំពោះការបរាជ័យរបស់របបគ្រប់គ្រង ក្នុងការគោរពពាក្យសន្យារបស់ខ្លួន និងអភិបាលកិច្ចល្អនោះ អ្នកដែលត្រូវទទួលខុសត្រូវ បានបង្កើនអំណាចនយោបាយ ទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួន ហើយនិងសេរីភាពពីការទទួលទោសព្រហ្មទណ្ឌ។ លទ្ធផលចុងក្រោយ គឺថាប្រជាជនខ្មែរធម្មតា មានការលំបាកកាន់តែច្រើន ក្នុងការទាមទារឲ្យរដ្ឋាភិបាលទទួលខុសត្រូវ ហើយផលប្រយោជន៍នៃការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសកម្ពុជា នៅតែស្ថិតក្នុងដៃនៃមនុស្សតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ។

ប្រអប់ទី ១៣៖ បាត់ខ្លួន – ច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយរបស់ប្រទេសកម្ពុជា

ឧទាហរណ៍ដ៏ជាក់ស្តែងមួយ នៃអសមត្ថភាពរបស់ទាយក ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានៃការមិនព្រមស្តាប់របស់រដ្ឋាភិបាល គឺជាច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ដែលត្រូវបានរង់ចាំយ៉ាងយូរអង្វែង។ ច្បាប់នេះត្រូវបានព្រាងឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៤ ហើយត្រូវបានផ្អាកជាគោលដៅរវាងទាយក និងរដ្ឋាភិបាល នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០២^{៣៩៦} ហើយរដ្ឋាភិបាលបានជោគជ័យ ក្នុងការអាក់ខានអនុម័តច្បាប់នេះរាល់ឆ្នាំ អស់រយៈពេល ១៤ ឆ្នាំកន្លងមកនេះ ហើយចោកការយឺតយ៉ាវ ក្នុងការបង្កើតច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌដ៏ទាន់សម័យ ជាមូលហេតុ។^{៣៩៧} ទោះជាមានអាក់ខានរៀង

រាល់ឆ្នាំ ក្នុងការឈានទៅមុខជាមួយច្បាប់នេះក៏ដោយ ទាយករបស់ប្រទេសកម្ពុជា នៅតែបន្តផ្តល់ប្រាក់ ដោយមិនព្រមទាមទារឲ្យការអនុម័តច្បាប់នេះ ជាលក្ខខណ្ឌរដ្ឋាភិបាល សម្រាប់ការចែកចំណែក ក្រៅពីជំនួយមនុស្សធម៌នោះឡើយ។

នៅក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨ អ្នកតំណាងរដ្ឋាភិបាល ឯកឧត្តម ខៀវ កញ្ញារិទ្ធ បានប្រកាសថា ការតែងច្បាប់ព្រាងប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ដែលរង់ចាំយ៉ាងយូរអង្វែងហើយ ត្រូវបានបញ្ចប់ ហើយនឹងត្រូវបានប្រគល់ទៅសភាជាតិ នៅក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានខែខាងមុខ – ប៉ុន្តែលុះត្រាតែច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌត្រូវបានអនុម័តសិន។ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌព្រាងនេះ កំពុងត្រូវបានពិនិត្យដោយក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី។ ក៏ប៉ុន្តែ នៅក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨ មានតែ ៤០ មាត្រា ក្នុងចំណោម ៧០០ មាត្រា ត្រូវបានពិនិត្យដោយក្រុមប្រឹក្សា។^{៣៨} ទោះជា រដ្ឋាភិបាលបានធ្វើការសន្យាជាច្រើន នៅក្នុងរយៈពេលដប់បួនឆ្នាំនេះក៏ដោយ ក៏ការអនុម័តច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ នៅតែឆ្ងាយណាស់ទៅមុខ។

អនុម័ត ឬមិនអនុម័ត? គម្រោងជំរុញតម្លាភាពឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ (EITI)^v

កង្វះខាត នូវការតបត្រមគ្នាដោយទាយក ដើម្បីដោះស្រាយការពុករលួយថ្នាក់ខ្ពស់ តាមរយៈលក្ខខណ្ឌនៃការបរិច្ចាគប្រាក់របស់ទាយក នោះអាចមើលឃើញជាក់ស្តែង នៅក្នុងរបៀបដែលទាយកប្រឈមមុខនឹងអភិបាលកិច្ចទៅលើឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់របស់ប្រទេសកម្ពុជា។ នៅក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧ Global Witness បានធ្វើការប្រជុំជាមួយសមាជិកនៃសហគមន៍ទាយក ដែលក្នុងការប្រជុំនោះ យើងត្រូវបានប្រាប់ថា ការអនុម័ត EITI ដោយរដ្ឋាភិបាល គឺជាគោលដៅដ៏ផ្តាច់ការ ដើម្បីទទួលបានជំនួយថវិកាផ្ទាល់។^{៣៩} នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧ Global Witness បានចូលរួមការប្រជុំមួយ ដែលក្នុងនោះ ទាយកដែលបានទទួលសារភាពថា តម្រូវការដើម្បីអនុម័តEITI ត្រូវបានបន្តទៅជា ការយល់ព្រម ដើម្បីគិតពិចារណាអំពីការអនុម័ត EITI វិញ។^{៤០} នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ មានសេចក្តីប្រកាសថា រដ្ឋាភិបាលបានសម្រេចមិនឲ្យរួមចំណែកក្នុងគ្រោង EITI ទេ។^{៤១} Global Witness បានលើកបញ្ហានេះឡើង ពិភាក្សាជាមួយសមាជិកនៃសហគមន៍ទាយក ហើយត្រូវបានប្រាប់ថា រដ្ឋាភិបាលកំពុងធ្វើការឆ្ពោះទៅរកគោលការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុទូទៅនៃគម្រោងនោះ ប៉ុន្តែការប្រើពាក្យEITI អាចនាំឲ្យមានទំនាស់នយោបាយ ហើយពួកគេខ្លាចថា ការគាប់សង្កត់រដ្ឋាភិបាលខ្លាំងពេក អំពីរឿងនោះ នឹងធ្វើឲ្យគេដើរចេញពីតុ។^{៤២}

^v គម្រោងជំរុញតម្លាភាពឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ (EITI) ជាក្រុមសម្ព័ន្ធ ប្រកបដោយរដ្ឋាភិបាល ក្រុមហ៊ុន ក្រុមសង្គមស៊ីវិល អ្នកវិនិយោគ និងអង្គការអន្តរជាតិ។ គម្រោងនេះ គាំទ្រការកែលំអអភិបាលកិច្ច នៅក្នុងប្រទេសមានធនធានច្រើន តាមរយៈការបញ្ជាក់ និងការបោះពុម្ពទាំងស្រុង នូវព័ត៌មានស្តីពីការបង់ប្រាក់របស់ក្រុមហ៊ុន និងផលចំណូលរបស់រដ្ឋាភិបាល មកពីប្រេង ឧស្ម័ន និងអាជីវកម្មដី។ ព័ត៌មានអំពីគម្រោងជំរុញតម្លាភាពឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ មានផ្តល់ជូននៅដោះ

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

តារាងទី ៤ ៖ របៀបដើម្បីចែកប្រាក់ ដោយនៅតែគ្មានអានុភាព

ឆ្នាំ	ការកែទម្រង់ដែលបានយល់ព្រម	ការឈានទៅរកគោលដៅកែទម្រង់	ការអធិប្បាយរបស់ទាយក	ការអធិប្បាយរបស់ NGO	ការអធិប្បាយរបស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ	ការអធិប្បាយរបស់រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា	ជំនួយដែលបានស្នើសុំដោយរដ្ឋាភិបាល	ជំនួយដែលបានផ្តល់ឲ្យដោយទាយក ⁴⁰⁸
'០២	<p>បានដាក់ក្នុងឆ្នាំ ២០០១⁴⁰⁴</p> <ul style="list-style-type: none"> - អនុម័តច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ - អនុម័តច្បាប់ព្រៃឈើ និងបង្ហើយកិច្ចចរាចរជាមួយសម្បទានិក - អនុម័តច្បាប់ភូមិបាល 	<ul style="list-style-type: none"> - ច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ មិនបានអនុម័តទេ។⁴⁰⁵ - ការមិនដាក់ទោសព័រវបន្តបន្ទាប់ នៅថ្នាក់ខ្ពស់។⁴⁰⁶ - ការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ/ធម្មជាតិ ដ៏ច្របូកច្របល់។⁴⁰⁷ 	<p>អង់គ្លេស – “ការចម្រើនគួរឲ្យខកចិត្ត ជាទូទៅ លើចំណុចសកម្មភាព ដែលបានយល់ព្រមនៅក្នុង [ការប្រជុំ] ឆ្នាំ ២០០១។ មិនត្រូវបន្តការបង្កើនជំនួយទាយកជាស្វ័យប្រវត្តិទេ។ ត្រូវបញ្ជាក់ថារដ្ឋាភិបាលធ្វើតាមកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន។ [...] នៅតែរង់ចាំការអនុម័តច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ។”⁴⁰⁸</p>	<p>វេទិកា NGO – “ការចម្រើនឡើងផ្នែកគោលនយោបាយ មិនបានក្លាយជាការចម្រើនលទ្ធផលឡើយ [...] ការពុករលួយ និងការមិនដាក់ទោសព័រវនៅតែមានជាទូទៅ។”⁴⁰⁹</p>	<p>- “អ្នកវិភាគ” បានព្រមាន [ថា] ដំណើរយឺត នៃការកែទម្រង់ ការពុករលួយទូទៅ ហើយការខកខានកាត់ទោសអ្នកដឹកនាំខ្មែរក្រហម សាកល្បងការអត់ធ្មត់នៃទាយក ហើយអាចមានលទ្ធផលដាក់លក្ខខណ្ឌលើការផ្តល់ជំនួយ ជាលើកដំបូង។”⁴¹⁰</p>	<p>ហ៊ិន សែន – “រាជរដ្ឋាភិបាលប្តេជ្ញាឲ្យបង្កើតច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ មុនទីបញ្ចប់នៃខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៣។”⁴¹¹</p>	<p>US\$៤៨៥លាន</p>	<p>US\$៥៣០,៩លាន</p>
'០៣	<p>គ្មានការប្រជុំ</p>							<p>US\$៥៣៩,៥លាន</p>
'០៤	<p>បានដាក់នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០២⁴¹²</p> <p>ការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ករណីនៃការពុករលួយ ត្រូវស៊ើបអង្កេត ហើយផ្តន្ទា នៅក្រោមក្របខណ្ឌច្បាប់បច្ចុប្បន្ន។ ថ្ងៃកំណត់៖ ភ្លាម - ច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ដាក់ជាមួយសភាជាតិ ពេលកំណត់៖ ថ្ងៃទី ៣០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៣។ <p>សម្បទាន</p> <ul style="list-style-type: none"> - ការបញ្ចេញព័ត៌មានជាសាធារណៈ និងឱកាសសម្រាប់អ្នកជំនាញឯករាជ្យអធិប្បាយអំពីគោលនយោបាយគ្រប់គ្រងព្រៃឈើដោយស្វ័យទ្រទ្រង់ និងដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គម មុនបញ្ចប់ការពិនិត្យរបស់រដ្ឋាភិបាល។ <p>ការបញ្ចេញព័ត៌មាន</p> <ul style="list-style-type: none"> - លក្ខខណ្ឌកិច្ចព្រមព្រៀងរដ្ឋាភិបាល មានតម្លាភាពថែមឡើង។ ពេលកំណត់៖ ភ្លាម 	<ul style="list-style-type: none"> - ច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ មិនបានអនុម័តទេ។⁴¹³ - សកម្មភាពតិចណាស់អំពីការពុករលួយ។⁴¹⁴ - ការព្យួរទុកសម្បទានព្រៃឈើ ប៉ុន្តែការកាប់ឈើខុសច្បាប់បន្ត។⁴¹⁵ - ការអនុវត្តយ៉ាងអន់ចំពោះគោលនយោបាយ និងច្បាប់ដែលមានស្រាប់។⁴¹⁶ 	<p>ធនាគារពិភពលោក – “អំពើពុករលួយមានទូទៅ [...] ចំនួននៃប្រាក់ជំនួយទោកាតិ និងពហុភាគី ត្រូវតែអាស្រ័យលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចការកែទម្រង់គ្រប់គ្រាន់របស់កម្ពុជា។”⁴¹⁷</p>	<p>វេទិកា NGO “NGO គិតថាផែនការ គោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រចេះតែកើនឡើង។ បញ្ហានៅពេលនេះ គឺត្រូវបញ្ជាក់ថាផែនការទាំងនេះត្រូវបានអនុវត្ត [...] តើទាយកមានទំនុកចិត្តប៉ុណ្ណា ថាប្រាក់ត្រូវបានប្រើដោយប្រសិទ្ធភាព ហើយមានហេតុប៉ះពាល់ដ៏វិជ្ជមាន លើការកែលម្អវិភាគ ជំនួសការប្រើសម្រាប់ជំនួយបច្ចេកទេសដ៏មិនចាំបាច់ ការជំរុញអំពើពុករលួយ ហើយពង្រីកចន្លោះវិសមភាពស្នូម?”⁴¹⁸</p>	<p>- “ទោះបីរដ្ឋាភិបាលអាក់ខានបំពេញគោលដៅដែលដាក់ពីមុនក៏ដោយ ទាយកអន្តរជាតិសន្យាផ្តល់ប្រាក់ US\$៥០៤ លាន ទៅកម្ពុជាឆ្នាំក្រោយ ប៉ុន្តែព្រមានថា ជំនួយនាអនាគតត្រូវអាស្រ័យលើការផ្លាស់ប្តូរពិតនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ [...] នេះជាការខ្ជាប់សារឡើងវិញ នូវប្រព័ន្ធតាម ដែលមិនបានកើតផលពីមុន, ប្រសាសន៍នៃអ្នកការទូតប្រចាំភ្នំពេញ ដែលចូលរួមក្នុងការប្រជុំ CG។”⁴¹⁹</p>	<p>សុខ អាន – “ច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ នឹងដាក់ទៅសភាជាតិ និងព្រឹទ្ធសភា យ៉ាងបន្ទាន់។”⁴²⁰</p> <p>ហ៊ិន សែន – “ការកែទម្រង់ មិនមែនជាការក្សដឹកឡើយ។”⁴²¹</p>	<p>US\$៥០០លាន⁴²²</p>	<p>US\$៥៥៥,៤លាន</p>
'០៥	<p>គ្មានការប្រជុំ</p>							<p>US\$៦១០លាន</p>

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

ឆ្នាំ	ការកែទម្រង់ដែលបានយល់ព្រម	ការឈានទៅក គោលដៅកែទម្រង់	ការអធិប្បាយរបស់ទាយក	ការអធិប្បាយរបស់ NGO	ការអធិប្បាយរបស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ	ការអធិប្បាយរបស់ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា	ជំនួយដែលបាន ស្នើសុំដោយ រដ្ឋាភិបាល	ជំនួយដែល បានផ្តល់ឲ្យ ដោយ ទាយក ⁴⁰⁸
'០៦	<p>បានដាក់នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៤⁴²³</p> <p>ការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ករណីនៃអំពើពុករលួយ ត្រូវយកទៅតុលាការ ដើម្បីស៊ើបអង្កេត និងធ្វើសវនាការ។ - ច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយព្រាងបច្ចុប្បន្ន ត្រូវសម្របតាមក្បួនប្រតិបត្តិអន្តរជាតិដ៏ល្អបំផុត។ <p>សម្បទាន</p> <ul style="list-style-type: none"> - អនុវត្តមាត្រាទី ១៨ នៃច្បាប់ភូមិបាល ដែលថា ការលក់ដូរដីឯកជន លើដីរដ្ឋ ជាការខុសច្បាប់។ - បង្កើនតម្លាភាពនៃការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយរដ្ឋ តាមរយៈការបញ្ចេញឲ្យដឹងជាសាធារណៈភ្លាម អំពីកិច្ចព្រមព្រៀងដែលមានស្រាប់ ហើយនិងស្ថានភាពស្របច្បាប់ (ថ្លៃឈ្នួល និងលក្ខខណ្ឌសំខាន់ៗទៀត) នៃកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច សម្បទានរ៉ែ សម្បទាននេសាទត្រី និងការបញ្ចេញព័ត៌មានជាបន្ត អំពីស្ថានភាពនៃការពិនិត្យសម្បទានព្រៃឈើ។ - RGC ត្រូវប្រាប់ទីតាំង ស្ថានភាពស្របច្បាប់ ហើយនិងដំណើរការសម្រាប់ការផ្តាច់ នៃសម្បទានរ៉ែ យោធាភូមិភាគ សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច និងការរៀបចំអភិវឌ្ឍន៍ណាផ្សេងទៀត នៅក្នុងដីព្រៃឈើ ឬនៅក្នុងតំបន់ការពារ ហើយដែលមិនស្របនឹងច្បាប់ដែលគ្រប់គ្រងតំបន់ទាំងនោះ។ <p>ការបញ្ចេញព័ត៌មាន</p> <ul style="list-style-type: none"> - មន្ត្រីសាធារណៈត្រូវផ្លាស់ប្តូរការអនុវត្តបច្ចុប្បន្ន ដោយបង្ហាញចិត្តត្រៀមជាស្រេច ដើម្បីចែកព័ត៌មានជាមួយសាធារណជនទូទៅ។ 	<ul style="list-style-type: none"> - ច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ មិនបានអនុម័ត ទេ។⁴²⁴ - ការបញ្ចេញព័ត៌មានខ្លះ អំពីសម្បទាន ប៉ុន្តែខ្លះព័ត៌មានលំអិត។⁴²⁵ - ការកាប់ឈើខុសច្បាប់ និងការចាប់យកដីខុសច្បាប់ បានបន្ត។⁴²⁶ 	<p>អាស្ត្រីម៉ង់ – “បញ្ហាដែលមិនទាន់ដោះស្រាយ នៃការចាប់យកដីធ្លី និងបរិកប្បដី គឺគួរឲ្យខ្វល់ខ្វាយណាស់ [...] យើងសង្ឃឹមថា ព័ត៌មានដែលបានផ្តល់អំពីសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច នឹងត្រូវបានតាមដានយ៉ាងលឿន ដោយការបញ្ចេញព័ត៌មានកាន់តែពេញលេញ។”⁴²⁷</p>	<p>សំបុត្ររបស់ NGO ទៅកាន់អ្នកចូលរួមការប្រជុំ CG – “មានការកើនឡើងនៃការប្រើធនធានធម្មជាតិ និងទ្រព្យសាធារណៈខុសឆ្គង ដោយគ្រួសារវេជន និងក្រុមហ៊ុនបក្សពួកនិយម។”⁴²⁸</p>	<p>- “សំណើ គឺសម្រាប់ បន្ត៥១៣ លាន ប៉ុន្តែប្រាក់សន្យាផ្តល់ គឺ បន្ត៦០១ លាន” ប្រសាសន៍នៃរដ្ឋមន្ត្រីហិរញ្ញវត្ថុ តាត ឈន់។⁴²⁹ [...] “ទាយកបានសរសើរសមិទ្ធផលនៅក្រោមអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន។”⁴³⁰</p>	<p>ហ៊ុន សែន – “ច្បាប់ព្រាង នៃច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ [...] កំពុងនៅក្នុងដំណាក់កាលចុងក្រោយនៃការពិចារណា នៅក្នុងរដ្ឋាភិបាល មុនវាចូលសភាជាតិ។”</p> <p>- ការកែទម្រង់មិនមែនជាពាក្យដីរាក់ឡើយ។⁴³¹</p>	<p>បន្ត៥១៣ លាន</p>	<p>បន្ត៧១៣, ២ លាន</p>

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

ឆ្នាំ	ការកែទម្រង់ដែលបានយល់ព្រម	ការឈានទៅករ គោលដៅកែទម្រង់	ការអធិប្បាយរបស់ទាយក	ការអធិប្បាយរបស់ NGO	ការអធិប្បាយរបស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ	ការអធិប្បាយរបស់ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា	ជំនួយដែលបាន ស្នើសុំដោយ រដ្ឋាភិបាល	ជំនួយដែល បានផ្តល់ឲ្យ ដោយ ទាយក ⁴⁰⁸
០៧	<p>បានដាក់នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៦⁴³²</p> <p>ការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ</p> <ul style="list-style-type: none"> - បង្កើត ហើយអនុម័តច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ សំអាងលើការអនុវត្តជាកូនប្រតិបត្តិអន្តរជាតិដ៏ល្អបំផុត។ ពេលកំណត់៖ ចុងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦។ <p>សម្បទាន</p> <ul style="list-style-type: none"> - បញ្ជាព័ត៌មានជាទៀងទាត់ អំពីសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច។ - [បញ្ជាព័ត៌មានគ្រប់វិស័យ អំពីសកម្មភាពនៃទីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល រួមទាំងព័ត៌មានអំពីសម្បទានរ៉ែ និងយោធាភូមិភាគ ក៏ដូចជាទាយក និង NGO ដោយបិទប្រកាសជាទៀងទាត់ លើតំបន់បណ្តាញមិនជឿនៃក្រុមការងារបច្ចេកទេស-ព្រៃឈើ និងបរិស្ថាន។ ពេលកំណត់៖ ចុងត្រីមាសទី ៤ ឆ្នាំ ២០០៦ - ពង្រឹងការអនុវត្តនៃច្បាប់ព្រៃឈើ ជាពិសេសការប្រឆាំងការកាប់រុករាន និងកាប់ព្រៃឈើ <p>ការបញ្ជាព័ត៌មាន</p> <ul style="list-style-type: none"> - បង្កើតក្របខណ្ឌគោលនយោបាយច្បាស់លាស់ អំពីការផ្តល់ព័ត៌មាន។ ពេលកំណត់៖ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦ 	<ul style="list-style-type: none"> - ច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ មិនបានអនុម័តទេ។⁴³³ - គម្លាភាពតិច ក្នុងករណីប្រគល់កិច្ចព្រមព្រៀង ELC។⁴³⁴ - ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិយ៉ាងអស់។⁴³⁵ 	<p>អ្នកតំណាងធនាគារពិភពលោក – “យើងខ្វល់ខ្វាយណាស់ ថាលក្ខខណ្ឌនៃការដេញថ្លៃដោយគម្លាភាពលើកិច្ចព្រមព្រៀង ELC ត្រូវបានជៀសវាង។”⁴³⁶</p>	<p>ប្រធាននៃអង្គការសិទ្ធិមនុស្សខ្មែរលីកាដូ – “ការប្រជុំនេះ បានក្លាយជាទម្លាប់។ យើងដឹងថាគ្មានអ្វីផ្លាស់ប្តូរទេ។ រដ្ឋាភិបាលនឹងធ្វើការសន្យា – ការសន្យាដូចឆ្នាំមុនបេះបិត – ហើយក្រោយពីការប្រជុំចប់ហើយ អ្វីៗនៅតែដដែលជាបន្ត។”⁴³⁷</p>	<p>- “ខ្ញុំបារម្ភថា ប្រហែលពេលវេលាដើម្បីតឹងរឹងជាមួយរដ្ឋាភិបាលបានកន្លងហួសហើយ។” ប្រសាសន៍របស់ប្រភពមួយរូប មានបទពិសោធន៍ច្រើនជាមួយការប្រជុំរវាងទាយក និងរដ្ឋាភិបាល ដែលអ្នកនេះស្នើសុំឲ្យនៅអនាមិក។ “ខ្ញុំបារម្ភថា សហគមន៍ទាយកបានខកខានឱកាសរបស់គេហើយ។ [...] មួយឆ្នាំទៀតហើយ ហើយច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយ នៅតែជាទម្រង់ព្រាង ការកែទម្រង់គុណការណ៍ទៅមុខតាមល្បឿនយឺតយ៉ាវហើយការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយរដ្ឋាភិបាលត្រូវបានរិះគន់ពីគ្រប់ទិសទី។”⁴³⁸</p>	<p>ហ៊ិន សែន – “រាជរដ្ឋាភិបាលប្តេជ្ញាដោយមិនស្ទាក់ស្ទើរ ដើម្បីប្រឆាំងអំពើពុករលួយដោយអនុវត្តកិច្ចការដាក់ស្តែងជាច្រើន ដើម្បីសម្រេចកម្មវត្ថុ រួមទាំងការប្រឆាំងច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយនេះឯង។”</p> <ul style="list-style-type: none"> - “ការកែទម្រង់មិនមែនជាពាក្យដ៏រាក់ឡើយ។”⁴³⁹ 	<p>US\$៦៨៩លាន⁴⁴⁰</p>	<p>US\$៧៩០,៤លាន</p>

ការស្មុគស្មាញនៃភាពជាដៃគូ

អស់ច្រើនឆ្នាំនេះ ទាយករបស់ប្រទេសកម្ពុជា បានលើកការដោះសារជាច្រើនប្រការ អំពីការដែលខ្លួនមិនបានទាមទារជាដាច់ខាត ថា រដ្ឋាភិបាលអនុវត្តការកែទម្រង់ ដែលសមស្របនឹងប្រយោជន៍នៃប្រជាជនកម្ពុជាទេ។ ពេលថ្មីនេះ គេបានលើកហេតុផលថា ការតាំងគោល ជំហរខ្លាំងជាងនេះ នឹងរុញប្រទេសកម្ពុជា កាន់តែជ្រៅទៅក្នុងហោប៉ៅរបស់ទាយកធំជាងគេរបស់គេ – គឺប្រទេសចិន។ ក៏ប៉ុន្តែការដែល ទាយកបស្ចឹមប្រទេសចិនលើកមកប្រើការដោះសារនេះ គឺព្រងើយនឹងហេតុការណ៍ថា ប្រទេសចិន ទោះបីមានចិត្តទូលាយប៉ុណ្ណាក៏ដោយ មិនអាចផ្តល់ឲ្យរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ភាពគួរឲ្យគោរព នៅលើធាតុអន្តរជាតិ ដែលគេស្វែងរកនោះបានទេ។ តាមការពិត ‘កត្តាប្រទេស ចិន’ បានក្លាយជាពាក្យនិយាយកាត់ ដើម្បីជឿសាងការលើកមកនិយាយអំពីកត្តានយោបាយ និងកត្តាការិយាធិបតេយ្យមួយចំនួន ដែល ទទួលអាទិភាពជាជាងសេចក្តីត្រូវការដើម្បីកែលំអអភិបាលកិច្ច។

សេចក្តីពិត គឺថា នៅពេលដែលភាពខ្លោចផ្សារ នៃរបបខ្មែរក្រហមចាប់ផ្តើមលុបចេញបន្តិចម្តងៗ ពីគំនិតនៃពួកជើងសារអំណាច ប្រទេស កម្ពុជារអិលចុះកាន់តែទៀប នៅក្នុងតារាងវិបត្តិពិភពលោក។ អ្នកការទូតដែលត្រូវបានបញ្ជូនទៅភ្នំពេញ ដឹងថា គេនឹងមិនទទួលអំណរ គុណពីមេរបស់ខ្លួនទេ បើគេធ្វើឲ្យឃ្លីឃ្លាងដល់ទូកនៃការទូត ហើយទាមទារពេលវេលានៃមេរបស់ខ្លួន នៅទីស្នាក់ការឯណោះ។ ម្យ៉ាង ទៀត ប្រទេសកម្ពុជាមិនមែនជាប្រទេសមានអាទិភាពច្រើនជាងគេទេ សម្រាប់អ្នកការទូតជាច្រើននាក់ ដែលទទួលបន្ទុកលើអាស៊ី អាគ្នេយ៍ទាំងមូល – គឺជាតំបន់មានរដ្ឋដ៏មានសេចក្តីត្រូវការជាច្រើន។ ប្រទេសកម្ពុជា ហើយនិងការងារទូតនៃប្រជាជនកម្ពុជា ជារឿយៗ ត្រូវបានដាក់យ៉ាងទៀប នៅក្នុងបញ្ជីកិច្ចការដែលមានអាទិភាព គឺស្ថិតពីក្រោមអំពើឃោរឃៅនៃរដ្ឋាភិបាលយោធារបស់ប្រទេសកូម៉ា ហើយនិងគ្រោះធម្មជាតិដែលបានវាយលុកលើប្រទេសឥណ្ឌូណេស៊ី។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ដល់សព្វថ្ងៃនេះ ការពិភាក្សាជាច្រើន អំពីឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់របស់ប្រទេសកម្ពុជា ដែលកំពុងតែលូតឡើង បានយកចិត្តទុកដាក់លើ ចំនួនប្រាក់ ដែលរដ្ឋនិងទទួល ដោយសារសកម្មភាពទាំងនេះ ហើយលើរបៀបដែលប្រាក់ទាំងអស់នេះ អាចជួយលើកប្រជាជនជំនាន់នេះ ឲ្យផុតពីភាពក្រីក្រ។ ក៏ប៉ុន្តែគំនិតទាំងនេះ អាស្រ័យលើការសន្និដ្ឋានដ៏ខុស ថាផលចំណូលដែលកើតមកពីអាជីវកម្មរ៉ែ ប្រេង និងឧស្ម័ន និងក្លាយទៅជាប្រាក់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ ជាស្វ័យប្រវត្តិ។ ការពិសោធន៍របស់ Global Witness ជាមួយការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ហើយនៅកន្លែងផ្សេង បង្ហាញរូបភាពដ៏ខុសគ្នា។ នៅក្នុងប្រទេសមានធនធានធម្មជាតិដ៏សម្បូរជាច្រើន ដែល Global Witness ធ្លាប់ស្រាវជ្រាវ ការធ្វើអាជីវកម្មលើធនធានបានធ្វើឲ្យមានភាពក្រីក្រកាន់តែច្រើន មិនមែនកាន់តែតិចនោះឡើយ។ នៅ ក្នុងករណីទាំងអស់នេះ របៀបដែលសម្បទានត្រូវបានចែករំលែក ហើយរបៀបដែលសិទ្ធិប្រើធនធានត្រូវបានប្រគល់ នោះកំណត់និន្នាការ នៃការគ្រប់គ្រងធនធាននោះឯង នាពេលអនាគត។

បទពិសោធន៍កន្លងមក ជាមួយវិស័យព្រៃឈើរបស់ប្រទេសកម្ពុជា មិនមែនជាបទពិសោធន៍ដ៏លើកទឹកចិត្តឡើយ។ ព្រៃឈើរបស់ប្រទេស ជាតិ – ដែលធនាគារពិភពលោកធ្លាប់ហៅថា “ធនធានធម្មជាតិដ៏សំខាន់បំផុតសម្រាប់ដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍” – ត្រូវបានបង្កប់ជាបន្តបន្ទាប់ អស់មួយទសវត្សកន្លងមកនេះហើយ។ មានផលចំណូលតិចណាស់ មកពីការកាប់ឈើនេះ ចូលទៅក្នុងហិបរបស់រដ្ឋ។ ផ្ទុយទៅវិញ វាបាន បង្កើនទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកវាជនដែលគ្រប់គ្រងប្រទេស ដែលបានលួចប្លន់ ហើយកាប់ព្រៃឈើ ដោយគ្មានការដាក់ទោសព័រ សោះ។

វាមិនត្រូវការអ្នកជំនាញខាងអភិបាលកិច្ចឡើយ ដើម្បីយល់ឃើញថា សញ្ញាដំបូងនៃការគ្រប់គ្រងធនធានរ៉ែ និងប្រេងរបស់ប្រទេសកម្ពុជា គឺគួរឲ្យយោងខ្លាំង។ រដ្ឋាភិបាលខ្លះឧបករណ៍ត្រឹមត្រូវ ដើម្បីដាក់កម្រិតលើការស្វែងរករក និងការធ្វើអាជីវកម្មធនធាន ហើយក្នុងករណី ខ្លះរដ្ឋាភិបាលបានធ្វើទ្វេដងដោយចេតនា លើឧបករណ៍ដែលមានជាស្រេច។ ពួកជើងសារអំណាចដ៏ធំខ្ពស់ ដែលគ្រប់គ្រងរដ្ឋ បានលក់ សម្បទានដ៏ធំ តាមរបៀបដែលខ្លះតម្លាភាព ហើយគួរឲ្យសង្ស័យខ្លាំងណាស់។ ភាពស្របច្បាប់ និងសមត្ថភាពនៃក្រុមហ៊ុនខ្លះ ដែលបាន

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

ទិញសម្បទានទាំងនេះ គឺមិនច្បាស់លាស់ឡើយ។ ទន្ទឹមនឹងពេលនេះ គ្រោះថ្នាក់ដល់បរិស្ថាន និងប្រជាជនដែលរស់នៅលើទឹកដី គឺធំណាស់។ គ្រប់លក្ខណៈ នៃរបៀបដែលសិទ្ធិប្រើធនធានទាំងនេះត្រូវបានចែករំលែក និងគ្រប់គ្រងពេលកន្លងមក គឺបង្ហាញឲ្យឃើញការពង្រឹងគំរូកន្លងមក នៃការធ្វើអាជីវកម្ម ដែលមានបំណងផ្តល់ផលចំណេញទៅមន្ត្រី និងក្រុមហ៊ុន ជំនួសការបន្ថយភាពក្រីក្រនៃប្រជាជន។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ស្ថានភាពមិនគួរឲ្យអស់សង្ឃឹមទេ។ ការដឹកស្រង់ធនធានទាំងនេះមិនទាន់ចាប់ផ្តើមយ៉ាងពេញលេញទេ ហើយរហូតដល់ពេលនោះ មានឱកាសដ៏ខ្លីស្តើងមួយ ដើម្បីកែតម្រូវបញ្ហានេះ។ ជំហានទីមួយ គឺត្រូវតែមានការព្យួរទុកបណ្តោះអាសន្ន លើការប្រគល់សម្បទានថ្មី ការពិនិត្យគ្រប់សម្បទានដែលមានជាស្រេច ហើយនិងតម្លាភាពទាំងស្រុង ក្នុងការចែកចាយ និងការគ្រប់គ្រង នូវធនធានសាធារណៈទាំងនេះ។ ក៏ប៉ុន្តែការជួសជុលបច្ចេកទេសគេយូរ គ្រាន់តែជាដំណោះស្រាយមួយភាគប៉ុណ្ណោះ។ បញ្ហាដ៏ធំជាងគេ គឺជាការបង្កើតឆន្ទៈនយោបាយ ក្នុងចំណោមទាយកអន្តរជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីប្រឈមមុខនឹងអ្នកដែលមានឫសយ៉ាងជ្រៅ ដែលកំពុងទទួលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសារស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន – គឺជាឆន្ទៈនយោបាយដែលបានខ្វះខាតយ៉ាងខ្លាំងកន្លងមក។

ការបរាជ័យដ៏ទៀងទាត់ ដោយទាយករបស់ប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងការទាមទារការកែទម្រង់ខាងផ្នែកអភិបាលកិច្ច ជាលក្ខខណ្ឌដើម្បីទទួលបានការចែកប្រាក់ជំនួយ គ្រាន់តែបានពង្រឹងដល់ដំណើរការនៃការចាប់លួចធនធានរដ្ឋប៉ុណ្ណោះ។ ការខ្វះតម្លាភាពចំពោះព័ត៌មាន ដូចជាអ្នកណាជាម្ចាស់ក្រុមហ៊ុនទទួលបានការកិច្ចដើម្បីគ្រប់គ្រងធនធានសាធារណៈ ហើយនិងទីដៅនៃការបង់ប្រាក់សម្រាប់សម្បទានទាំងនោះជាដើម គឺមានគោលបំណងតែមួយ៖ ដើម្បីការពារ និងចាក់ឫសឲ្យកាន់តែជ្រៅ នៃអ្នកដែលទទួលប្រយោជន៍ពីការប្រតិបត្តិជាបន្តបន្ទាប់ទៀត នៃរដ្ឋស្រមោលរបស់ប្រទេសកម្ពុជា។

វាមិនទាន់ហួសពេលទេ ដើម្បីទាយកអន្តរជាតិរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ផ្លាស់ប្តូរលក្ខខណ្ឌនៃការចរចាជាមួយប្រទេសកម្ពុជាទេ ប៉ុន្តែវានឹងត្រូវការការផ្លាស់ប្តូរគំនិតយ៉ាងធំ ដើម្បីមើលហួសពីសំដីដ៏អនាម័យ អំពីអភិបាលកិច្ចល្អ។ ខ្លឹមសារនៃការផ្លាស់ប្តូរនេះ ត្រូវតែជាការទទួលស្គាល់ថា ការដឹកហូតធនធានរបស់ប្រទេសជាតិ សម្រាប់ប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន គឺជាការបំពានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ នូវសិទ្ធិខាងផ្នែកសង្គម និងខាងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច នៃប្រជាជនរបស់ប្រទេសជាតិ។

នេះគឺជាពេលវេលាដើម្បីសម្រេចចិត្ត ថាតើប្រជាជនកម្ពុជាអាចរួមចំណែកនៅក្នុងទ្រព្យធនធានធម្មជាតិរបស់ប្រទេសជាតិខ្លួនឯង ឬតើពួកវាជនចោរគេយូរ នឹងរក្សាទុកសម្រាប់ខ្លួនឯងម្តងទៀត នូវផលប្រយោជន៍នៃការលក់ប្រទេសជាតិ ឬទេ។ អក្សរកាត់

- ADB - ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី
- BPAMP - គម្រោងគ្រប់គ្រងដីចំរុះ និងតំបន់ការពារធម្មជាតិ
- CDC - ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- CDCF - វេទិកាកិច្ចសហការអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា
- CG - ក្រុមពិគ្រោះ
- CNPA - អាជ្ញាធរប្រេងកាតជាតិកម្ពុជា
- CPP - គណបក្សប្រជាជនកម្ពុជា
- EITI - គម្រោងជំរុញតម្លាភាពឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់
- ELC - សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច
- ESIA - ដំណើរការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម
- FA - រដ្ឋបាលព្រៃឈើ
- ហ.ត. - ហិកតារ
- IMF - មូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ

ប្រទេសជាតិលក់ - របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

- គ.ម. - គីឡូម៉ែត្រ
- MAFF - ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- MIME - ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- MoE - ក្រសួងបរិស្ថាន
- MoEF - ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- MP - កងអាវុធហត្ថ
- NGO - អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល
- NORAD - ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍ នៃប្រទេសន័រវ៉េស្ស
- PSC - កិច្ចព្រមព្រៀងចែកចាយផលិតកម្ម
- RCAF - កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- RGC - រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- SEZ - តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស
- SRP - គណបក្ស សម រង្ស៊ី
- UN - អង្គការសហប្រជាជាតិ
- UNDP - កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ
- UNOHCHR - ការិយាល័យអង្គការសហប្រជាជាតិ នៃអគ្គស្នងការសម្រាប់សិទ្ធិមនុស្ស

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

- ¹ William Reno, 'Clandestine Economies, Violence and States in Africa,' Journal of International Affairs, លេខ ៥៣, ឆ្នាំ ២០០១
- ² ដើម្បីជ្រាបដឹងបន្ថែមអំពី របៀបដែលធនធានប្រេង ឧស្ម័ន និងអ៊ែបស៍ប្រទេសកម្ពុជា អាចត្រូវបានខ្លះខ្លាយបាន សូមអានរបាយការណ៍កន្លងមក ស្តីពីការកាប់ព្រៃឈើ ខុសច្បាប់ នៅឯ www.globalwitness.org។
- ³ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោកឧត្តមសេនីយ៍ អ៊ុក កោសា នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ⁴ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅ លោក ចម បូរី នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែល ពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ⁵ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោក ចម ប្រសិទ្ធ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ⁶ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោក ឌី ចូច នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែល ពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ⁷ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅឧត្តមសេនីយ៍ មាស សុកា នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍ នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ⁸ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅឯកឧត្តម លី យ៉ុងផាត់ នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ⁹ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅឯកឧត្តម ឌឹម យ៉ុងទៀង នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍ នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ¹⁰ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅឯកឧត្តម ឡៅ ម៉េងយ៉ិន នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍ នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ¹¹ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅឧត្តមសេនីយ៍ ប៉ុល សារ៉េន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ¹² Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅ ក្រុម ទ្រី ភាត នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់ក្រុមហ៊ុន អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុននោះ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ¹³ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់សម្តេច អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងសម្តេច។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ¹⁴ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅសម្តេច ជា ស៊ីម នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់សម្តេច អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងសម្តេច។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ¹⁵ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រពីរ ទៅលោក តៃ ដួងតាក នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ¹⁶ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅ លោកបណ្ឌិត ឆិន លីប គីង នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោកបណ្ឌិត អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងលោកបណ្ឌិត ហើយបានទទួលចម្លើយ។ ដើម្បីមើលព័ត៌មានថែមអំពីចម្លើយនេះ សូមមើលទំព័រ ##។
- ¹⁷ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត វិស្វសហ្គីល នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់ក្រុមហ៊ុន អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុននោះ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ¹⁸ សំបុត្រពីក្រុមហ៊ុនច្បាប់ Richards Butler Reed Smith ដែលបានផ្ញើក្នុងនាមតំណាងលោកបណ្ឌិត ឆិន លីប គីងទៅកាន់ Global Witness, ថ្ងៃទី ៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹⁹ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុនថាមពល ឆែណា ចិន រ៉ុង កម្ពុជា នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់ ក្រុមហ៊ុន អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុននោះ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយ ទេ។
- ²⁰ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅ PGS នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់ក្រុមហ៊ុន អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុននោះ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ²¹ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន PT មិដកូ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់ក្រុមហ៊ុន អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុននោះ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ²² Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅឯកឧត្តមរដ្ឋមន្ត្រី ម៉ុក ម៉ាវ៉េត នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ²³ Douglas Gillison, 'Conservation Areas Not Inviolable, Says Minister', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧, ទំព័រទី ១-២។

- ²⁴ UNDP, 'Human Development Report 2007-2008: Fighting Climate Change – Human Solidarity in a Divided World', ទំព័រទី ២៥៩, http://hdr.undp.org/en/media/HDR_20072008_EN_Indicator_tables.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២០ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ²⁵ ធនាគារពិភពលោក, '2008 World Development Indicators Database', ថ្ងៃទី ១១ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៨; UNDP, 'Human Development Report 2007-2008: Fighting Climate Change – Human Solidarity in a Divided World', ទំព័រទី ២៥៩, http://hdr.undp.org/en/media/HDR_20072008_EN_Indicator_tables.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២០ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ²⁶ IMF, 'Cambodia: Selected Issues and Statistical Appendix', ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៧, ទំព័រទី ៥។
- ²⁷ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកវិភាគវិស័យឧស្សាហកម្ម, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ²⁸ ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា គឺជាស្ថាប័ន ដែលទទួលបានការកិច្ចសម្រាប់ការគាំទ្រ និងអនុម័ត ចំពោះគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។
- ²⁹ Prospectors and Developers Association of Canada, 'Cambodia's Mining Sector', ថ្ងៃទី ៣០ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧, <http://www.pdac.ca/pdac/publications/na/070530-cambodia-mining-sector.htm> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); បទសម្ភាសន៍ ជាមួយបុគ្គលិក MIME, ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧; John C Wu, 'The Mineral Industry of Cambodia' នៅក្នុង U.S. Geological Survey Minerals Yearbook, ឆ្នាំ ២០០៧, <http://minerals.usgs.gov/minerals/pubs/country/2007/myb3-2007-cb.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁰ ព្រឹត្តិបត្រនៃ ស្ថានបេសកកម្មអចិន្ត្រៃយ៍កម្ពុជា ប្រចាំអង្គការសហប្រជាជាតិ, ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.un.int/cambodia/Bulletin_Files/March06/Donors_give_Cambodia.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); ព្រឹត្តិបត្រនៃ ស្ថាន បេសកកម្មអចិន្ត្រៃយ៍កម្ពុជា ប្រចាំអង្គការសហប្រជាជាតិ, ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧, http://www.un.int/cambodia/Bulletin_Files/June07/Donors_pledged_aid.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³¹ Chea Sieng Hong, 'Mineral Exploration and Mining Projects in Cambodia', ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.gmsbizforum.com/dmdocuments/MGS_MI_2.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³² John C Wu, 'The Mineral Industry of Cambodia' នៅក្នុង U.S. Geological Survey Minerals Yearbook, ឆ្នាំ ២០០៦, <http://minerals.usgs.gov/minerals/pubs/country/2006/myb3-2006-cb.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³³ John C Wu, 'The Mineral Industry of Cambodia' នៅក្នុង U.S. Geological Survey Minerals Yearbook, ឆ្នាំ ២០០៧, <http://minerals.usgs.gov/minerals/pubs/country/2007/myb3-2007-cb.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១២ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁴ Global Witness research, ឆ្នាំ ២០០៨; John C Wu, 'The Mineral Industry of Cambodia' in U.S. Geological Survey Minerals Yearbook, ឆ្នាំ ២០០៧, <http://minerals.usgs.gov/minerals/pubs/country/2007/myb3-2007-cb.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨); Oxfam America, 'Large Scale Extractive Industry Scoping Study: Cambodia', ថ្ងៃទី ២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧។
- ³⁵ បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រី MIME មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨; Prospectors and Developers Association of Canada, 'Cambodia's Mining Sector', ថ្ងៃទី ៣០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧, <http://www.pdac.ca/pdac/publications/na/070530-cambodia-mining-sector.htm> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); John C Wu, 'The Mineral Industry of Cambodia' នៅក្នុង U.S. Geological Survey Minerals Yearbook, ឆ្នាំ ២០០៧, <http://minerals.usgs.gov/minerals/pubs/country/2007/myb3-2007-cb.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁶ ការស៊ើបអង្កេតនៅតាមកន្លែង របស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ³⁷ Susan Postlewaite, 'Big fish, small fish, oily fish...or gas?', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ៤ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ³⁸ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកវិភាគឧស្សាហកម្ម, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ³⁹ បទសម្ភាសន៍របស់ Global Witness ជាមួយអ្នកវិភាគវិស័យឧស្សាហកម្ម, ឆ្នាំ ២០០៨; Coordinating Committee for Geoscience Programmes in East and Southeast Asia, http://www.ccop.or.th/epf/cambodia/cambodia_info.html (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); Susan Postlewaite, 'Overlapping Claims Complicate Gas Hunt', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁴⁰ បទសម្ភាសន៍របស់ Global Witness ជាមួយអ្នកជំនាញខាងវិស័យឧស្សាហកម្ម, ឆ្នាំ ២០០៨; The Bridge Group, 'Training Needs Assessment for the Cambodian National Petroleum Authority', ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨; បទសម្ភាសន៍ជាមួយសមាជិកសកម្មមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨; ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកធ្វើការ NGO មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁴¹ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន សេរ៉ានី នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់ក្រុមហ៊ុន អំពីរបៀបវារៈនៅក្នុងរបាយការណ៍ នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុននោះ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ⁴² បទសម្ភាសន៍ជាមួយសមាជិកនៃសហគមន៍ទាយកម្មមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨; Eric Watkins, 'Cambodia's first oil to be delayed, officials says', Oil & Gas Journal, ៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨; Reuters, 'Cambodia's first oil unlikely before 2010', ថ្ងៃទី ៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁴³ សំដីដកស្រង់ពីសេចក្តីថ្លែងទៅកាន់ក្រុមប្រឹក្សាសិទ្ធិមនុស្សនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ដោយអ្នកតំណាងពិសេសនៃអគ្គលេខាធិការសម្រាប់សិទ្ធិមនុស្ស ប្រចាំប្រទេស កម្ពុជា លោក យ៉ាង ហ្គាយ, ថ្ងៃទី ១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧។
- ⁴⁴ Evan Gottesman, 'Cambodia after the Khmer Rouge: Inside the Politics of Nation Building', ឆ្នាំ ២០០៣, ទំព័រ ទី ៤៥-៤៨។
- ⁴⁵ ធនាគារពិភពលោក, 'Structural Adjustment Credit to Cambodia', ឆ្នាំ ២០០០។

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

- ⁴⁶ ឧទាហរណ៍ សូមមើលរបាយការណ៍បង្កើតដោយ Global Witness ដែលមានផ្តល់ឲ្យមើលនៅឯ www.globalwitness.org។
- ⁴⁷ ធនាគារពិភពលោក, 'Cambodia – A Vision for Forestry Sector Development', ឆ្នាំ ១៩៩៩, ទំព័រទី i; Asian Development Bank Sustainable Forest Management Project, 'Cambodian Forest Concession Review Report', ឆ្នាំ ២០០០, ទំព័រទី ២០។
- ⁴⁸ ឧទាហរណ៍ សូមមើលរបាយការណ៍បង្កើតដោយ Global Witness ដែលមានផ្តល់ឲ្យមើលនៅឯ www.globalwitness.org; Asian Development Bank Sustainable Forest Management Project, 'Cambodian Forest Concession Review Report', ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០០។
- ⁴⁹ ដើម្បីជ្រាបដឹងបន្ថែមអំពីរបៀបដែលធនធានប្រេង ឧស្ម័ន និងរ៉ែរបស់ប្រទេសកម្ពុជា អាចត្រូវបានខ្លះខ្លាយបាន សូមអានរបាយការណ៍កន្លងមក ស្តីពីការកាប់ព្រៃឈើខុសច្បាប់ នៅឯ www.globalwitness.org។
- ⁵⁰ Asian Development Bank Sustainable Forest Management Project, របាយការណ៍ស្តីពីសម្បទានព្រៃឈើកម្ពុជា, ឆ្នាំ២០០០។
- ⁵¹ របាយការណ៍នៃអ្នកតំណាងពិសេសរបស់អគ្គលេខាធិការសម្រាប់សិទ្ធិមនុស្ស ប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា លោក យ៉ាស ហ្គាយ, ថ្ងៃទី ២៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨, ទំព័រទី ៦។
- ⁵² Human Rights Watch, 'Phnom Penh's Poor Face Evictions', ថ្ងៃទី ១ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៦, <http://www.hrw.org/english/docs/2006/08/02/cambod13889.htm> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁵³ ការិយាល័យប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា របស់គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស នៃអង្គការ UN, 'Land concessions for economic purposes in Cambodia - A human rights perspective', ថ្ងៃទី ១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤, ទំព័រទី ៣។
- ⁵⁴ Adrian Levy និង Cathy Scott-Clark, 'Country for Sale', The Guardian, ថ្ងៃទី ២៦ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៨; NGO Forum Sectoral Paper on land issues, <http://www.ngoforum.org.kh/Development/Docs/CGPaper/SectoralPapers.htm#LAND%20ISSUES> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នករាយការណ៍សារព័ត៌មាន, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁵⁵ Amnesty International, 'Rights Razed: Forced Evictions in Cambodia', ឆ្នាំ ២០០៨; ការសម្តែងដោយអ្នករាយការណ៍ពិសេសនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ លោក Rodolfo Stavenhagen ស្តីពីស្ថានភាពសិទ្ធិមនុស្ស និងសេរីភាពជាមូលដ្ឋាន នៃជនជាតិដើមភាគតិច 'General considerations on the situation of human rights and fundamental freedoms of indigenous peoples in Asia', ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨; ការិយាល័យប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា របស់គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស នៃអង្គការ UN, 'Land Concessions for Economic Purposes in Cambodia, A Human Rights Perspective', ថ្ងៃទី ១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤។
- ⁵⁶ Amnesty International, 'Rights Razed: Forced Evictions in Cambodia', ឆ្នាំ ២០០៨, ទំព័រទី ២; Licadho (របាយការណ៍ផ្សេងៗ), <http://www.licadho.org/> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁵⁷ Licadho, 'Violent land eviction in Cambodia's tranquil beachside municipality', ថ្ងៃទី ៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧, <http://www.licadho.org/articles/20070503/52/index.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); សេចក្តីថ្លែងអំពីស្ថានភាពនៃគ្រួសារទាំងឡាយដែលត្រូវបានដេញចេញពីក្រុមមិត្តភាពទី ៤ ក្រុងព្រះសីហនុ ដោយអង្គការBridges Across Borders Southeast Asia (BABSEA) ហើយនិងCentre on Housing Rights and Evictions (COHRE), ថ្ងៃទី ១៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨, [http://www.cohre.org/store/attachments/Cambodia%20-%20COHRE%20and%20BAB%20Joint%20Statement%20on%20Sihanoukville%20\(18%20May%202008\).doc](http://www.cohre.org/store/attachments/Cambodia%20-%20COHRE%20and%20BAB%20Joint%20Statement%20on%20Sihanoukville%20(18%20May%202008).doc) (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); Licadho, 'Nine residents found guilty of assaulting Cambodian police during land eviction,' ១០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧។
- ⁵⁸ MIME, អាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរកធនធានផ្សេងៗ ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁵⁹ Douglas Gillison, 'NGOs call for a Moratorium on Mining Licences', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ២៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁶⁰ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ ១៩៩៩។
- ⁶¹ Jane Mélanie, Marina Kim, Sam Hester, Peter Berry, Allison Ball និង Karen Schneider, 'Enhancing ASEAN Minerals Trade and Investment: Cambodia', ឆ្នាំ ២០០៥, ទំព័រទី ៣, <http://www.aadcp-repsf.org/docs/04-009b-FinalCountryReport.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨); ឧទាហរណ៍ សូមមើល Circular #001 on Suspension and Revocation of Mineral Resources (ថ្ងៃទី ២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៤) ; Circular #002 on Preventing Measures Against Anarchic Mineral Exploitation in Provinces / Municipalities in the Kingdom of Cambodia (ថ្ងៃទី ២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៤) ហើយនិងអនុក្រឹត្យលេខ ០៨ ស្តីពីគោលការណ៍វិនិយោគ សម្រាប់ធនធានរ៉ែគ្រប់ប្រភេទ (ថ្ងៃទី ៣១ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៥)។
- ⁶² រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា 'ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ', ឆ្នាំ ២០០១, មាត្រាទី ១១, [http://www.gocambodia.com/laws/pdf/LAW-01-Mineral %20Resource %20Mgt-E.pdf](http://www.gocambodia.com/laws/pdf/LAW-01-Mineral%20Resource%20Mgt-E.pdf) (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁶³ បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រី MIME មួយរូប ឆ្នាំ ២០០៨; ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា http://www.cambodiainvestment.gov.kh/?q=ii_land (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁶⁴ NGO Forum, 'Environmental and Social Impacts of Expansion of the Extractive Industries Sector', ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨; http://www.cambodiainvestment.gov.kh/?q=ii_land (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁶⁵ មាត្រាទី ៧ និងទី ២៥ 'ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ', ឆ្នាំ ២០០១; អ្នកដែលមានសិទ្ធិកាន់កាប់ ជាធម្មតាមិនបានចាត់ទុកថា បំពេញលក្ខខណ្ឌនៃមាត្រាទី ៧ នៃច្បាប់ស្តីពីធនធានរ៉ែ ទាល់តែបានផ្លាស់ប្តូរសិទ្ធិកាន់កាប់ ទៅជាប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិសិន (សំអាងលើមាត្រាទី ៣៩ នៃច្បាប់ភូមិបាល), ហើយប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច ក៏មិនរាប់បញ្ចូលក្នុង 'កម្មសិទ្ធិដីធ្លីជនជាតិដើមភាគតិច' ដែរ។

- ⁶⁶ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅឯកឧត្តម រដ្ឋមន្ត្រី ស៊ុយ សែម នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ⁶⁷ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោកជំទាវ ជា ខេង នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោកជំទាវ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍ នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងឈ្មោះលោកជំទាវ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ⁶⁸ ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ ជាមួយអ្នកធ្វើការខាងសិទ្ធិមនុស្ស ឆ្នាំ ២០០៨; បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រី MIME មួយរូប ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁶⁹ NGO Forum, 'Environmental and Social Impacts of Expansion of the Extractive Industries Sector', ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨; Amnesty International, 'Rights Razed: Forced Evictions in Cambodia', ថ្ងៃទី ១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁷⁰ មាត្រាទី ២០ 'ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ', ឆ្នាំ ២០០១។
- ⁷¹ មាត្រាទី ១៦ 'ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ឆ្នាំ ១៩៩៦'។
- ⁷² Douglas Gillison, 'NGOs to Meet Minister Over Protected Areas', The Cambodia Daily Weekly Review, ថ្ងៃទី ២-៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧។
- ⁷³ ធនាគារពិភពលោក, តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតនៃគម្រោងគ្រប់គ្រងដីវៈចំរុះ និងតំបន់ការពារធម្មជាតិ, http://www.bpamp.org.kh/Main/bpamp_protect.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁷⁴ រាជរដ្ឋាភិបាលប្រទេសកម្ពុជា, មាត្រាទី ៣, អនុក្រឹត្យស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន, ថ្ងៃទី ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៧; ធនាគារពិភពលោក តំបន់ បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតនៃគម្រោងគ្រប់គ្រងដីវៈចំរុះ និងតំបន់ការពារធម្មជាតិ, http://www.bpamp.org.kh/Main/bpamp_protect.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁷⁵ Douglas Gillison, 'Conservation Areas Not Inviolable, Says Minister', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧ ទំព័រទី ១-២។
- ⁷⁶ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា 'Prakas (Declaration) on the Protection of Natural Areas – Ministry of Environment Declaration no. 1033', ឆ្នាំ ១៩៩៤, មាត្រា ទី ៤ ហាមមិនឲ្យធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែ ហើយនិងមិនឲ្យប្រើគ្រឿងផ្ទុះ នៅក្នុងតំបន់ធម្មជាតិការពារ, <http://sunsite.nus.edu.sg/apcel/dbase/cambodia/regs/cadnat.html#Top> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨); រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា 'Prakas on the Management and Suppression of Crimes against Natural Resources in the Prohibited Areas of Natural Resources Preservation – Ministry of Environment Declaration no. 258' ឆ្នាំ ២០០៦។
- ⁷⁷ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា, 'ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ', ឆ្នាំ ២០០១, [http://www.gocambodia.com/laws/pdf/LAW-01-Mineral %20Resource %20Mgt-E.pdf](http://www.gocambodia.com/laws/pdf/LAW-01-Mineral%20Resource%20Mgt-E.pdf) (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁷⁸ Erika Kinetz និង Kay Kimsong, 'More Companies Look to Mine Cambodia's Wealth', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៦; Douglas Gillison និង Thet Sambath, 'Global Witness: Gov't Contradicting Itself', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦; Yun Samean, 'Firms Get Rights To Explore Protected Areas', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ២៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧។
- ⁷⁹ NGO Forum, 'Forests, Plantations and Concessions' អត្ថបទសម្រាប់សន្និសីទ CDCF, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁸⁰ ធនាគារពិភពលោក, 'គម្រោងគ្រប់គ្រងដីវៈចំរុះ និងតំបន់ការពារធម្មជាតិ', <http://www.bpamp.org.kh/index.htm> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨); ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា 'Kingdom of Cambodia Protected Area Law', ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁸¹ បទសម្ភាសន៍ជាមួយប្រភពសម្ងាត់, ឆ្នាំ ២០០៨; មាត្រាទី ១១, 'Kingdom of Cambodia Protected Area Law', ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁸² មាត្រាទី ១១, 'Kingdom of Cambodia Protected Area Law', ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁸³ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកធ្វើការ NGO ហើយនិងមន្ត្រី MoE មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁸⁴ ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ ជាមួយអ្នកធ្វើការ NGO មួយរូប, ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៨; NGO Forum, 'Environmental and Social Impacts of Expansion of the Extractive Industries Sector', អត្ថបទសម្រាប់សន្និសីទCDCF, ទំព័រទី ៥។
- ⁸⁵ ធនាគារពិភពលោក, 'គម្រោងគ្រប់គ្រងដីវៈចំរុះ និងតំបន់ការពារធម្មជាតិ', http://www.bpamp.org.kh/Main/bpamp_protect.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃ ទី ១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁸⁶ ធនាគារពិភពលោក, គម្រោងគ្រប់គ្រងដីវៈចំរុះ និងតំបន់ការពារធម្មជាតិ, Annual Project Progress Report 2004, ទំព័រទី ១១, http://www.bpamp.org.kh/Download/Annual_Report/BPAMP%202004%20annual%20report.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁸⁷ IUCN, 'The IUCN Red List of Threatened Species', ឆ្នាំ ២០០៨, <http://www.iucnredlist.org/details/14519> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨)។ សូមមើលផងដែរ៖ Conservation International, 'Cambodia Profile', ឆ្នាំ ២០០៨, ទំព័រទី ១១, <http://www.conservation.org/explore/regions/asia-pacific/cambodia/Pages/overview.aspx> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁸⁸ Ian Baird និង Philip Dearden, ឆ្នាំ ២០០៣, 'Biodiversity, conservation and resource tenure regimes: A case study for Northeast Cambodia Environmental Management', ទំព័រទី ៥៤១-៥៥០; 'Final Report, March 2000 – December 2006' នៃគម្រោងគ្រប់គ្រងដីវៈចំរុះ និងតំបន់ការពារធម្មជាតិ, ទំព័រ ទី ៨។

⁸⁹ Louis Lebel , Rajesh Daniel, និង Nathan Badenoch, 'State, commerce and commons: conservation with communities in upper tributary watersheds', USER Working Paper WP-2006-02, Unit for Social and Environmental Research, Chiang Mai University, ឆ្នាំ ២០០៦, ទំព័រទី ១-២៣។

⁹⁰ ធនាគារពិភពលោក, គម្រោងគ្រប់គ្រងដីរុំចុះ និងតំបន់ការពារធម្មជាតិ, http://www.bpamp.org.kh/Main/bpamp_vnp.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁹¹ ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយប្រកាសសម្ងាត់មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨; Douglas Gillison, 'World Bank Seeking Answers Over Dragon's Tail', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ១៧ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៧; Douglas Gillison, 'Cambodia Braces for Mining Invasion', Asia Sentinel, ថ្ងៃទី ២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧; Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅនាយកទាំងពីររូប នៃក្រុមហ៊ុន ធនធានឥណ្ឌូស៊ីន លោក Jeremy Snaith ហើយនិង លោក David Evans នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់ពួកលោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងពួកលោក ហើយនិងក្រុមហ៊ុន ធនធានឥណ្ឌូស៊ីន។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

⁹² Douglas Gillison, 'World Bank Seeking Answers Over Dragon's Tail', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ១៧ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៧។

⁹³ ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកវិភាគវិស័យឧស្សាហកម្ម, ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៨។

⁹⁴ សំបុត្រពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង MIME ឯកឧត្តម ស៊ុយ សែម ទៅរដ្ឋមន្ត្រី MoE ឯកឧត្តម ម៉ុក ម៉ារ៉េត ដើម្បីសុំការអនុញ្ញាតឲ្យក្រុមហ៊ុន ឥណ្ឌូស៊ីន បង្កើតដំបូលដ្ឋាន នៅក្នុងខេត្តរតនគិរី និងខេត្តស្ទឹងត្រែង សម្រាប់គោលបំណងស្វែងរកធនធាន, ថ្ងៃទី ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨។

⁹⁵ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ថ្មរតនៈ នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់ក្រុមហ៊ុន អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន ថ្មរតនៈ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

⁹⁶ John C Wu, 'The Mineral Industry of Cambodia' នៅក្នុង U.S. Geological Survey Minerals Yearbook, ឆ្នាំ ២០០៦; Chea Sieng Hong, 'Mineral Exploration and Mining Projects in Cambodia', ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.gmsbizforum.com/dmdocuments/MGS_MI2.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁹⁷ ការស៊ើបអង្កេតនៅតាមកន្លែង របស់ Global Witness , ឆ្នាំ ២០០៥, ២០០៦ និង ២០០៨។

⁹⁸ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន អាហារណ ឆីហារណគ្រឿងប្រដាប់ និងម៉ាស៊ីន ប្រទេសជាតិចិន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន អាហារណ ឆីហារណគ្រឿងប្រដាប់ និងម៉ាស៊ីន ប្រទេសជាតិចិន។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

⁹⁹ ទីភ្នាក់ងារសារព័ត៌មានXinhua 'Cambodia, China to Cooperate on Iron Mine Exploration', People's Daily Online, ថ្ងៃទី ២០ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៥, http://english.people.com.cn/200503/20/eng20050320_177505.html (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

¹⁰⁰ DFDL Mekong, 'Weekly Law Update', ថ្ងៃទី ១២ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨, ទំព័រទី ៣។

¹⁰¹ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរកសម្រាប់ក្រុមហ៊ុន ថ្ម រតនៈ ពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល, ថ្ងៃទី ៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁰² BBC Monitoring International Reports, 'Cambodia, China to Cooperate on Iron Mining', Xinhua, ថ្ងៃទី ១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៥។

¹⁰³ ការស៊ើបអង្កេតនៅតាមកន្លែង របស់ Global Witness , ឆ្នាំ ២០០៥, ២០០៦ និង ២០០៨; Bill Bainbridge, 'Another Island Resort Planned', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ១៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០២; Ministry of Defence, 'Directory of the High Command', <http://www.mond.gov.kh/index/keypersonal.asp?kp=kphigh> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៩ Sept ឆ្នាំ ២០០៨)។

¹⁰⁴ បទសម្ភាសន៍ជាមួយបុគ្គលិកការដ្ឋានអណ្តូងរ៉ែមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁰⁵ Global Witness, 'ខ្សែស្រឡាយ អ្នកលួចជាតិ', ឆ្នាំ ២០០៧, ទំព័រទី ៩៤។

¹⁰⁶ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ខិននីតិក នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹង ខិននីតិក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

¹⁰⁷ Kenertec, 'Kenertec takes over Rovieng iron mine in Cambodia', ថ្ងៃទី ១៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨, http://www.kenertec.co.kr/english/relations/whatsnew_read.asp?page=1&num= (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨)។

¹⁰⁸ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុន, ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁰⁹ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា, 'ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ', ឆ្នាំ ២០០១, <http://www.gocambodia.com/laws/pdf/LAW-01-Mineral%20Resource%20Mgt-E.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

¹¹⁰ បទសម្ភាសន៍របស់ Global Witness ជាមួយអ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុនមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

¹¹¹ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា, មាត្រាទី ២៧, 'ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ', ឆ្នាំ ២០០១, <http://www.gocambodia.com/laws/pdf/LAW-01-Mineral%20Resource%20Mgt-E.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

¹¹² បទសម្ភាសន៍របស់ Global Witness ជាមួយមន្ត្រី MIME មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

¹¹³ បទសម្ភាសន៍ជាមួយប្រកាសសម្ងាត់មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

- ¹¹⁴ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន BHP ប៊ិលលីតុន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន ហើយបានទទួលចម្លើយ។ ដើម្បីមើលព័ត៌មានបន្ថែមអំពីចម្លើយនេះ សូមមើលទំព័រ ##។ សម្រាប់សំណើមួយច្បាប់ពេញលេញ នៃ ចម្លើយនោះ សូមទាក់ទងមក Global Witness តាម mail@globalwitness.org។
- ¹¹⁵ The Cambodia Daily, 'Gov't gets \$2.5 Million for Mine Exploration Contract', ថ្ងៃទី ២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧។
- ¹¹⁶ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅឯកឧត្តម លីម គានហោ នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ¹¹⁷ The Cambodia Daily, 'Gov't gets \$2.5 Million for Mine Exploration Contract', ថ្ងៃទី ២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧; បទសម្ភាសន៍ជាមួយសមាជិកសភា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹¹⁸ សំបុត្រពីក្រុមហ៊ុន BHP ប៊ិលលីតុន ទៅកាន់ Global Witness, ថ្ងៃទី ១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹¹⁹ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ, 'Tableau des Opérations Financières de l'Etat', ផលចំណូលមិនមែនពន្ធដារ មកពីសម្បទានរ៉ែ, ឆ្នាំ ២០០៦។
- ¹²⁰ Kenertec, 'Kenertec takes over Rovieng iron mine in Cambodia', ថ្ងៃទី ១៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹²¹ បទសម្ភាសន៍របស់ Global Witness ជាមួយអ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុនមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹²² John C Wu, 'The Mineral Industry of Cambodia' នៅក្នុង U.S. Geological Survey Minerals Yearbook, ឆ្នាំ ២០០៧, <http://minerals.usgs.gov/minerals/pubs/country/2007/myb3-2007-cb.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ¹²³ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុនមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹²⁴ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោក បាយ នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែល ពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ¹²⁵ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកស្រុកមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨; បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុនមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹²⁶ ការសង្កេតនៅតាមកន្លែង, ឆ្នាំ ២០០៨; បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុនមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹²⁷ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកស្រុកមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨; ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកធ្វើការអង្កេត, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹²⁸ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោក គាត គឹមតោ: នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ¹²⁹ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកស្រុកមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨; ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកធ្វើការ NGO, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹³⁰ ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកធ្វើការអង្កេត, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹³¹ ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ ជាមួយអ្នកធ្វើការខាងសិទ្ធិមនុស្ស ឆ្នាំ ២០០៨; Suon Kanika, 'Land Disputes in Kampong Thom', ថ្ងៃទី ២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨; Yun Samean, 'Casino Planned on Minority Land in Ratanakiri', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ៨ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៧; Kenneth Fernandes, 'Cambodia Eviction Monitor', លេខ ១, ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧, <http://www.cohre.org/store/attachments/Eviction%20Monitor%20Jan-Dec%202006.pdf> (បានមើល លើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨); Pascal Khoy, 'Vers de casinos dans le nord-est du pays', La Lettre du Cambodge, ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៧, <http://ccfcambodge.org/lettre/LettreDuCambodge05.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨); Kuch Naren, 'Koh Tonsay Families Say Relocation Will Ruin Them', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ២ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៦។
- ¹³² James Welsh និង Prak Chan Thul, 'Lakeside Owners in Dark Over Development Plans', The Cambodia Daily; ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ ជាមួយអ្នក រាយការណ៍ព័ត៌មាន ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹³³ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន វីណាកូមិន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែល ពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន វីណាកូមិន ហើយបានទទួលចម្លើយ។ ដើម្បីមើលព័ត៌មានបន្ថែមអំពីចម្លើយនេះ សូមមើលទំព័រ ##។ សម្រាប់សំណើមួយច្បាប់ពេញ លេញ នៃចម្លើយនោះ សូមទាក់ទងមក Global Witness តាម mail@globalwitness.org។
- ¹³⁴ ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នករាយការណ៍សារព័ត៌មាន ឆ្នាំ ២០០៨; 'Viet Nam, Cambodia Sign Mineral Exploration Deal', VNS, ថ្ងៃទី ៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧ <http://vietnamnews.vnagency.com.vn/showarticle.php?num=01ECO030707> (បានមើលលើកចុងក្រោយ នៅថ្ងៃទី ១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨); 'Vinacom in to Explore Metal Ore in Cambodia', Vietnamese Diplomatic Missions, http://www.mofa.gov.vn/vnemb.be/vi/vnemb.vn/cn_vakv/ca_tbd/nr040824144816/ns070703034527/ (បានមើលលើកចុងក្រោយ នៅថ្ងៃទី ១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨); Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុនរ៉ែ ម៉ូ ហ្វូង ឡាក់ នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុននោះ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ¹³⁵ ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នករាយការណ៍សារព័ត៌មាន, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹³⁶ សំបុត្រពីក្រុមហ៊ុន វីណាកូមិន ទៅកាន់ Global Witness, ថ្ងៃទី ៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ¹³⁷ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោកជំទាវ ប៊ុន រ៉ានី នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោកជំទាវ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោកជំទាវ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

¹³⁸ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោកស្រី ដឹង សុភាព នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោកស្រី អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោកស្រី។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

¹³⁹ រូបភាពពីព័ត៌មានទូរទស្សន៍នៅប្រទេសកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០០៤ ទទួលយកដោយ Global Witness; បញ្ជីអ្នកចូលរួមសន្និសីទកំពូលស្តីពីពាណិជ្ជកម្ម និងការវិនិយោគ ចិន- អាស៊ាន <http://www.cabiforum.org/foreign.html>។

¹⁴⁰ កំណត់ហេតុពីការប្រជុំរបស់ក្រសួងកសិកម្ម នៅឯទីបញ្ជាការទូទៅនៃ RCAF ថ្ងៃទី ៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៧។

¹⁴¹ ការសង្កេតនៅតាមកន្លែង ឆ្នាំ ២០០៣ ២០០៤ និង ២០០៥; បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកស្រុក ឆ្នាំ ២០០៣ និង ២០០៤។

¹⁴² Solana Pyne និង Yun Samean, 'Hun Sen says Global Witness lied in Report', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤។ សម្តេច ហ៊ុន សែន ហើយនិងមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់មួយចំនួនទៀត បានធ្វើការវាយប្រហារដោយសំដីជាច្រើនដង ដែលត្រូវបានរាយការណ៍យ៉ាងសុះសាយ អស់រយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ។

¹⁴³ ការចុះបញ្ជីក្រុមហ៊ុន Wuzhishan LS Group Ltd. [ក្រុម រ៉ូដីសាន ចំកាត់] របស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ថ្ងៃទី ២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៤ (ឯកសារនេះដាក់ឈ្មោះអ្នក កាន់ហ៊ុន រ៉ូដីសាន ប៊ិរូប គឺ លៀវ វ៉េ ឡៅ ម៉េងយីន និង ស៊ី គង់ទីវី); កិច្ចព្រមព្រៀងផ្តល់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច ទំហំ ១៧៦.០៦៥ ហិ.ត. នៅក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ចុះ ហត្ថលេខាដោយរដ្ឋមន្ត្រី MAFF ឯកឧត្តម ឈា សុង ថ្ងៃទី ៨ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០០; កិច្ចព្រមព្រៀងផ្តល់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច ទំហំ ១៣៨.៩៦៣ ហិ.ត. នៅក្នុងខេត្ត ពោធិ៍សាត់ ចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋមន្ត្រី MAFF ឯកឧត្តម ឈា សុង ថ្ងៃទី ៨ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០០; ប័ណ្ណព័ត៌មានMAFF ស្តីពីសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចខេត្តមណ្ឌលគីរី ១០.០០០ ហិកតារ របស់ រ៉ូដីសាន <http://www.maff.gov.kh/elc/comprofiles/mdwuzhis.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨);

កិច្ចព្រមព្រៀងសម្រាប់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចចំនួនពីរ ទំហំ ៧០.០០០ ហិ.ត. (បន្ទាយមានជ័យ) និង ២៣០.០០០ ហិ.ត. (បាត់ដំបង) ចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋមន្ត្រី នៃ គណៈរដ្ឋមន្ត្រី គឺឯកឧត្តម ស៊ី ម៉ានិត និង នៅ កាណាន ទីក្រុងភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៨; កម្រងទិន្នន័យ GIS របស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និង សំណង់ ដែលបង្ហាញសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចទាំងពីរ នៅក្នុងខេត្តបន្ទាយមានជ័យ និងបាត់ដំបង ឆ្នាំ ២០០៤; DFDL, 'Weekly Law Update', ថ្ងៃទី ១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៦; Kay Kimsong, 'High Hopes for New Economic Zone in S'ville', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៦; ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ ជាមួយ បុគ្គលិកនៃ UNOHCHR ឆ្នាំ ២០០៧; World Rainforest Movement, The Death of the Forest – A Report on Wuzhishan's and Green Rich's Tree Plantation Activities in Cambodia, WRM Series on Tree Plantations លេខ ៤ ឆ្នាំ ២០០៦ ទំព័រទី ២១។

¹⁴⁴ Global Witness បានគណនាថា ក្រុមហ៊ុន ភាពិម៊ុច កាន់កាប់ដី ១.៣៣៣.៩៣១ ហិ.ត. ជាសម្បទានព្រៃឈើ និងសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច។ ទំហំផ្ទៃដីសរុបរបស់ប្រទេស កម្ពុជា គឺ ១៨.១០៤.០០០ ហិ.ត.។

¹⁴⁵ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ឯកសារចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុនសម្រាប់ក្រុមហ៊ុន ជលាថាមពល ស៊ីណូ និង ប៉េត្រូ កាំជីន។

¹⁴⁶ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា អាជ្ញាប័ណ្ណស្វែងរកធនធាន លេខ ៧២៧ ថ្ងៃទី ៨ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨; លិខិតបញ្ជាក់កម្មសិទ្ធិក្រុមហ៊ុនរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម លេខ ២៣១៥/០៥E សម្រាប់ ចុង ស៊ីន ថ្ងៃទី ២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៥; លិខិតបញ្ជាក់កម្មសិទ្ធិក្រុមហ៊ុនរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម លេខ ២៣៥៦/០៥E សម្រាប់ហុងហ្គី-ទ្រី ភាព ថ្ងៃទី ២០ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៥។

¹⁴⁷ ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយប្រភពសម្ងាត់ ឆ្នាំ ២០០៨; James Welsh និង Prak Chan Thul, 'Lakeside Owners in Dark Over Development Plans', The Cambodia Daily។

¹⁴⁸ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោកអភិបាលក្រុងភ្នំពេញ នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

¹⁴⁹ ការប្រកាសព័ត៌មានរបស់អង្គការ Amnesty International, 'Cambodia: Lake Filling Must Not Lead to Forced Evictions', ថ្ងៃទី ២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁵⁰ ការិយាល័យប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា របស់គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ, 'Economic Land Concessions: A Human Rights Perspective', ឆ្នាំ ២០០៧។

¹⁵¹ Chhay Channyda, 'Lake residents want justice', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ២៨ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁵² ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកធ្វើការខាងសិទ្ធិមនុស្ស ឆ្នាំ ២០០៨; Save Boeung Kak Lake Coalition, <http://saveboeungkak.wordpress.com> (បានមើល លើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

¹⁵³ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុនវី សារីជេន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុនវី សារីជេន។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

¹⁵⁴ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកស្រុកមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨; Douglas Gillison និង Thet Sambath, 'Global Witness: Gov't Contradicting Itself', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦; Kingdom of Cambodia, មាត្រាទី ១១, 'Protected Area Law', ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁵⁵ Douglas Gillison និង Thet Sambath, 'NGO: Ministry to Probe Sanctuary Confrontation', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ២៧ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁵⁶ ប្រភពដដែល។

¹⁵⁷ បទសម្ភាសន៍ជាមួយទាហាន RCAF នៅឯការដ្ឋានក្រុមហ៊ុនវី សារីជេន, ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁵⁸ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកយម RCAF, ឆ្នាំ ២០០៨; Mineral Information Institute, 'Antimony', <http://www.mii.org/Minerals/photoant.html> (បានមើល លើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨)។

¹⁵⁹ កិច្ចការនៅតាមទីកន្លែង របស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់កាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

- 160 កិច្ចការនៅតាមទឹកនៃឆ្នាំ របស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។
- 161 Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោកវេសនីយ៍ Aoch Chany នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- 162 កិច្ចការនៅតាមទឹកនៃឆ្នាំ របស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។
- 163 Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ជីយ៉ូ ស៊ីមកូ និង វីណាកូមិន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន ជីយ៉ូ ស៊ីមកូ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness បានទទួលចម្លើយមកពីក្រុមហ៊ុន វីណាកូមិន។ ដើម្បីមើលព័ត៌មានបន្ថែមអំពីចម្លើយនេះ សូមមើលទំព័រទី ##។
- 164 Geosimco, 'About Us', <http://geosimco.vn/default.asp?langID=1&CatID=3&itemID=117&objCode=&npage=> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- 165 Douglas Gillison និង Kuch Naren, 'VN Co Takes 70 Per cent in Sanctuary Mining', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ១ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨។
- 166 ការស៊ើបអង្កេតនៅតាមទឹកនៃឆ្នាំ របស់ Global Witness , ឆ្នាំ ២០០៨; ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកធ្វើការ NGO មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- 167 Col. DJ Mead (Ret.), 'Reforming the Royal Cambodian Armed Forces: Leadership is the Key', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ៣០ ខែមករា – ថ្ងៃទី ១២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៤; AFP, 'Cambodia Pushes Ahead with Military Conscription Plans,' ថ្ងៃទី ១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦; Global Witness, 'Taking a Cut', ឆ្នាំ ២០០៤។
- 168 Global Witness, 'ខ្សែស្រឡាយ អ្នកលួចជាតិ', ឆ្នាំ ២០០៧, ជំពូកទី IV; ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកធ្វើការអង្គការ, ឆ្នាំ ២០០៨។
- 169 Global Witness, 'Taking a Cut', ឆ្នាំ ២០០៤; Global Witness, 'ខ្សែស្រឡាយ អ្នកលួចជាតិ', ឆ្នាំ ២០០៧។
- 170 ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយលោកបណ្ឌិត ចេ អាន់ឌ្រូ មិកដន់ណាល់ដ៍, មជ្ឈមណ្ឌលធនធានរុក្ខជាតិ, សាកលវិទ្យាល័យរដ្ឋតិក្សាស្រី នៅទីក្រុងអស្សិន, ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៤។
- 171 ខិត្តប័ណ្ណរបស់ក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Mation ដែលយកបាននៅក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៨។
- 172 ការសង្កេតរបស់ក្រុមហ៊ុន Global Witness នៅតាមទឹកនៃឆ្នាំ, ឆ្នាំ ២០០៨; បទសម្ភាសន៍ជាមួយប្រកាសម្ងាត់មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨; កម្រងឯកសាររបស់ក្រសួង បរិស្ថាន ដាក់ធ្វើទៅតុលាការខេត្តពោធិ៍សាត់, ថ្ងៃទី ៧ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៨។
- 173 កម្រងឯកសាររបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ដាក់ធ្វើទៅតុលាការខេត្តពោធិ៍សាត់, ថ្ងៃទី ៧ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៨; ទំនាក់ទំនងជាមួយប្រកាសម្ងាត់ពីររូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- 174 ខិត្តប័ណ្ណផ្សាយរបស់ក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Mation ដែលយកបាននៅក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៨។
- 175 Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោក តា ទ្រី នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែល ពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- 176 បទសម្ភាសន៍ជាមួយប្រកាសម្ងាត់មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- 177 បទសម្ភាសន៍ជាមួយប្រកាសម្ងាត់មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- 178 កិច្ចការនៅតាមទឹកនៃឆ្នាំ របស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។
- 179 ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ឯកសារចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុនសម្រាប់ក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Mation, ឆ្នាំ ២០០៦; ខិត្តប័ណ្ណរបស់ក្រុមហ៊ុន Float Asia Friendly Mation ដែលយកបាននៅក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៨។
- 180 កម្រងឯកសាររបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ដាក់ធ្វើទៅតុលាការខេត្តពោធិ៍សាត់, ថ្ងៃទី ៧ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៨។
- 181 ប្រកាសដែល។
- 182 Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោក អាង សុខណាយ នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍ នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- 183 កម្រងឯកសាររបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ដាក់ធ្វើទៅតុលាការខេត្តពោធិ៍សាត់, ថ្ងៃទី ៧ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៨; បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកធ្វើការ NGO មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- 184 បទសម្ភាសន៍ជាមួយប្រកាសម្ងាត់បីរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- 185 Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោក ជឹង គីមង្គន នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែល ពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- 186 បទសម្ភាសន៍ជាមួយប្រកាសម្ងាត់ពីររូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- 187 បទសម្ភាសន៍ជាមួយប្រកាសម្ងាត់ពីររូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- 188 Global Witness, 'ខ្សែស្រឡាយអ្នកលួចជាតិ', ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧, ជំពូកទី II និង III។
- 189 Yun Samean និង Douglas Gillison, 'Gov't seeks to clear name with Global Witness probe', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧; Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅសម្តេចអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសួរថា តើរដ្ឋាភិបាលបានចាត់វិធានការណ៍ ដើម្បីស៊ើប អង្កេតអំពីការសន្និដ្ឋាន នៅក្នុងរបាយការណ៍ ខ្សែស្រឡាយអ្នកលួចជាតិ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- 190 Yun Samean, 'Timber Company Owner Denies Illegal Logging,' The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ៩ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៧។
- 191 បទសម្ភាសន៍ជាមួយប្រកាសម្ងាត់ពីររូប, ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁹² ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយប្រភពសម្ងាត់មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁹³ កិច្ចការនៅតាមទឹកនៃឆ្នេរ របស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨; ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកជំនាញខាងវិស័យដឹកជញ្ជូនតាមកប៉ាល់, ឆ្នាំ ២០០៨; Global Witness បានសរសេរសំបុត្រទៅប្រធាននៃអាជ្ញាធរអាកាស និងសំណង់ ហើយនិងប្រធាននៃក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ នៃរដ្ឋាភិបាលប្រទេសសិង្ហបុរី នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរបៀបវារៈនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងរដ្ឋាភិបាលសិង្ហបុរី។ Global Witness បានទទួលចម្លើយមកពីប្រធានអាជ្ញាធរអាកាស និងសំណង់។ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីអ្វីដែលបានសរសេរនៅក្នុងសំបុត្រនេះ សូមមើលទំព័រទី##។

¹⁹⁴ បទសម្ភាសន៍របស់ Global Witness ជាមួយអ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុនមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁹⁵ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ស៊ីម៉ង់ត៍ ស-អុណូ នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរបៀបវារៈនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន ស៊ីម៉ង់ត៍ ស-អុណូ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

¹⁹⁶ កិច្ចការនៅតាមទឹកនៃឆ្នេរ របស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁹⁷ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ស៊ីម៉ង់ត៍ ឧត្តម នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរបៀបវារៈនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន ស៊ីម៉ង់ត៍ ឧត្តម។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

¹⁹⁸ បទសម្ភាសន៍ជាមួយប្រភពសម្ងាត់ពីររូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

¹⁹⁹ ការសង្កេតនៅតាមទឹកនៃឆ្នេរ របស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។

²⁰⁰ ការសង្កេតរបស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨; ស៊ីម៉ង់ត៍ ស-អុណូ [Saroon Concrete] ត្រូវបានប្រកបអក្សរឧស្ស័យ គ្នា នៅក្នុងទីរួមក្រុងកោះកុង និងតំបន់ជុំវិញ មានរួមទាំង Sor Aroon Concrete និង S-Aroon Concrete Part Ltd។

²⁰¹ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុន, ឆ្នាំ ២០០៨។

²⁰² កិច្ចការនៅតាមទឹកនៃឆ្នេរ របស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។

²⁰³ បទសម្ភាសន៍ជាមួយកម្មករខ្សាច់, ឆ្នាំ ២០០៨។

²⁰⁴ រដ្ឋាភិបាលសិង្ហបុរី, Yearbook of Statistics, ឆ្នាំ ២០០៨, ទំព័រទី ១៧, <http://www.singstat.gov.sg/pubn/reference/yos/statsT-prices.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

²⁰⁵ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅប្រធាននៃគណៈមជ្ឈិមយោធា នៃកងទ័ពដោះស្រាយជនប្រជាជន នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាជនចិន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរបៀបវារៈនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងកងយោធពល។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

²⁰⁶ ការស៊ើបអង្កេតរបស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។

²⁰⁷ ស្ថិតិរបស់រដ្ឋាភិបាលសិង្ហបុរី, <http://www.singstat.gov.sg/stats/themes/people/hist/popn.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); Reuters, 'Singapore finds it hard to survive without sand', ថ្ងៃទី ១៤ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៥។

²⁰⁸ United Nations Commodity Trade Statistics Division, ឆ្នាំ ២០០៧, <http://comtrade.un.org> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

²⁰⁹ Singapore Ministry of National Development/Building Construction Authority Media Release, 'Indonesian Sand Export Ban is Unlikely to Slow Construction in Singapore', ថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៧, <http://www.bca.gov.sg/newsroom/others/pr240107.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

²¹⁰ BBC News, 'Indonesia Bans Sand to Singapore', ថ្ងៃទី ១២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧, <http://news.bbc.co.uk/1/hi/business/6353633.stm> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

²¹¹ WALHI, 'The Sand's Dredged, the Country's in the Dirt', ថ្ងៃទី ២៧ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៧, http://www.eng.walhi.or.id/kampanye/tambang/galiang/070327_sand_mining_cu/ (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

²¹² Ian M. Dutton, 'If Only Fish Could Vote...', នៅក្នុង Budy P. Resosudarmo, អ្នករៀបចំបោះពុម្ព, 'The Politics and Economics of Indonesia's Natural Resources', ឆ្នាំ ២០០៥។

²¹³ រដ្ឋាភិបាលប្រទេសសិង្ហបុរី សំបុត្រពីប្រធានអាជ្ញាធរអាកាស និងសំណង់ ទៅ Global Witness, ថ្ងៃទី ១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨។

²¹⁴ សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច៖ MAFF, សេចក្តីសង្ខេបស្តីពី Koh Kong Plantation Company Ltd [ក្រុមហ៊ុន ចម្ការកោះកុង ចំកាត់], <http://www.maff.gov.kh/elc/comprofiles/kkplantation.html> (បានមើល ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); MAFF, សេចក្តីសង្ខេបស្តីពី Koh Kong Sugar Company Ltd [ក្រុមហ៊ុនស្ករ កោះកុង], <http://www.maff.gov.kh/elc/comprofiles/kksugar.html> (បានមើលថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); Licadho, 'Cambodian military police mobilised to protect land concession of ruling party Senator', ថ្ងៃទី ៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧, <http://www.licadho.org/articles/20070208/51/index.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); Kang Kallyan, 'Des familles de Koh Kong manifestent', Cambodge Soir, ថ្ងៃទី ៨ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៧។

លិខិតអនុញ្ញាត ដើម្បីសង់ និងប្រតិបត្តិការស៊ីណូ៖ ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយមន្ត្រីមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៧; ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយសមាជិកមួយរូប នៃសហគមន៍ពាណិជ្ជកម្ម របស់ប្រទេសកម្ពុជា; Agence France Presse, 'Cambodia maps out plan to lure tourists to Khmer Rouge sites', ថ្ងៃទី ១៣ ខែមេសា, ឆ្នាំ ២០០៥ <http://www.fourelephants.com/travel.php?sid=286>; តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិត Phnom Penh Hotel, <http://www.phnompenhhotel.com/recreation.php>;

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ Koh Kong International Resort Club, <http://www.kohkonginter.com>;

លិខិតអនុញ្ញាត ដើម្បីប្រតិបត្តិកំពង់ផែមួយ៖ សម្តេច ហ៊ុន សែន, 'Inaugurating a Zoo in Koh Kong Province', Cambodia New Vision, រល260, ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៣,

[http://209.85.135.104/search?q=cache:X5MqLtCiv_MJ:www.cnv.org.kh/cnv_html_pdf/cnv_60.pdf+ly+yong+phat&hl=en&gl=uk&ct=clnk&cd=10](http://209.85.135.104/search?q=cache:X5MqLtCiv_MJ:www.cnv.org.kh/cnv_html_pdf/cnv_60.pdf+ly+yong+phat&hl=en&gl=uk&ct=clnk&cd=10;);

ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកស្រាវជ្រាវមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៦ និង ២០០៧។

កិច្ចព្រមព្រៀងដើម្បីសង់/ជួសជុលឡើងវិញ នូវផ្លូវថ្នល់៖ DF DL 'Weekly Law Update', ថ្ងៃទី ១៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៣,

[http://66.102.9.104/search?q=cache:1uy_LFIJ9QIJ:www.dfdl.com.kh/pdf/03Feb18eml_weely_law_update.pdf+ports+cambodia+Ly+Yong+Phat&hl=en&ct=clnk&cd=8&gl=uk](http://66.102.9.104/search?q=cache:1uy_LFIJ9QIJ:www.dfdl.com.kh/pdf/03Feb18eml_weely_law_update.pdf+ports+cambodia+Ly+Yong+Phat&hl=en&ct=clnk&cd=8&gl=uk;);

កិច្ចព្រមព្រៀង ដើម្បីសង់ស្ពាន៖ Ek Madra (Reuters), 'Cambodia's 'Wild West' poised on a bridge between two eras,' The Philadelphia Inquirer, ថ្ងៃទី ១៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០២; សម្តេច ហ៊ុន សែន 'Address to the inauguration of Spien Koh Kong over the Koh Pao Canal in Koh Kong Province', ថ្ងៃទី ៤ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០២, www.cnv.org.kh/2002_releases/040402_kohkong_bridge_bot.htm;

កិច្ចព្រមព្រៀងដើម្បីផ្តល់សេវាអគ្គិសនី៖ អាជ្ញាធរអគ្គិសនីកម្ពុជា, 'Generation Licence for providing electric power generation service at Phnom Penh, ថ្ងៃទី ៣១ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.eac.gov.kh/pdf/licences/generation/LD_CEP_%2008-6-06__en.pdf; អាជ្ញាធរអគ្គិសនីកម្ពុជា,

'Distribution licence for providing electric power distribution service at provincial town of Koh Kong and Osmarch town, Khum Osmarch, Samrong District, Oddor Meanchey Province – Duty Free Shop Co. Ltd.', ថ្ងៃទី ២២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០២,

http://www.eac.gov.kh/pdf/licences/distribute/dutyfreeshop_eng.pdf; អាជ្ញាធរអគ្គិសនីកម្ពុជា, របាយការណ៍វិស័យអគ្គិសនី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០០៣, ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៤, http://www.eac.gov.kh/pdf/report/Annual_%20Report_%202003_Eg.pdf

http://www.eac.gov.kh/khmer/pdf/report/Annual%20Report%202003_kH.pdf;

សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាការពារកម្ពុជា៖ កាកបាទក្រហមកម្ពុជា 'CRC has a new governing board and a new Secretary General', ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.redcross.org.kh/khmer/event2006_4thGA.asp។

²¹⁵ Licadho, 'Cambodian military police mobilised to protect land concession of ruling party Senator', ថ្ងៃទី ៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧,

<http://www.licadho.org/articles/20070208/51/index.html>; Asian Human Rights Commission Hong Kong, Urgent appeal, 'Two villagers shot and several injured during the illegal forced eviction in Koh Kong', <http://www.ahrchk.net/ua/mainfile.php/2006/1998/> (ទាំងអស់ បានមើលលើកចុងក្រោយ

ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

²¹⁶ កិច្ចការនៅតាមទីកន្លែង របស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។

²¹⁷ ប្រភពដដែល។

²¹⁸ បទសម្ភាសន៍ជាមួយកម្មករខ្សាច់, ឆ្នាំ ២០០៨។

²¹⁹ MIME, អាជ្ញាប័ណ្ណសម្រាប់អណ្តូងរ៉ែបើក និងការដ្ឋានវាយថ្ម សម្រាប់ក្រុមហ៊ុន LYP គ្រប ចំកាត់, ថ្ងៃទី ១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨; ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយមន្ត្រី MIME មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

²²⁰ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុនអាជីវកម្មរ៉ែ ផ្កាយប្រាំបី នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុនរ៉ែ ផ្កាយប្រាំបី។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

²²¹ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ធាតុរ៉ែ អង្គរវត្ត នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន ធាតុរ៉ែ អង្គរវត្ត ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

²²² Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ធនធាន អិលវ៉េ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន ធនធាន អិលវ៉េ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

²²³ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម, ការចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុនធាតុរ៉ែ អង្គការ វត្ត ចំកាត់, ថ្ងៃទី ២៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦; ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម, ការចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុន រ៉ែ ផ្កាយប្រាំ ចំកាត់; រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា, រាជក្រឹត្យចាត់តាំងលោក ចម ប៊ុន ជាទីប្រឹក្សារបស់សម្តេច ហេង សំរិន, ថ្ងៃទី ១០ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៧; ក្រុមហ៊ុនអិលវ៉េ, ឯកសារដាក់ផ្ញើនឹង SEC, ថ្ងៃទី ១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨, <http://www.elraymining.com/documents/filings.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨)។

²²⁴ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ក្រុមហ៊ុន ធាតុរ៉ែ អង្គរវត្ត, <http://216.239.59.104/search?q=cache:qZQ593vC6XUJ:www.angkormineral.com/industries.php+angkor+minerals+overview&hl=en&ct=clnk&cd=2&gl=uk> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨); ក្រុមហ៊ុនអិលវ៉េ, ឯកសារដាក់ផ្ញើនឹង SEC, ថ្ងៃទី ១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨, <http://www.elraymining.com/documents/filings.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨)។

²²⁵ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ក្រុមហ៊ុន Eight Star Mining, <http://eightstarmining.com/index.php> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៩ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨)។

²²⁶ ប្រភពដដែល។

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

227 មាត្រាទី ២ ទៅ ៩, ច្បាប់ប្រែកែកាត, ថ្ងៃទី ២៨ ខែកញ្ញា ១៩៩១។

228 មាត្រាទី ៤៣.១, ច្បាប់ប្រែកែកាត, ថ្ងៃទី ២៨ ខែកញ្ញា ១៩៩១។

229 មាត្រាទី ៣, រាជក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតអាជ្ញាធរប្រែកែកាតជាតិកម្ពុជា, ជស/រតក ០១៩៨/០២០, ថ្ងៃទី ២២ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៨។

230 មាត្រាទី ១, រាជក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតអាជ្ញាធរប្រែកែកាតជាតិកម្ពុជា, ជស/រតក ០១៩៨/០២០, ថ្ងៃទី ២២ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៨។

231 មាត្រាទី ៣, រាជក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតអាជ្ញាធរប្រែកែកាតជាតិកម្ពុជា, ជស/រតក ០១៩៨/០២០, ថ្ងៃទី ២២ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៨។

232 ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, មាត្រាទី ៥១, រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ ១៩៩៩។

233 ឧទាហរណ៍ សូមមើល រាជក្រឹត្យ នស/រកម/០៦០៧/០១៦ ស្តីពីការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក, ថ្ងៃទី ២៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧;

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, 'Law on the Bar', http://www.cdpcambodia.org/bar_law.asp (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, 'ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងការធ្វើអាជីវកម្មធនធានរ៉ែ', ឆ្នាំ ២០០១; មាត្រាទី ៣, 'ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់', ថ្ងៃទី ២៤ ខែឧសភា ១៩៩៤។

234 បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកជំនាញច្បាប់, ឆ្នាំ ២០០៨។

235 ការសន្ទនារបស់ Global Witness ជាមួយអ្នកជំនាញច្បាប់, ឆ្នាំ ២០០៨។

236 ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, មាត្រាទី 5 A, 'Decision on the Amendment of the Chapter 2 of the Petroleum Regulations 1991'។

237 Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅសម្តេចក្រុមព្រះ នរោត្តម រណប្បទិ្ធ នៅក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងសម្តេចក្រុមព្រះ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

238 Global Witness បានសរសេរសំបុត្រពីរបៀប ទៅឯកឧត្តម សុខ អាន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

239 មាត្រាទី 5 B, 'Decision on the amendment of the petroleum Regulations 1991 of the Kingdom of Cambodia, No.25', ថ្ងៃទី ១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩។

240 Bertil Lintner, 'One Big Happy Family in Cambodia', Asia Times, ថ្ងៃទី ២០ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៧,

http://www.atimes.com/atimes/Southeast_Asia/IC20Ae03.html (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៣ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨)។

241 Asian Development Bank Sustainable Forest Management Project, Cambodian Forest Concession Review Report, ឆ្នាំ ២០០០។

242 Dr. Milton Osborne, 'Stalemate Suits Hun Sen', ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៤, <http://www.aseanfocus.com/asiananalysis/article.cfm?articleID=725> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

243 បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកវិភាគវិស័យឧស្សាហកម្ម, ឆ្នាំ ២០០៨; World Investment News & Far Eastern Review, 'Interview with Sok An', ថ្ងៃទី ១៦ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៣, <http://www.winne.com/asia/cambodia/2004/vi11.php> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨); តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ក្រុមហ៊ុន,

<http://www.petronas.com.my/intranet/ascope/ascope.nsf/828d93c5dee3de59482568a3001a276a/bd7519c4ff2efb8948256a1d00307927?opendocument> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

244 បទសម្ភាសន៍ជាមួយឯកឧត្តម សុខ អាន, នៅក្នុងស្ថានទូតកម្ពុជា (UK), Trade Promotion Today, ឆ្នាំ ២០០៧ លេខ ១, <http://www.cambodianembassy.org.uk/index.php?menu=18&link=1&slink=1&year=2007> (បានមើល ថ្ងៃទី ៥ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៩)។

245 ប្រភពដដែល។

246 'Opening Remarks by His Excellency Veng Sereyvuth Senior Minister, Minister of Tourism During the General Conference of 1998-2002', ថ្ងៃទី ៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៣, http://www.mot.gov.kh/speech/may_07_veng_speech.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៥ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៩); អាជ្ញាធរជាតិទទួលបន្ទុកកិច្ចការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យា គមនាគមន៍ ព័ត៌មានវិទ្យា, History of H.E. Sok An, http://www.nida.gov.kh/History/H.E.Sok_%20An.html (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

247 តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតនៃ Cambodian Government Council of Administrative Reform website, http://www.car.gov.kh/default_en.asp (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨); អ៊ីម៉ែលមកពី World Organisation of the Scout Movement ទៅកាន់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។

248 ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី, 'Kingdom of Cambodia: Institutional Strengthening of the Cambodian National Petroleum Authority', ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០០, ទំព័រទី ៤, <http://www.adb.org/Documents/TARs/CAM/40079-CAM-TAR.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកការទូតមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

249 ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកការទូតមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨; The Bridge Group, 'Training Needs Assessment of the CNPA', ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤។

250 NORAD, 'Oil for Development Annual Report 2007-2008', <http://www.npd.no/NR/rdonlyres/F3C2FB10-E608-4F18-B0D9-9C6CD552488B/16857/Cambodia1.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨), ទំព័រទី ៥២។

251 បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រី CNPA មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

252 បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រី CNPA មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

- ²⁵³ បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រី CNPA មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨; ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, 'Petroleum Agreement', ឆ្នាំ ២០០៤; The Bridge Group, 'Training Needs Assessment of the CNPA', ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤។
- ²⁵⁴ បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រី CNPA មួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ²⁵⁵ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, 'Petroleum Agreement', ឆ្នាំ ២០០៤។
- ²⁵⁶ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកវិភាគវិស័យឧស្សាហកម្ម, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ²⁵⁷ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ក្រុមហ៊ុន Petronas, 'Cambodia', <http://www.petronas.com.my/intranet/ascope/ascope.nsf/828d93c5dee3de59482568a3001a276a/bd7519c4ff2efb8948256a1d00307927?OpenDocument> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ²⁵⁸ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោក មែន ដែន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ²⁵⁹ The Bridge Group, 'Training Needs Assessment of the CNPA', ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤។
- ²⁶⁰ បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រី, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ²⁶¹ ប្រភពដដែល។
- ²⁶² ប្រភពដដែល។
- ²⁶³ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោក ហូ វិចិត្រ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។
- ²⁶⁴ The Bridge Group, 'Training Needs Assessment of the CNPA', ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤។
- ²⁶⁵ បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រីខ្លះ, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ²⁶⁶ The Bridge Group, 'Training Needs Assessment of the CNPA', ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤។
- ²⁶⁷ បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រី, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ²⁶⁸ The Bridge Group, 'Training Needs Assessment of the CNPA', ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤, ទំព័រទី ១៤ និង ២៣។
- ²⁶⁹ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, 'Petroleum Agreement', ឆ្នាំ ២០០៤។
- ²⁷⁰ បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រីវិស័យឧស្សាហកម្មមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ²⁷¹ ប្រភពដដែល។
- ²⁷² ប្រភពដដែល។
- ²⁷³ ប្រភពដដែល។
- ²⁷⁴ ការសម្តែងដោយ លីម វ៉ែត, 'Update on Petroleum Activities in Cambodia,' ថ្ងៃទី ២១-២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.ccop.or.th/PPM/document/CAWS6/CAWS6DOC04_vatha.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); ការសម្តែងដោយលោកមែន ដែន, 'National Petroleum Policy and Petroleum Promotions and Contract', ថ្ងៃទី ២១-២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.ccop.or.th/ppm/document/CAWS6/CAWS6DOC02_menden.pdf; Petroleum Regulations, ថ្ងៃទី ២៨ ខែកញ្ញា ១៩៩១។
- ²⁷⁵ ការសម្តែងដោយលោក មែន ដែន, 'National Petroleum Policy and Petroleum Promotions and Contract', ថ្ងៃទី ២១-២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.ccop.or.th/ppm/document/CAWS6/CAWS6DOC02_menden.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); Chevron, 'Chevron Texaco Finds Oil in Four Wells Drilled in Cambodia's Block A', ថ្ងៃទី ១២ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៥, <http://investor.chevron.com/phoenix.zhtml?c=130102&p=irol-newsArticle&ID=662300&highlight=> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ²⁷⁶ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ CCOP, ការសម្តែងដោយ លីម វ៉ែត, 'Update on Petroleum Activities in Cambodia,' ថ្ងៃទី ២១-២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.ccop.or.th/PPM/document/CAWS6/CAWS6DOC04_vatha.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); ការសម្តែងដោយលោកមែន ដែន, 'National Petroleum Policy and Petroleum Promotions and Contract', ថ្ងៃទី ២១-២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.ccop.or.th/ppm/document/CAWS6/CAWS6DOC02_menden.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); Petroleum Regulations, ថ្ងៃទី ២៨ ខែកញ្ញា ១៩៩១។
- ²⁷⁷ Douglas Gillison, 'Government Urges Calm on Oil Deposits', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧។
- ²⁷⁸ បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រី, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ²⁷⁹ បទសម្ភាសន៍ជាមួយសមាជិកសកម្មមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨; សំបុត្រពី UNDP ទៅកាន់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ²⁸⁰ ទំនាក់ទំនងផ្ទៃក្នុង, Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៧; បញ្ជីអ្នកចូលរួម សម្រាប់សន្និសីទ EITI ទីក្រុងសូស្យូ, ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៦។
- ²⁸¹ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកវិភាគវិស័យឧស្សាហកម្ម, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ²⁸² អគ្គនាយករង CNPA, លោក តែ ដួងតារា, ការសម្តែង, 'Petroleum Resource Management: Standard Reserves Classification', ថ្ងៃទី ២២-២៣ ខែកុម្ភៈ, ឆ្នាំ ២០០៧,

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

[http://www.cdri.org.kh/webdata/download/oc07/day2/Session%204%20\(PM\)%20-%2023%20Feb%2007/H.E.%20Te%20Duong%20Tara%20\(Director%20General%20CNPA\).pdf](http://www.cdri.org.kh/webdata/download/oc07/day2/Session%204%20(PM)%20-%2023%20Feb%2007/H.E.%20Te%20Duong%20Tara%20(Director%20General%20CNPA).pdf) (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); Susan Postlewaite, 'Big fish, small fish, oily fish...or gas?', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ៤ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៨; បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកការទូតមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

²⁸³ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកវិភាគវិស័យឧស្សាហកម្ម, ឆ្នាំ ២០០៨។

²⁸⁴ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ CCOP, ការសម្តែងដោយ លីម វ៉ៃតា, 'Update on Petroleum Activities in Cambodia,' ថ្ងៃទី ២១-២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.ccop.or.th/PPM/document/CAWS6/CAWS6DOC04_vatha.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); ការសម្តែងដោយលោក មែន ដែន, 'National Petroleum Policy and Petroleum Promotions and Contract', ថ្ងៃទី ២១-២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.ccop.or.th/ppm/document/CAWS6/CAWS6DOC02_menden.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); Susan Postlewaite, 'Overlapping Claims Complicate Gas Hunt', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨។

²⁸⁵ Chevron, 'Thailand Fact Sheet', <http://www.chevron.com/Documents/Pdf/ThailandFactSheet.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

²⁸⁶ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន Moeco នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយអំពីរបៀបរ៉ាប់រងនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធប្រទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន Moeco។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

²⁸⁷ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅ GS កាល់តិច នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរបៀបរ៉ាប់រងនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធប្រទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន GS កាល់តិច។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

²⁸⁸ Susan Postlewaite, 'Overlapping Claims Complicate Gas Hunt', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨; តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ក្រុមហ៊ុន Moeco, <http://www.moeco.co.jp/english/project/cambodia.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ក្រុមហ៊ុន GS កាល់តិច, http://www.gscaltex.com/Domain/gc_Exploration.asp (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

²⁸⁹ ការប្រកាសសារព័ត៌មានដោយក្រុមហ៊ុន សេរីន, 'Chevron Signs Joint Study Agreement with the Kingdom of Cambodia', ថ្ងៃទី ៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦, <http://www.chevron.com/news/press/Release/?id=2006-07-06> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

²⁹⁰ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកវិភាគវិស័យឧស្សាហកម្ម, ឆ្នាំ ២០០៨; ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, 'Petroleum Agreement', ឆ្នាំ ២០០៤។

²⁹¹ មាត្រាទី ២៧, ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, 'Petroleum Agreement', ឆ្នាំ ២០០៤។

²⁹² បទសម្ភាសន៍របស់ Global Witness ជាមួយអ្នកការទូតមួយរូប, ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨។

²⁹³ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រពីរបៀបរ៉ាប់រង ទៅក្រុមហ៊ុន PTTEP នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរបៀបរ៉ាប់រងនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធប្រទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន PTTEP។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

²⁹⁴ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រពីរបៀបរ៉ាប់រង ទៅក្រុមហ៊ុន SPC នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរបៀបរ៉ាប់រងនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធប្រទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន SPC។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

²⁹⁵ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុនថាមពល យូត័រ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរបៀបរ៉ាប់រងនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធប្រទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុនថាមពល យូត័រ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

²⁹⁶ Susan Postlewaite, 'Overlapping Claims Complicate Gas Hunt', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨; Global Witness communications with Cooper Energy, ឆ្នាំ ២០០៨; Nagacorp Annual Report, ឆ្នាំ ២០០៧, ទំព័រទី ២៣; តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ក្រុមហ៊ុន SPC; http://www.spc.com.sg/investorcentre/press_details.asp?id=1419 (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

²⁹⁷ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ក្រុមហ៊ុន SPC, http://www.spc.com.sg/ourbusiness/exploration_production.asp (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ក្រុមហ៊ុន PTTEP, http://www.pttep.com/en/ourBusiness_EAndPprojects.aspx (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

²⁹⁸ NagaCorp Annual Report ឆ្នាំ ២០០៧, <http://www.nagacorp.com/PDF/Annual%20Report%202007.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

²⁹⁹ សំបុត្រពី Richards Butler Reed Smith ដែលបានធ្វើជំនួសលោកបណ្ឌិត ឆិន លីប គីង ទៅ Global Witness, ថ្ងៃទី ៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨។

³⁰⁰ NagaCorp Annual Report ឆ្នាំ ២០០៧, <http://www.nagacorp.com/PDF/Annual%20Report%202007.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³⁰¹ សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មានរបស់ MAS, 'MAS Intends to Refuse Registration of NagaCorp's Limited's Prospectus', ថ្ងៃទី ៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣, http://www.mas.gov.sg/news_room/press_releases/2003/MAS_Intends_to_refuse_registration_of_Nagacorp_Ltd.html (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³⁰² សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មានរបស់ MAS, 'MAS Refuses Registration of NagaCorp's Limited's Prospectus', ថ្ងៃទី ២១ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៣, http://www.mas.gov.sg/news_room/press_releases/2003/MAS_Refuses_Registration_of_Nagacorp_21_Oct_03.html (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨); ព័ត៌មានអំពីក្រុមហ៊ុនដែលចុះបញ្ជីជាមួយផ្សារហ៊ុនហុងកុង,

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

http://www.hkex.com.hk/invest/index.asp?id=company/profile_page_e.asp?WidCoID=03918&WidCoAbbName=&Month=&langcode=e (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³⁰³ NagaCorp Annual Report ឆ្នាំ ២០០៧, <http://www.nagacorp.com/PDF/Annual%20Report%202007.pdf>, ទំព័រទី ២៣ (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។ <http://www.nagacorp.com/PDF/Annual%20Report%202007.pdf>។

³⁰⁴ ក្រុមហ៊ុន កាមបូឌីណា វិប៊ីហាដ, 'Annual Report 2007', [http://www.karambunaicorp.com/Annual_Report/KBUNAI-AnnualReport2007\(3MB\).pdf](http://www.karambunaicorp.com/Annual_Report/KBUNAI-AnnualReport2007(3MB).pdf) (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។ អត្រាប្តូរប្រាក់ត្រឹមត្រូវ នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨។

³⁰⁵ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ ណិកស៊ុស កាមបូឌីណា, <http://www.nexusresort.com/new/> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨), ថ្លៃ និងអត្រាប្តូរប្រាក់ត្រឹមត្រូវ នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨។

³⁰⁶ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិត កម្ពុជាទស្សនៈថ្មី, 'Biography of Hun Sen', http://www.cnv.org.kh/personInfo/biography_of_hun_sen.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³⁰⁷ ការសម្តែងដោយលោក តៃ ដួងតារា នៅឯសន្និសីទ Cambodia Outlook Conference, ឆ្នាំ ២០០៧ 'Petroleum Resource Management – Standard Reserves Classification', ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧, [http://www.cdri.org.kh/webdata/download/oc07/day2/Session%204%20\(PM\)%20-%2023%20Feb%2007/H.E.%20Te%20Duong%20Tara%20\(Director%20General%20CNPA\).pdf](http://www.cdri.org.kh/webdata/download/oc07/day2/Session%204%20(PM)%20-%2023%20Feb%2007/H.E.%20Te%20Duong%20Tara%20(Director%20General%20CNPA).pdf) (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³⁰⁸ Susan Postlewaite, 'Overlapping Claims Complicate Gas Hunt', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨។

³⁰⁹ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ប៉ូលីតិក ហុងកុង នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន ប៉ូលីតិក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ; តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិត Polytec Asset Holdings, <http://www.polytecasset.com/CorpInfo.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³¹⁰ ឯកសារចុះឈ្មោះម្ចាស់កម្មសិទ្ធិក្រុមហ៊ុន របស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម សម្រាប់ក្រុមហ៊ុន ប្រេងកាត ប៉ូលីតិក (កម្ពុជា), ឆ្នាំ ២០០៦។

³¹¹ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិត Polytec Asset Holdings, Management Team, <http://www.polytecasset.com/MTeam.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³¹² Polytec, 'Annual Report 2007', http://www.polytecasset.com/Doc/AnnualReport/2007AR_17MAR08_E.pdf, ទំព័រទី ១៦ (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³¹³ Polytec, 'Annual Report 2007', http://www.polytecasset.com/Doc/AnnualReport/2007AR_17MAR08_E.pdf, ទំព័រទី ៧-៨ (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³¹⁴ Polytec Asset Holdings, 'Annual Report 2007', http://www.polytecasset.com/Doc/AnnualReport/2007AR_17MAR08_E.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³¹⁵ ព័ត៌មានហិរញ្ញវត្ថុក្រុមហ៊ុន ប៉ូលីតិក, <http://www.polytecasset.com/Financial.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³¹⁶ Polytec Asset Holdings, 'Annual Report 2007', http://www.polytecasset.com/Doc/AnnualReport/2007AR_17MAR08_E.pdf, ទំព័រទី ៦, (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។ អត្រាប្តូរប្រាក់ត្រឹមត្រូវនៅថ្ងៃទី ២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨។

³¹⁷ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិត Polytec Asset Holdings, <http://www.polytecasset.com/CorpInfo.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³¹⁸ បញ្ជីអ្នកមាននៃទស្សនាវដ្តី Forbes – ទីក្រុងហុងកុង, លេខ ២២ Or Wai Sheun, ថ្ងៃទី ១៦ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៨, http://www.forbes.com/lists/2008/82/biz_08hkrichest_Or-Wai-Sheun_R7DT.html (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³¹⁹ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតនៃ CPPCC, <http://cppcc.people.com.cn/GB/6927535.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៧ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៩)។

³²⁰ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក/ថាមពល មីរ៉ាច នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក/ថាមពល មីរ៉ាច។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

³²¹ សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាន របស់ក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក, 'China Petrotech Record 38% Rise In Net Profit To RMB41.6 Million', ថ្ងៃទី ២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥, <http://mirachenergy.listedcompany.com/newsroom/China.Petrotech.Holdings.Press.Release.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); ការសម្តែងដោយលោក តៃ ដួងតារា នៅសន្និសីទ Cambodia Outlook Conference, ឆ្នាំ ២០០៧, 'Petroleum Resource Management – Standard Reserves Classification', ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧។

³²² Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅ CZRCE នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹង CZRCE។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

³²³ សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាន របស់ក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក, 'China Petrotech Acquires 48% effective interest in a Cambodia offshore oil and gas block,' ថ្ងៃទី ២៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦, <http://mirachenergy.listedcompany.com/newsroom/CPHL.Cambodia.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាន របស់ក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក, 'Replies to the SGX's request for additional information as required under Rule

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

1010 of the Listing Manual on Press Release - China Petrotech Acquires 48% effective interest in a Cambodia offshore oil and Gas Block', ថ្ងៃទី ២៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៨, <http://mirachenergy.listedcompany.com/newsroom/CPHL.Replies.to.SGX.Cambodia.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³²⁴ សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាន របស់ក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក, 'China Petrotech clinches milestone first overseas oilfield service contract', ថ្ងៃទី ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៦, <http://mirachenergy.listedcompany.com/newsroom/CPHL.Cambodia.Oilfield.Service.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³²⁵ សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាន របស់ក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក, 'China Petrotech Acquires 48% effective interest in a Cambodia offshore oil and gas block', ២៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦, <http://mirachenergy.listedcompany.com/newsroom/CPHL.Cambodia.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³²⁶ ប្រកាសដែល។

³²⁷ សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាន របស់ក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក, 'Replies to the SGX's request for additional information as required under Rule 1010 of the Listing Manual on Press Release - China Petrotech Acquires 48% effective interest in a Cambodia offshore oil and Gas Block', ថ្ងៃទី ២៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៨, <http://mirachenergy.listedcompany.com/newsroom/CPHL.Replies.to.SGX.Cambodia.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³²⁸ ប្រកាសដែល។

³²⁹ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ឯកសារចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុន សម្រាប់CZRCE, ថ្ងៃទី ៧ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៦; សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាន របស់ក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៦, <http://mirachenergy.listedcompany.com/newsroom/CPHL.Cambodia.Oilfield.Service.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³³⁰ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ដោយ យូនីយ៉ាន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែល ពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹង ដោយ យូនីយ៉ាន។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

³³¹ China Petrotech, 'Full year financial statement for year ending December 31 2007', ទំព័រទី ៥, http://mirachenergy.listedcompany.com/newsroom/CPHL_31_12_2007_4Q.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³³² Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុចិន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន មូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុចិន។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

³³³ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុនថាមពល ក្លាំងដុង ចិន រ៉ុង ចំកាត់ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុង របាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ; សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាន របស់ក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក, 'China Petrotech Holdings Limited Acquires Interest In China Zhen Rong Cambodia Energy Co Ltd,' ថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦, <http://mirachenergy.listedcompany.com/newsroom/CPHL.Cambodia.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)

³³⁴ ឯកសារចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុនរបស់ហុងកុង សម្រាប់ក្រុមហ៊ុនមូលនិធិហិរញ្ញវត្ថុចិន, បានមើលនៅក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨; China Petrotech, 'Replies to SGX's query regarding China Petrotech signs agreement with Canada-based Liburdi to set up Asia Venture,' http://mirachenergy.listedcompany.com/newsroom/China_Petrotech_Replies_to_SGX_Query210207.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³³⁵ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតក្រុមហ៊ុន Zhuhai Zhen Rong, <http://www.zhrgs.com.cn/en/index.asp> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាននៃក្រុមហ៊ុន Sunny Global Holdings Limited, 'Sunny Global entered into MOU for the cooperation with Zhen Rong Group, one of the largest crude oil importers in China to develop the crude oil, fuel oil and natural gas business,' ថ្ងៃទី ៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧, http://www2.synchronic.com.hk/sc_upload/images/Sunny%20Global_MOU_English.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³³⁶ សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាន របស់ក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក, 'Change of Name of China Zhenrong (Cambodia) Energy Co. Ltd.', ថ្ងៃទី ១២ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៧, www.chinapetrotech.com/irm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³³⁷ សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាន របស់ក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក, 'China Petrotech Completes 3-D Seismic Survey for 360 SQKM in Cambodia', ថ្ងៃទី ១៦ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៧, www.chinapetrotech.com/ir.html (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³³⁸ សេចក្តីប្រកាសសម្រាប់អ្នកវិនិយោគក្រុមហ៊ុន ឆែណា ប៉េត្រូតិក, ថ្ងៃទី ៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៧ និង ២៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៨, <http://www.chinapetrotech.com/ir.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³³⁹ ទិន្នន័យភាគហ៊ុន សម្រាប់ក្រុមហ៊ុន ថាមពល មីរ៉ាច ចំកាត់, <http://markets.ft.com/tearsheets/performance.asp?s=SG%3AMIEL>, (បានមើលលើកចុង ក្រោយ ថ្ងៃទី ២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨), ព័ត៌មានលម្អិតអំពីភាគហ៊ុន ត្រឹមត្រូវនៅថ្ងៃទី ២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨។

³⁴⁰ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន KPMG សិង្ហបុរី នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែល ពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹង KPMG។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

³⁴¹ KPMG, 'Independent Auditor's Report', ថ្ងៃទី ១ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៧,

<http://chinapetrotech.listedcompany.com/newsroom/CPHLindependent.auditors.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³⁴² សេចក្តីប្រកាសសារព័ត៌មាន, 'Notice of Extraordinary General Meeting', ថ្ងៃទី ១៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧, www.chinapetrotech.com/ir.html (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៧); Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន LTC និងសហការី នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុន LTC និងសហការី។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

³⁴³ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ប្រេងកាត JHL នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុននោះ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

³⁴⁴ ក្រុមហ៊ុន PT មីដកូ, របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ ២០០៦, http://www.medcoenergi.com/userfiles/file/annual_report/2006/ar2006.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); ក្រុមហ៊ុន PT មីដកូ ទូរសារដែលបានផ្ញើទៅផ្សារហ៊ុនទីក្រុង ហ្សាការតា, ថ្ងៃទី ៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៦។

³⁴⁵ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ថាមពល គូរីត នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹង ថាមពល គូរីត។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ; ការសម្តែងដោយលោក តែ ដួងតារា នៅសន្និសីទ Cambodia Outlook Conference, ឆ្នាំ ២០០៧, 'Petroleum Resource Management – Standard Reserves Classification', ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧; ក្រុមហ៊ុន ថាមពល គូរីត, 'Annual Report 2007', ទំព័រទី ១២។

³⁴⁶ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ប្រេងកាត លូនឌិន នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹង ប្រេងកាត លូនឌិន ហើយបានទទួលការឆ្លើយតប។ ដើម្បីមើលព័ត៌មានបន្ថែមអំពីចម្លើយនេះ សូមមើលទំព័រទី ##។ សម្រាប់សំណើមួយច្បាប់ពេញលេញ នៃចម្លើយនោះ សូមទាក់ទងមក Global Witness តាម mail@globalwitness.org; Douglas Gillison, 'Swedish Oil Firm Acquires 34 Per cent Stake in Block E', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៧; Angus Rodger, 'Lundin Joins Pack Eyeing Cambodian Oil', International Oil Daily, ថ្ងៃទី ៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៧។

³⁴⁷ សំបុត្រពីក្រុមហ៊ុន ប្រេងកាត លូនឌិន ទៅ Global Witness, ថ្ងៃទី ៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨។

³⁴⁸ ក្រុមហ៊ុន PT មីដកូ, ទូរសារដែលបានផ្ញើទៅផ្សារហ៊ុនទីក្រុង ហ្សាការតា, ថ្ងៃទី ៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៦។

³⁴⁹ ប្រទេស បារាំង, លិខិតបញ្ជាក់ការបង្កើតក្រុមហ៊ុន សម្រាប់ ប្រេងកាត JHL ចំកាត់ លេខ 123567b, ថ្ងៃទី ២២ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៤។

³⁵⁰ Susan Postlewaite, 'Overlapping Claims Complicate Gas Hunt', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៨; លោកតែ ដួងតារា, អគ្គនាយកនៃ CNPA, សុំរកថាមានចំណងជើងថា 'Petroleum Resource Management: Standard Reserves Classification', ថ្ងៃទី ២៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧ ហើយនិង ការសន្ទនាជាមួយអ្នករាយការណ៍សារព័ត៌មាន ដែលបានឃើញឯកសារសម្ងាត់ នៅក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៧; Shanghai Zoom Intelligence, 'CNOOC Signs PSC Contract with Cambodia', ថ្ងៃទី ១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧, <http://www.zoomchina.com.cn/new/content/view/25873/81/> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³⁵¹ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅ CNOOC នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹង CNOOC។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

³⁵² Xinhua News Agency, 'CNOOC signs PSC contract with Cambodia', ថ្ងៃទី ១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧; Dow Jones Energy Service, 'Cambodia OKs CNOOC Invest In Oil Production', ថ្ងៃទី ៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦; Ker Munthit, 'Cambodia says Asian, European companies are flocking to the country in search of oil', ថ្ងៃទី ១៦ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៧។

³⁵³ ការស៊ើបអង្កេតរបស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។

³⁵⁴ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតអ៊ិនធឺណិតរបស់ PT មីដកូ, <http://www.medcoenergi.com/page.asp?id=210027> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³⁵⁵ ប្រភពដដែល។

³⁵⁶ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅក្រុមហ៊ុន ប្រេងកាតATI នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយ អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងក្រុមហ៊ុននោះ។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

³⁵⁷ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតអ៊ិនធឺណិតរបស់ ATI Group, <http://www.ati-petroleum.com/about.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

³⁵⁸ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតអ៊ិនធឺណិតរបស់ ATI Group, <http://www.atipetroleum.com> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨); សេចក្តីប្រកាសព័ត៌មានរបស់ក្រុមហ៊ុនប្រេងកាត ATI, ថ្ងៃទី ១១ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៨, <http://www.atipetroleum.com/press.html> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។

³⁵⁹ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោក ចាំង កូហ៊ុយ នៅក្នុង ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៩ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

³⁶⁰ Upstream, 'Cambodia Block Lure for China', ថ្ងៃទី ៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧។

³⁶¹ បទសម្ភាសន៍ជាមួយមន្ត្រីប្រេងកាតមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។

³⁶² BP Exploration (Angola) Ltd, របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ ទៅកាន់ Companies House, ថ្ងៃទី ៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៩, ទំព័រទី ១១។

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

- ³⁶³ បទសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកវិភាគវិស័យឧស្សាហកម្ម, ឆ្នាំ ២០០៨; PT ម៉ិដកូ, 'Annual Report', ឆ្នាំ ២០០៧, ទំព័រទី ៥០។
- ³⁶⁴ ការសម្តែងដោយលោក មែន ដែន, 'National Petroleum Policy and Petroleum Promotions and Contract', ថ្ងៃទី ២១-២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.ccop.or.th/ppm/document/CAWS6/CAWS6DOC02_menden.pdf។
- ³⁶⁵ PT ម៉ិដកូ, 'Annual Report', ឆ្នាំ ២០០៧, ទំព័រទី ៦១; តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ PT ម៉ិដកូ, <http://www.medcoenergi.com/page.asp?id=210027> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁶⁶ សេចក្តីប្រកាសរបស់ក្រុមហ៊ុន PT ម៉ិដកូ, 'Cambodia – Block E', ថ្ងៃទី ១ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៦, www.medcoenergi.com/page.asp?id=210026 (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁶⁷ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ PT ម៉ិដកូ, <http://www.medcoenergi.com/page.asp?id=210027> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁶⁸ PT ម៉ិដកូ, 'Annual Report 2007', ទំព័រទី ៥០។
- ³⁶⁹ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ, 'Tableau des Opérations Financières de l'Etat', ផលចំណូលមិនមែនពន្ធដារ មកពីសម្បទានរ៉ែ, ឆ្នាំ ២០០៦។
- ³⁷⁰ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ PT ម៉ិដកូ, <http://www.medcoenergi.com/page.asp?id=210026> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); PT ម៉ិដកូ, 'Annual Report 2007', ទំព័រទី ៥០; ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ, 'Tableau des Opérations Financières de l'Etat', ផលចំណូលមិនមែនពន្ធដារ មកពីសម្បទានរ៉ែ, ឆ្នាំ ២០០៦ និង ឆ្នាំ ២០០៧។
- ³⁷¹ Rigzone, 'Indocan Resources applies for Cambodian Exploration Rights', ថ្ងៃទី ១០ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៥។
- ³⁷² George Mcleod, 'Cambodia finds oil and changing fortunes', The Bangkok Post, ថ្ងៃទី ១៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៦។
- ³⁷³ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី, 'The Tonle Sap Initiative: Future Solutions Now', ថ្ងៃទី ១៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧, ទំព័រទី ២, http://www.adb.org/Projects/Tonle_Sap/basin.asp (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁷⁴ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ CCOP, 'Cambodia—present status', http://www.ccop.or.th/epf/cambodia/cambodia_status.html (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁷⁵ UNESCO, http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=9765&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html, (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁷⁶ UNEP, 'A Global Overview of Wetland and Marine Protected Areas on the World Heritage List', <http://www.unep-wcmc.org/wh/reviews/wetlands/t11.htm>; www.undp.org/gef/05/documents/writeups_doc/bio/Cambodia_TonleSap.doc; UNDP, TonleSap Conservation Project, ទំព័រទី ១, <http://www.un.org.kh/undp/resources/publications/projectSummary/tscp.pdf>; 2007 IUNC Red List of Threatened Species, <http://www.iucnredlist.org/search/details.php/40235/summ> និង <http://www.iucnredlist.org/search/details.php/15944/summ> (ទាំងអស់បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁷⁷ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា, រាជក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើត និងការគ្រប់គ្រងទីជម្រកបម្រុងជីវមណ្ឌល ទន្លេសាប, ឆ្នាំ ២០០១។
- ³⁷⁸ Oxfam America, 'Keeping Community Fisheries Afloat in Cambodia', http://www.oxfamamericOxfamAmerica.org/workspaces/where_we_work/east_asia/news_publications/art6783.html (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁷⁹ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី, 'Conservation Initiative to Protect Resources and Livelihoods in Cambodia's Tonle Sap', ថ្ងៃទី ២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០២, <http://www.adb.org/Documents/News/2002/nr2002217.asp> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁸⁰ តំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិតរបស់ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី, http://www.Asian Development Bank.org/Projects/Tonle_Sap/basin.asp (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); Fisheries Action Coalition Team, Sithirith M., 'The Tonle Sap and its Fisheries: a Case in Cambodia', ទំព័រទី ៧ <http://www.fact.org.kh/Download %20online/fisheriesmanagement.pdf>; ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី, 'Conservation Initiative to Protect Resources and Livelihoods in Cambodia's Tonle Sap', ថ្ងៃទី ២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០២, <http://www.adb.org/Documents/News/2002/nr2002217.asp> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨); Andrew Nette, 'Cambodia: Dwindling Fish Stocks Threaten Food Security', IPS, ថ្ងៃទី ១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ³⁸¹ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី, 'Report and Recommendation of the President of the Board of Directors on a Proposed Loan and technical Assistance Grant to the Kingdom of Cambodia for the Tonle Sap Environmental Management Project', ទំព័រទី ១, http://www.adb.org/Documents/RRPs/CAM/RRP_CAM_33418.pdf; ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី, 'Proposed Asian Development Fund Grant Kingdom of Cambodia: Tonle Sap Sustainable Livelihoods Project', ឆ្នាំ ២០០៥, ទំព័រទី ២, <http://www.adb.org/Documents/RRPs/CAM/39603-CAM-RRP.pdf> (ទាំងពីរ បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁸² បទសម្ភាសន៍របស់ Global Witness ជាមួយអ្នកស្រុកមួយរូប, ខេត្តពោធិ៍សាត់, ថ្ងៃទី ៦ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ³⁸³ បទសម្ភាសន៍របស់ Global Witness ជាមួយមន្ត្រីប្រុងកាតមួយរូប, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ³⁸⁴ ការសង្កេតនៅតាមកន្លែង របស់ Global Witness, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ³⁸⁵ បទសម្ភាសន៍របស់ Global Witness ជាមួយអ្នកស្រុកមួយរូប, ខេត្តពោធិ៍សាត់, ថ្ងៃទី ៦ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ³⁸⁶ ការស៊ើបអង្កេតរបស់ Global Witness, ឆ្នាំ 2008។

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកជញ្ជូនធនធានរបស់ប្រទេស

- ³⁸⁷ AFP, 'Cambodia 'Set to Probe for Oil' despite Environment Worries', ថ្ងៃទី ១២ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៧, <http://afp.google.com/article/ALeqM5iDWu8uQKvc0wgWBIsT-TEHo4vwMQ> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁸⁸ International Herald Tribune, 'Cambodia forms body to deal with prospect of onshore oil in Tonle Sap lake', ខែតុលា ១២ ឆ្នាំ ២០០៧ <http://www.iht.com/articles/ap/2007/10/12/asia/AS-GEN-Cambodia-Onshore-Oil.php> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁸⁹ Monterrey Consensus, International Conference on Financing for Development, ថ្ងៃទី ១៨-២២ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០២, <http://www.un.org/esa/ffd/monterrey/MonterreyConsensus.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁹⁰ សេចក្តីថ្លែងរបស់លោក យ៉ាង ហ្គាយ ទៅកាន់គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស របស់ UN, ថ្ងៃទី ២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៦។
- ³⁹¹ ឧទាហរណ៍ សូមមើលតំបន់បណ្តាញអ៊ិនធឺណិត របស់ Department for International Developmentរបស់ប្រទេសអង់គ្លេស, ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី, ធនាគារពិភពលោក, Agence Francais de Developpement របស់ប្រទេសបារាំង, អង្គការមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ, និង International Development Agency របស់ប្រទេសជប៉ុន ជាដើម។
- ³⁹² អង្គការសហប្រជាជាតិ, 'Declaration on the Rehabilitation and Reconstruction of Cambodia,' នៅក្នុង 'Agreements on a Comprehensive Political Settlement of the Cambodia Conflict', ថ្ងៃទី ២៣ ខែតុលា ១៩៩១។
- ³⁹³ Heng Reaksmeay, 'Cambodia Awarded Nearly \$1 Billion in Aid', VOA Khmer, ៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨; AFP, 'International Donors Pledge Nearly \$1 Billion To Cambodia', ៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨។
- ³⁹⁴ សម្តេច ហ៊ុន សែន, 'Opening remarks at the Cambodian Consultative Group Meeting, Phnom Penh, 6 December 2004', http://www.cdc-crdp.gov.kh/cdc/7cg_meeting/7cg_document/opening_remark_hunsen_eng.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁹⁵ Harold Mathisen, 'Addressing Corruption in Fragile States: what role for donors?', U4 Resource Centre, ឆ្នាំ ២០០៧, http://www.u4.no/document/u4-issue/u4_issue1_2007_fragile_states.pdf (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ³⁹⁶ Duncan Gillison និង Kay Kimsong, 'A Decade of Donor Meetings: Donor Discontent May Not Lessen Donor Largesse', The Cambodia Daily, ថ្ងៃទី ៣ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៧។
- ³⁹⁷ Xinhua News Agency, 'Cambodian anti-corruption law to be submitted to parliament for approval', ថ្ងៃទី ២៥ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ³⁹⁸ The Phnom Penh Post, 'Anti-graft legislation in sight: govt', ថ្ងៃទី ១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៨។
- ³⁹⁹ ការប្រជុំរបស់ Global Witness ជាមួយ DFID, ទីក្រុងបាងកក, ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧។
- ⁴⁰⁰ ការប្រជុំរបស់ Global Witness ជាមួយ DFID, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៧។
- ⁴⁰¹ ទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយអ្នកធ្វើការអង្គការ, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁴⁰² ការប្រជុំរបស់ Global Witness ជាមួយទារក, ឆ្នាំ ២០០៨។
- ⁴⁰³ 'Annex 3.3: Disbursements & Projections By Development Partner 1992 – 2010' នៅក្នុង គណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទា និងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា នៃក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា, 'The Cambodia Aid Effectiveness Report 2008', ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៨, http://www.cdc-crdp.gov.kh/cdc/second_cdc/aer_report/default.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ៥ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០៩)។ លេខសម្រាប់ឆ្នាំ ២០០៧ គឺបណ្តោះអាសន្ន។
- ⁴⁰⁴ GTZ, 'Overview of Government – Donor Coordination Events, Cambodia 1992 – 2005', ទំព័រទី ៨, http://www.donorplatform.org/component/option,com_docman/Itemid,/task,doc_download/gid,313/
- ⁴⁰⁵ 'Cambodia Consultative Group Meeting, 19-21 June 2002: United Kingdom Brief', http://www.cdc-crdp.gov.kh/cdc/statement_united_kingdom.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁴⁰⁶ សេចក្តីថ្លែងរបស់គណៈប្រធាន ក្នុងនាមតំណាងសហព័ន្ធអឺរ៉ុប នៅឯ 'Consultative Group Meeting on Cambodia, June 19-21 2002, in Phnom Penh', http://www.cdc-crdp.gov.kh/cdc/statement_behalt_european.htm; 'Executive Summary' នៅក្នុង 'NGO Statement to the 2002 Consultative Group Meeting on Cambodia, Phnom Penh, 19-21 June, 2002', http://www.ngoforum.org.kh/Development/Docs/ngo_2002/1.htm (ទាំងអស់ បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁴⁰⁷ 'Cambodia Consultative Group Meeting, Phnom Penh, 19-21 June, 2002: Denmark brief on Specific Areas', http://www.cdc-crdp.gov.kh/cdc/denmark_specific_areas.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁴⁰⁸ 'Cambodia Consultative Group Meeting, 19-21 June, 2002: United Kingdom Brief', http://www.cdc-crdp.gov.kh/cdc/statement_united_kingdom.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁴⁰⁹ 'Executive Summary' in 'NGO Statement to the 2002 Consultative Group Meeting on Cambodia, Phnom Penh, ថ្ងៃទី ១៩-២១ June, ឆ្នាំ ២០០២', http://www.ngoforum.org.kh/Development/Docs/ngo_2002/1.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។
- ⁴¹⁰ 'Cambodia banking on donors for annual handout after a troubled year', AFP, ថ្ងៃទី ១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០២។
- ⁴¹¹ សម្តេច ហ៊ុន សែន, 'Opening address at the Cambodia Consultative Group Meeting, Phnom Penh, 20 June, 2002', <http://www.camnet.com.kh/ocm/government/government127.htm> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដឹកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

⁴¹² ‘2002 Cambodia Consultation Group Meeting: Priority Areas for Joint Monitoring’, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/priority_areas.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴¹³ ‘Consultative Group meeting: Presentation by H.E. Sok An’, ថ្ងៃទី ៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/7cg_meeting/7cg_document/speak_not_sokan_eng.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴¹⁴ ‘Promoting Good Governance: Fighting Corruption And Increasing Accountability’, សេចក្តីថ្លែង តំណាងឲ្យសហគមន៍ទាយក ដោយឯកអគ្គរដ្ឋទូត សហរដ្ឋអាមេរិក, ការប្រជុំ CG, ថ្ងៃទី ៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/7cg_meeting/7cg_document/fighting_corrupton_usa_eng.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴¹⁵ Cambodia: 7th Consultative Group Meeting, Phnom Penh, ថ្ងៃទី ៦-៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤, ‘Concluding Remarks by Co-Chair, Ian C. Porter, World Bank Country Director for Cambodia’, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/7cg_meeting/7cg_document/concluding_remark_wb.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴¹⁶ សេចក្តីថ្លែងចម្បងរបស់ពួក NGO ទៅកាន់ ការប្រជុំ CG ឆ្នាំ ២០០៤, http://www.ngoforum.org.kh/Development/Docs/CG%202004/main_statment.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴¹⁷ ធនាគារពិភពលោក, ‘Cambodia at Crossroads’, ឆ្នាំ ២០០៤, ទំព័រទី ៣, ទំព័រទី ២៤, <http://siteresources.worldbank.org/INTCAMBODIA/Resources/Overview.pdf> (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴¹⁸ សេចក្តីថ្លែងចម្បងរបស់ពួក NGO ទៅកាន់ ការប្រជុំ CG ឆ្នាំ ២០០៤, http://www.ngoforum.org.kh/Development/Docs/CG%202004/main_statment.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴¹⁹ Liam Cochrane, ‘Cambodia takes scolding, \$500 million from donors’, The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ១៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤។

⁴²⁰ ‘Consultative Group meeting: Presentation by H.E. Sok An’, ថ្ងៃទី ៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/7cg_meeting/7cg_document/speak_not_sokan_eng.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴²¹ សម្តេចហ៊ុន សែន, ‘Opening remarks at the Cambodian Consultative Group Meeting, Phnom Penh, 6 December 2004’, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/7cg_meeting/7cg_document/opening_remark_hunsen_eng.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴²² Liam Cochrane, ‘Cambodia takes scolding, \$500 million from donors’, The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ១៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤។

⁴²³ ‘2004 CG Monitoring Indicators’, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/7cg_meeting/7cg_document/2004cg_monitoring.htm; ឯកសារភ្ជាប់បន្ថែម៖ ‘2004 CG Monitoring Indicators: Annex’, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/7cg_meeting/7cg_document/2004cg_monitoring_annex.htm (ទាំងពីរ បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴²⁴ សេចក្តីថ្លែងទៅកាន់ CG ដោយឯកអគ្គរដ្ឋទូតសហរដ្ឋអាមេរិក Joseph A. Mussomeli តំណាងឲ្យសហគមន៍ទាយក ‘Concrete Steps for Fighting Corruption’, ថ្ងៃទី ២ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៦, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/8cg_meeting/session3/delivered_usa_eng.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴²⁵ Consultative Group Meeting for Cambodia, ថ្ងៃទី ២-៣ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៦, ‘Joint Donor Statement on Natural Resources Management, Land and Agriculture by the German Representative’, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/8cg_meeting/session3/joint_german_eng.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴²⁶ ប្រភពដដែល។

⁴²⁷ ប្រភពដដែល។

⁴²⁸ សំដីសំបុត្រត្រូវបានដកស្រង់នៅក្នុង ‘Human rights groups reprove government's benefactors’, The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៦។

⁴²⁹ Global Witness បានសរសេរសំបុត្រមួយទៅលោក គាត ឈន់ នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ ដើម្បីសុំការអធិប្បាយរបស់លោក អំពីរឿងរ៉ាវនៅក្នុងរបាយការណ៍នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធ ឬទាក់ទងនឹងលោក។ នៅពេលបោះពុម្ពរបាយការណ៍នេះ Global Witness មិនបានទទួលចម្លើយទេ។

⁴³⁰ Charles McDermid និង Vong Sokheng, ‘RGC counts \$601 million blessings’, The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ១០ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៦។

⁴³¹ សម្តេច ហ៊ុន សែន, ‘Opening Address at the Cambodia Consultative Group Meeting, 2 March, 2006’, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/8cg_meeting/session1/opening_address_hunsen.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴³² Items for change, 2006: ‘Joint Monitoring Indicators for 8th CG Meeting’, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/8cg_meeting/session3/yanara_jmis_final_eng.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴³³ ‘Development Partner’s Consensus Statement On Governance For The Cambodian Development Cooperation Forum, 21-20 March 2007’, http://www.cdc-crdb.gov.kh/cdc/first_cdci/session1/consensus_statement.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴³⁴ ‘1st Cambodia Development Cooperation Forum 19-20 March, 2007: Statement on Agriculture and Natural Resources Management Mr. Michael Brownell, Director, Southeast Asia Programme, CIDA’,

ប្រទេសជាតិលក់ – របៀបដែលពួកវាជនកម្ពុជា បានចាប់ក្តាប់ឧស្សាហកម្មដកស្រង់ធនធានរបស់ប្រទេស

http://www.cdc-crdp.gov.kh/cdc/first_cdcf/session1/statement_cida.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴³⁵ Global Witness, 'ខ្សែស្រឡាយអ្នកលួចជាតិ៖ ការកាប់ឈើខុសច្បាប់ និងការពុះច្រៀកទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ', ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧។

⁴³⁶ 'First Cambodia Development Cooperation Forum, Phnom Penh, June 19-20, 2007: Opening Statement by Lead Development Partner Coordinator, Ian C. Porter, Country Director for Cambodia, World Bank', http://www.cdc-crdp.gov.kh/cdc/first_cdcf/opening_session/statement_wb.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴³⁷ សំដីដកស្រង់នៅក្នុង Cat Barton និង Vong Sokheng, '\$690 million: pledges, promises and faint praise', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ២៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧។

⁴³⁸ Cat Barton, 'Government deeds to face CG', The Phnom Penh Post, ថ្ងៃទី ១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧។

⁴³⁹ សម្តេច ហ៊ុន សែន, 'Opening Address at the First Cambodia Development Cooperation Forum, 19 June 2007', http://www.cdc-crdp.gov.kh/cdc/first_cdcf/opening_session/open_hunsen_eng.htm (បានមើលលើកចុងក្រោយ ថ្ងៃទី ១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨)។

⁴⁴⁰ AFP, 'Cambodia boosts aid request to 689 million dollars', ថ្ងៃទី ២០ June ឆ្នាំ ២០០៧។